இந்திய அரசியல்

குரூப் 4

Contents

இந்திய அரசியல் 16

இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்றுப் பின்னணி 16

இந்திய நிர்வாக அமைப்பு 16

1773-ன் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 16

பிட்டின் இந்தியா சட்டம் 1784 17

1813 இன் சாசனச் சட்டம் 17

1833 இன் சாசனச் சட்டம் 17

1853 இன் சாசனச் சட்டம் 17

1858 இன் இந்திய அரசு சட்டம் 18

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1861 18

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892 18

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1909 19

இந்திய அரசு சட்டம் 1919 19

1935 இன் இந்திய அரசு சட்டம் 20

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947 20

கவனிக்க வேண்டிய**வை** 21

இந்திய அரசியலமைப்பு: அனைத்து விதிகளின் பட்டியல் (1-395) மற்றும் பகுதிகள் (1-22) 22

பகுதி I: யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம் 22

பகுதி II: குடியுரிமை 22

பகுதி III: அடிப்படை உரிமைகள் 23

பகுதி IV: மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் 24

பகுதி IVA: அடிப்படை கடமைகள் 25

பகுதி V: தொழிற்சங்கம் 25

பகுதி VI: மாநிலங்கள் 30

அத்தியாயம் I: பொது 30

அத்தியாயம் II: நிர்வாகி 30

அத்தியாயம் III: மாநில சட்டமன்றம் 31

அத்தியாயம் IV : ஆளுநரின் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் 33

அத்தியாயம் V: மாநிலங்களில் உள்ள உயர் நீதிமன்றங்கள் 33

அத்தியாயம் VI : துணை நீதிமன்றங்கள் 34
பகுதி VII: முதல் அட்டவணையின் பகுதி B இல் உள்ள மாநிலங்கள் 34
பகுதி VIII: யூனியன் பிரதேசங்கள் 34
பகுதி IX: பஞ்சாயத்துகள் 35
பகுதி IXA: நகராட்சிகள் 35
பகுதி IXB: கூட்டுறவு சங்கங்கள் 36
பகுதி XI: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் 36
அத்தியாயம் I: சட்டப்பூர்வ உறவுகள் 36
அத்தியாயம் II : நிர்வாக உறவுகள் 37
பகுதி XII: நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள் 38
அத்தியாயம் I: நிதி 38
அத்தியாயம் II: கடன் வாங்குதல் 39
அத்தியாயம் III: சொத்து, ஒப்பந்தங்கள், உரிமைகள், பொறுப்புகள், கடமைகள் மற்றும் வழக்குகள் 40
அத்தியாயம் IV: சொத்துரிமை 40
பகுதி XIII: இந்திய எல்லைக்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு 40
பகுதி XIV: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் கீழ் உள்ள சேவைகள் 41
அத்தியாயம் I: சேவைகள் 41
அத்தியாயம் II: பொது சேவை கமிஷன்கள் 41
பகுதி XIV: தீர்ப்பாயங்கள் 41
பகுதி XV: தேர்தல்கள் 42
பகுதி XVI: குறிப்பிட்ட வகுப்புகள் தொடர்பான சிறப்பு ஏற்பாடுகள் 42
பகுதி XVII: அதிகாரப்பூர்வ மொழி 43
அத்தியாயம் I: சங்கத்தின் மொழி 43
அத்தியாயம் II: பிராந்திய மொழிகள் 43
அத்தியாயம் III: உச்ச நீதிமன்றத்தின் மொழி, உயர் நீதிமன்றங்கள், முதலியன 43
அத்தியாயம் IV: சிறப்பு உத்தரவுகள் 43
பகுதி XVIII: அவசரகால விதிகள் 44
பகுதி XIX: இதர 44
பகுதி XX: அரசியலமைப்பின் திருத்தம் 45

பகுதி XXI: தற்காலிக, இடைநிலை மற்றும் சிறப்பு விதிகள் 45

பகுதி XXII: குறுகிய தலைப்பு, துவக்கம், இந்தியில் அதிகாரபூர்வமான உரை மற்றும் நீக்குதல் 46

இந்திய அரசியலமைப்பு பகுதிகள் மற்றும் தொடர்புடைய கட்டுரைகள் 46

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதிகள் என்ன? 46

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதிகள் 46

இந்திய அரசியலமைப்பின் சில பகுதிகள் திருத்தங்களாக சேர்க்கப்பட்டன 47

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணைகள் 48

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணைகள் யாவை? 48

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாதிரி கேள்விகள் 49

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை யாவை? 49

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் 50

இந்திய அரசியலமைப்பின் பிற முக்கியப் பிரிவுகள் 50

சில முக்கியமான அடிப்படை உரிமைகள் 51

சமத்துவத்திற்கான உரிமை: கலை. 14 கலைக்கு. 18 51

சுதந்திரத்திற்கான உரிமை: கலை. 19 கலைக்கு. 22 51

சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை: கலை.23 & கலை. 24 52

மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை: கலை.25 கலைக்கு. 28 52

கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள்: கலை.29 & கலை. 30 52

பகுதி.4 மாநிலங்களின் வழிகாட்டுதல் கொள்கை: கலை 36 கலை. 51 52

அடிப்படைக் கடமைகள்: பகுதி IV-A- பிரிவு 51A 53

பகுதி 6 – மாநிலங்கள் (152-237) 54

பகுதி 7 – 238 – ரத்து செய்யப்பட்டது 55

பகுதி 8 – 239-242 – யூனியன் பிரதேசங்கள் 55

பகுதி 9 – 243-243 O – பஞ்சாயத்துகள் 55

பகுதி 9A - 243 P-243 ZG - நகராட்சிகள் 55

பகுதி 9B – 243 ZH-243 ZT- கூட்டுறவு சங்கங்கள் 55

பகுதி 10: அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள் -244 55

பகுதி 11: மையம்- மாநில உறவுகள் 245 – 263 55

பகுதி 12: நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள் (264 - 300A) 55
பகுதி 13: இந்திய எல்லைக்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு (301-307) 55
பகுதி 14: மையம் மற்றும் மாநிலத்தின் கீழ் சேவைகள் (308-323) 55
பகுதி 14A: தீர்ப்பாயங்கள் (323 A - 323 B) 55
பகுதி 15 : தேர்தல்கள் (324 – 329) 55
பகுதி 16: SC, ST, OBC, சிறுபான்மையினர் போன்றவர்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் (330 - 342) 56
பகுதி 17: அதிகாரப்பூர்வ மொழி (343- 351) 56
பகுதி 18: அவசரநிலை (352-360) 56
பகுதி 19: இதர (361-367) 56
பகுதி 20: அரசியலமைப்பின் திருத்தம் (368) 56
பகுதி 21: சிறப்பு, இடைநிலை மற்றும் தற்காலிக ஏற்பாடுகள் (369 – 392) 56
பகுதி 22: குறுகிய உரை, தொடக்கம், இந்தியில் அதிகாரபூர்வமான உரை மற்றும் ரத்துகள் (392 - 395) 57
இந்திய அரசியலமைப்பு 57
இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை 57
இந்திய மாநிலத்தின் இயல்பு 57
இந்திய அரசின் நோக்கங்கள் 58
அதன் **ஏற்றுகொண்ட** தேதி 58
இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை தொடர்பான தகவல் துளிகள் 59
யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம் : பகுதி I (கட்டுரைகள் 1-4) 60
சரத்து 1 : ஒன்றியத்தின் பெயர் மற்றும் பிரதேசம் 60
பகுதி I தொடர்பான தகவல் பிட்கள் : யூனியன் மற்றும் பிரதேசம் (கட்டுரைகள் 1- 4) ... 62
குடியுரிமை: பகுதி II : (**சட்டப் பிரிவு**கள் 5-11) 63
இந்திய குடியுரிமை தொடர்பான தகவல் பிட்கள் 65
அடிப்படை உரிமைகள் : பகுதி III (கட்டுரைகள் 12-35) 68
கட்டுரை 12 : வரையறை 68
எங்கள் மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்: பகுதி IV (கட்டுரைகள் 36-51) 82
அடிப்படை கடமைகள் : பகுதி IVA (கட்டுரை 51A) 86
அடிப்படை கடமைகள் தொடர்பான தகவல் பிட்கள் 87
இந்திய ஜனாதிபதி (கட்டுரைகள் 52-62) 90
பகுதி V ஒன்றியம் 90

இந்திய குடியரசுத் தலைவருடன் தொடர்புடைய தகவல்-பிட்கள் 95
இந்திய ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் 96
இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதி (கட்டுரைகள் 63-73) 98
இந்திய துணை ஜனாதிபதியுடன் தொடர்புடைய தகவல் பிட்ஸ் 102
இந்திய துணை ஜனாதிபதி பதவி நீக்கம் : சரிபார்க்க வேண்டும் 105
அமைச்சர்கள் அமைச்சரவை, பிரதமர் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரல் (கட்டுரைகள் 74-78) 106
மந்திரி சபை 106
இந்தியாவுக்கான அட்டர்னி ஜெனரல் 107
அரசு வணிக நடத்தை 108
COM, PM மற்றும் AG உடன் தொடர்புடைய தகவல் பிட்கள் 108
பாராளுமன்றம் (பிரிவுகள் 79-88/122) 110
அத்தியாயம் II பாராளுமன்றம் 110
உறுப்புரை 79 : பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு 110
உறுப்புரை 83 : பாராளுமன்ற வீடுகளின் காலம் 112
தகவல்- பாராளுமன்றம் தொடர்பான பிட்கள் 114
யூனியன் நீதித்துறை அதாவது. உச்ச நீதிமன்றம் (கட்டுரைகள் 124-147) 115
கட்டுரை 147: விளக்கம் 126
தகவல்- உச்சநீதிமன்றம் தொடர்பான பிட்கள் 127
மாநில ஆளுநர் (பிரிவு 152-162) 127
அத்தியாயம் I.-பொது 127
கட்டுரை 152 : வரையறை 127
அத்தியாயம் II.-நிர்வாகி 127
கவர்னர் 127
மாநில ஆளுநர் தொடர்பான தகவல் பிட்கள் 130
மாநில அமைச்சர்கள் குழு (கட்டுரைகள் 163-164) 131
மாநில அமைச்சர்கள் குழு தொடர்பான தகவல் பிட்கள் 133
மாநில சட்டமன்றம் – பொதுவாக (பிரிவு 168-177) 134
பிரிவு 168: மாநிலங்களில் சட்டமன்றங்களின் அரசியலமைப்பு 134
தகவல்- மாநில சட்டமன்றம் தொடர்பான பிட்கள் 139
மாநிலத்தின் 3 உறுப்புகள் 139
சட்டமன்றம் 140
ஒத்திவைப்பு, ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு: வித்தியாசத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள் 140

இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு அமர்வு 140
அழைப்பது 140
ஒத்திவைப்பு 141
ஒத்திவைப்பு சைன் டை 141
ஒத்திவைப்பு 141
கலைப்பு 142
சுருக்கம் 142
இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகிறது? 142
இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகிறது? 142
மாநில சட்டப் பேரவையில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகும்? 143
கவனிக்க வேண்டிய புள்ளிகள் 144
இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பான்மைகளின் வகைகள் - முழுமையான, பயனுள்ள, எளிமையான மற்றும் சிறப்பு பெரும்பான்மை 145
இந்திய அரசியலமைப்பின் படி பெரும்பான்மைகளின் வகைகள் 145
அறுதிப் பெரும்பான்மை 145
பயனுள்ள பெரும்பான்மை 146
எளிய பெரும்பான்மை 146
சிறப்பு பெரும்பான்மை 147
பிரிவு 368 மற்றும் மாநில அங்கீகாரத்தின்படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை 148
பிரிவு 61 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை 148
லோக்சபா மற்றும் ராஜ்யசபாவில் உள்ள பார்லிமென்ட் குழுக்கள் 149
ஏன் பாராளுமன்ற குழுக்கள்? 149
பார்லிமென்ட் கமிட்டிகளுடன் பார்லிமென்ட் தனது அலுவல்களை எவ்வாறு கையாள்கிறது? 149
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் வகைகள் 150
தற்காலிக குழுக்கள் மற்றும் நிலைக்குழுக்கள் 150
நிலைக்குழுவின் எடுத்துக்காட்டுகள் 151
மக்களவையில் நிலைக்குழுக்கள் (தேர்வு) 151
ராஜ்யசபாவில் நிலைக்குழுக்கள் (தேர்வு) 151
கூட்டு நிலைக்குழுக்கள் 152
துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (கூட்டு) 153

துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (LS) 153
துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (RS) 154
துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்களின் செயல்பாடுகள் 154
முக்கியமான பாராளுமன்றக் குழுக்கள் விரிவாக 155
மதிப்பீடுகளுக்கான குழு 156
பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு 156
பொது கணக்குகளுக்கான குழு 157
வணிக ஆலோசனைக் குழு (லோக்சபா) 157
தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்களுக்கான குழு (லோக்சபா) 158
விதிகள் குழு (லோக்சபா) 158
சிறப்புரிமைக் குழு (லோக்சபா) 158
மேசையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆவணங்களுக்கான குழு (லோக்சபா) 159
மனுக்களுக்கான குழு (லோக்சபா) 159
துணைச் சட்டத்திற்கான குழு (லோக்சபா) 159
அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழு (லோக்சபா) 159
சபையின் அமர்வில் (லோக்சபா) உறுப்பினர்கள் இல்லாதது குறித்த குழு 160
இலாப அலுவலகங்களின் கூட்டுக் குழு 160
பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலக் குழு (கூட்டு) 160
ரயில்வே மாநாட்டுக் குழு (அட்-ஹாக்) 161
பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குழு 161
ராஜ்யசபா தேர்தல்: மேலவைக்கு ஒரு வேட்பாளரை தேர்ந்தெடுக்கும் நடைமுறையை அறிந்து கொள்ளுங்கள் 162
ஏன் ராஜ்யசபா அல்லது மாநிலங்களவை? 162
ராஜ்யசபாவின் அமைப்பு 163
ராஜ்யசபாவிற்கு இடங்கள் ஒதுக்கீடு 163
ராஜ்யசபா தேர்தல் செயல்முறை 164
ராஜ்யசபாவிற்கு தேர்தல்: ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது 165
இந்தியாவில் அரசு பட்ஜெட் - செயல்முறை மற்றும் அரசியலமைப்பு தேவைகள் 165
பட்ஜெட் என்றால் என்ன? 166
இந்திய அரசியலமைப்பில் பட்ஜெட் 166

பட்ஜெட் அவசியமான அரசியலமைப்புத் தேவைகள் என்ன? 166
FRBM சட்டம் 166
பட்ஜெட் ஆவணங்கள் 167
அரசு பட்ஜெட்: ரயில்வே பட்ஜெட் விளக்கக்காட்சி 168
அரசு பட்ஜெட்: யூனியன் பட்ஜெட் விளக்கக்காட்சி 168
கணக்கில் வாக்களியுங்கள் 168
அப்படியென்றால் வாட் ஆன் அக்கவுண்ட் என்றால் என்ன? 169
பட்ஜெட் பேச்சு 169
பட்ஜெட் ஆவணங்கள் எளிமையானவை: பட்ஜெட் ஆவணங்களுக்கான திறவுகோல் 170
ஆண்டு நிதி அறிக்கை 170
மானியங்களுக்கான கோரிக்கை 170
ஒதுக்கீட்டு மசோதா 171
நிதி மசோதா 172
நிதி மசோதாவில் உள்ள விதிகளை விளக்கும் குறிப்பாணை 172
FRBM சட்டத்தின் தேவைகளின்படி ஆவணங்கள்: 172
மேக்ரோ பொருளாதார கட்டமைப்பு அறிக்கை 172
நிதிக் கொள்கை மூலோபாய அறிக்கை 173
நடுத்தர கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை 173
நடுத்தர கால செலவின கட்டமைப்பு அறிக்கை 173
விளக்க ஆவணங்கள் 174
செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-1 174
செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-2 174
ரசீதுகள் பட்ஜெட் 174
ஒரு பார்வையில் பட்ஜெட் 175
பட்ஜெட்டின் முக்கிய அம்சங்கள் 176
பட்ஜெட் அறிக்கைகளுடன் மற்ற ஆவணங்கள் 176
மானியங்களுக்கான விரிவான கோரிக்கைகள் 176
விளைவு பட்ஜெட் 176
ஆண்டு அறிக்கைகள் 177

பொருளாதார ஆய்வு 177

முடிவுரை 177

முழு பட்ஜெட் மற்றும் வாக்கெடுப்பு கணக்கில் உள்ள வேறுபாடு 178

விதி: நிறைவேற்று (அரசு) செலவு செய்வதற்கு சட்டமன்றத்தின் (பாராளுமன்றத்தின்) ஒப்புதல் தேவை! 178

நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் காலம் எடுக்கும்! 178

கணக்கில் வாக்களியுங்கள் 179

2 மாதங்களுக்கு மேல் கணக்கில் வாக்களிக்க முடியுமா? 180

முழு பட்ஜெட் மற்றும் வாக்கெடுப்பு கணக்கில் உள்ள வேறுபாடு 180

இடைக்கால பட்ஜெட் என்றால் என்ன? 181

தேர்தல் ஆண்டில் முழு வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக வாக்கெடுப்பு கணக்கு தாக்கல் செய்வது அரசாங்கத்திற்கு கட்டாயமா? 181

கட் மோஷன்ஸ்: பாலிசி கட், எகானமி கட் மற்றும் டோக்கன் கட் 181

கொள்கை வெட்டு, பொருளாதார வெட்டு அல்லது டோக்கன் வெட்டு இயக்கங்கள் என்றால் என்ன? 181

வெட்டு இயக்கங்கள் 182

1. பாலிசி கட் மோஷன்களை ஏற்காதது 182

2. எகனாமி கட் மோஷன்ஸ் 182

3. டோக்கன் கட் மோஷன்ஸ் 182

வெட்டு இயக்கங்களின் அனுமதி 183

சபாநாயகர் அனுமதியை முடிவு செய்வார் 184

வெட்டு இயக்கங்களின் அறிவிப்பு 184

ஜனாதிபதியின் விருப்ப அதிகாரங்கள்: Comm இன் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் அல்ல 185

1: சஸ்பென்சிவ் வீட்டோ 185

2: பாக்கெட் வீட்டோ 185

3: ஜனாதிபதி பிரதமரிடம் தகவல்களைப் பெறலாம்: 185

4: இரு அவைகளும் அமரவில்லை என்ற வழக்கு 186

5: பெரும்பான்மை இல்லாத நிலை 186

6: லோக்சபாவைக் கலைத்த கம்யூ., மீதான நம்பிக்கையில்லா வழக்கு 186

7: ஒரு காபந்து அரசாங்கத்தின் வழக்கு 186

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆணையம் வழங்கிய அறிவுரை: பிரிவு 74 187

CoM இன் ஆலோசனையின் பேரில் பயன்படுத்தப்படும் அதிகாரங்கள் (விவேகமற்ற அதிகாரங்கள்) 187

நீதித்துறை 188

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு 188

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு என்ன? 188

அடிப்படை கட்டமைப்பின் பரிணாமத்திற்கான காலவரிசை 189

முன் - கோலக் நாத் சகாப்தம் 189

கோலக் நாத் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம் 190

அரசியலமைப்பு 24வது திருத்தம் 191

கேசவானந்த பாரதி எதிராக கேரள மாநிலம் 192

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின் பரிணாமம் 193

முடிவுரை 194

இந்திய நீதித்துறை கோட்பாடுகள் - அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் கோட்பாடுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன 195

அடிப்படை கட்டமைப்பின் கோட்பாடு 195

இணக்கமான கட்டுமானக் கோட்பாடு 195

கிரகணத்தின் கோட்பாடு 196

பித் மற்றும் பொருளின் கோட்பாடு 196

தற்செயலான அல்லது துணை சக்திகளின் கோட்பாடு 197

வண்ணமயமான சட்டத்தின் கோட்பாடு 198

துண்டிக்கக்கூடிய கோட்பாடு 198

பிராந்திய உறவு (டெரிடோரியல் நெக்ஸஸின்) கோட்பாடு 198

Laches கோட்பாடு 199

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை மற்றும் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை 200

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பிரிவு 21 200

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை மற்றும் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை 200

வழக்கு 1: சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை 200

வழக்கு 2: சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை 201

சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை வரலாறு 201

இந்தியாவில் நிலைமை மாற்றம்: மேனகா காந்தி vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கு (1978) 202
சிறப்பு விடுப்பு மனு எதிராக மறுஆய்வு மனு எதிராக சீராய்வு மனு எதிராக கருணை மனு 202
சிறப்பு விடுப்பு மனு (SLP) என்றால் என்ன? 202
மறுஆய்வு மனு என்றால் என்ன? 203
மறுஆய்வு மனுவை யார் தாக்கல் செய்யலாம்? 204
மறுஆய்வு மனுக்களை யார் கேட்பது? 204
ஒவ்வொரு மறுஆய்வு மனுவையும் நீதிமன்றம் அனுமதிக்க வேண்டுமா? 205
மறுஆய்வு மனு தோல்வியடைந்தால் என்ன செய்வது? 205
க்யூரேட்டிவ் மனு என்றால் என்ன? 205
நோய் தீர்க்கும் மனுக்களின் தோற்றம் 206
மறுசீரமைப்பு மனுக்களை யார் கேட்பது? 206
சீராய்வு மனுவிற்கான நிபந்தனைகள் 206
கருணை மனு என்றால் என்ன? 207
அரசியலமைப்பு விதிகள் 208
கருணை மனுக்களை கையாள்வதற்கான நடைமுறை 209
சர்வதேச தரநிலைகள் 210
கருணை மனு எதிராக மரண தண்டனை 210
மறுஆய்வு மனு எதிராக க்யூரேட்டிவ் மனு எதிராக கருணை மனு: முடிவு 211
மரண தண்டனை, கருணை மனுக்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றம் 212
இந்தியாவில் மரண தண்டனை மேலோட்டம் 212
அரிதான அரிய வழக்கு கோட்பாடு 213
IPC 376A – கற்பழிப்பு/பாலியல் தாக்குதல் 213
மரண தண்டனைக்கான IPC தவிர மற்ற சட்டங்கள் 213
இந்திய அரசியலமைப்பில் கருணை மற்றும் கருணை மனு 213
மன்னிப்பு வழங்குவது யார்? ஜனாதிபதி? 214
குடியரசுத் தலைவர் கருணை மனுவை நிராகரித்து, ஒப்புதலில் கையெழுத்திட்டவுடன் எல்லாம் முடிந்துவிட்டதா? 215
கருணை மனு மீதான சமீபத்திய SC தீர்ப்பின் சிறப்பம்சங்கள் (சத்ருகன் சவுகான் vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா) 216
நீதித்துறை மறுஆய்வு vs நீதித்துறை செயல்பாடு vs நீதித்துறை மேலோட்டம் 216

நீதித்துறை ஆய்வு 216
நீதித்துறை செயல்பாடு 217
நீதித்துறை மீறல் 218
பொது வாழ்வில் ஊழல் 219
ஊழல் என்றால் என்ன? 219
ஊழலின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் 219
இந்தியாவில் ஊழலுக்கு காரணம்: 219
சிவில் சர்வீஸில் ஊழல் அதிகமாக இருப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன? 221
ஊழலின் தாக்கம் 221
தொடர்புடைய இந்திய முயற்சிகள் என்ன? 224
சிவில் சர்வீஸில் ஊழலைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் 225
"ஊழலுக்கு எதிரான சகிப்புத்தன்மை பூஜ்ஜியம்" 226
சிவில் சர்வீஸில் சீர்திருத்தம் தேவை 227
2014 முதல் சிவில் சர்வீசஸ் சீர்திருத்தத்தின் பரிணாமம் 228
மிஷன் கர்மயோகி 229
மிஷன் கர்மயோகியின் ஆறு தூண்கள் 229
iGOT-கர்மயோகி 230
லோக்பால் 231
அறிமுகம் 231
லோக்பாலின் அதிகார வரம்பு மற்றும் செயல்பாடுகள் 231
லோக்பால் அமைப்பு 232
லோக் ஆயுக்தா சட்டம் 233
லோக் ஆயுக்தா என்றால் என்ன? 233
லோக் ஆயுக்தா எத்தனை உறுப்பினர்கள்? 233
உறுப்பினர்கள் எப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்? 233
யார் லோகாயுக்தா தலைவர்/உறுப்பினர் ஆக முடியும்? 233
வேறு ஏதாவது வரையறைகள் உண்டா? 233
உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் எவ்வளவு? 233
லோக் ஆயுக்தா அமைப்பில் வேறு யாரேல்லாம் இருப்பார்கள்? 233
லோக் ஆயுக்தா யாரையெல்லாம் விசாரிக்கலாம்? 234
வேறு என்னென்ன அதிகாரங்கள் உண்டு? 234

எதையெல்லாம் விசாரிக்கக் கூடாது? 234
தானாக முன்வந்து (suo motu) புகார்களை பதிவு செய்ய முடியுமா? 234
வரும் புகார்களை எப்படி விசாரிப்பார்கள்? 235
விசாரணை நடக்கும் போது குற்றம்சாட்டப்பட்டவரை பணியிடை நீக்கம் செய்ய முடியுமா? 235
விசாரணை முடிந்த பின் என்ன நடக்கும்? 235
நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பு எது? 235
புகார் பொய் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால்? 235
லோக் ஆயுக்தாவிற்கு எதிராகவே புகார் வந்தால்? 236
அது என்ன விதிகள்? 236
தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 236
நோக்கம் 237
தகவல் கொடுக்கும் கடமை 237
தகவல் என்றால் பிரிவு 2 (1) இன் படி பதிவேடுகள் 238
விண்ணப்பம் 238
விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட தகவல்கள் 239
தகவல் பெறுவதற்கான முறை 240
மூன்றாம் தரப்பினர் தகவல் 240
அபராதம் 240
2019 சட்டத் திருத்தங்கள் 241
பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் 241
இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய பெண்கள் அதிகாரமளிக்கும் திட்டங்களின் பட்டியல் 241
இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் - சமீபத்திய செய்திகள் 245
மனித உரிமைகள் 246
மனித உரிமைகளின் அம்சங்கள் 247
மனித உரிமைகள் அனைத்து மக்களையும் சமமானவர்களாக நடத்துபவை 247
இந்த உரிமைகள் அடிப்படையாக தனிநபர்களைச் சேர்ந்தவையே 247
மனித உரிமைகள், மனித நேயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் 248
மனித உரிமைகளுக்கான முக்கிய நாட்கள் 248
இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் மனித உரிமைகள் 249
இந்திய அரசியல்: சமீபத்திய சிக்கல்கள் 251

குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம்(CAA) 2019: மக்கள் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள்? 251
குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம் 2019 குறித்த அரசாங்கத்தின் விளக்கம்..... 251
CAA எந்தவொரு இந்திய குடிமகனையும் பாதிக்கிறதா?..... 251
CAA யாருக்கு பொருந்தும்?..... 251
நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மன்றம்..... 254
நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள்: -..... 254
மேல்முறையீடுகள்..... 255
நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் வரம்பு..... 255
அந்தந்த நுகர்வோர் மன்றத்தில் புகார் அனுமதிக்கப்படுகிறது..... 256

இந்திய அரசியல்

இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்றுப் பின்னணி

1947 க்கு முன், இந்தியா இரண்டு முக்கிய நிறுவனங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அவை 11 மாகாணங்களைக் கொண்ட பிரித்தானிய இந்தியா மற்றும் துணைக் கூட்டாட்சிக் கொள்கையின் கீழ் இந்திய இளவரசர்களால் ஆளப்படும் சமஸ்தானங்கள். இரண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்றிணைந்து இந்திய ஒன்றியத்தை உருவாக்கியது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பல மரபு முறைகள் இப்போதும் பின்பற்றப்படுகின்றன. இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்று அடிப்படைகள் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியை இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன் நிறைவேற்றப்பட்ட பல விதிமுறைகள் மற்றும் செயல்களில் காணலாம்.

இந்திய நிர்வாக அமைப்பு

இந்திய ஜனநாயகம் என்பது பாராளுமன்ற ஜனநாயக வடிவமாகும், இதில் நிறைவேற்று அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பாகும். நாடாளுமன்றத்தில் லோக்சபா மற்றும் ராஜ்யசபா என இரு அவைகள் உள்ளன. மேலும், ஆளுகையின் வகை கூட்டாட்சி. . மத்திய அரசு என்பது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களில் தனி நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றத்தை உள்ளடக்கியது. உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலும் சுயராஜ்யம் உள்ளது. இந்த அமைப்புகள் அனைத்தும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு அவர்களின் மரபுக்கு கடன்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அதன் பல ஆண்டுகளாக அதன் வளர்ச்சியையும் பார்ப்போம்.

1773-ன் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்

- இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் முதல் படி எடுத்தது.
- இது வங்காளத்தின் ஆளுநரை (கோட்டை வில்லியம்) கவர்னர்-ஜெனரலாக (வங்காளத்தின்) நியமித்தது.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காளத்தின் முதல் கவர்னர் ஜெனரல் ஆனார்.
- கவர்னர் ஜெனரலின் நிர்வாக சபை நிறுவப்பட்டது (நான்கு உறுப்பினர்கள்). தனியான சட்ட மன்றம் இல்லை.
- இது பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் கவர்னர்களை வங்காள கவர்னர் ஜெனரலுக்கு கீழ்ப்படுத்தியது.
- 1774 இல் உச்ச நீதிமன்றமாக வில்லியம் கோட்டையில் (கல்கத்தா) உச்ச

நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது.

- இது நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் எந்தவொரு தனியார் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடுவதையோ அல்லது பூர்வீக மக்களிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்குவதையோ தடை செய்தது.
- இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் (நிறுவனத்தின் ஆளும் குழு) அதன் வருவாயைப் புகாரளிக்க வேண்டும்.

பிட்டின் இந்தியா சட்டம் 1784

- நிறுவனத்தின் வணிக மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கு இடையில் வேறுபடுகிறது.
- வணிகச் செயல்பாடுகளுக்கான இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் மற்றும் அரசியல் விவகாரங்களுக்கான கட்டுப்பாட்டு வாரியம்.
- கவர்னர் ஜெனரல் சபையின் பலத்தை மூன்று உறுப்பினர்களாகக் குறைத்தது.
- இந்திய விவகாரங்களை பிரிட்டிஷ் அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தது.
- இந்தியாவில் உள்ள நிறுவனத்தின் பிரதேசங்கள் "இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமை" என்று அழைக்கப்பட்டன.
- மெட்ராஸ் மற்றும் பம்பாயில் கவர்னர் கவுன்சில்கள் நிறுவப்பட்டன.

1813 இன் சாசனச் சட்டம்

- இந்திய வர்த்தகத்தின் மீதான நிறுவனத்தின் ஏகபோகம் நிறுத்தப்பட்டது; இந்தியாவுடனான வர்த்தகம் அனைத்து பிரிட்டிஷ் குடிமக்களுக்கும் திறந்திருக்கும்.

1833 இன் சாசனச் சட்டம்

- கவர்னர் ஜெனரல் (வங்காளத்தின்) இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக ஆனார்.
- இந்தியாவின் முதல் கவர்னர் ஜெனரல் வில்லியம் பென்டிக் பிரபு ஆவார்.
- இது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் மையப்படுத்துதலுக்கான இறுதிப் படியாகும்.
- இந்தியாவிற்கான மத்திய சட்டமன்றத்தின் தொடக்கமானது பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களின் சட்டமன்ற அதிகாரங்களையும் பறித்தது.
- இந்தச் சட்டம் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் செயல்பாடுகளை ஒரு வணிக அமைப்பாக முடித்து, அது முற்றிலும் நிர்வாக அமைப்பாக மாறியது.

1853 இன் சாசனச் சட்டம்

- கவர்னர்-ஜெனரல் கவுன்சிலின் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகள் பிரிக்கப்பட்டன.

- மத்திய சட்ட சபையில் 6 உறுப்பினர்கள். ஆறு உறுப்பினர்களில் நான்கு பேர் மெட்ராஸ், பம்பாய், வங்காளம் மற்றும் ஆக்ராவின் தற்காலிக அரசாங்கங்களால் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- இது நிறுவனத்தின் சிவில் ஊழியர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான அடிப்படையாக திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது (இந்திய சிவில் சேவை அனைவருக்கும் திறக்கப்பட்டது).

1858 இன் இந்திய அரசு சட்டம்

- கம்பனியின் ஆட்சி இந்தியாவில் மகுடத்தின் ஆட்சியால் மாற்றப்பட்டது.
- பிரித்தானிய மகுடத்தின் அதிகாரங்கள் இந்தியாவின் வெளியுறவுச் செயலாளரால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்
- 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய கவுன்சில் அவருக்கு உதவியது
- வைஸ்ராய் மூலம் இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது அவருக்கு முழு அதிகாரமும் கட்டுப்பாடும் அளிக்கப்பட்டது
- கவர்னர் ஜெனரல் இந்தியாவின் வைஸ்ராய் ஆக்கப்பட்டார்.
- கேனிங் பிரபு இந்தியாவின் முதல் வைஸ்ராய் ஆவார்.
- கட்டுப்பாட்டு வாரியம் மற்றும் ஆணையர்கள் நீதிமன்றம் நீக்கப்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1861

- வைஸ்ராயின் நிர்வாக+சட்ட மன்றம் (அதிகாரப்பூர்வமற்றது) போன்ற நிறுவனங்களில் முதன்முறையாக இந்திய பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 3 இந்தியர்கள் சட்ட சபையில் நுழைந்தனர்.
- மத்தியிலும் மாகாணங்களிலும் சட்ட சபைகள் நிறுவப்பட்டன.
- வைஸ்ராய் எக்சிகியூட்டிவ் கவுன்சில், சட்டமியற்றும் வணிகங்களைப் பரிவர்த்தனை செய்யும் போது, அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாக சில இந்தியர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அது இயம்பியது.
- இது போர்ட்ஃபோலியோ அமைப்புக்கு சட்டரீதியான அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.
- பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களுக்கு சட்டமன்ற அதிகாரங்களை மீட்டெடுப்பதன் மூலம் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் செயல்முறையைத் தொடங்கினார்.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892

- மறைமுக தேர்தல்கள் (வேட்பு மனு) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- சட்ட மன்றங்களின் அளவை பெரிதாக்கியது.

- சட்ட மேலவைகளின் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியதுடன், அவைக்கு பட்ஜெட்டை விவாதிக்கும் அதிகாரம் மற்றும் நிர்வாகிகளுக்கு கேள்விகளை எழுப்பும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1909

- இந்த சட்டம் மின்டோ மார்லி சீர்திருத்தங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- சட்டப் பேரவைகளுக்கு நேரடித் தேர்தல்; ஒரு பிரதிநிதி மற்றும் பிரபலமான உறுப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முதல் முயற்சி.
- இது மத்திய சட்ட சபையின் பெயரை இம்பீரியல் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் என மாற்றியது.
- மத்திய சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 16ல் இருந்து 60 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
- 'தனி வாக்காளர்கள்' என்ற கருத்தை ஏற்று முஸ்லிம்களுக்கு வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- வைஸ்ராய் நிர்வாகக் குழுவில் முதல் முறையாக இந்தியர்கள். (சட்ட உறுப்பினராக சத்யேந்திர பிரசன்னா சின்ஹா)

இந்திய அரசு சட்டம் 1919

- இந்த சட்டம் மாண்டேக்-செல்ம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- மத்திய பாடங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு மாகாண பாடங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டன.
- இரட்டை ஆளுகை திட்டம், 'டார்க்கி', மாகாண பாடங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- அரசாட்சி முறையின் கீழ், மாகாண பாடங்கள் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன - இடமாற்றம் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்டவை. இடஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பாடங்களில், சட்ட மேலவைக்கு ஆளுநர் பொறுப்பல்ல.
- இச்சட்டம் முதன்முறையாக இருசபையை மத்தி யில் கொண்டு வந்தது.
- 140 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டமன்றம் மற்றும் 60 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டமன்றம்.
- நேரடி தேர்தல்.
- வைஸ்ராய் எக்சிகியூட்டிவ் கவுன்சிலில் உள்ள ஆறு உறுப்பினர்களில் மூவர் (கமாண்டர்-இன்-சீஃப் தவிர) இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சட்டம் கோரியது.

- அரசு பணியாளர் ஆணையம் அமைக்க வழி செய்தது.

1935 இன் இந்திய அரசு சட்டம்

- இந்தச் சட்டம் மாகாணங்கள் மற்றும் சமஸ்தான மாநிலங்களை அலகுகளாகக் கொண்ட அகில இந்திய கூட்டமைப்பை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது, இருப்பினும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட கூட்டமைப்பு ஒருபோதும் உருவாகவில்லை.
- மூன்று பட்டியல்கள்: சட்டம் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள அதிகாரங்களை கூட்டாட்சிப் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியல் என மூன்று பட்டியல்களாகப் பிரித்தது.
- மையத்திற்கான கூட்டாட்சிப் பட்டியல் 59 சரத்துகளைக் கொண்டிருந்தது, மாகாணங்களுக்கான மாகாணப் பட்டியல் 54 சரத்துகளைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் இரண்டிற்கும் ஒரே நேரத்தில் 36 சரத்துகளைக் கொண்டிருந்தது.
- எஞ்சிய அதிகாரங்கள் கவர்னர் ஜெனரலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.
- இந்தச் சட்டம் மாகாணங்களில் அரசாட்சியை ஒழித்து, 'மாகாண சுயாட்சியை' அறிமுகப்படுத்தியது.
- இது மையத்தில் அரசாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகை செய்தது.
- 11 மாகாணங்களில் 6 மாகாணங்களில் இருசபை முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- இந்த ஆறு மாகாணங்கள் அசாம், வங்காளம், பம்பாய், பீகார், மெட்ராஸ் மற்றும் ஐக்கிய மாகாணம்.
- கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதற்கு வழங்கப்பட்டது.
- இந்திய கவுன்சிலை ஒழித்தார்.

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947

- அது இந்தியாவை சுதந்திர மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடாக அறிவித்தது.
- மத்திய மற்றும் மாகாணங்கள் இரண்டிலும் பொறுப்பான அரசாங்கங்களை நிறுவியது.
- வைஸ்ராய் இந்தியா மற்றும் மாகாண ஆளுநர்களை அரசியலமைப்பு (சாதாரண தலைவர்கள்) என நியமித்தார்.
- இது அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு இரட்டை செயல்பாடுகளை (அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டமன்றம்) ஒதுக்கியது மற்றும் இந்த மேலாதிக்க சட்டமன்றத்தை ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக அறிவித்தது.

கவனிக்க வேண்டியவை

- 1833 இன் சாசனச் சட்டத்திற்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் ஒழுங்குமுறைகள் என்றும், பின்னர் உருவாக்கப்பட்டவை சட்டங்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு 1772 இல் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தை உருவாக்கினார், ஆனால் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் இருந்து பின்னர் கார்ன்வாலிஸால் பிரிக்கப்பட்டன.
- சரிபார்க்கப்படாத நிர்வாகிகளின் சக்திவாய்ந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து, இந்திய நிர்வாகம் சட்டமன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் பொறுப்பான அரசாங்கமாக வளர்ந்தது.
- போர்ட்ஃபோலியோ அமைப்பு மற்றும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் வளர்ச்சி அதிகாரத்தைப் பிரிப்பதைக் குறிக்கிறது.
- லார்ட் மேயோவின் நிதிப் பரவலாக்கம் பற்றிய தீர்மானம், இந்தியாவில் உள்ளூர் சுய-அரசு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியைக் காட்சிப்படுத்தியது (1870).
- 1882: ரிப்பன் பிரபுவின் தீர்மானம் உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்தின் 'மேக்னா கார்ட்டா' எனப் பாராட்டப்பட்டது. அவர் 'இந்தியாவின் உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்தின் தந்தை' என்று கருதப்படுகிறார்.
- 1924: அக்வொர்த் குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் ரயில்வே பட்ஜெட் பொது பட்ஜெட்டில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது (1921).
- 1773 முதல் 1858 வரை ஆங்கிலேயர்கள் அதிகாரத்தை மையப்படுத்த முயன்றனர். 1861 கவுன்சில் சட்டத்தில் இருந்து அவர்கள் மாகாணங்களுடனான அதிகாரப் பகிர்வை நோக்கி நகர்ந்தனர்.
- 1833 சாசனச் சட்டம் 1909 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்திற்கு முன் மிக முக்கியமான சட்டமாகும்.
- 1947 வரை, இந்திய அரசு 1919 சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் மட்டுமே செயல்பட்டது. கூட்டமைப்பு மற்றும் அரசாட்சி தொடர்பான 1935 சட்டத்தின் விதிகள் ஒருபோதும் செயல்படுத்தப்படவில்லை.
- 1919 சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழு 1947 வரை வைஸ்ராய்க்கு தொடர்ந்து ஆலோசனை வழங்கியது. நவீன நிர்வாகிகள் (அமைச்சர்கள் கவுன்சில்) அதன் மரபுக்கு நிர்வாக சபைக்கு கடமைப்பட்டுள்ளனர்.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பாராளுமன்றம் ராஜ்யசபா மற்றும் லோக்சபாவாக வளர்ந்தது.

இந்திய அரசியலமைப்பு: அனைத்து விதிகளின் பட்டியல் (1-395) மற்றும் பகுதிகள் (1-22)

இந்திய அரசியலமைப்பு 22 பகுதிகளாக 395 பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. பல்வேறு திருத்தங்கள் மூலம் கூடுதல் சட்ட பிரிவுகள் மற்றும் பகுதிகள் பின்னர் இணைக்கப்பட்டன . இந்திய அரசியலமைப்பிலும் 12 அட்டவணைகள் உள்ளன.

இந்திய அரசியலமைப்பின் ஒவ்வொரு பிரிவின் நோக்கத்தையும் பின்னணியையும் புரிந்து கொள்ள ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் எதிராக இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு பகுதிகள் மற்றும் அத்தியாயங்களின் கீழ் பிரிக்கப்பட்ட 1-395 முதல் அனைத்து பிரிவுகளுக்கும் தலைப்புகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முன்னுரை மற்றும் ரத்து செய்யப்பட்ட பிரிவுகள் அல்லது பகுதிகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1949 நவம்பர் இருபத்தி ஆறாவது நாளில் நமது சட்டமன்றத்தில், இந்த அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, இயற்றவும் மற்றும் நமக்கே வழங்கவும்.

பகுதி I: யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம்

1 யூனியனின் பெயர் மற்றும் பிரதேசம்.

2 புதிய மாநிலங்களின் சேர்க்கை அல்லது நிறுவுதல்.

2A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

3 புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் தற்போதுள்ள மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுதல்.

4 முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணைகள் மற்றும் துணை, தற்செயலான மற்றும் விளைவான விஷயங்களில் திருத்தம் செய்ய விதிகள் 2 மற்றும் 3ன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள்.

பகுதி II: குடியுரிமை

5 அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியுரிமை.

6 பாகிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த சில நபர்களின் குடியுரிமை உரிமைகள்.

7 பாகிஸ்தானுக்கு குடியேறிய சிலரின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்.

8 இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சில நபர்களின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்.

9 வெளிநாட்டின் குடியுரிமையை தானாக முன்வந்து பெறும் நபர்கள் குடிமக்களாக இருக்கக்கூடாது.

10 குடியுரிமையின் உரிமைகளைத் தொடர்தல்.

11 சட்டத்தின் மூலம் குடியுரிமை உரிமையை ஒழுங்குபடுத்தும் பாராளுமன்றம்.

பகுதி III: அடிப்படை உரிமைகள்

பொது

12 வரையறை.

13 அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான அல்லது இழிவுபடுத்தும் சட்டங்கள்.

சமத்துவத்திற்கான உரிமை

14 சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்.

15 மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறந்த இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்தல்.

16 பொது வேலை வாய்ப்பு விஷயங்களில் சமத்துவம்.

17 தீண்டாமை ஒழிப்பு.

18 பட்டங்களை ஒழித்தல்.

சுதந்திரத்திற்கான உரிமை

19 பேச்சு சுதந்திரம், முதலியன தொடர்பான சில உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்.

20 குற்றங்களுக்கான தண்டனை தொடர்பான பாதுகாப்பு.

21 வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு.

21A கல்விக்கான உரிமை

22 சில வழக்குகளில் கைது மற்றும் தடுப்புக்காவலில் இருந்து பாதுகாப்பு.

சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை

23 மனிதர்களின் போக்குவரத்து மற்றும் கட்டாய உழைப்பு தடை.

24 தொழிற்சாலைகள் முதலியவற்றில் குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்.

மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை

25 மனசாட்சியின் சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமான தொழில், நடைமுறை மற்றும் மதத்தை பரப்புதல்.

26 மத விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் சுதந்திரம்.

27 எந்தவொரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் மேம்படுத்துவதற்காக வரி செலுத்துவதற்கான சுதந்திரம்.

28 சில கல்வி நிறுவனங்களில் மத போதனை அல்லது மத வழிபாடுகளில் கலந்துகொள்வதற்கான சுதந்திரம்.

கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள்

29 சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்.

30 சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி நிர்வகிப்பதற்கான உரிமை.

31 [ரத்து செய்யப்பட்டது.]

சில சட்டங்களின் சேமிப்பு

31A சொத்துக்களை கையகப்படுத்துவதற்கான சட்டங்களைச் சேமிப்பது போன்றவை.

31பி சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் சரிபார்ப்பு.

31C சில கட்டளைக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் சட்டங்களைச் சேமிப்பது.

31D [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

அரசியலமைப்பு தீர்வுகளுக்கான உரிமை

32 இந்த பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான தீர்வுகள்.

32A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

33 படைகளுக்கு அவர்களின் விண்ணப்பத்தில் இந்த பகுதி வழங்கிய உரிமைகளை மாற்றியமைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் போன்றவை.

34 எந்தப் பகுதியிலும் இராணுவச் சட்டம் அமலில் இருக்கும் போது இந்தப் பகுதியால் வழங்கப்படும் உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடு.

35 இந்த பகுதியின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சட்டம்.

பகுதி IV: மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்

36 வரையறை.

37 இந்த பகுதியில் உள்ள கொள்கைகளின் பயன்பாடு.

38 மாநிலங்கள் மக்கள் நலன் மேம்பாட்டிற்காக ஒரு சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க.

39 அரசு பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கையின் சில கொள்கைகள்.

39A சம நீதி மற்றும் இலவச சட்ட உதவி.

40 கிராம பஞ்சாயத்துகளின் அமைப்பு.

41 வேலை, கல்வி மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பொது உதவிக்கான உரிமை.

42 வேலை மற்றும் மகப்பேறு நிவாரணத்திற்கான நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான நிலைமைகளுக்கான ஏற்பாடு.

43 தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்க்கை ஊதியம் போன்றவை.

43A தொழிற்துறை நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு.

43B கூட்டுறவு சங்கங்களை மேம்படுத்துதல்.

44 குடிமக்களுக்கான சீரான சிவில் குறியீடு.

45 குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்விக்கான ஏற்பாடு.

46 பட்டியல் சாதிகள், பழங்குடியினர் மற்றும் பிற நலிந்த பிரிவினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்துதல்.

47 ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவது அரசின் கடமை.

48 விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைப்பு.

48A சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல்.

49 தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் பொருள்களின் பாதுகாப்பு.

50 நீதித்துறையை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல்.

51 சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்.

பகுதி IVA: அடிப்படை கடமைகள்

51A அடிப்படைக் கடமைகள்.

பகுதி V: தொழிற்சங்கம்

அத்தியாயம் I: நிர்வாகி

தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர்

52 இந்திய ஜனாதிபதி.

53 ஒன்றியத்தின் நிர்வாக அதிகாரம்.

54 ஜனாதிபதி தேர்தல்.

55 ஜனாதிபதியை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை.

56 ஜனாதிபதியின் பதவிக் காலம்.

57 மறுதேர்தலுக்கான தகுதி.

58 ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான தகுதிகள்.

ஜனாதிபதி அலுவலகத்தின்

59 நிபந்தனைகள்.

60 ஜனாதிபதியின் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

61 ஜனாதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான நடைமுறை.

62 குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் உள்ள காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடைபெறும் நேரம் மற்றும் சாதாரண காலியிடத்தை நிரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபரின் பதவிக் காலம்.

63 இந்திய துணை ஜனாதிபதி.

64 துணைக் குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவையின் அதிகாரபூர்வ தலைவராக இருக்க வேண்டும்.

65 துணைத் தலைவர் ஜனாதிபதியாகச் செயல்படுவது அல்லது அலுவலகத்தில் சாதாரண காலியிடங்களின் போது அல்லது குடியரசுத் தலைவர் இல்லாத சமயங்களில் அவரது பணிகளைச் செய்வது.

66 துணைத் தலைவர் தேர்தல்.

67 துணைத் தலைவரின் பதவிக் காலம்.

68 துணைத் தலைவர் பதவியில் உள்ள காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடைபெறும் நேரம் மற்றும் சாதாரண காலியிடத்தை நிரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபரின் பதவிக் காலம்.

69 துணைத் தலைவரால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

70 பிற தற்செயல்களில் ஜனாதிபதியின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுதல்.

71 தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள்.

72 மன்னிப்பு வழங்குவதற்கும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தண்டனைகளை இடைநிறுத்துவதற்கும், ரத்து செய்வதற்கும் அல்லது மாற்றுவதற்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

73 ஒன்றியத்தின் நிர்வாக அதிகாரத்தின் அளவு.

மந்திரி சபை

74 அமைச்சர்கள் குழு ஜனாதிபதிக்கு உதவவும் ஆலோசனை செய்யவும்.

75 அமைச்சர்களுக்கான மற்ற விதிகள்.

இந்தியாவுக்கான அட்டர்னி ஜெனரல்

76 இந்தியாவுக்கான அட்டர்னி ஜெனரல்.

அரசு வணிக நடத்தை

77 இந்திய அரசின் வணிக நடத்தை.

78 பிரதம மந்திரியின் கடமைகள், ஜனாதிபதிக்கு தகவல் வழங்குதல் போன்றவை.

அத்தியாயம் II: பாராளுமன்றம்

பொது

79 பாராளுமன்ற அரசியலமைப்பு.

80 மாநிலங்கள் கவுன்சிலின் கலவை.

81 மக்கள் மன்றத்தின் கலவை.

82 ஒவ்வொரு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புக்குப் பிறகும் மறுசீரமைப்பு.

83 பாராளுமன்றத்தின் அவைகளின் காலம்.

84 பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தகுதி.

85 பாராளுமன்ற அமர்வுகள், ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு.

86 குடியரசுத் தலைவருக்கு உரையாற்றுவதற்கும், வீடுகளுக்குச் செய்திகளை அனுப்புவதற்கும் உள்ள உரிமை.

87 ஜனாதிபதியின் சிறப்பு உரை.

88 அமைச்சர்கள் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரலின் உரிமைகள் வீடுகளைப் பொறுத்து.

பாராளுமன்ற அதிகாரிகள்

89 மாநில கவுன்சிலின் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர்.

90 துணைத் தலைவர் பதவிக்கு விடுமுறை மற்றும் ராஜினாமா மற்றும் நீக்கம்.

91 துணைத் தலைவர் அல்லது மற்ற நபரின் பதவியின் கடமைகளைச் செய்ய அல்லது தலைவராகச் செயல்படுவதற்கான அதிகாரம்.

92 அவரை பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் தலைமை தாங்கக்கூடாது.

93 மக்கள் மன்றத்தின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர்.

94 சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் அலுவலகங்களின் விடுமுறை மற்றும் ராஜினாமா மற்றும் பதவி நீக்கம்.

95 துணை சபாநாயகர் அல்லது சபாநாயகரின் அலுவலகப் பணிகளைச் செய்ய அல்லது செயல்படும் மற்ற நபரின் அதிகாரம்.

96 அவரை பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும் போது சபாநாயகர் அல்லது துணை சபாநாயகர் தலைமை தாங்கக்கூடாது.

97 தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் மற்றும் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் ஆகியோரின் சம்பளம் மற்றும் படிகள்.

98 பாராளுமன்ற செயலகம்.

வணிக நடத்தை

99 உறுப்பினர்களால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

100 வீடுகளில் வாக்களிப்பு, காலியிடங்கள் மற்றும் கோரம் இருந்தபோதிலும் செயல்படும் வீடுகளின் அதிகாரம்.

உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம்

101 இடங்கள் விடுமுறை.

102 உறுப்பினர் தகுதியின்மை.

103 உறுப்பினர்களின் தகுதியிழப்புகள் தொடர்பான கேள்விகளின் மீதான முடிவு.

104 சட்டப்பிரிவு 99ன் கீழ் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி எடுப்பதற்கு முன் அமர்ந்து வாக்களித்ததற்காக அல்லது தகுதியற்ற போது அல்லது தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டால் அபராதம்.

பாராளுமன்றம் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் மற்றும் விலக்குகள்

105 பாராளுமன்றம் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் குழுக்களின் அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் போன்றவை.

106 உறுப்பினர்களின் சம்பளம் மற்றும் படிகள்.

சட்டமன்ற நடைமுறை

107 மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுதல் போன்ற விதிகள்.

108 சில சந்தர்ப்பங்களில் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டம்.

109 நிதி மசோதாக்கள் தொடர்பான சிறப்பு நடைமுறை.

110 " நிதி மசோதாக்கள் " வரையறை.

111 மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல்.

நிதி விஷயங்களில் நடைமுறை

112 ஆண்டு நிதி அறிக்கை.

113 மதிப்பீடுகள் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தில் நடைமுறை.

114 ஒதுக்கீட்டு மசோதாக்கள்.

115 துணை, கூடுதல் அல்லது அதிகப்படியான மானியங்கள்.

116 கணக்கு, கடன் வாக்குகள் மற்றும் விதிவிலக்கான மானியங்கள்.

117 நிதி மசோதாக்கள் என சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

செயல்முறை பொதுவாக

118 நடைமுறை விதிகள்.

119 நிதி வணிகம் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்துதல்.

பாராளுமன்றத்தில் 120 மொழிகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

121 பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு கட்டுப்பாடு.

122 நீதிமன்றங்கள் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கக் கூடாது.

அத்தியாயம் III: ஜனாதிபதியின் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்

123 பாராளுமன்றத்தின் இடைவேளையின் போது அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

அத்தியாயம் IV: யூனியன் நீதித்துறை

124 உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஸ்தாபனம் மற்றும் அரசியலமைப்பு.

124A தேசிய நீதித்துறை நியமன ஆணையம். (உச்சநீதிமன்றத்தால் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானதாக அறிவிக்கப்பட்டது, இருப்பினும் பாராளுமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்படவில்லை)

124B கமிஷனின் செயல்பாடுகள்.

124C சட்டத்தை உருவாக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

125 நீதிபதிகளின் சம்பளம் போன்றவை.

126 தற்காலிக தலைமை நீதிபதி நியமனம்.

127 தற்காலிக நீதிபதிகள் நியமனம்.

128 உச்ச நீதிமன்ற அமர்வுகளில் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளின் வருகை.

129 உச்ச நீதிமன்றம் பதிவு நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் 130 இடங்கள்.

131 உச்ச நீதிமன்றத்தின் அசல் அதிகார வரம்பு.

131A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

132 சில வழக்குகளில் உயர் நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரும் மேல்முறையீடுகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு.

133 சிவில் விவகாரங்கள் தொடர்பாக உயர் நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரும் மேல்முறையீடுகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு.

134 குற்றவியல் விவகாரங்கள் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு.

உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான 134A சான்றிதழ்.

135 உச்ச நீதிமன்றத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தற்போதைய சட்டத்தின் கீழ் ஃபெடரல் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்.

136 உச்ச நீதிமன்றத்தால் மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதி.

137 உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் அல்லது உத்தரவுகளின் மதிப்பாய்வு.

138 உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு விரிவாக்கம்.

139 சில ரிட்களை(சாசனம்) வெளியிடுவதற்கான அதிகாரங்களை உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்தல்.

139 சில வழக்குகளின் இடமாற்றம்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் 140 துணை அதிகாரங்கள்.

141 அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டதாக உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம்.

142 உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைகள் மற்றும் உத்தரவுகளை அமல்படுத்துதல் மற்றும் கண்டறிதல் போன்ற உத்தரவுகள்.

143 உச்ச நீதிமன்றத்தை ஆலோசிக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

144 சிவில் மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உதவியாக செயல்பட வேண்டும்.

144A [ரத்து செய்யப்பட்டது.]

145 நீதிமன்ற விதிகள் போன்றவை.

146 அதிகாரிகள் மற்றும் பணியாளர்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் செலவுகள்.

147 விளக்கம்.

அத்தியாயம் V: இந்தியாவின் கம்ப்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல்

148 இந்தியக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல்.

149 கம்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரலின் கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள்.

150 யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் கணக்குகளின் வடிவம்.

151 தணிக்கை அறிக்கைகள்.

பகுதி VI: மாநிலங்கள்

அத்தியாயம் I: பொது

152 வரையறை.

அத்தியாயம் II: நிர்வாகி

கவர்னர்

153 மாநில ஆளுநர்கள்.

154 மாநில நிர்வாக அதிகாரம்.

155 ஆளுநர் நியமனம்.

156 ஆளுநரின் பதவிக் காலம்.

ஆளுநராக நியமனம் செய்வதற்கான 157 தகுதிகள்.

கவர்னர் அலுவலகத்தின் 158 நிபந்தனைகள்

159 ஆளுநரால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

160 சில தற்செயல்களில் ஆளுநரின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுதல்.

161 மன்னிப்பு வழங்குவதற்கு ஆளுநரின் அதிகாரம், முதலியன, மற்றும் சில வழக்குகளில் தண்டனைகளை இடைநிறுத்துவதற்கு, தள்ளுபடி செய்வதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு.

162 அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் அளவு.

மந்திரி சபை

ஆளுநருக்கு உதவவும் ஆலோசனை வழங்கவும் 163 அமைச்சர்கள் குழு.

164 அமைச்சர்களுக்கான மற்ற விதிகள்.

மாநிலத்தின் அட்வகேட் ஜெனரல்

165 மாநிலத்தின் அட்வகேட் ஜெனரல்.

அரசு வணிக நடத்தை

166 ஒரு மாநில அரசின் வணிக நடத்தை.

167 முதலமைச்சரின் கடமைகள் ஆளுநருக்கு தகவல் அளிப்பது போன்றவை.

அத்தியாயம் III: மாநில சட்டமன்றம்

பொது

168 மாநிலங்களில் சட்டமன்றங்களின் அரசியலமைப்பு.

169 மாநிலங்களில் சட்ட மேலவைகளை ஒழித்தல் அல்லது உருவாக்குதல்.

170 சட்டப் பேரவைகளின் அமைப்பு.

171 சட்ட சபைகளின் அமைப்பு.

172 மாநில சட்டமன்றங்களின் காலம்.

173 மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர் தகுதி.

மாநில சட்டமன்றத்தின் 174 அமர்வுகள், ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு.

175 ஆளுநருக்கு உரையாற்றுவதற்கும், அவை அல்லது வீடுகளுக்கு செய்திகளை அனுப்புவதற்கும் உள்ள உரிமை.

176 கவர்னர் சிறப்புரை.

177 அமைச்சர்கள் மற்றும் அட்வகேட் ஜெனரலின் உரிமைகள் வீடுகளைப் பொறுத்து.

மாநில சட்டமன்றத்தின் அதிகாரிகள்

178 சட்டமன்றத்தின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர்.

179 சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் அலுவலகங்களில் இருந்து விடுமுறை மற்றும் ராஜினாமா மற்றும் நீக்கம்.

180 துணை சபாநாயகர் அல்லது சபாநாயகரின் அலுவலகப் பணிகளைச் செய்ய அல்லது செயல்படும் மற்ற நபரின் அதிகாரம்.

181 அவரை பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும் போது சபாநாயகர் அல்லது துணை சபாநாயகர் தலைமை தாங்கக்கூடாது.

182 சட்ட மேலவையின் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர்.

183 தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் அலுவலகங்களில் இருந்து விடுமுறை மற்றும் ராஜினாமா மற்றும் நீக்கம்.

184 துணைத் தலைவர் அல்லது பிற நபரின் பதவியின் கடமைகளைச் செய்ய அல்லது தலைவராகச் செயல்படுவதற்கான அதிகாரம்.

185 அவரை பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் தலைமை தாங்கக்கூடாது.

186 சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் மற்றும் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவரின் சம்பளம் மற்றும் படிகள்.

187 மாநில சட்டமன்ற செயலகம்.

வணிக நடத்தை

188 உறுப்பினர்களால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

189 வீடுகளில் வாக்களிப்பது, காலியிடங்கள் மற்றும் கோரம் இருந்தபோதிலும் செயல்படும் வீடுகளின் அதிகாரம்.

உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம்

190 இடங்கள் விடுமுறை.

191 உறுப்பினர் தகுதியின்மை.

192 உறுப்பினர்களின் தகுதியிழப்புகள் தொடர்பான கேள்விகளின் மீதான முடிவு.

193 சட்டப்பிரிவு 188ன் கீழ் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி எடுப்பதற்கு முன் அமர்ந்து வாக்களித்ததற்காக அல்லது தகுதியற்ற போது அல்லது தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டால் அபராதம்.

மாநில சட்டமன்றங்கள் மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் மற்றும் விலக்குகள்

194 சட்டமன்றங்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் குழுக்களின் அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் போன்றவை.

195 உறுப்பினர்களின் சம்பளம் மற்றும் படிகள்.

சட்டமன்ற நடைமுறை

196 மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுதல் போன்ற விதிகள்.

197 பண மசோதாக்கள் தவிர மற்ற மசோதாக்களுக்கு சட்டமியற்றும் சபையின் அதிகாரங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு.

198 நிதி மசோதாக்கள் தொடர்பான சிறப்பு நடைமுறை.

199 " நிதி மசோதாக்கள் " வரையறை.

200 மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல்.

201 மசோதாக்கள் பரிசீலனைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிதி விஷயங்களில் நடைமுறை

202 ஆண்டு நிதி அறிக்கை.

203 மதிப்பீடுகள் தொடர்பாக சட்டமன்றத்தில் நடைமுறை.

204 ஒதுக்கீட்டு மசோதாக்கள்.

205 துணை, கூடுதல் அல்லது அதிகப்படியான மானியங்கள்.

206 கணக்கு, கடன் வாக்குகள் மற்றும் விதிவிலக்கான மானியங்கள்.

207 நிதி மசோதாக்களுக்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

செயல்முறை பொதுவாக

208 நடைமுறை விதிகள்.

209 நிதி வணிகம் தொடர்பாக மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்துதல்.

210 சட்டமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி.

211 சட்டமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு கட்டுப்பாடு.

212 நீதிமன்றங்கள் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கக் கூடாது.

அத்தியாயம் IV : ஆளுநரின் சட்டமியற்றும் அதிகாரம்

213 சட்டமன்ற இடைவேளையின் போது அரசாணைகளை வெளியிட ஆளுநரின் அதிகாரம்.

அத்தியாயம் V: மாநிலங்களில் உள்ள உயர் நீதிமன்றங்கள்

மாநிலங்களுக்கான 214 உயர் நீதிமன்றங்கள்.

215 உயர் நீதிமன்றங்கள் பதிவு நீதிமன்றங்களாக இருக்க வேண்டும்.

216 உயர் நீதிமன்றங்களின் அரசியலமைப்பு.

217 உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியின் பணி நியமனம் மற்றும் நிபந்தனைகள்.

218 உச்ச நீதிமன்றம் தொடர்பான சில விதிகளை உயர் நீதிமன்றங்களுக்குப் பயன்படுத்துதல்.

219 உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி.

220 நிரந்தர நீதிபதியான பிறகு நடைமுறையில் கட்டுப்பாடு.

221 நீதிபதிகளின் சம்பளம் போன்றவை.

222 நீதிபதியை ஒரு உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொரு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றுதல்.

223 தற்காலிக தலைமை நீதிபதி நியமனம்.

224 கூடுதல் மற்றும் செயல்படும் நீதிபதிகள் நியமனம்.

224A உயர் நீதிமன்றங்களின் அமர்வுகளில் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளை நியமித்தல்.

225 தற்போதுள்ள உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பு.

226 சில ரிட்களை வெளியிட உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம்.

226A [ரத்துசெய்யப்பட்டது..]

227 உயர் நீதிமன்றத்தால் அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கண்காணிப்பு அதிகாரம்.

228 சில வழக்குகளை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றுதல்.

228A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

229 அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்கள் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் செலவுகள்.

230 யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பு நீட்டிப்பு.

231 இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தை நிறுவுதல்.

அத்தியாயம் VI : துணை நீதிமன்றங்கள்

233 மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனம்.

233A, சில மாவட்ட நீதிபதிகளால் வழங்கப்பட்ட நியமனங்கள் மற்றும் தீர்ப்புகள் போன்றவற்றை சரிபார்த்தல்.

234 மாவட்ட நீதிபதிகள் அல்லாத நபர்களை நீதித்துறை சேவைக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்தல்.

235 துணை நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு.

236 விளக்கம்.

237 சில வகுப்புகள் அல்லது நீதிபதிகளின் வகுப்புகளுக்கு இந்த அத்தியாயத்தின் விதிகளைப் பயன்படுத்துதல்.

பகுதி VII: முதல் அட்டவணையின் பகுதி B இல் உள்ள மாநிலங்கள்

238 [ரத்து செய்யப்பட்டது.]

பகுதி VIII: யூனியன் பிரதேசங்கள்

239 யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்.

239 குறிப்பிட்ட யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு உள்ளூர் சட்டமன்றங்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் குழு அல்லது இரண்டையும் உருவாக்குதல்.

239 AA டெல்லியைப் பொறுத்தவரை சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

அரசியலமைப்பு இயந்திரம் தோல்வியுற்றால் 239 AB ஏற்பாடு.

239 பி சட்டமன்றத்தின் இடைவேளையின் போது ஆணைகளை வெளியிடுவதற்கு நிர்வாகியின் அதிகாரம்.

240 குறிப்பிட்ட யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான விதிமுறைகளை உருவாக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான 241 உயர் நீதிமன்றங்கள்.

242 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

பகுதி IX: பஞ்சாயத்துகள்

243 வரையறைகள்.

243 ஒரு கிராம சபை.

243 பி பஞ்சாயத்துகளின் அரசியலமைப்பு.

243 சி பஞ்சாயத்துகளின் கலவை.

243 டி இட ஒதுக்கீடு.

243 E பஞ்சாயத்துகளின் காலம், முதலியன.

243 F உறுப்பினர் தகுதியின்மை.

243 G பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள்.

243 H பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நிதிகள் மூலம் வரிகளை விதிக்க அதிகாரங்கள்.

243- நிதி நிலையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான நிதி ஆணையத்தின் அரசியலமைப்பு.

243 ஜே பஞ்சாயத்துகளின் கணக்குகளின் தணிக்கை.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு 243 K தேர்தல்கள்.

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு 243 L விண்ணப்பம்.

243 M பகுதி குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு பொருந்தாது.

243 N தற்போதுள்ள சட்டங்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்துகளின் தொடர்ச்சி.

243- தேர்தல் விஷயங்களில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட தடை.

பகுதி IXA: நகராட்சிகள்

243 P வரையறைகள்.

243 Q நகராட்சிகளின் அரசியலமைப்பு.

243 R நகராட்சிகளின் கலவை.

243 எஸ் அரசியலமைப்பு மற்றும் வார்டு குழுக்களின் அமைப்பு போன்றவை.

243 டி இட ஒதுக்கீடு.

243 U நகராட்சிகளின் காலம், முதலியன.

243 V உறுப்பினர் தகுதியின்மை.

243 W அதிகாரங்கள், நகராட்சிகளின் அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் போன்றவை.

243 X. நகராட்சிகள் மற்றும் நிதிகள் மூலம் வரிகளை விதிக்கும் அதிகாரம்.

243 நிதி ஆணையம்.

243 இசட் நகராட்சிகளின் கணக்குகளின் தணிக்கை.

நகராட்சிகளுக்கு 243 ZA தேர்தல்கள்.

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு 243 ZB விண்ணப்பம்.

243 ZC பகுதி சில பகுதிகளுக்குப் பொருந்தாது.

மாவட்ட திட்டமிடலுக்கான 243 ZD குழு.

பெருநகர திட்டமிடலுக்கான 243 ZE குழு.

243 ZF தற்போதுள்ள சட்டங்கள் மற்றும் நகராட்சிகளின் தொடர்ச்சி.

243 தேர்தல் விஷயங்களில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட ZG தடை.

பகுதி IXB: கூட்டுறவு சங்கங்கள்

243 ZH வரையறைகள்

243 ZI கூட்டுறவு சங்கங்களின் ஒருங்கிணைப்பு

243 ZJ குழுவின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அதன் அலுவலகப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பதவிக்காலம்.

243 ZK வாரிய உறுப்பினர்களின் தேர்தல்.

243 ZL மேலதிக அமர்வு மற்றும் குழு மற்றும் இடைக்கால நிர்வாகத்தின் இடைநீக்கம்.

243 கூட்டுறவு சங்கங்களின் கணக்குகளின் ZM தணிக்கை.

243 ZN பொதுக்குழு கூட்டங்களை கூட்டுதல்.

243 ZO தகவலைப் பெற ஒரு உறுப்பினரின் உரிமை,

243 ZP திரும்புகிறது.

243 ZQ குற்றங்கள் மற்றும் அபராதங்கள்.

243 பல மாநில கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ZR விண்ணப்பம்.

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு 243 ZS விண்ணப்பம்.

243 ZT தற்போதுள்ள சட்டங்களின் தொடர்ச்சி.

பகுதி X: அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள்

244 அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகளின் நிர்வாகம்.

244 அஸ்ஸாமில் உள்ள சில பழங்குடியினப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தன்னாட்சி மாநிலத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் உள்ளூர் சட்டமன்றம் அல்லது அமைச்சர்கள் குழு அல்லது இரண்டையும் உருவாக்குதல்.

பகுதி XI: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள்

அத்தியாயம் I: சட்டப்பூர்வ உறவுகள்

சட்டமன்ற அதிகாரங்களின் பகிர்வு

245 பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் அளவு.

246 பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் பொருள்.

246 சரக்கு மற்றும் சேவை வரி தொடர்பாக ஒரு சிறப்பு ஏற்பாடு.

247 சில கூடுதல் நீதிமன்றங்களை நிறுவுவதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

248 சட்டத்தின் எஞ்சிய அதிகாரங்கள்.

249 தேசிய நலன் கருதி மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சட்டம் இயற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

250 அவசரநிலைப் பிரகடனம் நடைமுறையில் இருந்தால், மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள எந்தவொரு விஷயத்தையும் சட்டமியற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

251 விதிகள் 249 மற்றும் 250 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடு.

252 இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு சட்டமியற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அத்தகைய சட்டத்தை வேறு எந்த மாநிலமும் ஏற்றுக்கொள்வது.

253 சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சட்டம்.

254 பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடு.

255 பரிந்துரைகள் மற்றும் முந்தைய தடைகள் நடைமுறை விஷயங்களாக மட்டுமே கருதப்பட வேண்டும்.

அத்தியாயம் II : நிர்வாக உறவுகள்

பொது

256 மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றியத்தின் கடமை.

257 சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநிலங்கள் மீதான ஒன்றிய அரசின் கட்டுப்பாடு.

257A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

258 சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கான யூனியனின் அதிகாரம்.

258A யூனியனிடம் செயல்பாடுகளை ஒப்படைக்க மாநிலங்களின் அதிகாரம்.

259 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

260 இந்தியாவிற்கு வெளியே உள்ள பிரதேசங்கள் தொடர்பாக யூனியனின் அதிகார வரம்பு.

261 பொதுச் செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள்.

நீர் தொடர்பான சர்ச்சைகள்

262 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதிகள் அல்லது நதி பள்ளத்தாக்குகளின் நீர் தொடர்பான சர்ச்சைகளை தீர்ப்பது.

மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு

263 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் தொடர்பான விதிகள்.

பகுதி XII: நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள்

அத்தியாயம் I: நிதி

பொது

264 விளக்கம்.

265 சட்டத்தின் அதிகாரத்தால் தவிர வரிகள் விதிக்கப்படக்கூடாது.

266 இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களின் ஒருங்கிணைந்த நிதிகள் மற்றும் பொது கணக்குகள்.

267 தற்செயல் நிதி.

யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வருவாய் பகிர்வு

யூனியனால் விதிக்கப்பட்ட 268 கடமைகள், ஆனால் மாநிலத்தால் சேகரிக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டது.

268A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

269 ஒன்றிய அரசால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படும் ஆனால் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வரிகள்.

269A மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் அல்லது வர்த்தகத்தின் போது சரக்கு மற்றும் சேவை வரியை வசூலித்தல் மற்றும் வசூலித்தல்.

யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே 270 வரிகள் விதிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

271 யூனியனின் நோக்கங்களுக்காக சில கடமைகள் மற்றும் வரிகள் மீதான கூடுதல் கட்டணம்.

272 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

273 சணல் மற்றும் சணல் பொருட்கள் மீதான ஏற்றுமதி வரிக்கு பதிலாக மானியங்கள்.

274 குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரைக்கு மாநிலங்கள் ஆர்வமுள்ள வரிவிதிப்பை பாதிக்கும் மசோதாக்கள் தேவை.

யூனியனிடமிருந்து சில மாநிலங்களுக்கு 275 மானியங்கள்.

276 தொழில்கள், வர்த்தகங்கள், அழைப்புகள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மீதான வரிகள்.

277 சேமிப்பு.

278 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

279 "நிகர வருமானம்" போன்றவற்றின் கணக்கீடு.

279A சரக்கு மற்றும் சேவை வரி கவுன்சில்.

280 நிதி ஆணையம்.

நிதி ஆணையத்தின் 281 பரிந்துரைகள்.

இதர நிதி ஒதுக்கீடுகள்

282 யூனியன் அல்லது ஒரு மாநிலம் அதன் வருவாயிலிருந்து குறைக்கக்கூடிய செலவு.

283 ஒருங்கிணைந்த நிதிகள், தற்செயல் நிதிகள் மற்றும் பொதுக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட பணம் ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பு, முதலியன.

284 வழக்குதாரர்களின் வைப்புத்தொகை மற்றும் பொது ஊழியர்கள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட பிற பணம்.

285 மாநில வரிவிதிப்பிலிருந்து யூனியனின் சொத்துக்கு விலக்கு.

286 பொருட்களின் விற்பனை அல்லது வாங்குதலின் மீது வரி விதிப்பதற்கான கட்டுப்பாடுகள்.

287 மின்சாரம் மீதான வரிகளில் இருந்து விலக்கு.

288 சில சந்தர்ப்பங்களில் தண்ணீர் அல்லது மின்சாரம் தொடர்பாக மாநிலங்கள் வரி விதிப்பதில் இருந்து விலக்கு.

289 யூனியன் வரிவிதிப்பிலிருந்து ஒரு மாநிலத்தின் சொத்து மற்றும் வருமானத்திற்கு விலக்கு.

290 சில செலவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் தொடர்பாக சரிசெய்தல்.

290A சில தேவஸ்வம் நிதிகளுக்கு ஆண்டு செலுத்துதல்.

291 [ரத்து செய்யப்பட்டது.]

அத்தியாயம் II: கடன் வாங்குதல்

292 இந்திய அரசாங்கத்தால் கடன் வாங்குதல்.

293 மாநிலங்கள் மூலம் கடன் வாங்குதல்.

அத்தியாயம் III: சொத்து, ஒப்பந்தங்கள், உரிமைகள், பொறுப்புகள், கடமைகள் மற்றும் வழக்குகள்

294 சில சந்தர்ப்பங்களில் சொத்து, சொத்துக்கள், உரிமைகள், பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகளுக்கான வாரிசு.

295 பிற வழக்குகளில் சொத்து, சொத்துக்கள், உரிமைகள், பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகளுக்கான வாரிசு.

296 எஷீட் அல்லது லேப்ஸ் அல்லது போன வகாண்டியா மூலம் சொத்து திரட்டப்படுகிறது.

297 பிராந்திய நீர்நிலைகளுக்குள் மதிப்புள்ள பொருட்கள் அல்லது கான்டினென்டல் ஷெல்ஃப் மற்றும் பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலத்தின் வளங்கள் யூனியனில் வைக்கப்படுகின்றன.

298 வர்த்தகம் முதலியவற்றை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம்.

299 ஒப்பந்தங்கள்.

300 வழக்குகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள்.

அத்தியாயம் IV: சொத்துரிமை

300A சட்டத்தின் அதிகாரத்தால் தவிர சொத்துக்களை இழக்கக் கூடாது.

பகுதி XIII: இந்திய எல்லைக்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு

301 வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு சுதந்திரம்.

302 வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

303 வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பாக யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள்.

304 மாநிலங்களுக்கு இடையே வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு மீதான கட்டுப்பாடுகள்.

305 மாநில ஏகபோகங்களுக்கு வழங்கும் தற்போதைய சட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்களை சேமிப்பது.

306 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

307 சரத்துகள் 301 முதல் 304 வரையிலான நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரத்தை நியமித்தல்.

பகுதி XIV: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் கீழ் உள்ள சேவைகள்

அத்தியாயம் I: சேவைகள்

308 விளக்கம்.

309 யூனியன் அல்லது மாநிலத்திற்கு சேவை செய்யும் நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள்.

310 யூனியன் அல்லது மாநிலத்திற்கு சேவை செய்யும் நபர்களின் பதவிக் காலம்.

311 யூனியன் அல்லது மாநிலத்தின் கீழ் சிவில் திறன்களில் பணியமர்த்தப்பட்ட நபர்களை பணிநீக்கம் செய்தல், நீக்குதல் அல்லது பதவியில் குறைத்தல்.

312 அகில இந்திய சேவைகள்.

312A சில சேவைகளின் அதிகாரிகளின் சேவை நிபந்தனைகளை மாற்றுவதற்கு அல்லது ரத்து செய்வதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

313 இடைநிலை விதிகள்.

314 [மீண்டும்.]

அத்தியாயம் II: பொது சேவை கமிஷன்கள்

யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு 315 பொது சேவை ஆணையங்கள்.

316 உறுப்பினர்களின் நியமனம் மற்றும் பதவிக் காலம்.

317 பொது சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினரை நீக்குதல் மற்றும் இடைநீக்கம் செய்தல்.

318 ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஊழியர்களின் சேவை நிபந்தனைகள் தொடர்பாக ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்கும் அதிகாரம்.

319 ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் அத்தகைய உறுப்பினர்களாக இருப்பதை நிறுத்தினால் அவர்கள் அலுவலகங்களை வைத்திருப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

பொது சேவை ஆணையங்களின் 320 செயல்பாடுகள்.

321 பொது சேவை ஆணையங்களின் செயல்பாடுகளை நீட்டிக்கும் அதிகாரம்.

322 பொது சேவை கமிஷன்களின் செலவுகள்.

பொது சேவை ஆணையங்களின் 323 அறிக்கைகள்.

பகுதி XIV: தீர்ப்பாயங்கள்

323A நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள்.

மற்ற விஷயங்களுக்கு 323B தீர்ப்பாயங்கள்.

பகுதி XV: தேர்தல்கள்

324 தேர்தல் ஆணையத்திடம் தேர்தல் கண்காணிப்பு, வழிநடத்துதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு.

325 மதம், இனம், சாதி அல்லது பாலினத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சிறப்பு வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கவோ அல்லது சேர்க்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவராகவோ இருக்கக்கூடாது.

326 வயது வந்தோருக்கான வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் மக்கள் சபை மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டப் பேரவைகளுக்கான தேர்தல்கள்.

327 சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக ஏற்பாடு செய்ய பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

328 ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் அதிகாரம் அத்தகைய சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக ஏற்பாடு செய்ய.

329 தேர்தல் விஷயங்களில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட தடை.

329A [ரத்து செய்யப்பட்டது.]

பகுதி XVI: குறிப்பிட்ட வகுப்புகள் தொடர்பான சிறப்பு ஏற்பாடுகள்

330 மக்கள் மன்றத்தில் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு.

331 மக்கள் மன்றத்தில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம்.

332 மாநிலங்களின் சட்டப் பேரவைகளில் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு.

333 மாநிலங்களின் சட்டப் பேரவைகளில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம்.

334 இட ஒதுக்கீடு மற்றும் சிறப்பு பிரதிநிதித்துவம் அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறுத்தப்படும்.

335 பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான உரிமைகோரல்கள்.

336 குறிப்பிட்ட சேவைகளில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்திற்கான சிறப்பு ஏற்பாடு.

337 ஆங்கிலோ-இந்தியன் சமூகத்தின் நலனுக்காக கல்வி மானியங்கள் தொடர்பான சிறப்பு ஏற்பாடு.

338 பட்டியல் சாதிகளுக்கான தேசிய ஆணையம்.

338A பட்டியல் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம்.

338A பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையம்.

339 பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளின் நிர்வாகம் மற்றும் பழங்குடியினர் நலன் மீதான ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாடு.

340 பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நிலைமைகளை விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் நியமனம்.

341 பட்டியல் சாதியினர்.

342 பட்டியல் பழங்குடியினர்.

342A சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

பகுதி XVII: அதிகாரப்பூர்வ மொழி

அத்தியாயம் I: சங்கத்தின் மொழி

343 ஒன்றியத்தின் அதிகாரப்பூர்வ மொழி.

344 ஆணையம் மற்றும் உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கான நாடாளுமன்றக் குழு.

அத்தியாயம் II: பிராந்திய மொழிகள்

345 ஒரு மாநிலத்தின் அதிகாரப்பூர்வ மொழி அல்லது மொழிகள்.

346 ஒரு மாநிலத்திற்கும் மற்றொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே அல்லது ஒரு மாநிலத்திற்கும் யூனியனுக்கும் இடையே தொடர்பு கொள்வதற்கான அதிகாரப்பூர்வ மொழி.

347 ஒரு மாநிலத்தின் மக்கள்தொகையில் ஒரு பிரிவினர் பேசும் மொழி தொடர்பான சிறப்பு ஏற்பாடு.

அத்தியாயம் III: உச்ச நீதிமன்றத்தின் மொழி, உயர் நீதிமன்றங்கள், முதலியன.

348 உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சட்டங்கள், மசோதாக்கள் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி.

349 மொழி தொடர்பான சில சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான சிறப்பு நடைமுறை.

அத்தியாயம் IV: சிறப்பு உத்தரவுகள்

350 குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பிரதிநிதித்துவங்களில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி.

350A முதன்மை நிலையில் தாய்மொழியில் கற்பிப்பதற்கான வசதிகள்.

350B மொழி சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு அதிகாரி.

351 இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்கான உத்தரவு.

பகுதி XVIII: அவசரகால விதிகள்

352 அவசரநிலை பிரகடனம்.

353 அவசரநிலைப் பிரகடனத்தின் விளைவு.

354 அவசரநிலை பிரகடனம் செயல்பாட்டில் இருக்கும் போது வருவாய் பகிர்வு தொடர்பான விதிகளின் பயன்பாடு.

355 வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் உள் தொந்தரவுகளுக்கு எதிராக மாநிலங்களைப் பாதுகாப்பது யூனியனின் கடமை.

356 மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு இயந்திரம் தோல்வியுற்றால் விதிகள்.

357 பிரிவு 356ன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனத்தின் கீழ் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

358 அவசரநிலைகளின் போது கட்டுரை 19 இன் விதிகளை நிறுத்துதல்.

359 அவசர காலங்களில் பகுதி III வழங்கிய உரிமைகளை அமலாக்குவதை நிறுத்துதல்.

359A [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

360 நிதி அவசரகால விதிகள்.

பகுதி XIX: இதர

361 ஜனாதிபதி மற்றும் ஆளுநர்கள் மற்றும் ராஜ்பிரகுக்களின் பாதுகாப்பு.

361A பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களின் நடவடிக்கைகளை வெளியிடுவதற்கான பாதுகாப்பு.

361B ஊதியம் பெறும் அரசியல் பதவிக்கு நியமனம் செய்ய தகுதியிழப்பு.

362 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

363 சில ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்கள் போன்றவற்றால் எழும் தகராறுகளில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட தடை.

363A இந்திய மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் நிறுத்தப்பட்டு, அந்தரங்கப் பணப்பைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

364 முக்கிய துறைமுகங்கள் மற்றும் விமான நிலையங்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

365 யூனியன் வழங்கிய வழிகாட்டுதல்களுக்கு இணங்கத் தவறியதன் விளைவு அல்லது நடைமுறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

366 வரையறைகள்.

367 விளக்கம்.

பகுதி XX: அரசியலமைப்பின் திருத்தம்

368 அரசியலமைப்பை திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறை.

பகுதி XXI: தற்காலிக, இடைநிலை மற்றும் சிறப்பு விதிகள்

369 மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள சில விஷயங்களைப் பற்றிய சட்டங்களை அவை ஒரே நேரத்தில் பட்டியலில் உள்ள விஷயங்களைப் போல உருவாக்க பாராளுமன்றத்திற்கு தற்காலிக அதிகாரம்.

ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 370 தற்காலிக விதிகள்.

371 மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் மாநிலங்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடு.

நாகாலாந்து மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 371A சிறப்பு ஏற்பாடு.

அசாம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 371B சிறப்பு ஏற்பாடு.

மணிப்பூர் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 371C சிறப்பு ஏற்பாடு.

ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 371டி சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

371E ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மத்திய பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது.

சிக்கிம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 371F சிறப்பு ஏற்பாடுகள்.

மிசோரம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 371G சிறப்பு ஏற்பாடு.

371H அருணாச்சல பிரதேச மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சிறப்பு ஏற்பாடு.

371-I கோவா மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை சிறப்பு ஏற்பாடு.

371J கர்நாடகா மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சிறப்பு ஏற்பாடு.

372 தற்போதுள்ள சட்டங்களின் தொடர்ச்சி மற்றும் அவற்றின் தழுவல்.

372A சட்டங்களை மாற்றியமைக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

373 சில சந்தர்ப்பங்களில் தடுப்புக் காவலில் உள்ள நபர்கள் தொடர்பாக உத்தரவிட ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

374 ∴பெடரல் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் மற்றும் ∴பெடரல் நீதிமன்றத்தில் அல்லது கவுன்சிலில் அவரது மாட்சிமைக்கு முன்பாக நிலுவையில் உள்ள நடவடிக்கைகள் போன்ற விதிகள்.

375 நீதிமன்றங்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் அதிகாரிகள் அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு தொடர்ந்து செயல்படுகின்றனர்.

உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் என 376 விதிகள்.

இந்தியாவின் கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரலாக 377 விதிகள்.

378 பொது சேவை ஆணைக்குழுக்கள் என விதிகள்.

378A ஆந்திரப் பிரதேச சட்டப் பேரவையின் காலம் குறித்த சிறப்பு ஏற்பாடு.

379-391 [ரத்துசெய்யப்பட்டது.]

392 சிரமங்களை நீக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்.

பகுதி XXII: குறுகிய தலைப்பு, துவக்கம், இந்தியில் அதிகாரபூர்வமான உரை மற்றும் நீக்குதல்

393 குறுகிய தலைப்பு.

394 தொடக்கம்.

394A இந்தி மொழியில் அதிகாரப்பூர்வ உரை.

395 ரத்து.

இந்திய அரசியலமைப்பு பகுதிகள் மற்றும் தொடர்புடைய கட்டுரைகள்

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதிகள் என்ன?

அசல் இந்திய அரசியலமைப்பு 22 பகுதிகளையும் 395 கட்டுரைகளையும் கொண்டிருந்தது. பின்னர் அதில் 3 பாகங்கள் சேர்க்கப்பட்டு திருத்தங்கள் மூலம் எண்ணிக்கை 25 ஆனது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதிகள்

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதிகள் மற்றும் அவை உள்ளடக்கிய தலைப்புகள் மற்றும் கட்டுரைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பகுதி	பொருள்	சட்ட பிரிவுகள்
பகுதி I	யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம்	பிரிவு . 1 முதல் 4 வரை
பகுதி II	குடியுரிமை	பிரிவு. 5 முதல் 11 வரை
பகுதி III	அடிப்படை உரிமைகள்	பிரிவு. 12 முதல் 35 வரை
பகுதி IV	வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்	பிரிவு. 36 முதல் 51 வரை
பகுதி IVA	அடிப்படை கடமைகள்	பிரிவு. 51A
பகுதி V	ஒன்றுக்கூடல்	பிரிவு. 52 முதல் 151 வரை
பகுதி VI	மாநிலங்கள்	பிரிவு. 152 முதல் 237 வரை
பகுதி VII	கான்ஸ்டால் ரத்து செய்யப்பட்டது. (7வது திருத்தம்) சட்டம், 1956	
பகுதி VIII	யூனியன் பிரதேசங்கள்	பிரிவு. 239 முதல் 242 வரை
பகுதி IX	பஞ்சாயத்துக்கள்	பிரிவு. 243 முதல் 243O வரை
பகுதி IXA	நகராட்சிகள்	பிரிவு. 243P முதல் 243ZG வரை

பகுதி IXB	கூட்டுறவு சங்கங்கள்	பிரிவு. 243H முதல் 243ZT வரை
பகுதி X	அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள்	பிரிவு. 244 முதல் 244A வரை
பகுதி XI	யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள்	பிரிவு. 245 முதல் 263 வரை
பகுதி XII	நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள்	பிரிவு. 264 முதல் 300 ஏ
பகுதி XIII	இந்திய எல்லைக்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு	பிரிவு. 301 முதல் 307 வரை
பகுதி XIV	யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் கீழ் சேவைகள்	பிரிவு. 308 முதல் 323 வரை
பகுதி XIVA	தீர்ப்பாயங்கள்	பிரிவு. 323A மற்றும் 323B
பகுதி XV	தேர்தல்கள்	பிரிவு. 324 முதல் 329A வரை
பகுதி XVI	குறிப்பிட்ட வகுப்புகள் தொடர்பான சிறப்பு ஏற்பாடுகள்	பிரிவு. 330 முதல் 342 வரை
பகுதி XVII	உத்தியோகபூர்வ மொழி	பிரிவு. 343 முதல் 351 வரை
பகுதி XVIII	அவசரகால ஏற்பாடுகள்	பிரிவு. 352 முதல் 360 வரை
பகுதி XIX	இதர	பிரிவு. 361 முதல் 367 வரை
பகுதி XX	அரசியலமைப்பின் திருத்தம்	பிரிவு. 368
பகுதி XXI	தற்காலிக, இடைநிலை மற்றும் சிறப்பு ஏற்பாடுகள்	பிரிவு. 369 முதல் 392 வரை
பகுதி XXII	குறுகிய தலைப்பு, தொடக்கம், இந்தியில் அதிகாரப்பூர்வ உரை மற்றும் ரத்துசெய்தல்	பிரிவு. 393 முதல் 395 வரை

இந்திய அரசியலமைப்பின் சில பகுதிகள் திருத்தங்களாக சேர்க்கப்பட்டன

மூன்று பகுதிகள் - 9A நகராட்சிகள், 9B கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் 14A தீர்ப்பாயங்கள் - திருத்தங்கள் மூலம் அசல் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசியலமைப்பின் இந்த 25 பகுதிகளின் கீழ் பல்வேறு பிரிவுகளும் திருத்தங்களாக சேர்க்கப்பட்டன. தற்போது, மொத்த கட்டுரை எண்ணிக்கை 450 ஆக உள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணைகள்

அசல் இந்திய அரசியலமைப்பு 8 அட்டவணைகளைக் கொண்டிருந்தது. பல்வேறு திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, இப்போது இந்திய அரசியலமைப்பு 12 அட்டவணைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணைகள் யாவை?

அட்டவணைகள் அடிப்படையில் கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்படாத கூடுதல் விவரங்களைக் கொண்ட அட்டவணைகள். இந்திய அரசியலமைப்பு முதலில் எட்டு அட்டவணைகளைக் கொண்டிருந்தது. மேலும் நான்கு அட்டவணைகள் வெவ்வேறு திருத்தங்களால் சேர்க்கப்பட்டன, இப்போது மொத்தம் பன்னிரண்டாக உள்ளது.

இது இந்திய அரசியலமைப்பின் 12 அட்டவணைகள் பற்றிய சுருக்கமான யோசனையை வழங்குகிறது.

- முதல் அட்டவணையில் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் அவற்றின் பிரதேசங்களின் பட்டியல் உள்ளது
- இரண்டாவது அட்டவணையில் குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநர்கள், சபாநாயகர் மற்றும் மக்கள் மன்றத்தின் துணை சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவையின் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் மற்றும் சபாநாயகர் மற்றும் சட்டமன்றத்தின் துணை சபாநாயகர் மற்றும் தலைவர் ஆகியோரின் விதிகள் உள்ளன. மற்றும் ஒரு மாநிலத்தின் சட்ட மேலவையின் துணைத் தலைவர், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் மற்றும் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர்.
- மூன்றாவது அட்டவணையில் உறுதிமொழிகள் அல்லது உறுதிமொழிகள் உள்ளன.
- நான்காவது அட்டவணையில் மாநிலங்களவையில் இட ஒதுக்கீடு பற்றிய விதிகள் உள்ளன.
- ஐந்தாவது அட்டவணையில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாடு பற்றிய விதிகள் உள்ளன.
- ஆறாவது அட்டவணையில் அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினப் பகுதிகளின் நிர்வாகம் பற்றிய விதிகள் உள்ளன.
- ஏழாவது அட்டவணை யூனியன் பட்டியல், மாநில பட்டியல் மற்றும் ஒரே நேரத்தில் பட்டியல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.
- எட்டாவது அட்டவணை அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளின் பட்டியலைக்

கொண்டுள்ளது.

- ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் சரிபார்ப்புக்கான விதிகள் உள்ளன.
- பத்தாவது அட்டவணையில், விலகல் காரணமாக தகுதி நீக்கம் செய்வதற்கான விதிகள் உள்ளன.
- பதினொன்றாவது அட்டவணையில் பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் உள்ளன.
- பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் நகராட்சிகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் உள்ளன.

PS: நீதித்துறை மறுஆய்வில் இருந்து தப்புவதற்கு முன்பு பல செயல்கள் ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டன, ஆனால் கேசவானந்த பாரதி வழக்கிற்குப் பிறகு, அந்த வழக்கத்தையும் குறைக்க நீதிமன்றம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாதிரி கேள்விகள்

கே: பின்வருவனவற்றில் இந்திய அரசியலமைப்பின் 2வது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்படாதவர் யார்?

- பிரதமர்.
- மாநில முதல்வர்கள்.
- அட்டர்னி ஜெனரல்.
- அட்வகேட் ஜெனரல்.

பதில் = மேலே உள்ள அனைத்தும்.

கே: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்த அட்டவணையில் கட்சித் தாவல் எதிர்ப்பு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது?

பதில் = 10வது அட்டவணை.

கே: இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணை 6 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாநிலங்கள்:

பதில்: அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை யாவை?

அசல் இந்திய அரசியலமைப்பு, 1949 இல் அரசியலமைப்புச் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது, 395 கட்டுரைகள் மற்றும் 22 பகுதிகளைக்

கொண்டிருந்தது. அடுத்தடுத்த அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள் மூலம் பல கட்டுரைகளும் மூன்று பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டன. தற்போதைய நிலவரப்படி, இந்திய அரசியலமைப்பு 25 பகுதிகளாக சுமார் 450 கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்

இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ள அனைத்துக் கட்டுரைகளையும் UPSC விரும்புபவரிடம் இருந்து எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் கூட்டாட்சி, அதிகாரப் பிரிப்பு, அடிப்படை உரிமைகள் போன்ற இந்திய அரசியலமைப்பின் இயல்பு மற்றும் முக்கிய அம்சங்கள் பற்றி அவர்/அவள் நியாயமான யோசனையுடன் இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பிரிவு	முக்கியத்துவம்
பிரிவு 12-35	கிடைக்கக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகளைக் குறிப்பிடவும்
பிரிவு 36-51	மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளைக் குறிப்பிடவும்
பிரிவு 51A	ஒவ்வொரு குடிமகனின் அடிப்படைக் கடமைகளைக் குறிப்பிடுகிறது
பிரிவு 80	ராஜ்யசபாவில் உள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கையை குறிப்பிடுகிறது
பிரிவு 81	மக்களவையில் உள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடுகிறது
பிரிவு 343	இந்தி அதிகாரப்பூர்வ மொழி
பிரிவு 356	மாநிலங்களில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துதல்
பிரிவு 370	காஷ்மீருக்கு சிறப்பு அந்தஸ்து
பிரிவு 395	இந்திய சுதந்திர சட்டம் மற்றும் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 ஆகியவற்றை ரத்து செய்கிறது

இந்திய அரசியலமைப்பின் பிற முக்கியப் பிரிவுகள்

கற்கும் போது, கீழே உள்ள கட்டுரைகளில் ஒரு சிறப்பு குறிப்பு எடுக்கவும்.

பகுதி 1 - *பிரிவு*. 1 . 4

- பிரிவு 1- யூனியனின் பெயர் மற்றும் பிரதேசம்.
- பிரிவு 2 - புதிய மாநிலத்தின் சேர்க்கை மற்றும் நிறுவுதல்.
- பிரிவு 3 - புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் பகுதிகள், எல்லைகள் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள மாநிலங்களின் பெயரை மாற்றுதல்.

பகுதி 2 - பிரிவு. 5 - 11

- பிரிவு 5 - அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியுரிமை.

- பிரிவு 6- பாகிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்.
- பிரிவு 10- குடியுரிமைக்கான உரிமைகளின் தொடர்ச்சி.
- பிரிவு 11- சட்டத்தின் மூலம் குடியுரிமை உரிமையை ஒழுங்குபடுத்தும் பாராளுமன்றம்.

பகுதி 3 - *பிரிவு* 12 - 35

- பிரிவு 12- மாநிலத்தின் வரையறை
- பிரிவு 13 சட்டங்கள் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணானவை அல்லது இழிவுபடுத்துகின்றன.
- முதலில், அரசியலமைப்பில் 7 அடிப்படை அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன, இப்போது ஆறு உரிமைகள் மட்டுமே உள்ளன, ஒரு சொத்துரிமை U/A 31 44வது திருத்தச் சட்டம் 1978 மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டது. இது U/A 300-ஐ சட்டப்பூர்வமாக்கியது. அரசியலமைப்பின் XII பகுதியில் A.

சில முக்கியமான அடிப்படை உரிமைகள்

சமத்துவத்திற்கான உரிமை: கலை. 14 கலைக்கு. 18

- பிரிவு 14- சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்.
- பிரிவு 15- மதம், இனம், சாதி, பாலினம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்தல். அல்லது பிறந்த இடம்.
- பிரிவு 16- பொது வேலை வாய்ப்பு விஷயங்களில் சமத்துவம்.
- பிரிவு 17- தீண்டாமை ஒழிப்பு.
- பிரிவு 18- பட்டங்களை ஒழித்தல்

சுதந்திரத்திற்கான உரிமை: கலை. 19 கலைக்கு. 22

- Art.19 அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஆறு உரிமைகளை உறுதி செய்கிறது

  1(அ) பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்திற்கான உரிமை.

  2(ஆ) ஆயுதங்கள் இல்லாமல் அமைதியாக கூடும் உரிமை.

  3(c) சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்க உரிமை.

  4(ஈ) இந்தியாவின் எல்லை முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடும் உரிமை.

  5(இ) இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிக்கவும் குடியேறவும் உரிமை.

  6(f) எந்தவொரு தொழிலையும் செய்ய அல்லது எந்த ஒரு தொழில், வர்த்தகம் மற்றும் வியாபாரத்தை மேற்கொள்வதற்கான உரிமை.
- பிரிவு 20- குற்றங்களுக்கான தண்டனை தொடர்பான பாதுகாப்பு.

- பிரிவு 21-உயிர் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு.
- பிரிவு 21A - கல்வி உரிமை
- பிரிவு 22- சில வழக்குகளில் கைது மற்றும் காவலில் வைப்பதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு.

சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை: கலை.23 & கலை. 24

- பிரிவு 23- மனிதர்களின் போக்குவரத்து மற்றும் கட்டாய உழைப்பு தடை.
- பிரிவு 24- 14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை தொழிற்சாலைகள் மற்றும் சுரங்கங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்.

மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை: கலை.25 கலைக்கு. 28

- பிரிவு 25- மனசாட்சியின் சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமான தொழில், நடைமுறை மற்றும் மதத்தை பரப்புதல்.
- பிரிவு 26- மத விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் சுதந்திரம்.
- பிரிவு 27- எந்தவொரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கு வரி செலுத்துவதற்கான சுதந்திரம்.
- பிரிவு 28- மத போதனைகளில் கலந்து கொள்வதில் இருந்து சுதந்திரம்.

கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள்: கலை.29 & கலை. 30

- பிரிவு 29- சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்.
- பிரிவு 30- சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி நிர்வகிப்பதற்கான உரிமை.
- பிரிவு 32- அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான தீர்வுகள்.

பகுதி.4 மாநிலங்களின் வழிகாட்டுதல் கொள்கை: கலை 36 கலை. 51

- பிரிவு 36- வரையறை
- பிரிவு 37- டிபிஎஸ்பியின் பயன்பாடு
- பிரிவு 39A- சம நீதி மற்றும் இலவச சட்ட உதவி
- பிரிவு 40- கிராம பஞ்சாயத்து அமைப்பு
- பிரிவு 41- வேலை, கல்வி மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பொது உதவிக்கான உரிமை
- பிரிவு 43- தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்க்கை ஊதியம் போன்றவை.
- பிரிவு 43A- தொழில் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு.
- பிரிவு 44- சீரான சிவில் கோட்.(கோவாவில் மட்டும் பொருந்தும்)
- பிரிவு 45- குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்விக்கான ஏற்பாடு.

- பிரிவு 46- பட்டியல் சாதிகள், எஸ்டி மற்றும் ஓபிசி ஆகியோரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்துதல்.
- பிரிவு 47- ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவது அரசின் கடமை.
- பிரிவு 48 - விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைப்பு.
- பிரிவு 49- நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் இயற்கை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்களின் பாதுகாப்பு.
- பிரிவு 50- நிர்வாகத்திலிருந்து நீதித்துறையை பிரித்தல்.
- பிரிவு 51- சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்.

அடிப்படைக் கடமைகள்: பகுதி IV-A- பிரிவு 51A

இது முதலில் 10 கடமைகளைக் கொண்டுள்ளது, இப்போது அது 86வது திருத்தச் சட்டம் 2002 மூலம் 11 கடமைகளைக் கொண்டுள்ளது.

பகுதி 5 - யூனியன் (52-151)

- பிரிவு 52- இந்திய ஜனாதிபதி
- பிரிவு 53- தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரம்.
- பிரிவு 54- ஜனாதிபதி தேர்தல்
- உறுப்புரை 61- ஜனாதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான நடைமுறை.
- பிரிவு 63- இந்தியாவின் துணைக் குடியரசுத் தலைவர்.
- உறுப்புரை 64- துணைக் குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவையின் அதிகாரபூர்வ தலைவராக இருக்க வேண்டும்.
- பிரிவு 66-துணைத் தலைவர் தேர்தல்.
- பிரிவு 72- ஜனாதிபதியின் மன்னிப்பு அதிகாரம்.
- உறுப்புரை 74- ஜனாதிபதிக்கு உதவவும் ஆலோசனை வழங்கவும் அமைச்சர்கள் குழு.
- பிரிவு 76- இந்தியாவுக்கான அட்டர்னி ஜெனரல்.
- பிரிவு 79- பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு
- பிரிவு 80- ராஜ்யசபாவின் அமைப்பு.
- பிரிவு 81- மக்களவையின் அமைப்பு.
- பிரிவு 83- நாடாளுமன்றத்தின் அவைகளின் காலம்.
- பிரிவு 93- மக்கள் மன்றத்தின் பேச்சாளர்கள் மற்றும் துணைப் பேச்சாளர்கள்.
- உறுப்புரை 105- பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் போன்றவை.
- பிரிவு 109- நிதி மசோதாகக்ள் தொடர்பான சிறப்பு நடைமுறை

- சரத்து 110- "நிதி மசோதாகள்" வரையறை.
- கட்டுரை 112- ஆண்டு நிதி பட்ஜெட்.
- பிரிவு 114-ஒதுக்கீடு மசோதாக்கள்.
- உறுப்புரை 123- நாடாளுமன்றத்தின் இடைவேளையின் போது அவசரச் சட்டங்களை வெளியிடுவதற்கு ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்.
- பிரிவு 124- உச்ச நீதிமன்றத்தை நிறுவுதல்.
- பிரிவு 125- நீதிபதிகளின் சம்பளம்.
- பிரிவு 126- தற்காலிக தலைமை நீதிபதி நியமனம்.
- பிரிவு 127- தற்காலிக நீதிபதிகள் நியமனம்.
- பிரிவு 128-உச்ச நீதிமன்ற அமர்வில் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியின் வருகை.
- பிரிவு 129- உச்ச நீதிமன்றம் பதிவு நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும்.
- பிரிவு 130- உச்ச நீதிமன்றத்தின் இருக்கை.
- பிரிவு 136- உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான சிறப்பு அனுமதிகள்.
- பிரிவு 137- உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவுகளின் மறுஆய்வு.
- பிரிவு 141-அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவு.
- பிரிவு 148- இந்தியக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல்
- பிரிவு 149- சிஏஜியின் கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள்.

பகுதி 6 – மாநிலங்கள் (152-237)

- பிரிவு 153- மாநில ஆளுநர்கள்
- பிரிவு 154- ஆளுநரின் நிர்வாக அதிகாரங்கள்.
- பிரிவு 161- ஆளுநரின் மன்னிப்பு அதிகாரங்கள்.
- பிரிவு 165- மாநிலத்தின் அட்வகேட்-ஜெனரல்.
- பிரிவு 213- அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட ஆளுநரின் அதிகாரம்.
- பிரிவு 214- மாநிலங்களுக்கான உயர் நீதிமன்றங்கள்.
- பிரிவு 215- உயர் நீதிமன்றங்கள் பதிவு நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும்.
- பிரிவு 226- சில ரிட்களை வெளியிட உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம்.
- பிரிவு 233- மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனம்.
- பிரிவு 235- துணை நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு.

பகுதி 7 – 238 – ரத்து செய்யப்பட்டது

பகுதி 8 – 239-242 – யூனியன் பிரதேசங்கள்

பகுதி 9 – 243-243 O – பஞ்சாயத்துகள்

- பிரிவு 243A- கிராம சபை
- பிரிவு 243B- பஞ்சாயத்துகளின் அரசியலமைப்பு

பகுதி 9A - 243 P-243 ZG - நகராட்சிகள்

பகுதி 9B – 243 ZH-243 ZT- கூட்டுறவு சங்கங்கள்

பகுதி 10: அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள் -244

பகுதி 11: மையம்- மாநில உறவுகள் 245 – 263

பகுதி 12: நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள் (264 - 300A)

- பிரிவு 266- ஒருங்கிணைந்த நிதி மற்றும் பொது கணக்கு நிதி
- கட்டுரை 267- இந்தியாவின் தற்செயல் நிதி
- பிரிவு 280- நிதி ஆணையம்
- பிரிவு 300-A- சொத்துரிமை.

பகுதி 13: இந்திய எல்லைக்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு (301-307)

- பிரிவு 301-வணிகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவுக்கான சுதந்திரம்.
- பிரிவு 302- வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடனுறவு ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

பகுதி 14: மையம் மற்றும் மாநிலத்தின் கீழ் சேவைகள் (308-323)

- பிரிவு 312- அகில இந்திய சேவை.
- பிரிவு 315- யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கான பொது சேவை ஆணையங்கள்
- பிரிவு 320- பொது சேவை ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள்.

பகுதி 14A: தீர்ப்பாயங்கள் (323 A - 323 B)

- பிரிவு 323A- நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள்

பகுதி 15 : தேர்தல்கள் (324 – 329)

- பிரிவு 324-தேர்தல் கண்காணிப்பு, வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியவை தேர்தல் ஆணையத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

- பிரிவு 325- மதம், இனம், சாதி அல்லது பாலினத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சிறப்பு, வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு அல்லது சேர்க்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்கள் யாரும் இல்லை.
- பிரிவு 326- வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் மக்களின் வீடு மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள்.

பகுதி 16: SC, ST, OBC, சிறுபான்மையினர் போன்றவர்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் (330 -342)

- பிரிவு 338- எஸ்சி, மற்றும் எஸ்டிக்கான தேசிய ஆணையம்.
- பிரிவு 340- பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நிலைமைகளை விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் நியமனம்.

பகுதி 17: அதிகாரப்பூர்வ மொழி (343- 351)

- பிரிவு 343- யூனியனின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள்.
- பிரிவு 345- அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள் அல்லது மாநில மொழிகள்.
- பிரிவு 348- உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மொழிகள்.
- பிரிவு 351-இந்தி மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கான உத்தரவு.

பகுதி 18: அவசரநிலை (352-360)

- பிரிவு 352- அவசரநிலைப் பிரகடனம் (தேசிய அவசரநிலை).
- பிரிவு 356- மாநில அவசரநிலை (ஜனாதிபதி ஆட்சி)
- பிரிவு 360- நிதி அவசரநிலை

பகுதி 19: இதர (361-367)

- பிரிவு 361- ஜனாதிபதி மற்றும் ஆளுநர்களின் பாதுகாப்பு

பகுதி 20: அரசியலமைப்பின் திருத்தம் (368)

- பிரிவு 368- அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்.

பகுதி 21: சிறப்பு, இடைநிலை மற்றும் தற்காலிக ஏற்பாடுகள் (369 – 392)

- பிரிவு 370 - ஜே&கே சிறப்பு ஏற்பாடு.
- பிரிவு 371A - நாகாலாந்து மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சிறப்பு ஏற்பாடு
- பிரிவு 371-ஜே: ஹைதராபாத்-கர்நாடகா பகுதிக்கான சிறப்பு அந்தஸ்து

பகுதி 22: குறுகிய உரை, தொடக்கம், இந்தியில் அதிகாரபூர்வமான உரை மற்றும் ரத்துகள் (392 - 395)

- பிரிவு 393 - குறுகிய தலைப்பு - இந்த அரசியலமைப்பு இந்திய அரசியலமைப்பு என்று அழைக்கப்படலாம்.

இந்திய அரசியலமைப்பு

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை இந்திய அரசியலமைப்பின் அதே வரிசையைப் பின்பற்றுகின்றன, எனவே எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள அனைத்து ஆர்வலர்களும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் கடுமையாக பரிந்துரைக்கிறோம். கீழே உள்ள இடுகைகளைப் படிப்பதன் மூலம், மாநிலத்தின் மூன்று உறுப்புகள், அதாவது நிர்வாக, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து உங்கள் கருத்துக்களை உருவாக்குங்கள்.

இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை

இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை என்பது அரசியலமைப்பின் வழிகாட்டும் நோக்கம், கொள்கைகள் மற்றும் தத்துவத்தை அமைக்கும் ஒரு சுருக்கமான அறிமுக அறிக்கையாகும். முன்னுரை பின்வருவனவற்றைப் பற்றி ஒரு யோசனை அளிக்கிறது: (1) அரசியலமைப்பின் ஆதாரம், (2) இந்திய அரசின் தன்மை (3) அதன் நோக்கங்களின் அறிக்கை மற்றும் (4) அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி.

“இந்திய மக்களாகிய நாங்கள்” என்ற சொற்றொடர், அரசியலமைப்பு இந்திய மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதே தவிர, எந்த வெளி சக்தியாலும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

ரூசோ வகுத்த மக்கள் இறையாண்மையின் கருத்தையும் இது வலியுறுத்துகிறது: அனைத்து அதிகாரமும் மக்களிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது, மேலும் அரசியல் அமைப்பு மக்களுக்குப் பொறுப்பாகவும் பொறுப்பாகவும் இருக்கும்.

இந்திய மாநிலத்தின் இயல்பு

- இறையாண்மை: இந்தியா உள்நாட்டிலும் வெளியிலும் இறையாண்மை உடையது - வெளிநாட்டில் எந்தவொரு வெளிநாட்டு சக்தியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தும் விடுபட்டுள்ளது மற்றும் உள்நாட்டில், மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் மக்களை நிர்வகிக்கும் சட்டங்களை உருவாக்கும் ஒரு சுதந்திர அரசாங்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. எந்த வெளி சக்தியும் இந்திய அரசை ஆணையிட முடியாது.

- சோசலிஸ்ட்: "சோசலிசம்" என்பது ஒரு பொருளாதார தத்துவமாகும், அங்கு உற்பத்தி மற்றும் விநியோக வழிமுறைகள் அரசுக்கு சொந்தமானது. இந்தியா ஒரு கலப்பு பொருளாதாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டது, அங்கு மாநிலத்தைத் தவிர, தனியார் உற்பத்தியும் இருக்கும். ஒரு சமூக தத்துவமாக சோசலிசம் சமூக சமத்துவத்தை அதிகம் வலியுறுத்துகிறது.
- மதச்சார்பற்றது: முன்னுரையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள மதச்சார்பின்மையின் அம்சங்கள், அரசுக்கு அதன் சொந்த மதம் இருக்காது, மேலும் அனைத்து நபர்களும் மனசாட்சியின் சுதந்திரத்திற்கு சமமான உரிமையும், அவர்கள் விரும்பும் மதத்தை கடைப்பிடிக்கவும், கடைப்பிடிக்கவும், பிரச்சாரம் செய்யவும் உரிமை உண்டு. . (எஸ்ஆர் பொம்மை அண்ட் அதர்ஸ் வி யூனியன் ஆஃப் இந்தியா, ஏஐஆர் 1994 எஸ்சி 1918)
- ஜனநாயகம்: அரசியலமைப்பு மக்களின் விருப்பத்திலிருந்து அதன் அதிகாரத்தைப் பெறும் அரசாங்கத்தின் வடிவத்தை நிறுவியுள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆட்சியாளர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு பொறுப்பு.
- குடியரசு: ஒரு முடியாட்சிக்கு மாறாக, அரச தலைவர் வாழ்நாள் முழுவதும் அல்லது அவர் அரியணையில் இருந்து துறந்து போகும் வரை, அரச தலைவர் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒரு அமைப்பாகும். ஒரு நிலையான பதவிக்காலத்திற்கு. இந்திய குடியரசுத் தலைவர் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஒரு தேர்தல் கல்லூரியால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இந்திய குடியரசுத் தலைவர் பதவி என்பது பரம்பரைப் பதவி அல்ல. இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராவதற்குத் தகுதியுடையவர்கள்.

இந்திய அரசின் நோக்கங்கள்

1. நீதி: சமூக, பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல்.
2. சமத்துவம்: நிலை மற்றும் வாய்ப்பு.
3. சுதந்திரம்: சிந்தனை, வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாடு
4. சகோதரத்துவம் (சகோதரத்துவம்): தனிநபரின் கண்ணியம் மற்றும் தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை உறுதி செய்தல்.

அதன் ஏற்றுகொண்ட தேதி

அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி 26 நவம்பர் 1949. ஆனால் அரசியலமைப்பில் உள்ள பெரும்பாலான கட்டுரைகள் ஜனவரி 26, 1950 இல்

நடைமுறைக்கு வந்தன. 26 நவம்பர் 1949 இல் நடைமுறைக்கு வந்த அந்த சரத்துகள் பிரிவு 394 மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த சரத்து (394) மற்றும் கட்டுரைகள் 5, 6, 7, 8, 9, 60, 324, 366, 367, 379, 380, 388, 391, 392 மற்றும் 393 ஆகியவை ஒரே நேரத்தில் நடைமுறைக்கு வரும் என்றும், மீதமுள்ளவை நடைமுறைக்கு வரும் என்றும் பிரிவு 394 கூறுகிறது. இந்த அரசியலமைப்பின் விதிகள் 1950 ஜனவரி இருபத்தி ஆறாவது நாளில் நடைமுறைக்கு வரும், இந்த அரசியலமைப்பில் இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கமாக எந்த நாள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1930 இல் இந்திய சுதந்திரப் பிரகடனம் (பூர்ண ஸ்வராஜ்) இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நாள் என்பதால் ஜனவரி 26 இந்த நோக்கத்திற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை தொடர்பான தகவல் துளிகள்

- இந்திய அரசியலமைப்பின் எழுத்தறிவாளர் யார்: பிரேம் பிஹாரி நரேன் ரைசாதா (1901-1966) இந்திய அரசியலமைப்பை கையால் எழுதியவர்.
- அசல் இந்திய அரசியலமைப்பின் விளக்கத்திற்குப் பின்னால் இருந்த தலைமை கலைஞர் யார்: நந்தலால் போஸ் இந்திய அரசியலமைப்பின் அசல் கையெழுத்துப் பிரதியை அழகுபடுத்தும் / அலங்கரிக்கும் வரலாற்றுப் பணியை மேற்கொண்டார். அவருக்கு உதவியாக அவரது சீடர் பியோஹர் ராம்மனோகர் சின்ஹா இருந்தார்.
- இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புப் பக்கத்தை வடிவமைத்து அலங்கரித்தவர்: இந்திய அரசியலமைப்பின் பிற பக்கங்களுடன் முகப்புப் பக்கமும், ஜபல்பூரின் புகழ்பெற்ற ஓவியர் பியோஹர் ராம்மனோகர் சின்ஹாவால் மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது.
- இந்திய உச்ச நீதிமன்றம், கேசவானந்தா வழக்கில், மாறுபட்ட விளக்கங்கள் தங்களை முன்வைக்கும் அரசியலமைப்பின் தெளிவற்ற பகுதிகளை விளக்குவதற்கு முன்னுரை பயன்படுத்தப்படலாம் என்று அங்கீகரித்துள்ளது. (1995 ஆம் ஆண்டு யூனியன் அரசு Vs எல்ஐசி ஆ◌ஃப் இந்தியா வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் மீண்டும் ஒருமுறை முன்னுரை அரசியலமைப்பின் ஒரு அங்கம் என்று கூறியுள்ளது.
- முதலில் இயற்றப்பட்ட முகவுரை அரசை "இறையாண்மை கொண்ட ஜனநாயக குடியரசு" என்று விவரித்தது. 1976 ஆம் ஆண்டில் நாற்பத்தி இரண்டாவது திருத்தம் சோசலிஸ்ட் மற்றும் மதச்சார்பற்ற வார்த்தைகளை "இறையாண்மை சோசலிச மதச்சார்பற்ற ஜனநாயக குடியரசு" என்று சேர்த்து இதை மாற்றியது.

யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம் : பகுதி I (கட்டுரைகள் 1-4)

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி I யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசம் என்ற தலைப்பில் உள்ளது. இதில் 1 முதல் 4 வரையிலான சரத்துகள் உள்ளன. பகுதி I என்பது இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரு நாடு மற்றும் அது உருவாக்கப்பட்ட மாநிலங்களின் ஒன்றியம் தொடர்பான சட்டங்களின் தொகுப்பாகும். அரசியலமைப்பின் இந்த பகுதி மாநிலங்களின் எல்லைகளை நிறுவுதல், மறுபெயரிடுதல், ஒன்றிணைத்தல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றில் உள்ள சட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. பகுதி I இன் கீழ் உள்ள கட்டுரைகள் மேற்கு வங்கம் என மறுபெயரிடப்பட்டபோதும், ஜார்கண்ட், சத்தீஸ்கர் அல்லது தெலுங்கானா போன்ற ஒப்பீட்டளவில் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சரத்து 1 : ஒன்றியத்தின் பெயர் மற்றும் பிரதேசம்

(1) இந்தியா, அதாவது பாரதம், மாநிலங்களின் ஒன்றியமாக இருக்கும்.

(2) மாநிலங்களும் அதன் பிரதேசங்களும் முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி இருக்க வேண்டும்.

(3) இந்தியாவின் நிலப்பரப்பு உள்ளடக்கியது -

(அ) மாநிலங்களின் பிரதேசங்கள்;

(ஆ) முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள யூனியன் பிரதேசங்கள்; மற்றும்

(c) அத்தகைய பிற பிரதேசங்கள் கையகப்படுத்தப்படலாம்.

பிரிவு 2 : புதிய மாநிலங்களின் சேர்க்கை அல்லது நிறுவுதல்

பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் யூனியனுக்குள் அனுமதிக்கலாம் அல்லது புதிய மாநிலங்களை நிறுவலாம், அத்தகைய விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

கட்டுரை 2A: சிக்கிம் ஒன்றியத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்

பிரிவு 3 : புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் தற்போதுள்ள மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுதல்

பாராளுமன்றம் சட்டப்படி -

(அ) எந்தவொரு மாநிலத்திலிருந்தும் பிரதேசத்தைப் பிரிப்பதன் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் பகுதிகளை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அல்லது எந்தவொரு மாநிலத்தின் ஒரு

பகுதிக்கும் எந்தவொரு பிரதேசத்தையும் இணைப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்குதல்;

(ஆ) எந்த மாநிலத்தின் பரப்பளவையும் அதிகரிக்கவும்;

(c) எந்த மாநிலத்தின் பரப்பளவையும் குறைத்தல்;

(ஈ) எந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளையும் மாற்றுதல்;

(இ) எந்த மாநிலத்தின் பெயரையும் மாற்றவும்:

குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையின் பேரில், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் இந்த நோக்கத்திற்காக எந்த மசோதாவும் அறிமுகப்படுத்தப்படாது, மேலும் மசோதாவில் உள்ள முன்மொழிவு எந்த மாநிலத்தின் பகுதி, எல்லைகள் அல்லது பெயரைப் பாதிக்காதபட்சத்தில், மசோதா பரிந்துரைக்கப்பட்டது. குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலக்கெடுவுக்குள் அல்லது குடியரசுத் தலைவர் அனுமதிக்கும் அத்தகைய காலக்கெடுவுக்குள், அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்ட அல்லது அனுமதிக்கப்பட்ட காலம் முடிந்துவிட்டதால், அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக.

விளக்கம் I: இந்த சட்ட பிரிவில் , (a) முதல் (e) வரையிலான உட்பிரிவுகளில், "மாநிலம்" என்பது யூனியன் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கியது, ஆனால் விதிமுறையில், "மாநிலம்" என்பது யூனியன் பிரதேசத்தை உள்ளடக்காது.

விளக்கம் II: உட்பிரிவு (a) மூலம் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரம், வேறு எந்த மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியை மற்ற யூனியன் பிரதேசத்துடன் இணைத்து புதிய மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தை உருவாக்கும் அதிகாரத்தை உள்ளடக்கியது.

பிரிவு 4 : முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணை மற்றும் துணை, தற்செயலான மற்றும் அடுத்தடுத்த விஷயங்களின் திருத்தத்தை வழங்குவதற்காக, பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3ன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள்

(1) சரத்து 2 அல்லது சரத்து3 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு சட்டமும் முதல் அட்டவணை மற்றும் நான்காவது அட்டவணையின் திருத்தத்திற்கான விதிகளைக் கொண்டிருக்கும், அவை சட்டத்தின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவசியமானவை மற்றும் அத்தகைய துணை, தற்செயலான மற்றும் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கலாம். பாராளுமன்றம் மற்றும் அத்தகைய சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் சட்டமன்றம் அல்லது சட்டமன்றங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான விதிகள் உட்பட) பாராளுமன்றம் அவசியமாகக் கருதலாம்.

(2) மேற்கூறிய எந்தவொரு சட்டமும் 368 வது பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக இந்த அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தில் இருப்பதாகக் கருதப்படாது.

பகுதி I தொடர்பான தகவல் பிட்கள் : யூனியன் மற்றும் பிரதேசம் (கட்டுரைகள் 1- 4)

- சிக்கிம் இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்ட கட்டுரை: கட்டுரை 2a.
- தெலுங்கானா இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்ட கட்டுரை: பிரிவு 3.
- 1955 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24 ஆம் தேதி அரசியலமைப்பு (ஐந்தாவது திருத்தம்) சட்டம், 1955 மூலம் உறுப்பு 3 அசல் விதி திருத்தப்பட்டது.
- பகுதி I இன் கீழ், இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு என்று எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது "யூனியன் ஆ◌ஃப் ஸ்டேட்ஸ்' என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறது.
- பிராந்திய நீர் மற்றும் சர்வதேச நீர்நிலைகளுக்கு எதிராக பிராந்திய நீர் மற்றும் பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலங்கள் அரசியலமைப்பின் அட்டவணை 1 மற்றும் 4 இல் தனித்தனியாக பட்டியலிடப்படாத நிலையில் மாநிலங்கள் அல்லது யூனியன் பிரதேசங்களின் ஒரு பகுதியாக மாறும்.
- ஒரு பொருளாதார மண்டலம் (EEZ) என்பது ஐக்கிய நாடுகளின் கடல் சட்டம் தொடர்பான மாநாட்டால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒரு கடல் மண்டலமாகும், இதன் மீது நீர் மற்றும் காற்றிலிருந்து ஆற்றல் உற்பத்தி உட்பட கடல் வளங்களை ஆய்வு செய்வதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒரு மாநிலத்திற்கு சிறப்பு உரிமைகள் உள்ளன. இது அதன் கடற்கரையிலிருந்து 200 கடல் மைல்கள் (370 கிமீ) வரை அடித்தளத்தில் இருந்து நீண்டுள்ளது.
- பிராந்திய கடலுக்கும் பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், முதலாவது நீர் மீது முழு இறையாண்மையை வழங்குகிறது, இரண்டாவது "இறையாண்மை உரிமை" இது கடலின் மேற்பரப்பிற்கு கீழே உள்ள கடலோர அரசின் உரிமைகளைக் குறிக்கிறது. வரைபடத்தில் காணக்கூடிய மேற்பரப்பு நீர், சர்வதேச நீர்.
- அரசியலமைப்பு (40வது திருத்தம்) சட்டம், 1976, ஒரு புதிய பிரிவு 297 ஐ மாற்றியமைத்தது, இதன் மூலம் இந்தியாவின் பிராந்திய நீர் அல்லது கான்டினென்டல் ஷெல்◌ஃப் அல்லது பிரத்யேக பொருளாதார மண்டலத்திற்குள் கடலுக்கு அடியில் உள்ள அனைத்து நிலங்கள், கனிமங்கள் மற்றும் பிற மதிப்புள்ள பொருட்களை இந்திய யூனியனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். .
- பிராந்திய நீர், கான்டினென்டல் ஷெல்◌ஃப், பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலம் மற்றும் பிற கடல் மண்டலங்கள் சட்டம், 1976மற்ற நாடுகளுடன்

கையாள்வதற்காக இந்த பகுதிகளின் இறையாண்மை உரிமைகளை அறிவிக்க இந்திய அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது.

- எவ்வாறாயினும், பிராந்திய நீர் மற்றும் பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலம் (அவை இன்னும் மாநிலங்களின் அதிகார வரம்பில் உள்ளன) வரிசை எண்களின்படி பிரித்தெடுக்கப்படும் கனிமங்களுக்கு வரி விதிக்கவோ அல்லது ராயல்டி விதிக்கவோ மாநிலங்களுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பது தெளிவாக இல்லை. அரசியலமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள மாநிலங்களில் 50.
- ஒரு மாநிலத்தை உருவாக்க அல்லது அழிக்க இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் அனுமதி கட்டாயமில்லை. ஆனால் இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றத்திற்கு அதன் கருத்துக்களை தெரிவிக்க பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்.
- மாநில உருவாக்கம் / மறுபெயரிடுதல் மசோதாவிற்கு இந்திய ஜனாதிபதியின் முன் பரிந்துரை அவசியம். (கட்டுரை 3). பிரிவு 2 (புதிய மாநிலங்கள்) கீழ் அத்தகைய ஏற்பாடு எதுவும் கட்டாயமில்லை.

குடியுரிமை: பகுதி II : (சட்டப் பிரிவுகள் 5-11)

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இரண்டாம் பகுதி (சட்ட பிரிவுகள் 5-11) இந்திய குடியுரிமையைப் பற்றியது.

அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் (நவம்பர் 26, 1949) இந்திய குடியுரிமை பற்றி பிரிவு 5 பேசுகிறது. சட்டத்தின் மூலம் குடியுரிமைக்கான உரிமையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான அதிகாரங்களை இந்திய நாடாளுமன்றத்திற்கு விதி 11 வழங்கியது. இந்த ஏற்பாடு இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் குடியுரிமைச் சட்டம் 1955 இயற்றப்பட்டது.

பிரிவு 5 : அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியுரிமை

இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில், இந்தியப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு நபரும் -

(அ) இந்தியாவின் பிரதேசத்தில் பிறந்தவர்; அல்லது

(ஆ) யாருடைய பெற்றோரில் ஒருவர் இந்தியாவின் பிரதேசத்தில் பிறந்தவர்கள்; அல்லது

(c) இந்தியப் பிரதேசத்தில் சாதாரணமாக வசிப்பவர், அத்தகைய தொடக்கத்திற்கு முன்னதாக உடனடியாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல், இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.

பிரிவு 6: பாகிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த குறிப்பிட்ட நபர்களின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்

சட்ட பிரிவு 5 இல் இருந்தபோதிலும், இப்போது பாகிஸ்தானில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள நிலப்பரப்பில் இருந்து இந்தியப் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்த ஒருவர், இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் இந்தியாவின் குடிமகனாகக் கருதப்படுவார் என்றால் -

(அ) இந்திய அரசு சட்டம், 1935 (முதலில் இயற்றப்பட்டபடி) வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி அவர் அல்லது அவரது பெற்றோர் அல்லது அவரது தாத்தா-பாட்டிகளில் யாராவது இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள்; மற்றும்

(b)(i) அத்தகைய நபர் 1948 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பத்தொன்பதாம் நாளுக்கு முன்னர் இடம்பெயர்ந்திருந்தால், அவர் குடிபெயர்ந்த நாளிலிருந்து இந்தியப் பிரதேசத்தில் சாதாரணமாக வசிப்பவர் அல்லது

(ii) அத்தகைய நபர் 1948 ஆம் ஆண்டு ஜூலை பத்தொன்பதாம் நாளிலோ அல்லது அதற்குப் பிறகும் குடிபெயர்ந்திருந்தால், அவர் இந்தியக் குடிமகனாக இந்தியக் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். எனவே இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு அவர் அத்தகைய அதிகாரிக்கு அந்த அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வடிவத்திலும் முறையிலும்:

எந்தவொரு நபரும் அவர் விண்ணப்பித்த தேதிக்கு முன்னதாக குறைந்தபட்சம் ஆறு மாதங்களுக்கு இந்தியப் பிரதேசத்தில் வசித்திருந்தால் ஒழிய அவ்வாறு பதிவு செய்யப்படக்கூடாது.

பிரிவு 7: பாகிஸ்தானுக்கு குடியேறிய சிலரின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்

சட்ட பிரிவு 5 மற்றும் 6 இல் இருந்தபோதிலும், மார்ச் 1947 இன் முதல் நாளுக்குப் பிறகு, இந்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து இப்போது பாகிஸ்தானில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்த ஒருவர் இந்தியாவின் குடிமகனாகக் கருதப்படமாட்டார்:

இந்த பிரிவில் உள்ள எதுவும், இப்போது பாகிஸ்தானில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரதேசத்திற்கு குடிபெயர்ந்த பிறகு, மீள்குடியேற்றத்திற்கான அனுமதியின் கீழ் அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அல்லது நிரந்தரமாக திரும்புவதற்கான அனுமதியின் கீழ் இந்திய எல்லைக்கு திரும்பிய நபருக்கு பொருந்தாது. அத்தகைய ஒவ்வொரு நபரும் பிரிவு 6 இன் பிரிவு (b) இன் நோக்கங்களுக்காக ஜூலை 1948, பத்தொன்பதாம் தேதிக்குப் பிறகு இந்தியாவின் எல்லைக்கு இடம்பெயர்ந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

பிரிவு 8: இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த குறிப்பிட்ட நபர்களின் குடியுரிமைக்கான உரிமைகள்

சட்டபிரிவு 5 இல் எவ்வாறாயினும், இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935 (முதலில் இயற்றப்பட்டபடி) வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி, இந்தியாவில் பிறந்த அல்லது யாருடைய பெற்றோர் அல்லது தாத்தா பாட்டிகளில் யாருடைய தாத்தா பாட்டிகளில் யாரேனும் ஒருவர், மற்றும் பொதுவாக இந்தியாவிற்கு வெளியே எந்த நாட்டிலும் வசிக்கிறார் அவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டவர், அவர் தற்போதைக்கு வசிக்கும் நாட்டில் இந்திய தூதரக அல்லது தூதரகப் பிரதிநிதியால் இந்தியக் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர் இந்தியக் குடிமகனாகக் கருதப்படுவார். அல்லது தூதரகப் பிரதிநிதி, இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ, இந்திய டொமினியன் அல்லது இந்திய அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வடிவம் மற்றும் முறையில்.

பிரிவு 9: குடிமக்களாக இருக்கக் கூடாத ஒரு வெளிநாட்டு மாநிலத்தின் குடியுரிமையை தானாக முன்வந்து பெறுபவர்கள்

எந்தவொரு நபரும் எந்த ஒரு வெளிநாட்டின் குடியுரிமையை தானாக முன்வந்து பெற்றிருந்தால், அவர் கட்டுரை 5 இன் அடிப்படையில் இந்திய குடிமகனாக இருக்கக்கூடாது அல்லது கட்டுரை 6 அல்லது கட்டுரை 8 இன் அடிப்படையில் இந்தியாவின் குடிமகனாக கருதப்படக்கூடாது.

பிரிவு 10: குடியுரிமை உரிமைகளின் தொடர்ச்சி

இந்தப் பகுதியின் மேற்கூறிய விதிகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் கீழ் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்கும் அல்லது கருதப்படும் ஒவ்வொரு நபரும், நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்படும் எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் உட்பட்டு, அத்தகைய குடிமகனாகத் தொடர வேண்டும்.

பிரிவு 11: சட்டத்தின் மூலம் குடியுரிமைக்கான உரிமையை ஒழுங்குபடுத்தும் பாராளுமன்றம்

இந்தப் பகுதியின் மேற்கூறிய விதிகளில் உள்ள எதுவும், குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் நிறுத்துதல் மற்றும் குடியுரிமை தொடர்பான மற்ற அனைத்து விஷயங்களிலும் எந்தவொரு ஏற்பாடும் செய்யும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை மீறாது.

இந்திய குடியுரிமை தொடர்பான தகவல் பிட்கள்

- இந்தியக் குடிமகன் என்ற முறையில் ஒரு நபரின் அங்கீகாரம் இந்திய அரசியலமைப்பின் 5 முதல் 11 (பகுதி II) வரையிலான பிரிவுகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

- இந்திய அரசியலமைப்பின் மேற்கண்ட பிரிவுகளைத் தவிர, குடியுரிமை என்பது 1955 இல் இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட குடியுரிமைச் சட்டத்துடன் ஆழமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- குடியுரிமைச் சட்டம் 1955 அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு இந்திய குடியுரிமை பற்றி பேசுகிறது. இது இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுவதற்கும் நிறுத்துவதற்கும் வழங்கும் ஒரு செயலாகும்.
- இந்த விவகாரம் தொடர்பான சட்டம் குடியுரிமைச் சட்டம் 1955 ஆகும், இது குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம் 1986, குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம் 1992, குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம் 2003, குடியுரிமை சட்டம், (திருத்தம்) 205 ஆகியவற்றால் திருத்தப்பட்டது. மற்றும் குடியுரிமை (திருத்தச் சட்டம், 2019).
- குடியுரிமைச் சட்டம் 1955 இன் படி இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுதல்: பின்வரும் வழிகளில் இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறலாம்: (1) இந்திய அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியுரிமை (2) பிறப்பால் குடியுரிமை: NB - இந்த விதிமுறை வெவ்வேறு காலகட்டங்களுக்கு வெவ்வேறு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது (3) வம்சாவளியின் மூலம் குடியுரிமை (4) பதிவு மூலம் குடியுரிமை (5) இயற்கைமயமாக்கல் மூலம் குடியுரிமை.
- குடியுரிமைச் சட்டம் 1955-ன்படி இந்தியக் குடியுரிமையை நிறுத்துதல்: ஒருவர் இந்தியக் குடியுரிமையை மூன்று வழிகளில் இழக்கலாம் - துறத்தல், முடித்தல் மற்றும் இழப்பு
- 1949 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் தேதியன்று இந்தியப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் நபர்கள் இந்திய அரசியலமைப்பின் தொடர்புடைய விதிகளின் செயல்பாட்டின் மூலம் தானாகவே இந்தியக் குடிமக்களாக மாறினர். (இந்திய அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியுரிமை.)
- 26 ஜனவரி 1950 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவில் பிறந்த எவரும், ஆனால் 1986 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 1 ஜூலை 1987 இல் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு, பிறப்பால் இந்தியக் குடிமகன் ஆவார். [பிறப்பால் குடியுரிமை]
- ஜூலை 1, 1987 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவில் பிறந்த ஒருவர், பிறக்கும் போது பெற்றோர் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், அவர் இந்தியக் குடிமகன் ஆவார். [பிறப்பால் குடியுரிமை]
- 3 டிசம்பர் 2004 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள், அவர்களின் பெற்றோர் இருவரும் இந்தியக் குடிமக்களாக இருந்தால் அல்லது ஒரு பெற்றோர் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், மற்றவர் அவர்கள் பிறக்கும் போது சட்டவிரோதமாக குடியேறாதவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே இந்தியக் குடிமக்களாகக் கருதப்படுவார்கள். [பிறப்பால் குடியுரிமை].

- இந்திய தேசியச் சட்டம் பெரும்பாலும் ஜூஸ் சங்குனிஸ் (இரத்தத்தின் உரிமையின் மூலம் குடியுரிமை) ஜூஸ் சோலி (பிரதேசத்திற்குள் பிறப்பு உரிமையின் அடிப்படையில் குடியுரிமை) க்கு எதிராகப் பின்பற்றுகிறது.
- இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 9, தானாக முன்வந்து வேறு எந்த நாட்டின் குடியுரிமையையும் பெறுபவர் இனி இந்திய குடிமகன் அல்ல என்று கூறுகிறது. மேலும், பாஸ்போர்ட் சட்டத்தின்படி, ஒருவர் வேறொரு நாட்டின் குடியுரிமையைப் பெற்றால், அவர் தனது இந்திய பாஸ்போர்ட்டை ஒப்படைக்க வேண்டும், அவர் பாஸ்போர்ட்டை ஒப்படைக்கத் தவறினால் அது சட்டத்தின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
- இந்திய வம்சாவளி நபர்கள் (PIO) அட்டை: PIO அட்டை விண்ணப்பதாரர், பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், இலங்கை, பூட்டான், ஆப்கானிஸ்தான், சீனா மற்றும் நேபாளம் ஆகிய நாடுகளைத் தவிர வேறு எந்த நாட்டின் குடியுரிமை பெற்ற இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்; அல்லது எந்த நேரத்திலும் இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருக்கும் நபர் அல்லது இந்திய குடிமகனின் மனைவி அல்லது இந்திய வம்சாவளியை சேர்ந்தவர்;
- இந்தியக் குடிமகன் (OCI) அட்டை: OCI கார்டு என்பது 26.01.1950 அன்று இந்தியக் குடியுரிமை பெறத் தகுதி பெற்ற அல்லது அந்தத் தேதியில் அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியக் குடிமகனாக இருக்கும் வெளிநாட்டுப் பிரஜைகளுக்கானது. பங்களாதேஷ் மற்றும் பாகிஸ்தான் குடிமக்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் அனுமதிக்கப்படாது.
- வெளிநாட்டு இந்தியர் அட்டை: ஒரு புதிய மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது [குடியுரிமை (திருத்தம்) மசோதா], இது தற்போதுள்ள இந்தியக் குடிமகன் (OCI) அட்டை மற்றும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நபர் (PIO) அட்டை ஆகியவற்றை நீக்கி, அவற்றை மாற்ற முயல்கிறது. புதிய வெளிநாட்டு இந்திய அட்டையுடன்.
- PIO அட்டைதாரர்களுக்கு தனி விசா தேவையில்லை மற்றும் 15 ஆண்டுகளுக்கு பல நுழைவு வசதிகளுடன் இந்தியாவிற்குள் நுழைய முடியும்; OCI கார்டு என்பது பல உள்ளீடுகள், இந்தியாவிற்கு வருகை தரும் பல்நோக்கு வாழ்நாள் விசா. OCI கார்டு வைத்திருப்பவர்கள் விவசாய நிலத்தை கையகப்படுத்துவதைத் தவிர பொருளாதார, நிதி மற்றும் கல்வி விஷயங்களில் வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுடன் சமமாக உள்ளனர்.
- ஒரு PIO கார்டு வைத்திருப்பவர், இந்தியாவில் எந்த ஒரு வருகையிலும் 180 நாட்களுக்கு மேல் தங்கியிருந்தால் உள்ளூர் காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

- OCI இரட்டை குடியுரிமை அல்ல. OCI அட்டைதாரருக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.
- இந்திய ஜனாதிபதி இந்தியாவின் முதல் குடிமகன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

அடிப்படை உரிமைகள் : பகுதி III (கட்டுரைகள் 12-35)

பகுதி III இந்திய அரசியலமைப்பு அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி பேசுகிறது.

ஒவ்வொரு தனிநபரின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும், மனித மாண்பைக் காப்பதற்கும் அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டதால், அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இனம், மதம், ஜாதி, பாலின வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் தங்களின் அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்காக உச்ச நீதிமன்றத்தையும், உயர் நீதிமன்றங்களையும் அணுகும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுரைகள் 12-35 இலிருந்து உள்ளடக்கப்பட்ட ஏழு வகை அடிப்படை உரிமைகள் (FR) உள்ளன.

கட்டுரை 12 : வரையறை

இந்த பகுதியில், வேறுவிதமாக தேவைப்படாவிட்டால், "மாநிலம்" என்பது இந்திய அரசு மற்றும் பாராளுமன்றம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் அரசாங்கம் மற்றும் சட்டமன்றம் மற்றும் இந்திய எல்லைக்குள் அல்லது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அனைத்து உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரங்களையும் உள்ளடக்கியது. இந்தியாவின்.

பிரிவு 13 : அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான அல்லது அவமதிக்கும் சட்டங்கள்

(1) இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்குவதற்கு உடனடியாக இந்தியப் பிரதேசத்தில் நடைமுறையில் உள்ள அனைத்துச் சட்டங்களும், இந்தப் பகுதியின் விதிகளுக்கு முரணாக இருந்தால், அத்தகைய முரண்பாட்டின் அளவிற்கு, செல்லாததாக இருக்கும்.

(2) இந்த பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை பறிக்கும் அல்லது குறைக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் அரசு உருவாக்காது, மேலும் இந்த விதிக்கு முரணாக உருவாக்கப்பட்ட எந்த சட்டமும், மீறலின் அளவிற்கு, செல்லாததாக இருக்கும்.

(3) இச்சட்டப் பிரிவில், சூழல் இல்லையெனில், - (அ) "சட்டம்" என்பது இந்தியப் பிரதேசத்தில் சட்டத்தின் சக்தியைக் கொண்ட ஏதேனும் ஓர் ஆணை,

ஒழுங்கு, துணைச் சட்டம், விதி, ஒழுங்குமுறை, அறிவிப்பு, வழக்கம் அல்லது பயன்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது;

(ஆ) "செயல்பாட்டில் உள்ள சட்டங்கள்" இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு முன்னர் இந்தியப் பிரதேசத்தில் ஒரு சட்டமன்றம் அல்லது பிற தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட அல்லது உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களை உள்ளடக்கியது மற்றும் முன்னர் ரத்து செய்யப்படவில்லை, இருப்பினும் அத்தகைய சட்டம் அல்லது அதன் எந்தப் பகுதியும் அப்போது இருக்கக்கூடாது. அனைத்து அல்லது குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் செயல்பாடு.

(4) பிரிவு 368ன் கீழ் செய்யப்பட்ட இந்த அரசியலமைப்பின் எந்தத் திருத்தத்திற்கும் இந்தக் கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் பொருந்தாது.

பிரிவு 14 : சட்டத்திற்கு முன் சமத்துவம்

இந்திய எல்லைக்குள் சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் அல்லது சட்டங்களின் சம பாதுகாப்பை அரசு எவருக்கும் மறுக்கக் கூடாது.

பிரிவு 15 : மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறந்த இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்தல்

(1) மதம், இனம், சாதி, பாலினம், பிறந்த இடம் அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றின் அடிப்படையில் மட்டும் எந்தக் குடிமகனுக்கும் எதிராக அரசு பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

(2) எந்தவொரு குடிமகனும், மதம், இனம், சாதி, பாலினம், பிறந்த இடம் அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு மட்டும், எந்தவொரு இயலாமை, பொறுப்பு, கட்டுப்பாடு அல்லது நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டவராக இருக்கக்கூடாது -

(அ) கடைகள், பொது உணவகங்கள், ஹோட்டல்கள் மற்றும் பொது பொழுதுபோக்கு இடங்களுக்கான அணுகல்; அல்லது

(ஆ) கிணறுகள், தொட்டிகள், குளியல் கால்வாய்கள், சாலைகள் மற்றும் பொது ஓய்வு விடுதிகளின் பயன்பாடு முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ அரசு நிதியில் இல்லாமல் அல்லது பொது மக்களின் பயன்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டது.

(3) இந்தச் சட்டப் பிரிவில் உள்ள எதுவும், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான எந்தவொரு சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்வதிலிருந்து அரசைத் தடுக்காது.

(4) இந்தக் சட்டப் பிரிவில் அல்லது பிரிவு (2) அல்லது பிரிவு 29 இல் உள்ள எதுவும், சமூக மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய குடிமக்கள் அல்லது பட்டியல்

சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் முன்னேற்றத்திற்காக எந்தவொரு சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்வதிலிருந்து அரசைத் தடுக்காது.

பிரிவு 16 : பொது வேலை வாய்ப்பு விஷயங்களில் சமத்துவம்

(1) மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு அலுவலகத்திற்கும் வேலைவாய்ப்பு அல்லது நியமனம் தொடர்பான விஷயங்களில் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமவாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்.

(2) எந்தவொரு குடிமகனும், மதம், இனம், சாதி, பாலினம், வம்சாவளி, பிறந்த இடம், வசிப்பிடம் அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றின் அடிப்படையில் மட்டுமே, மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு வேலை அல்லது அலுவலகத்திற்கும் தகுதியற்றவராகவோ அல்லது பாகுபாடு காட்டவோ கூடாது.

(3) ஒரு மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தில் உள்ள அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள அலுவலகம் அல்லது உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரத்தின் கீழ் ஒரு வகுப்பு அல்லது வேலை வகுப்புகள் அல்லது நியமனம் தொடர்பாக எந்தவொரு சட்டத்தையும் பாராளுமன்றம் இயற்றுவதை இந்த சட்டப் பிரிவில் எதுவும் தடுக்காது. அத்தகைய வேலைவாய்ப்பு அல்லது நியமனத்திற்கு முன் அந்த மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்திற்குள் வசிப்பதற்கான தேவை.

(4) அரசின் கருத்துப்படி, அரசின் கீழ் உள்ள சேவைகளில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத பிற்படுத்தப்பட்ட குடிமக்களுக்கு ஆதரவாக நியமனங்கள் அல்லது பதவிகளில் இடஒதுக்கீடு செய்வதற்கான எந்த ஏற்பாடுகளையும் இந்த கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் தடுக்காது.

(4A) பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு ஆதரவாக அரசின் கீழ் உள்ள சேவைகளில் உள்ள எந்தவொரு வகுப்பு அல்லது பதவிகளின் வகுப்புகளுக்கும் பதவி உயர்வு தொடர்பான விஷயங்களில் இடஒதுக்கீட்டிற்கான எந்த ஏற்பாடுகளையும் இந்த கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் தடுக்காது. மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள சேவைகளில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் இல்லை.

(5) இந்த சட்டப் பிரிவில் உள்ள எதுவும், எந்தவொரு மத அல்லது சமய நிறுவனங்களின் விவகாரங்கள் தொடர்பாக அலுவலகத்தின் பொறுப்பாளர் அல்லது அதன் ஆளும் குழுவில் உள்ள எந்தவொரு உறுப்பினரும் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைப் பின்பற்றும் நபராக இருக்க வேண்டும் என்று வழங்கும் எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவைச் சேர்ந்தது.

பிரிவு 17 : தீண்டாமை ஒழிப்பு

"தீண்டாமை" ஒழிக்கப்பட்டது மற்றும் எந்த வடிவத்திலும் அதை நடைமுறைப்படுத்துவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. "தீண்டாமை" காரணமாக எழும் எந்த ஊனத்தையும் அமல்படுத்துவது சட்டத்தின்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

பிரிவு 18 : தலைப்புகளை ஒழித்தல்

(1) எந்தவொரு பட்டமும், இராணுவம் அல்லது கல்வி வேறுபாடின்றி, அரசால் வழங்கப்படாது.

(2) இந்தியக் குடிமகன் எவரும் வெளிநாட்டிலிருந்து எந்தப் பட்டத்தையும் ஏற்கக் கூடாது.

(3) இந்தியாவின் குடிமகனாக இல்லாத எந்தவொரு நபரும், அவர் அரசின் கீழ் லாபம் அல்லது நம்பிக்கைக்குரிய எந்தவொரு பதவியையும் வைத்திருக்கும் போது, ஜனாதிபதியின் அனுமதியின்றி எந்தவொரு வெளிநாட்டு மாநிலத்திலிருந்தும் எந்தப் பட்டத்தையும் ஏற்கக்கூடாது.

(4) மாநிலத்தின் கீழ் லாபம் அல்லது அறக்கட்டளைப் பதவியை வகிக்கும் எந்த நபரும், குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதியின்றி, எந்தவொரு வெளி மாநிலத்திலிருந்தோ அல்லது அதற்குக் கீழோ எந்த வகையான பரிசு, ஊதியம் அல்லது பதவியை ஏற்கக்கூடாது.

பிரிவு 19 : பேச்சு சுதந்திரம், முதலியன தொடர்பான சில உரிமைகளின் பாதுகாப்பு.

(1) அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உரிமை உண்டு -

(அ) பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம்;

(ஆ) அமைதியான முறையில் ஆயுதங்கள் இல்லாமல் கூடுவது;

(c) சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குதல்;

(ஈ) இந்தியாவின் எல்லை முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடுவது;

(இ) இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிப்பது மற்றும் குடியேறுவது; மற்றும்

(f) எந்த ஒரு தொழிலையும் கடைப்பிடிப்பது, அல்லது எந்த ஒரு தொழில், வர்த்தகம் அல்லது வியாபாரத்தை மேற்கொள்வது.

(2) உட்பிரிவு (a) உட்பிரிவு (1) இல் உள்ள எதுவும், தற்போதுள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது, அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தை உருவாக்குவதைத் தடுக்கவும், அத்தகைய சட்டம் வழங்கப்பட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு, மாநிலத்தின் பாதுகாப்பு, வெளி மாநிலங்களுடனான நட்புறவு, பொது ஒழுங்கு, கண்ணியம் அல்லது ஒழுக்கம், அல்லது நீதிமன்ற அவமதிப்பு, அவதூறு அல்லது குற்றத்தைத் தூண்டுதல் தொடர்பாக கூறப்பட்ட துணைப்பிரிவின் மூலம் .

(3) இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டின் நலனுக்காக, கூறப்பட்ட உட்பிரிவின் (b) துணைப்பிரிவில் உள்ள எதுவும், அது விதிக்கும் வரையில், அல்லது எந்தச் சட்டத்தையும் திணிப்பதைத் தடுக்கும் வரையில்

இருக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது. அல்லது பொது ஒழுங்கு, கூறப்பட்ட துணைப்பிரிவின் மூலம் வழங்கப்பட்ட உரிமைக்கான நியாயமான கட்டுப்பாடுகள்.

(4) இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டின் நலன்களுக்காக, மேற்கூறிய உட்பிரிவின் துணைப்பிரிவு (c) இல் உள்ள எதுவும், அது விதிக்கும் வரையில், தற்போதுள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தையும் திணிப்பதைத் தடுக்காது. அல்லது பொது ஒழுங்கு அல்லது ஒழுக்கம், கூறப்பட்ட துணைப்பிரிவால் வழங்கப்பட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்துவதற்கான நியாயமான கட்டுப்பாடுகள்.

(5) மேற்கூறிய உட்பிரிவின் துணைப்பிரிவு (d) மற்றும் (e) இல் உள்ள எதுவும், அது விதிக்கும் வரையில் இருக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் அரசை தடுக்காது. பொது மக்களின் நலன்களுக்காக அல்லது அட்டவணை பழங்குடியினரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக கூறப்பட்ட துணைப்பிரிவுகளால் வழங்கப்படும் உரிமைகளில் ஏதேனும் ஒன்று.

(6) கூறப்பட்ட உட்பிரிவின் துணைப்பிரிவு (g) இல் உள்ள எதுவும், அது விதிக்கும் வரையில் இருக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது அல்லது பொது மக்களின் நலன்களுக்காக நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் சட்டத்தை அரசை உருவாக்குவதைத் தடுக்காது. மேற்கூறிய துணைப்பிரிவின் மூலம் வழங்கப்பட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும், குறிப்பாக, மேற்கூறிய துணைப்பிரிவில் உள்ள எதுவும், தற்போதுள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது, அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்குவதைத் தடுக்கிறது. தொடர்பான, -

(i) எந்த ஒரு தொழிலையும் கடைப்பிடிப்பதற்கு அல்லது எந்த ஒரு தொழில், வர்த்தகம் அல்லது வியாபாரத்தை மேற்கொள்வதற்கு தேவையான தொழில்முறை அல்லது தொழில்நுட்ப தகுதிகள், அல்லது

(ii) குடிமக்கள் அல்லது வேறுவிதமாக, முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ, விலக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு வணிகம், வணிகம், தொழில் அல்லது சேவையை அரசு, அல்லது அரசுக்குச் சொந்தமான அல்லது கட்டுப்படுத்தும் நிறுவனத்தால் நடத்துதல்.

பிரிவு 20 : குற்றங்களுக்கான தண்டனையைப் பொறுத்து பாதுகாப்பு

(1) ஒரு குற்றமாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட செயலின் போது நடைமுறையில் உள்ள சட்டத்தை மீறியதற்காகத் தவிர, எந்தவொரு நபரும் எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது, சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்பட்டதை விட

பெரிய தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படக்கூடாது குற்றம் செய்த நேரத்தில் நடைமுறையில் உள்ளது.

(2) எந்தவொரு நபரும் ஒரே குற்றத்திற்காக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை வழக்குத் தொடரப்பட்டு தண்டிக்கப்படக்கூடாது.

(3) குற்றம் சாட்டப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் தனக்கு எதிராக சாட்சியாக இருக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்படமாட்டார்.

பிரிவு 21 : வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி தவிர, எந்தவொரு நபரின் உயிரையும் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் இழக்கக்கூடாது.

பிரிவு 21A: கல்விக்கான உரிமை

ஆறு முதல் பதினான்கு வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அரசு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை வழங்க வேண்டும்.

பிரிவு 22 : சில வழக்குகளில் கைது மற்றும் காவலில் வைப்பதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு

(1) கைது செய்யப்பட்ட எந்த ஒரு நபரும், அத்தகைய கைதுக்கான காரணத்தை, விரைவில் தெரிவிக்காமல் காவலில் வைக்கப்படக்கூடாது அல்லது அவரது சட்டப் பயிற்சியாளரால் ஆலோசிக்க மற்றும் பாதுகாக்கும் உரிமை மறுக்கப்படக்கூடாது. தேர்வு.

(2) கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு நபரும் கைது செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து நீதிமன்றத்திற்குப் பயணம் செய்வதற்குத் தேவையான நேரத்தைத் தவிர்த்து, கைது செய்யப்பட்ட இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்திற்குள் அருகிலுள்ள மாஜிஸ்திரேட் முன் ஆஜர்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டின் அதிகாரம் இல்லாமல் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அப்பால் நபர் காவலில் வைக்கப்படுவார்.

(3) உட்பிரிவுகள் (1) மற்றும் (2) இல் எதுவும் பொருந்தாது -

(அ) தற்போதைக்கு எதிரி வேற்றுகிரகவாசியாக இருக்கும் எந்தவொரு நபருக்கும்; அல்லது

(b) தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட அல்லது தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு நபருக்கும்.

(4) தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் எந்தச் சட்டமும் ஒரு நபரை மூன்று மாதங்களுக்கும் மேலாக நீண்ட காலத்திற்கு காவலில் வைக்க அனுமதிக்காது -

(அ) உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட அல்லது நியமிக்கப்பட்ட அல்லது தகுதியுடைய நபர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு, மூன்று மாத கால

அவகாசம் முடிவடைவதற்கு முன், அதன் கருத்தில் போதுமான காரணம் இருப்பதாக அறிக்கை அளித்துள்ளது. அத்தகைய தடுப்பு:

உட்பிரிவு (7) இன் உட்பிரிவின் (b) இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அதிகபட்ச காலத்திற்கு அப்பால் எந்தவொரு நபரையும் காவலில் வைக்க இந்த துணைப்பிரிவில் உள்ள எதுவும் அங்கீகரிக்கப்படாது; அல்லது

(b) உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (b) உட்பிரிவுகள் (7) இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின்படி அத்தகைய நபர் தடுத்து வைக்கப்படுகிறார்.

(5) தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட உத்தரவின் பேரில் யாரேனும் ஒருவர் காவலில் வைக்கப்படும் போது, உத்தரவிடும் அதிகாரம், எந்த காரணத்திற்காக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பதை அந்த நபருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். உத்தரவுக்கு எதிராக ஒரு பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான ஆரம்ப வாய்ப்பை அவருக்கு வழங்கவும்.

(6) உட்பிரிவு (5) இல் உள்ள எதுவும், அந்த உட்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, பொது நலனுக்கு எதிரானது என்று அந்த அதிகாரம் கருதும் உண்மைகளை வெளியிடுவதற்கு, அதிகாரம் எந்த உத்தரவையும் செய்யத் தேவையில்லை.

(7) பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கலாம் -

(அ) விதிகளின்படி ஒரு ஆலோசனைக் குழுவின் கருத்தைப் பெறாமல் தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் ஒரு நபர் மூன்று மாதங்களுக்கும் மேலாக காவலில் வைக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலைகள் மற்றும் வகுப்பு அல்லது வழக்குகளின் வகுப்புகள் உட்பிரிவின் (a) உட்பிரிவு (4);

(b) தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் சட்டத்தின் கீழ், எந்தவொரு வகுப்பிலும் அல்லது வழக்குகளின் வகையிலும் எந்தவொரு நபரும் தடுத்து வைக்கப்படக்கூடிய அதிகபட்ச காலம்; மற்றும்

(c) உட்பிரிவு (a) உட்பிரிவு (4) இன் கீழ் ஒரு விசாரணையில் ஆலோசனைக் குழு பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை.

பிரிவு 23 : மனிதர்கள் மற்றும் கட்டாய உழைப்பில் போக்குவரத்தை தடை செய்தல்

(1) மனிதர்கள் மற்றும் பிச்சைக்காரர்கள் மற்றும் பிற ஒத்த வகையான கட்டாய உழைப்பு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது மற்றும் இந்த விதியை மீறுவது சட்டத்தின்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

(2) பொது நோக்கங்களுக்காக அரசு கட்டாய சேவையை திணிப்பதை இந்த கட்டுரையில் எதுவும் தடுக்காது, மேலும் அத்தகைய சேவையை திணிப்பதில் அரசு மதம், இனம், சாதி அல்லது வர்க்கம் அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் அடிப்படையில் எந்த பாகுபாடும் செய்யாது.

பிரிவு 24 : தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல், முதலியன.

பதினான்கு வயதுக்குட்பட்ட எந்தக் குழந்தையும் எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலோ அல்லது சுரங்கத்திலோ வேலை செய்யவோ அல்லது வேறு ஏதேனும் அபாயகரமான வேலையில் ஈடுபடவோ கூடாது.

பிரிவு 25 : மனசாட்சியின் சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமான தொழில், நடைமுறை மற்றும் மதத்தை பரப்புதல்

(1) பொது ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் மற்றும் ஆரோக்கியம் மற்றும் இந்தப் பகுதியின் பிற விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அனைத்து நபர்களும் சமமாக மனசாட்சியின் சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமாக மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கும், நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் உரிமை உண்டு.

(2) இந்தக் கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் தற்போதுள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் செயல்பாட்டையும் பாதிக்காது அல்லது எந்தச் சட்டத்தையும் உருவாக்குவதைத் தடுக்காது -

(அ) மத நடைமுறையுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு பொருளாதார, நிதி, அரசியல் அல்லது பிற மதச்சார்பற்ற செயல்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் அல்லது கட்டுப்படுத்துதல்;

(ஆ) சமூக நலன் மற்றும் சீர்திருத்தம் அல்லது இந்துக்களின் அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் மற்றும் பிரிவுகளுக்கும் பொதுத் தன்மை கொண்ட இந்து மத நிறுவனங்களைத் திறந்து விடுதல்.

விளக்கம் I: கிர்பான்களை அணிவதும் எடுத்துச் செல்வதும் சீக்கிய மதத்தின் தொழிலாகக் கருதப்படும்.

விளக்கம் II: உட்பிரிவு (2) இன் உட்பிரிவு (b) இல், இந்துக்கள் பற்றிய குறிப்பு, சீக்கியர், ஜைன அல்லது பௌத்த மதத்தை கடைப்பிடிக்கும் நபர்களின் குறிப்பை உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்பட வேண்டும், மேலும் இந்து மத நிறுவனங்களைப் பற்றிய குறிப்பு அதற்கேற்ப விளக்கப்பட வேண்டும்.

பிரிவு 26 : மத விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் சுதந்திரம்

பொது ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கு உட்பட்டு, ஒவ்வொரு மதப் பிரிவினருக்கும் அல்லது அதன் எந்தப் பிரிவினருக்கும் உரிமை உண்டு -

(அ) மத மற்றும் தொண்டு நோக்கங்களுக்காக நிறுவனங்களை நிறுவுதல் மற்றும் பராமரித்தல்;

(ஆ) மத விஷயங்களில் அதன் சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகிக்க;

(c) அசையும் மற்றும் அசையாச் சொத்துக்களை சொந்தமாகப் பெறுதல்; மற்றும்

(ஈ) சட்டத்தின்படி அத்தகைய சொத்தை நிர்வகித்தல்.

பிரிவு 27 : எந்தவொரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கான வரிகளை செலுத்துவதற்கான சுதந்திரம்

எந்தவொரு நபரும் எந்தவொரு வரிகளையும் செலுத்த நிர்பந்திக்கப்படமாட்டார்கள், அதன் வருமானம் குறிப்பிட்ட மதம் அல்லது மதப் பிரிவை மேம்படுத்துதல் அல்லது பராமரிப்பதற்கான செலவினங்களை செலுத்துவதில் குறிப்பாக ஒதுக்கப்படுகிறது.

பிரிவு 28 : சில கல்வி நிறுவனங்களில் மத போதனை அல்லது மத வழிபாடுகளில் கலந்துகொள்வதற்கான சுதந்திரம்

(1) அரசு நிதியில் இருந்து முழுமையாகப் பராமரிக்கப்படும் எந்தக் கல்வி நிறுவனத்திலும் மத போதனைகள் வழங்கப்படக்கூடாது.

(2) உட்பிரிவு (1) இல் உள்ள எதுவும், அரசால் நிர்வகிக்கப்படும், ஆனால் எந்தவொரு அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளையின் கீழ் நிறுவப்பட்ட கல்வி நிறுவனத்திற்கு பொருந்தாது, இது அத்தகைய நிறுவனத்தில் மத போதனை வழங்கப்பட வேண்டும்.

(3) அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எந்தவொரு கல்வி நிறுவனத்திலும் கலந்துகொள்ளும் அல்லது அரசு நிதியில் இருந்து உதவி பெறும் எந்தவொரு நபரும், அத்தகைய நிறுவனத்தில் வழங்கப்படக்கூடிய எந்தவொரு மத போதனையிலும் பங்கேற்க வேண்டும் அல்லது அத்தகைய நிறுவனத்தில் நடத்தப்படும் எந்தவொரு மத வழிபாட்டிலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லது அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு வளாகத்திலும் அத்தகைய நபர் அல்லது அத்தகைய நபர் சிறியவராக இருந்தால், அவரது பாதுகாவலர் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்.

பிரிவு 29 : சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்

(1) இந்தியாவின் பிரதேசத்திலோ அல்லது அதன் எந்தப் பகுதியிலோ வசிக்கும் குடிமக்களின் எந்தவொரு பிரிவினருக்கும் தனித்தனியான மொழி, எழுத்து அல்லது பண்பாடு ஆகியவற்றைக் கொண்டு அதைப் பாதுகாக்க உரிமை உண்டு.

(2) மதம், இனம், சாதி, மொழி அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றின் அடிப்படையில் மட்டுமே அரசால் பராமரிக்கப்படும் அல்லது அரசின் நிதியில்

இருந்து உதவி பெறுவதற்கான எந்தவொரு கல்வி நிறுவனத்திலும் எந்தக் குடிமகனுக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படக்கூடாது.

பிரிவு 30 : சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி நிர்வகிப்பதற்கான உரிமை

(1) அனைத்து சிறுபான்மையினரும், மதம் அல்லது மொழி அடிப்படையில் இருந்தாலும், அவர்கள் விரும்பும் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவ மற்றும் நிர்வகிக்க உரிமை உண்டு.

(1A) பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிறுபான்மையினரால் நிறுவப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு கல்வி நிறுவனத்தின் எந்தவொரு சொத்தையும் கட்டாயமாக கையகப்படுத்துவதற்கான எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்கும்போது, அத்தகைய சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அல்லது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை அரசு உறுதி செய்யும். அத்தகைய சொத்தை கையகப்படுத்துதல் என்பது அந்த பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமையை கட்டுப்படுத்தாது அல்லது ரத்து செய்யாது.

(2) கல்வி நிறுவனங்களுக்கு உதவி வழங்குவதில், மதம் அல்லது மொழி அடிப்படையில் சிறுபான்மையினரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ளது என்ற அடிப்படையில் எந்தவொரு கல்வி நிறுவனத்திற்கும் எதிராக அரசு பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

பிரிவு 31 : சொத்தை கட்டாயமாக கையகப்படுத்துதல்

பிரிவு 31A: எஸ்டேட்களைப் பெறுவதற்கான சட்டங்களை *பாதுகாப்பது* , முதலியன.

(1) கட்டுரை 13 இல் உள்ள எதுவும் இருந்தபோதிலும், எந்த சட்டமும் வழங்கவில்லை -

(அ) ஏதேனும் ஒரு எஸ்டேட் அல்லது அதில் உள்ள ஏதேனும் உரிமைகளை அரசு கையகப்படுத்துதல் அல்லது அத்தகைய உரிமைகளை அணைத்தல் அல்லது மாற்றியமைத்தல், அல்லது

(ஆ) பொது நலன் கருதி அல்லது சொத்தின் முறையான நிர்வாகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அரசால் எந்தச் சொத்தின் நிர்வாகத்தையும் எடுத்துக்கொள்வது, அல்லது

(c) பொது நலன் கருதி அல்லது நிறுவனங்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் முறையான நிர்வாகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைப்பு, அல்லது

(ஈ) நிர்வாக முகவர்கள், செயலாளர்கள் மற்றும் பொருளாளர்கள், நிர்வாக இயக்குநர்கள், இயக்குநர்கள் அல்லது நிறுவனங்களின் மேலாளர்கள் அல்லது அதன் பங்குதாரர்களின் ஏதேனும் வாக்களிக்கும் உரிமைகளை அணைத்தல் அல்லது மாற்றியமைத்தல், அல்லது

(e) எந்தவொரு ஒப்பந்தம், குத்தகை அல்லது உரிமம் ஆகியவற்றின் மூலம் பெறப்படும் உரிமைகளை அணைத்தல் அல்லது மாற்றியமைத்தல், ஏதேனும் கனிம அல்லது கனிம எண்ணெயைத் தேடுதல் அல்லது வெல்லுதல், அல்லது முன்கூட்டியே நிறுத்துதல் அல்லது ரத்து செய்தல் மற்றும் அத்தகைய ஒப்பந்தம், குத்தகை அல்லது உரிமம் கட்டுரை 14 அல்லது கட்டுரை 19 மூலம் வழங்கப்பட்ட எந்த உரிமைகளுக்கும் முரணாக உள்ளது அல்லது பறிக்கிறது அல்லது சுருக்குகிறது என்ற அடிப்படையில் அது செல்லாததாகக் கருதப்படும்: அத்தகைய சட்டம் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டமாக இருந்தால், குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அத்தகைய சட்டம், அவரது ஒப்புதலைப் பெறாத வரை, இந்தக் கட்டுரையின் விதிகள் அதற்குப் பொருந்தாது:

மேலும், ஏதேனும் ஒரு தோட்டத்தை அரசு கையகப்படுத்துவதற்கு எந்தச் சட்டமும் வழிவகை செய்யும் பட்சத்திலும், அதில் உள்ள எந்த நிலமும் ஒரு நபரின் தனிப்பட்ட சாகுபடியின் கீழ் இருந்தால், அத்தகைய நிலத்தின் எந்தப் பகுதியையும் அரசு கையகப்படுத்துவது சட்டப்பூர்வமானது அல்ல. நிலம், கட்டிடம் அல்லது கட்டமைப்பை கையகப்படுத்துவது தொடர்பான சட்டத்தில் இழப்பீடு வழங்கப்படாவிட்டால், தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய கட்டிடம் அல்லது கட்டமைப்பு அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய உச்சவரம்பு வரம்புக்குள் அவருக்குப் பொருந்தும். அதன் சந்தை மதிப்பை விட குறைவாக இருக்கக்கூடாது.

(2) இந்த கட்டுரையில், -

(அ) "எஸ்டேட்" என்ற சொற்றொடானது, எந்தவொரு உள்ளூர் பகுதியிலும், அந்த வெளிப்பாட்டின் அதே பொருளைக் கொண்டிருக்கும் அல்லது அதன் உள்ளூர் சமமான பொருளானது, அந்தப் பகுதியில் நடைமுறையில் உள்ள நில உரிமை தொடர்பான சட்டத்தில் உள்ள அதே பொருளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும் -

(i) ஏதேனும் ஜாகிர், இனம் அல்லது முவா ்பி அல்லது பிற ஒத்த மானியம் மற்றும் தமிழ்நாடு மற்றும் கேரள மாநிலங்களில், ஏதேனும் ஜென்மம் உரிமை;

(ii) ரயோத்வாரி குடியேற்றத்தின் கீழ் உள்ள ஏதேனும் நிலம்;

(iii) நிலத்தை வளர்ப்பவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராம கைவினைஞர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாழான நிலம், வன நிலம், மேய்ச்சலுக்கு நிலம் அல்லது கட்டிடங்கள் மற்றும் பிற கட்டமைப்புகள் உள்ளிட்ட விவசாய நோக்கங்களுக்காக வைத்திருக்கும் அல்லது விவசாய நோக்கங்களுக்காக அனுமதிக்கப்படும் எந்தவொரு நிலமும்;

(ஆ) ஒரு எஸ்டேட் தொடர்பான "உரிமைகள்" என்ற வெளிப்பாடு, ஒரு உரிமையாளர், துணை உரிமையாளர், கீழ்-உரிமையாளர், பதவிக்காலம் வைத்திருப்பவர், ராயத், கீழ்-ராயத் அல்லது பிற இடைத்தரகர் மற்றும் ஏதேனும் உரிமைகள் அல்லது சலுகைகளை உள்ளடக்கியிருக்கும் நில வருவாய் மரியாதை.

பிரிவு 31 பி: சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் சரிபார்ப்பு

பிரிவு 31A இல் உள்ள விதிகளின் பொதுவான தன்மைக்கு பாரபட்சமின்றி, ஒன்பதாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் எதுவும் அல்லது அதன் எந்த விதியும் செல்லாது என்று கருதப்படாது, அல்லது அத்தகைய சட்டத்தின் அடிப்படையில் செல்லாததாகக் கருதப்படாது. , ஒழுங்குமுறை அல்லது ஏற்பாடு, இந்த பகுதியின் எந்தவொரு விதிமுறைகளாலும் வழங்கப்பட்ட எந்த உரிமைகளுக்கும் முரணாக உள்ளது அல்லது பறிக்கிறது அல்லது சுருக்குகிறது, மேலும் எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பு, ஆணை அல்லது உத்தரவு இருந்தபோதிலும், கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் எந்தவொரு தகுதிவாய்ந்த சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு, அதைத் திரும்பப் பெறுதல் அல்லது திருத்துதல், நடைமுறையில் தொடரும்.

பிரிவு 31C: சட்டங்களைச் சேமிப்பது சில வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளுக்கு விளைவை அளிக்கிறது

பிரிவு 13 இல் உள்ள எதுவும் இருந்தபோதிலும், பகுதி IV இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து அல்லது எந்தக் கொள்கைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான அரசின் கொள்கையை செயல்படுத்தும் எந்தச் சட்டமும், அது முரணாக உள்ளது, அல்லது எடுத்துச் செல்வது அல்லது சுருக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் செல்லாததாகக் கருதப்படாது. கட்டுரை 14 அல்லது கட்டுரை 19 மூலம் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளில் ஏதேனும்; மேலும் அத்தகைய கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பிரகடனத்தைக் கொண்ட எந்தச் சட்டமும், அத்தகைய கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தாத காரணத்தால் எந்த நீதிமன்றத்திலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாது:

அத்தகைய சட்டம் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்படும் பட்சத்தில், குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அத்தகைய சட்டம் அவரது ஒப்புதலைப் பெறாதவரை, இந்தக் கட்டுரையின் விதிகள் அதற்குப் பொருந்தாது.

பிரிவு 31D: தேசவிரோத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான சேமிப்புச் சட்டங்கள் {...}

பிரிவு 32 : இந்தப் பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான பரிகாரங்கள்

(1) இந்த பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை அமலாக்குவதற்கு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளின் மூலம் உச்ச நீதிமன்றத்தை நகர்த்துவதற்கான உரிமை உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது.

(2) உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய உரிமைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை அமலாக்குவதற்கு, ஹேபியஸ் கார்பஸ், மாண்டமஸ், தடை, க்வோ வாரண்டோ மற்றும் சர்டியோராரி ஆகியவற்றில் உள்ள ரிட்கள் உட்பட, வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது உத்தரவுகள் அல்லது ரிட்களை வெளியிட அதிகாரம் உள்ளது. இந்த பாகம்.

(3) உட்பிரிவுகள் (1) மற்றும் (2) மூலம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கு பாரபட்சம் இல்லாமல், பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் மற்ற நீதிமன்றங்களுக்கு அதன் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள அனைத்து அல்லது எந்த அதிகாரத்தையும் உச்சத்தால் செயல்படுத்த முடியும். பிரிவு (2) கீழ் நீதிமன்றம்.

(4) இந்த அரசியலமைப்பின் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர, இந்த கட்டுரையால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமை இடைநிறுத்தப்படாது.

பிரிவு 32A : சட்டப்பிரிவு 32ன் கீழ் உள்ள நடவடிக்கைகளில் மாநில சட்டங்களின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியாகும் தன்மை கருத்தில் கொள்ளப்படாது

பிரிவு 33 : படைகள், முதலியவற்றுக்கான விண்ணப்பத்தில் இந்தப் பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை மாற்றியமைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

பாராளுமன்றம், சட்டப்படி, இந்தப் பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் எந்த அளவிற்கு, அவர்களின் விண்ணப்பத்தில், -

(அ) ஆயுதப் படைகளின் உறுப்பினர்கள்; அல்லது

(ஆ) பொது ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பில் உள்ள படைகளின் உறுப்பினர்கள்; அல்லது

(c) உளவுத்துறை அல்லது எதிர் புலனாய்வு நோக்கங்களுக்காக அரசால் நிறுவப்பட்ட ஏதேனும் பணியகம் அல்லது பிற அமைப்பில் பணிபுரியும் நபர்கள்; அல்லது

(ஈ) உட்பிரிவுகள் (a) முதல் (c) வரை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு படை, பணியகம் அல்லது அமைப்பின் நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட தொலைத்தொடர்பு அமைப்புகளில் பணிபுரியும் நபர்கள் அல்லது அது தொடர்பாக

அவர்களின் கடமைகளை முறையாக நிறைவேற்றுவதையும், அவர்களிடையே ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதையும் உறுதிசெய்யும் வகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் அல்லது ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

பிரிவு 34 : எந்தப் பகுதியிலும் ராணுவச் சட்டம் அமலில் இருக்கும் போது, இந்தப் பகுதியால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடு

இந்தப் பகுதியின் மேற்கூறிய விதிகள் எதுவாக இருந்தாலும், யூனியன் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் சேவையில் உள்ள எந்தவொரு நபருக்கும் அல்லது எந்தவொரு நபருக்கும் எந்தவொரு பகுதியிலும் பராமரிப்பு அல்லது மறுசீரமைப்பு அல்லது ஒழுங்கு தொடர்பாக அவர் செய்த எந்தவொரு செயலுக்கும் பாராளுமன்றம் சட்டப்படி இழப்பீடு செய்யலாம். இராணுவச் சட்டம் நடைமுறையில் உள்ள இந்திய எல்லைக்குள் அல்லது அத்தகைய பகுதியில் இராணுவச் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு தண்டனை, விதிக்கப்பட்ட தண்டனை, உத்தரவிடப்பட்ட பறிமுதல் அல்லது பிற செயலையும் சரிபார்க்கவும்.

பிரிவு 35 : இந்தப் பகுதியின் விதிகளுக்குச் செல்வாக்கை வழங்குவதற்கான சட்டம்

இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் எதுவாக இருந்தாலும், -

(அ) சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டும் மற்றும் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு இருக்காது -

(i) சட்டப்பிரிவு 16, ஷரத்து (3) இன் ஷரத்து 32, பிரிவு 33 மற்றும் பிரிவு 34 இன் ஷரத்து (3) இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தால் வழங்கப்படக்கூடிய எந்தவொரு விஷயத்திலும்; மற்றும்

(ii) இந்தப் பகுதியின் கீழ் குற்றங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட செயல்களுக்கான தண்டனையை பரிந்துரைப்பதற்காக,

மற்றும் பாராளுமன்றம், இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு, துணைப்பிரிவு (ii) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்களுக்கான தண்டனையை பரிந்துரைப்பதற்கான சட்டங்களை உருவாக்கும்;

(ஆ) உட்பிரிவு (i) இன் உட்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு விஷயத்திற்கும் அல்லது குறிப்பிடப்பட்ட எந்தவொரு செயலுக்கும் தண்டனை வழங்குவதற்கு இந்தியப் பிரதேசத்தில் இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு முன் உடனடியாக நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டமும் அந்த உட்பிரிவின் (ii) உட்பிரிவு, அதன் விதிமுறைகள் மற்றும் 372வது பிரிவின் கீழ் அதில் மேற்கொள்ளப்படும் ஏதேனும் தழுவல்கள் மற்றும் திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டு, பாராளுமன்றத்தால் மாற்றப்படும் அல்லது ரத்து செய்யப்படும் அல்லது திருத்தப்படும் வரை அமலில் இருக்கும்.

விளக்கம்: இந்த கட்டுரையில், "சட்டம் நடைமுறையில் உள்ளது" என்ற வெளிப்பாடு, கட்டுரை 372 இல் உள்ள அதே பொருளைக் கொண்டுள்ளது.

எங்கள் மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்: பகுதி IV (கட்டுரைகள் 36-51)

இந்திய அரசியலமைப்பின் IV பகுதி, நமது மாநிலக் கொள்கையின் (DPSP) வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளைக் கையாள்கிறது.

இந்த பகுதியில் உள்ள விதிகளை எந்த நீதிமன்றமும் செயல்படுத்த முடியாது, ஆனால் இந்த கொள்கைகள் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் அடிப்படையானவை மற்றும் சட்டங்களை உருவாக்குவதில் இந்த கொள்கைகளை செயல்படுத்துவது அரசின் கடமையாகும்.

மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் ஐரிஷ் அரசியலமைப்பிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டது. பெரும்பாலான அடிப்படை உரிமைகள் மாநிலத்தின் மீது எதிர்மறையான கடமைகளாக இருந்தாலும், DPSP கள் மாநிலத்தின் மீதான நேர்மறையான கடமைகளாகும், ஆனால் அவை நீதிமன்றத்தில் நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவை.

பிரிவு 36: வரையறை

இந்த பகுதியில், சூழல் இல்லையெனில், "மாநிலம்" என்பது பகுதி III இல் உள்ள அதே பொருளைக் கொண்டுள்ளது.

பிரிவு 37: இந்தப் பகுதியில் உள்ள கொள்கைகளின் பயன்பாடு

இந்த பகுதியில் உள்ள விதிகள் எந்த நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தப்படாது, ஆனால் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொள்கைகள் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் அடிப்படையானவை மற்றும் சட்டங்களை உருவாக்குவதில் இந்த கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவது அரசின் கடமையாகும்.

பிரிவு 38: மக்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கான சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க மாநிலம்

(1) நீதி, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல், தேசிய வாழ்க்கையின் அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் தெரிவிக்கும் ஒரு சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் மற்றும் பாதுகாப்பதன் மூலம் மக்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு அரசு பாடுபட வேண்டும்.

(2) மாநிலம், குறிப்பாக, வருமானத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கப் பாடுபட வேண்டும், மேலும் தனி நபர்களிடையே மட்டுமல்ல, வெவ்வேறு பகுதிகளில் வசிக்கும் அல்லது வெவ்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் குழுக்களிடையேயும் அந்தஸ்து, வசதிகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைய முயற்சிக்கும்.

பிரிவு 39: மாநிலம் பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கையின் சில கோட்பாடுகள்

மாநிலம், குறிப்பாக, பாதுகாப்பை நோக்கி அதன் கொள்கையை வழிநடத்தும்-

(அ) குடிமக்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் சமமாக, போதுமான வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர்;

(ஆ) சமூகத்தின் பொருள் வளங்களின் உரிமையும் கட்டுப்பாடும் பொதுவான நலனைப் பேணுவதற்கு சிறந்ததாக விநியோகிக்கப்படுகிறது;

(இ) பொருளாதார அமைப்பின் செயல்பாட்டினால் செல்வம் மற்றும் உற்பத்திச் சாதனங்கள் செறிவூட்டப்படாமல் பொதுவான தீங்கு விளைவிக்கும்;

(ஈ) ஆண் மற்றும் பெண் இருபாலருக்கும் சம வேலைக்கு சம ஊதியம் உள்ளது;

(இ) தொழிலாளர்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் பலம் மற்றும் குழந்தைகளின் இளமை வயது துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படவில்லை மற்றும் குடிமக்கள் பொருளாதாரத் தேவைகளால் அவர்களின் வயது அல்லது வலிமைக்கு பொருந்தாத தொழில்களில் நுழைய கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை;

(f) குழந்தைகள் ஆரோக்கியமான முறையில் மற்றும் சுதந்திரம் மற்றும் கண்ணியமான சூழ்நிலையில் வளர வாய்ப்புகள் மற்றும் வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன மற்றும் குழந்தைப் பருவம் மற்றும் இளைஞர்கள் சுரண்டலுக்கு எதிராகவும் ஒழுக்கம் மற்றும் பொருள் கைவிடப்படுவதற்கு எதிராகவும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள்.

பிரிவு 39A: சம நீதி மற்றும் இலவச சட்ட உதவி

சட்ட அமைப்பின் செயல்பாடு சம வாய்ப்பு அடிப்படையில் நீதியை ஊக்குவிக்கிறது என்பதையும், குறிப்பாக, பொருத்தமான சட்டம் அல்லது திட்டங்கள் அல்லது வேறு எந்த வகையிலும், நீதியைப் பாதுகாப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உறுதிப்படுத்த இலவச சட்ட உதவியை வழங்க வேண்டும். பொருளாதார அல்லது பிற குறைபாடுகள் காரணமாக எந்த குடிமகனுக்கும் மறுக்கப்படவில்லை.

பிரிவு 40: கிராம பஞ்சாயத்துகளின் அமைப்பு

கிராமப் பஞ்சாயத்துகளை ஒழுங்கமைத்து, அவை சுயராஜ்யத்தின் அலகுகளாகச் செயல்படுவதற்குத் தேவையான அதிகாரங்களையும் அதிகாரங்களையும் வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பிரிவு 41: வேலை செய்வதற்கான உரிமை, கல்வி மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பொது உதவி

வேலையின்மை, முதுமை, நோய் மற்றும் இயலாமை மற்றும் தகுதியற்ற பிற சந்தர்ப்பங்களில் வேலை செய்வதற்கான உரிமை, கல்வி மற்றும் பொது உதவி ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான உரிமையைப் பெறுவதற்கு அரசு, அதன்

பொருளாதார திறன் மற்றும் வளர்ச்சியின் வரம்புகளுக்குள் பயனுள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்.

பிரிவு 42: வேலை மற்றும் மகப்பேறு நிவாரணத்திற்கான நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான நிலைமைகளுக்கான ஏற்பாடு

நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான வேலை நிலைமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் மகப்பேறு நிவாரணத்திற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்யும்.

பிரிவு 43: தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்க்கை ஊதியம், முதலியன

தகுந்த சட்டம் அல்லது பொருளாதார அமைப்பு அல்லது வேறு வழிகளில் அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயம், தொழில்துறை அல்லது மற்றபடி, வேலை, வாழ்க்கை ஊதியம், வேலை நிலைமைகள், ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் ஓய்வு மற்றும் சமூகத்தின் முழு இன்பத்தை உறுதி செய்ய அரசு முயற்சி செய்யும். மற்றும் கலாச்சார வாய்ப்புகள் மற்றும் குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களில் தனிநபர் அல்லது கூட்டுறவு அடிப்படையில் குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க அரசு முயற்சி செய்யும்.

பிரிவு 43A: தொழில்துறை நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு

எந்தவொரு தொழிற்துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள், நிறுவனங்கள் அல்லது பிற நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பைப் பாதுகாக்க, பொருத்தமான சட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழியிலோ, அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

பிரிவு 44: குடிமக்களுக்கான சீருடை சிவில் குறியீடு

இந்தியப் பகுதி முழுவதும் குடிமக்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க அரசு முயற்சி செய்யும்.

பிரிவு 45: குழந்தைகளுக்கான இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்விக்கான ஏற்பாடு

இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்து பத்து ஆண்டுகளுக்குள், அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அவர்கள் பதினான்கு வயது முடியும் வரை இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை வழங்க அரசு முயற்சி செய்யும்.

பிரிவு 46: பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள், பழங்குடியினர் மற்றும் பிற நலிந்த பிரிவினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்துதல்

நலிந்த பிரிவினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை, குறிப்பாக, பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை அரசு சிறப்பு கவனம் செலுத்தி, சமூக அநீதி மற்றும் அனைத்து வகையான சுரண்டல்களிலிருந்தும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

பிரிவு 47: ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவது அரசின் கடமை

அரசு தனது மக்களின் ஊட்டச்சத்து மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதையும், பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவதையும் தனது முதன்மைக் கடமைகளாகக் கருதுகிறது, குறிப்பாக, மருத்துவ நோக்கங்களுக்காகத் தவிர நுகர்வைத் தடை செய்ய அரசு முயற்சிக்கும். போதை தரும் பானங்கள் மற்றும் உடல் நலத்திற்கு கேடு விளைவிக்கும் மருந்துகள்.

பிரிவு 48: விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைப்பு

விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை நவீன மற்றும் அறிவியல் வழிகளில் ஒழுங்கமைக்க அரசு முயற்சிக்கும், குறிப்பாக, இனங்களைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தவும், பசுக்கள் மற்றும் கன்றுகள் மற்றும் பிற பால் கறவை மற்றும் கறவை மாடுகளை படுகொலை செய்வதைத் தடைசெய்யவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பிரிவு 48A: சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல்

சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் நாட்டின் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாக்கவும் அரசு முயற்சி செய்யும்.

பிரிவு 49: நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்களின் பாதுகாப்பு

தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தால் அல்லது சட்டத்தின் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட கலை அல்லது வரலாற்று ஆர்வமுள்ள ஒவ்வொரு நினைவுச்சின்னம் அல்லது இடம் அல்லது பொருள், சிதைவு, சிதைத்தல், அழித்தல், அகற்றுதல், அகற்றுதல் அல்லது ஏற்றுமதி ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பது அரசின் கடமையாகும். வழக்கு இருக்கலாம்.

பிரிவு 50: நீதித்துறையை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல்

அரசின் பொதுச் சேவைகளில் நிர்வாகத்திலிருந்து நீதித்துறையை பிரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பிரிவு 51: சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்

அரசு முயற்சி செய்யும் -

(அ) சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்;

(ஆ) நாடுகளுக்கிடையே நியாயமான மற்றும் கௌரவமான உறவுகளைப் பேணுதல்;

(c) ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் கையாள்வதில் சர்வதேச சட்டம் மற்றும் ஒப்பந்தக் கடமைகளுக்கான மரியாதையை வளர்ப்பது; மற்றும்

(ஈ) நடுவர் மன்றத்தின் மூலம் சர்வதேச தகராறுகளைத் தீர்ப்பதை ஊக்குவித்தல்.

அடிப்படை கடமைகள் : பகுதி IVA (கட்டுரை 51A)

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி IVA அடிப்படைக் கடமைகளைக் கையாள்கிறது. தற்போது, 11 அடிப்படைக் கடமைகள் உள்ளன.

முதலில், இந்திய அரசியலமைப்பு இந்த கடமைகளை கொண்டிருக்கவில்லை. 42வது மற்றும் 86வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டங்களால் அடிப்படைக் கடமைகள் சேர்க்கப்பட்டன.

இந்தக் கடமைகளைச் செய்ய குடிமக்கள் அரசியலமைப்பின் மூலம் தார்மீகக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளைப் போலவே, இவையும் நியாயப்படுத்த முடியாதவை, அவற்றின் மீறல் அல்லது இணங்காத பட்சத்தில் எந்த சட்ட அனுமதியும் இல்லாமல்.

பிரிவு 51A: அடிப்படைக் கடமைகள்

இது ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனின் கடமையாகும் -

(அ) அரசியலமைப்பிற்கு கட்டுப்பட்டு அதன் இலட்சியங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களான தேசியக் கொடி மற்றும் தேசிய கீதத்தை மதிக்க வேண்டும்;

(ஆ) சுதந்திரத்திற்கான நமது தேசியப் போராட்டத்திற்கு உத்வேகம் அளித்த உன்னத இலட்சியங்களைப் போற்றவும் பின்பற்றவும்;

(c) இந்தியாவின் இறையாண்மை, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்தவும் பாதுகாக்கவும்;

(ஈ) நாட்டைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அவ்வாறு செய்ய அழைக்கப்படும் போது தேசிய சேவையை வழங்குதல்;

(இ) மத, மொழி மற்றும் பிராந்திய அல்லது பிரிவு வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இந்திய மக்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தையும் பொதுவான சகோதரத்துவ உணர்வையும் மேம்படுத்துதல்; பெண்களின் கண்ணியத்தை இழிவுபடுத்தும் செயல்களை கைவிட வேண்டும்;

(எஃப்) நமது கலப்பு கலாச்சாரத்தின் வளமான பாரம்பரியத்தை மதிப்பது மற்றும் பாதுகாத்தல்;

(g) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள் மற்றும் வனவிலங்குகள் உள்ளிட்ட இயற்கை சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துதல் மற்றும் உயிரினங்கள் மீது இரக்கம் காட்டுதல்;

(எச்) அறிவியல் மனப்பான்மை, மனிதநேயம் மற்றும் விசாரணை மற்றும் சீர்திருத்த உணர்வு ஆகியவற்றை வளர்ப்பது;

(i) பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் வன்முறையைக் கைவிடுதல்;

(j) தனிமனித மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க முயற்சி செய்தல், இதனால் நாடு தொடர்ந்து முயற்சி மற்றும் சாதனைகளின் உயர் மட்டங்களுக்கு உயரும்.

(k) பெற்றோர், பாதுகாவலர், அவரது குழந்தை அல்லது 6-14 வயதுக்கு இடைப்பட்ட ஒரு வார்டு மூலம் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குதல்.

அடிப்படை கடமைகள் தொடர்பான தகவல் பிட்கள்

- அந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஸ்வரன் சிங் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளின் பேரில், 1976 இல் 42 வது திருத்தத்தின் மூலம் குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகள் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டன.
- அடிப்படைக் கடமைகள் குடிமக்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், வெளிநாட்டினருக்கு அல்ல.
- சோவியத் ஒன்றியத்திடம் இருந்து அடிப்படைக் கடமைகள் என்ற கருத்தை இந்தியா கடன் வாங்கியது.
- அடிப்படைக் கடமைகளைச் சேர்ப்பது, மனித உரிமைகளுக்கான உலகளாவிய பிரகடனத்தின் 29 (1) வது பிரிவு மற்றும் பிற நாடுகளின் பல நவீன அரசியலமைப்புகளின் விதிகளுக்கு ஏற்ப நமது அரசியலமைப்பைக் கொண்டு வந்தது.
- கட்டுரை 51A இல் உள்ள பத்து உட்பிரிவுகளில், ஆறு நேர்மறை கடமைகள் மற்றும் மற்ற ஐந்து எதிர்மறை கடமைகள். உட்பிரிவுகள் (b), (d), (f), (h), (j) மற்றும் (k) குடிமக்கள் இந்த அடிப்படைக் கடமைகளை தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும்.
- இன்னும் சில அடிப்படைக் கடமைகள், அதாவது தேர்தலில் வாக்களிக்கும் கடமை, வரி செலுத்த வேண்டிய கடமை மற்றும் அநீதியை எதிர்க்கும் கடமை ஆகியவை அரசியலமைப்பின் பகுதி IVA வில் உள்ள 51A வில் உரிய நேரத்தில் சேர்க்கப்படலாம் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. (அரசியலமைப்பின் செயல்பாட்டை மதிப்பாய்வு செய்வதற்கான தேசிய ஆணையம்: குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்த ஆலோசனைக் கட்டுரை).
- கட்டுரை 51A-ல் கூறப்பட்டுள்ள அடிப்படைக் கடமைகள், அவற்றைச் செயல்படுத்துவதை உறுதிசெய்வதற்குச் செயல்படுத்த முடியாதவை என்றும் அவை வெறும் நினைவூட்டல் என்றும் கூறுவது சரியல்ல. அடிப்படைக் கடமைகள் இணக்கம் தொடர்பான கட்டாயத்தின் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன.
- சட்டப்பிரிவு 51A இன் கீழ் சில உட்பிரிவுகளை அமலாக்குவதற்கு பல

நீதித்துறை முடிவுகள் கிடைக்கின்றன.

- (a), (c), (e), (g) மற்றும் (i) உட்பிரிவுகளுக்கு விரிவான சட்டம் தேவை. அடிப்படை மனித விழுமியங்களின் போதனைகளான மீதமுள்ள 5 உட்பிரிவுகள், ஆரம்பக் கல்வி முதல் உயர் மற்றும் தொழில் நிலை வரை முறையான மற்றும் தரப்படுத்தப்பட்ட பாடத்திட்ட உள்ளீட்டை உருவாக்குவதன் மூலம் கல்வி முறையின் மூலம் குடிமக்களிடையே உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- கிடைக்கக்கூடிய சட்ட விதிகள்: 1998 இல் நீதியரசர் வர்மா கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது, "ஒவ்வொரு கல்வி நிறுவனத்திலும் அடிப்படைக் கடமைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான ஒரு மூலோபாயம் மற்றும் வழிமுறைகளை செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கு". வர்மா கமிட்டி, அடிப்படைக் கடமைகளை செயல்படுத்தாதது கவலையின்மை அல்லது சட்ட மற்றும் பிற அமலாக்கக்கூடிய விதிகளின் பற்றாக்குறையாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் செயல்படுத்தும் உத்தியில் இது ஒரு தடங்கலாக இருந்தது. எனவே, அடிப்படைக் கடமைகளைச் செயல்படுத்துவது தொடர்பாக ஏற்கனவே உள்ள சில சட்ட விதிகளை சுருக்கமாக பட்டியலிடுவது பொருத்தமானது என்று அது கருதியது. அத்தகைய சட்ட விதிகளின் சுருக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:
    - தேசியக் கொடி, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் தேசிய கீதம் ஆகியவற்றுக்கு எந்த அவமரியாதையும் காட்டப்படக்கூடாது என்பதற்காக, தேசிய மரியாதையை அவமதிப்பதைத் தடுக்கும் சட்டம், 1971 இயற்றப்பட்டது.
    - இலச்சினைகள் மற்றும் பெயர்கள் (முறையற்ற பயன்பாடு தடுப்பு) சட்டம் 1950 சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தேசியக் கொடி மற்றும் தேசிய கீதத்தை முறையற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் வகையில் இயற்றப்பட்டது.
    - தேசியக் கொடியைக் காட்சிப்படுத்துவது தொடர்பான சரியான பயன்பாடு நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக, இந்த விஷயத்தில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் இந்தியக் கொடி குறியீட்டில் பொதிந்துள்ளன, இது அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் கிடைக்கச் செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் யூனியன் பிரதேச நிர்வாகம் (UTs).

- மதம், இனம், பிறந்த இடம், வசிப்பிடம், மொழி போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பல்வேறு குழுக்களிடையே பகைமையை ஊக்குவிக்கும் செயல்களுக்கு போதுமான தண்டனை வழங்குவதற்கு தற்போதுள்ள குற்றவியல் சட்டங்களில் பல விதிகள் உள்ளன. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (IPC) பிரிவு 153A இன் கீழ் மற்ற சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடையே பாதுகாப்பின்மை அல்லது தவறான எண்ணத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் எழுதுதல், பேச்சுகள், சைகைகள், செயல்பாடுகள், உடற்பயிற்சி, பயிற்சிகள் போன்றவை தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன.
- தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு பாதகமான குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் வலியுறுத்தல்கள் IPC இன் பிரிவு 153 B இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
- சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம் 1967 இன் விதிகளின் கீழ் ஒரு வகுப்புவாத அமைப்பை சட்டவிரோத சங்கமாக அறிவிக்க முடியும்.
- மதம் தொடர்பான குற்றங்கள் IPC (அத்தியாயம் XV) பிரிவு 295-298 இல் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.
- சிவில் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1955 ((முந்தைய தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம் 1955) விதிகள்.
- மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951 இன் பிரிவுகள் 123(3) மற்றும் 123(3A) மதத்தின் அடிப்படையில் வாக்குக் கோருவது மற்றும் இந்தியாவின் பல்வேறு வகுப்புக் குடிமக்களுக்கு இடையே பகை அல்லது வெறுப்பு உணர்வுகளை ஊக்குவிக்கும் அல்லது ஊக்குவிக்க முயற்சிக்கிறது. மதம், இனம், சாதி, சமூகம் அல்லது மொழி ஒரு ஊழல் நடைமுறை. மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951 இன் பிரிவு 8A இன் கீழ், ஊழல் நடைமுறையில் ஈடுபடும் ஒருவர், நாடாளுமன்ற அல்லது மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதற்காக தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுவார்.

இந்திய ஜனாதிபதி (கட்டுரைகள் 52-62)

அரசியலமைப்பின் (த யூனியன்) பகுதி V, அத்தியாயம் I (நிர்வாகம்) கீழ் இந்திய ஜனாதிபதியின் தகுதி, தேர்தல் மற்றும் பதவி நீக்கம் ஆகியவற்றை பட்டியலிடுகிறது.

இந்திய குடியரசுத் தலைவர் இந்தியக் குடியரசின் மாநிலத் தலைவர். குடியரசுத் தலைவர் இந்தியாவின் நிர்வாக, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறையின் முறையான தலைவர் மற்றும் இந்திய ஆயுதப் படைகளின் தளபதியாகவும் உள்ளார்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 53வது பிரிவு, குடியரசுத் தலைவர் தனது அதிகாரங்களை நேரடியாகவோ அல்லது துணை அதிகாரத்தின் மூலமாகவோ பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறினாலும், சில விதிவிலக்குகள் தவிர, குடியரசுத் தலைவரிடம் உள்ள அனைத்து நிர்வாக அதிகாரமும் நடைமுறையில், அமைச்சர்கள் குழுவால் (CoM) செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பகுதி V ஒன்றியம்

அத்தியாயம் I நிர்வாகி

பிரிவு 52 : இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்

இந்திய ஜனாதிபதி ஒருவர் இருப்பார்.

பிரிவு 53 : தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரம்

(1) ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, இந்த அரசியலமைப்பின்படி நேரடியாகவோ அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகவோ அவரால் செயல்படுத்தப்படும்.

(2) மேற்கூறிய விதியின் பொதுவான தன்மைக்கு பாரபட்சம் இல்லாமல், யூனியனின் பாதுகாப்புப் படைகளின் உச்ச கட்டளை ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைக்கப்படும் மற்றும் அதன் செயல்பாடு சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

(3) இந்த கட்டுரையில் எதுவும் இல்லை -

(அ) ஏதேனும் ஒரு மாநில அல்லது பிற அதிகாரத்தின் மீது தற்போதுள்ள சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு செயல்பாடுகளையும் ஜனாதிபதிக்கு மாற்றுவதாகக் கருதப்பட வேண்டும்; அல்லது

(ஆ) ஜனாதிபதியைத் தவிர மற்ற அதிகாரிகளுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றம் வழங்குவதைத் தடுக்கவும்.

பிரிவு 54 : ஜனாதிபதி தேர்தல்

ஜனாதிபதி ஒரு தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் -

(அ) நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்; மற்றும்

(ஆ) மாநிலங்களின் சட்டப் பேரவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள். விளக்கம்: இந்தக் கட்டுரையிலும், கட்டுரை 55லும், "மாநிலம்" என்பது டெல்லியின் தேசியத் தலைநகர் பிரதேசம் மற்றும் பாண்டிச்சேரியின் யூனியன் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கியது.

பிரிவு 55 : ஜனாதிபதியை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை

(1) குடியரசுத் தலைவரின் தேர்தலில் வெவ்வேறு மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவ அளவில் நடைமுறை சாத்தியம் வரையில் ஒரே சீரான தன்மை இருக்க வேண்டும்.

(2) மாநிலங்களுக்கிடையில் இத்தகைய ஒற்றுமையையும், ஒட்டுமொத்த மாநிலங்களுக்கும் யூனியனுக்கும் இடையிலான சமத்துவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கை அத்தகைய தேர்தலில் போட்டியிடுபவர் பின்வரும் முறையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்; -

(அ) ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், மாநிலத்தின் மக்கள்தொகையை சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையால் வகுப்பதன் மூலம் பெறப்பட்ட தொகையில் ஆயிரத்தின் மடங்குகள் எவ்வளவு வாக்குகள் உள்ளதோ அத்தனை வாக்குகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்;

(ஆ) கூறப்பட்ட ஆயிரம் மடங்குகளை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, மீதி ஐநூறுக்குக் குறையாமல் இருந்தால், துணைப்பிரிவு (a) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் வாக்கும் மேலும் ஒன்றால் அதிகரிக்கப்படும்;

(இ) நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், துணைப்பிரிவுகள் (அ) மற்றும் (பி) கீழ் மாநிலங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பிரிப்பதன் மூலம் பெறக்கூடிய வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையால், ஒன்றரைக்கு மேல் உள்ள பகுதிகள் ஒன்றாகக் கணக்கிடப்பட்டு, மற்ற பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

(3) ஜனாதிபதியின் தேர்தல் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் நடத்தப்படும் மற்றும் அத்தகைய தேர்தலில் வாக்களிப்பது இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் நடைபெறும்.

விளக்கம்: இந்தக் கட்டுரையில், "மக்கள்தொகை" என்ற வெளிப்பாடு, தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் கண்டறியப்பட்ட மக்கள் தொகையைக் குறிக்கிறது:

2000 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கான தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படும் வரை, கடைசியாக முந்தைய மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட இந்த விளக்கத்தில் உள்ள குறிப்பு, 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிப்பதாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

பிரிவு 56 : ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம்

(1) குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவியில் நுழைந்த தேதியிலிருந்து ஐந்தாண்டுகள் பதவியில் இருப்பார்:

வழங்கினால் - (அ) குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம்;

(b) அரசியலமைப்பை மீறியதற்காக, 61வது பிரிவில் வழங்கப்பட்ட முறையில் பதவி நீக்கம் மூலம் ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்து நீக்கப்படலாம்.

(c) குடியரசுத் தலைவர், அவரது பதவிக்காலம் முடிவடைந்த போதிலும், அவரது வாரிசு தனது பதவியில் நுழையும் வரை தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பார்.

(2) உட்பிரிவு (1) இன் ஷரத்து (a) இன் கீழ் துணை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்படும் எந்தவொரு ராஜினாமாவும் உடனடியாக அவர் மக்கள் மன்றத்தின் சபாநாயகருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

பிரிவு 57 : மறுதேர்தலுக்கான தகுதி

ஜனாதிபதியாக பதவி வகிக்கும் அல்லது பதவி வகித்த ஒரு நபர், இந்த அரசியலமைப்பின் பிற விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அந்த பதவிக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவர்.

பிரிவு 58 : தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான தகுதிகள்

(1) எந்தவொரு நபரும் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர் அல்ல, அவர் -

(அ) இந்தியாவின் குடிமகன்;

(ஆ) முப்பத்தைந்து வயதை நிறைவு செய்துள்ளார், மற்றும்

(c) மக்கள் மன்றத்தின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெற்றவர்.

(2) ஒருவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது ஏதேனும் ஒரு மாநிலத்தின் அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது மேற்கூறிய அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட எந்தவொரு உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரத்தின் கீழும் ஏதேனும்

இலாபகரமான பதவியை வகித்தால், அவர் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெறமாட்டார்.

விளக்கம்: இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களுக்காக, அவர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் அல்லது எந்த மாநிலத்தின் கவர்னர் அல்லது மத்திய அமைச்சராக இருக்கிறார் என்பதற்காக மட்டுமே அவர் எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகித்ததாகக் கருதப்படமாட்டார். அல்லது எந்த மாநிலத்திற்கும்.

பிரிவு 59 : ஜனாதிபதி அலுவலகத்தின் நிபந்தனைகள்

(1) குடியரசுத் தலைவர், எந்த ஒரு மாநிலத்தின் நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் ஒரு சபையின் உறுப்பினராக இருக்க மாட்டார், மேலும் ஏதேனும் ஒரு மாநிலத்தின் நாடாளுமன்ற அல்லது சட்டமன்றத்தின் ஒரு உறுப்பினர் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் அவர் ஜனாதிபதியாக பதவிக்கு வரும் தேதியில் அந்த சபையில் அவரது இருக்கையை காலி செய்ததாக கருதப்படும்.

(2) குடியரசுத் தலைவர் வேறு எந்த லாபப் பதவியையும் வகிக்கக் கூடாது.

(3) ஜனாதிபதி தனது உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு வாடகை செலுத்தாமலேயே உரிமையுடையவராக இருப்பார் மேலும் சட்டப்படி பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் அத்தகைய ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள் மற்றும் அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரை, இரண்டாம் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள்.

(4) ஜனாதிபதியின் ஊதியங்கள் மற்றும் படிகள் அவரது பதவிக் காலத்தில் குறைக்கப்படக்கூடாது.

பிரிவு 60 : ஜனாதிபதியால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி

ஒவ்வொரு ஜனாதிபதியும், ஜனாதிபதியாக செயல்படும் அல்லது ஜனாதிபதியின் பணிகளை நிறைவேற்றும் ஒவ்வொரு நபரும், அவரது அலுவலகத்தில் நுழைவதற்கு முன், இந்திய தலைமை நீதிபதி முன்னிலையில் அல்லது அவர் இல்லாத நிலையில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதியாக இருக்க வேண்டும். , பின்வரும் வடிவத்தில் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி, அதாவது - "நான், ஏபி, கடவுளின் பெயரால் சத்தியம் செய்கிறேன் / இந்திய ஜனாதிபதியின் பதவியை (அல்லது ஜனாதிபதியின் செயல்பாட்டை) உண்மையாக நிறைவேற்றுவேன் என்று மனப்பூர்வமாக உறுதியளிக்கிறேன். மேலும் எனது இயன்றவரை அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தை பாதுகாக்கவும், பாதுகாக்கவும் மற்றும் பாதுகாக்கவும், இந்திய மக்களின் சேவை மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக என்னை அர்ப்பணிப்பேன்.

பிரிவு 61 : ஜனாதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான நடைமுறை

(1) அரசியலமைப்பை மீறியதற்காக குடியரசுத் தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்படும்போது, அந்தக் குற்றச்சாட்டு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் விரும்பப்படும்.

(2) அத்தகைய கட்டணம் எதுவும் விரும்பப்படாது -

(அ) சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் நான்கில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாமல் எழுத்துப்பூர்வமாக கையொப்பமிடப்பட்ட குறைந்தபட்சம் பதினான்கு நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்புக்குப் பிறகு நகர்த்தப்பட்ட தீர்மானத்தில் அத்தகைய கட்டணத்தை விரும்புவதற்கான முன்மொழிவு உள்ளது. தீர்மானத்தை நகர்த்த, மற்றும்

(ஆ) அத்தகைய தீர்மானம் சபையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு குறையாத பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

(3) ஒரு குற்றச்சாட்டு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் விரும்பப்படும்போது, மற்ற சபை அந்தக் குற்றச்சாட்டை விசாரிக்கும் அல்லது குற்றச்சாட்டை விசாரிக்கச் செய்யும், மேலும் அத்தகைய விசாரணையில் ஆஜராகவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் ஜனாதிபதிக்கு உரிமை உண்டு.

(4) விசாரணையின் விளைவாக, அந்தக் குற்றச்சாட்டு விசாரிக்கப்பட்ட அல்லது விசாரிக்கப்படக் காரணமான சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்குக் குறையாத பெரும்பான்மையால் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டு விருப்பமானது என்று அறிவிக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் நீடித்தார், அத்தகைய தீர்மானம் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஜனாதிபதியை அவரது பதவியிலிருந்து நீக்கும் விளைவைக் கொண்டிருக்கும்.

பிரிவு 62 : குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் உள்ள காலிப் பணியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடைபெறும் நேரம் மற்றும் பதவிக் காலம் அல்லது சாதாரண காலியிடத்தை நிரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்

(1) ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் முடிவடைவதால் ஏற்படும் வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல், பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பே முடிக்கப்படும்.

(2) குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் அவரது மரணம், ராஜினாமா செய்தல் அல்லது நீக்குதல் போன்ற காரணங்களால் ஏற்படும் வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல், முடிந்தவரை விரைவில் நடத்தப்பட வேண்டும். காலியிடத்தின்; மற்றும் காலியிடத்தை நிரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர், கட்டுரை 56 இன் விதிகளுக்கு

உட்பட்டு, அவர் தனது அலுவலகத்தில் நுழைந்த தேதியிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் முழு காலத்திற்கு பதவியில் இருக்க உரிமை உண்டு.

இந்திய குடியரசுத் தலைவருடன் தொடர்புடைய தகவல்-பிட்கள்

1. இந்திய ஜனாதிபதியின் சம்பளம் ரூ.5 லட்சம். 2017-ம் ஆண்டு வரை குடியரசுத் தலைவர் மாதம் ரூ.1.50 லட்சம் பெற்று வந்தார். 2018 பட்ஜெட்டில், இது மாதத்திற்கு ரூ.5 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது.
2. சம்பளத்திற்கு மேலதிகமாக, ஜனாதிபதி இலவச மருத்துவம், வீட்டுவசதி மற்றும் சிகிச்சை வசதிகள் (முழு வாழ்நாள்) உள்ளிட்ட பல கொடுப்பனவுகளையும் இலவச வசதிகளையும் பெறுகிறார்.
3. குடியரசுத் தலைவரின் வீடுகள், பணியாளர்கள், உணவு மற்றும் விருந்தினர்களை உபசரிப்பது போன்ற இதர செலவுகளுக்காக இந்திய அரசு ஆண்டுதோறும் ரூ.2.25 கோடி செலவழிக்கிறது.
4. இந்திய ஜனாதிபதியின் சம்பளம் 7000$*12=84,000$, இது அமெரிக்க அதிபரின் சம்பளமான 4,00,000$ உடன் ஒப்பிடும் போது மிகவும் குறைவு.
5. அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியும் மறைமுகமாக மக்களால் தேர்தல் கல்லூரி மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார், ஆனால் நான்கு வருட காலத்திற்கு. அவர் தேசிய அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு கூட்டாட்சி அதிகாரிகளில் ஒருவர், மற்றொருவர் அமெரிக்காவின் துணைத் தலைவர். (மொத்தம், 538 வாக்காளர்கள், பிரதிநிதிகள் சபையின் 435 உறுப்பினர்கள், 100 செனட்டர்கள் மற்றும் கொலம்பியா மாவட்டத்தில் இருந்து மூன்று கூடுதல் வாக்காளர்கள் உள்ளனர்.)
6. குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் சட்டம், 1952-ன் கீழ், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு ஒரு வேட்பாளருக்கு முன்மொழியப்பட 50 வாக்காளர்களும், அவரது பெயர் வாக்குச் சீட்டில் தோன்றுவதற்கு 50 வாக்காளர்களும் தேவை.
7. இந்திய குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல்களின் பொதுவான கொள்கை என்னவென்றால், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்கு சமம்.
8. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் மொத்தம் 776 வாக்காளர்கள் உள்ளனர். மாநிலங்களவையில் 4120 எம்எல்ஏக்களைக் கொண்ட தேர்தல் கல்லூரியும் இருந்தது.

9. ஒரு எம்எல்ஏவின் வாக்கு மதிப்பை நிர்ணயிக்கும் சூத்திரம் = மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை ÷ (மாநிலத்தில் உள்ள எம்எல்ஏக்களின் எண்ணிக்கை X 1000).
10. எம்.பி.யின் வாக்கு மதிப்பை நிர்ணயிக்கும் சூத்திரம் = அனைத்து எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த மதிப்பு வாக்குகள் ÷ மொத்த எம்.பி.க்களின் எண்ணிக்கை.
11. 2012 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஒவ்வொரு எம்.பி.யின் வாக்கு மதிப்பு 708 ஆக இருந்தது.
12. சிறிய மாநிலங்களை விட பெரிய மாநிலங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிக வாக்குகளை அளித்துள்ளனர்.
13. ஒரு மாநிலத்தில் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தால், ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் அதிக வாக்குகள் இருக்கும்; ஒரு மாநிலத்தில் பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தால், ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் குறைவான வாக்குகள் இருக்கும்.
14. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கவசத்துடன் கூடிய Mercedes Benz S600 Pullman Guard (சுமார் ரூ. 12 கோடி) வாகனத்தில் சுற்றி வருகிறார்.
15. ஜனாதிபதி தேர்தலில் நியமன உறுப்பினர்கள் வாக்களிக்க முடியாது. ஆனால் அவர்கள் ஜனாதிபதியின் பதவி நீக்கத்தில் பங்கேற்கலாம்.
16. PS: நியமன உறுப்பினர்கள் துணைத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் நீக்கம் ஆகியவற்றில் பங்கேற்கலாம்.
17. குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் எம்எல்ஏக்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர், ஆனால் குடியரசுத் தலைவர் பதவி நீக்கத்தில் அவர்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை. ஜனாதிபதியின் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் சிறப்புப் பெரும்பான்மை தேவை.

இந்திய ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்

இந்திய ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களை 8 தலைப்புகளின் கீழ் பரந்த அளவில் வகைப்படுத்தலாம். அவை:

1. சட்டமன்றம்
2. நிர்வாக அல்லது நியமன அதிகாரங்கள்
3. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

4. நிதி அதிகாரங்கள்
5. இராஜதந்திர அதிகாரங்கள்
6. இராணுவ அதிகாரங்கள்
7. மன்னிக்கும் அதிகாரங்கள்
8. அவசரகால அதிகாரங்கள்

பிரிவு 72 மற்றும் பிரிவுகள் 352-360 போன்ற இந்திய ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் தொடர்பான பகுதி V இன் அத்தியாயம் 1 க்கு வெளியே கட்டுரைகள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றையும் பின்னர் விரிவாக விவாதிப்போம்.

பிரிவு 72: மன்னிப்பு வழங்குவதற்கும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தண்டனைகளை இடைநிறுத்துவதற்கும், ரத்து செய்வதற்கும் அல்லது மாற்றுவதற்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்

(1) குடியரசுத் தலைவருக்கு மன்னிப்பு, தளர்வு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குதல் அல்லது தண்டனையை இடைநிறுத்துதல், நீக்குதல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஒரு கோர்ட் மார்ஷியல்;

(ஆ) தொழிற்சங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் நீட்டிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்துடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு சட்டத்திற்கும் எதிரான குற்றத்திற்காக தண்டனை அல்லது தண்டனை இருக்கும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும்;

(c) தண்டனை மரண தண்டனையாக இருக்கும் எல்லா வழக்குகளிலும்.

(2) உட்பிரிவு (a) உட்பிரிவு (1) இல் உள்ள எதுவும், இராணுவ நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தண்டனையை இடைநிறுத்துவதற்கு, நீக்குவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு யூனியனின் ஆயுதப் படைகளின் எந்தவொரு அதிகாரிக்கும் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பாதிக்காது.

(3) உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவு (c) இல் உள்ள எதுவும், தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநரால் நிறைவேற்றக்கூடிய மரண தண்டனையை இடைநிறுத்தவோ, நீக்கவோ அல்லது மாற்றவோ செய்யும் அதிகாரத்தைப் பாதிக்காது.

இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதி (கட்டுரைகள் 63-73)

அத்தியாயம் I (நிர்வாகம்) இன் கீழ் இந்திய அரசியலமைப்பின் V பகுதி, இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் அலுவலகத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்கிறது. இந்தியாவின் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் இரண்டாவது மிக உயர்ந்த அரசியலமைப்புப் பதவியாகும். அவர் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு பணியாற்றுகிறார், ஆனால் பதவிக்காலம் முடிவடைவதைப் பொருட்படுத்தாமல், வாரிசு பதவி ஏற்கும் வரை தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க முடியும். இந்திய துணை ஜனாதிபதியின் தகுதிகள், தேர்தல் மற்றும் பதவி நீக்கம் பற்றிய கட்டுரைகள் 63-73 ஐப் பார்ப்போம்.

பிரிவு 63: இந்தியாவின் துணைக் குடியரசுத் தலைவர்

இந்திய துணை ஜனாதிபதி ஒருவர் இருப்பார்.

பிரிவு 64 : துணைத் தலைவர் மாநிலங்களவையின் அதிகாரபூர்வ தலைவராக இருக்க வேண்டும்

துணைத் தலைவர் மாநிலங்கள் கவுன்சிலின் முன்னாள் அதிகாரபூர்வ தலைவராக இருப்பார் மற்றும் வேறு எந்த லாபப் பதவியையும் வகிக்க மாட்டார்:

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும் போது அல்லது 65வது பிரிவின் கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றும் போது, அவர் மாநிலங்களவைத் தலைவர் பதவியின் கடமைகளைச் செய்ய மாட்டார் மற்றும் எந்த ஊதியம் அல்லது கொடுப்பனவைப் பெற உரிமை இல்லை. கட்டுரை 97ன் கீழ் மாநிலங்கள் கவுன்சிலின் தலைவருக்கு செலுத்த வேண்டும்.

பிரிவு 65: துணைத் தலைவர் தலைவராக செயல்பட வேண்டும் அல்லது அலுவலகத்தில் சாதாரண காலியிடங்களின் போது அல்லது குடியரசுத் தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் அவரது பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்

(1) இந்த மரணம், ராஜினாமா செய்தல் அல்லது நீக்குதல் அல்லது வேறுவிதமாக ஜனாதிபதியின் பதவியில் ஏதேனும் காலியிடம் ஏற்பட்டால், துணைக் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு புதிய குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேதி வரை ஜனாதிபதியாகச் செயல்படுவார். அத்தகைய காலியிடத்தை நிரப்ப இந்த அத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளுடன் அவரது அலுவலகத்தில் நுழைகிறது.

(2) குடியரசுத் தலைவர் இல்லாத, நோய் அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணங்களால் அவரது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போனால், குடியரசுத் தலைவர் தனது கடமைகளை மீண்டும் தொடங்கும் தேதி வரை துணைத் தலைவர் தனது பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(3) குடியரசுத் தலைவரின் அனைத்து அதிகாரங்களும், விலக்குகளும் குடியரசுத் தலைவராக அவர் செயல்படும் அல்லது நிறைவேற்றும் காலத்தின் போது, மற்றும் அதைப் பொறுத்த வரையில், குடியரசுத் துணைத் தலைவர், அத்தகைய ஊதியம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் சிறப்புரிமைகள் மற்றும் அதன் சார்பாக ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரை, இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள்.

பிரிவு 66 : துணைத் தலைவர் தேர்தல்

(1) துணைத் தலைவர், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களால் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி, மாற்றத்தக்க ஒற்றை வாக்கு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் மற்றும் அத்தகைய தேர்தலில் வாக்களிப்பதன் மூலம் இரகசிய வாக்கெடுப்பு.

(2) துணைக் குடியரசுத் தலைவர், எந்த மாநிலத்தின் நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் ஒரு சபையின் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது, மேலும் ஏதேனும் ஒரு மாநிலத்தின் நாடாளுமன்ற அல்லது சட்டமன்றத்தின் ஒரு உறுப்பினர் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் -தலைவர், அவர் துணைத் தலைவராக அவர் பதவிக்கு வரும் தேதியில் அந்த அவையில் தனது இருக்கையை காலி செய்ததாகக் கருதப்படுவார்.

(3) எந்த நபரும் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர் அல்ல -

(அ) இந்தியாவில் ஒரு குடிமகன்;

(ஆ) முப்பத்தைந்து வயதை நிறைவு செய்துள்ளார்; மற்றும்

(c) மாநிலங்களவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெற்றவர்.

(4) ஒருவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது ஏதேனும் ஒரு மாநிலத்தின் அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது மேற்கூறிய அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட எந்தவொரு உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரத்தின் கீழும் ஏதேனும் இலாபகரமான பதவியை வகித்தால், அவர் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெறமாட்டார். .

விளக்கம்: இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களுக்காக, அவர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் அல்லது எந்த மாநிலத்தின் கவர்னர் அல்லது மத்திய அமைச்சராக இருக்கிறார் என்பதற்காக மட்டுமே அவர் எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகித்ததாகக் கருதப்படமாட்டார். அல்லது எந்த மாநிலத்திற்கும்.

பிரிவு 67 : துணைத் தலைவரின் பதவிக் காலம்

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவியில் நுழைந்த நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பதவியில் இருப்பார்:

வழங்கினால் - (அ) ஒரு துணைத் தலைவர், குடியரசுத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம்;

(ஆ) ஒரு துணைத் தலைவர், மாநிலங்கள் கவுன்சிலின் தீர்மானத்தின் மூலம், அப்போதைய கவுன்சிலின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்பட்டு, மக்கள் மன்றத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் அவரது பதவியிலிருந்து நீக்கப்படலாம்; ஆனால் தீர்மானத்தை நகர்த்துவதற்கான நோக்கத்திற்காக குறைந்தபட்சம் பதினான்கு நாட்களுக்கு முன் அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டாலன்றி, இந்த உட்பிரிவின் நோக்கத்திற்காக எந்தத் தீர்மானமும் நகர்த்தப்படாது;

(c) ஒரு துணைத் தலைவர், அவரது பதவிக்காலம் முடிவடைந்த போதிலும், அவரது வாரிசு தனது பதவியில் நுழையும் வரை தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பார்.

பிரிவு 68 : துணைத் தலைவர் பதவியில் உள்ள காலிப் பணியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடைபெறும் நேரம்

(1) துணைத் தலைவரின் பதவிக் காலம் முடிவடைந்ததால் ஏற்பட்ட காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல், பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் முடிக்கப்படும்.

(2) அவரது மரணம், ராஜினாமா செய்தல் அல்லது நீக்குதல் அல்லது வேறுவிதமாக காரணமாக ஏற்படும் துணைத் தலைவர் பதவியில் உள்ள காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல், அந்த வெற்றிடம் ஏற்பட்டவுடன் கூடிய விரைவில் நடத்தப்பட வேண்டும், மேலும் அந்த பதவியை நிரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர் பதவி 67 இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, காலியிடம், அவர் தனது அலுவலகத்தில் நுழைந்த தேதியிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முழு பதவியில் இருக்க உரிமை உண்டு.

பிரிவு 69: துணைத் தலைவரால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி

ஒவ்வொரு துணைத் தலைவரும், தனது பதவியில் நுழைவதற்கு முன், குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட சிலருக்கு, பின்வரும் படிவத்தில் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை உருவாக்கி, சந்தா செலுத்த வேண்டும், அதாவது - "நான், ஏபி, சத்தியம் செய்கிறேன். கடவுளின் பெயரால் / இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீது உண்மையான நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையும் வைத்திருப்பேன் என்றும், நான் நுழையவிருக்கும் கடமையை நிறைவேற்றுவேன் என்றும் உறுதியளிக்கிறேன்.

பிரிவு 70 : பிற சூழ்நிலைகளில் ஜனாதிபதியின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுதல்

இந்த அத்தியாயத்தில் வழங்கப்படாத எந்தவொரு தற்செயலிலும் ஜனாதிபதியின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்ததாகக் கருதும் வகையில் பாராளுமன்றம் அத்தகைய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

பிரிவு 71 : தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான, அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள்

(1) குடியரசுத் தலைவர் அல்லது துணைக் குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இருந்து அல்லது அது தொடர்பாக எழும் அனைத்து சந்தேகங்களும் சர்ச்சைகளும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும், அதன் முடிவு இறுதியானது.

(2) ஒரு நபர் ஜனாதிபதி அல்லது துணை ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது உச்ச நீதிமன்றத்தால் செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டால், ஜனாதிபதி அல்லது துணை ஜனாதிபதியின் அலுவலகத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் கடமைகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் மற்றும் செயல்படுத்துவதில் அவர் செய்த செயல்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் தேதி அல்லது அதற்கு முன், அந்த அறிவிப்பின் காரணமாக செல்லுபடியாகாது.

(3) இந்த அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, ஜனாதிபதி அல்லது துணை ஜனாதிபதியின் தேர்தல் தொடர்பான அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு விஷயத்தையும் பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

(4) ஒருவரைத் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பது, அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களிடையே எக்காரணம் கொண்டும் ஏதேனும் காலியிடம் இருப்பதன் அடிப்படையில் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாது.

பிரிவு 72 : ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் மன்னிப்பு, முதலியன வழங்கவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தண்டனைகளை இடைநிறுத்தவும், அனுப்பவும் அல்லது மாற்றவும்

(1) குடியரசுத் தலைவருக்கு மன்னிப்பு, தளர்வு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குதல் அல்லது தண்டனையை இடைநிறுத்துதல், நீக்குதல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஒரு கோர்ட் மார்ஷியல்;

(ஆ) தொழிற்சங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் நீட்டிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்துடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு சட்டத்திற்கும் எதிரான குற்றத்திற்காக தண்டனை அல்லது தண்டனை இருக்கும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும்;

(c) தண்டனை மரண தண்டனையாக இருக்கும் எல்லா வழக்குகளிலும்.

(2) உட்பிரிவு (a) உட்பிரிவு (1) இல் உள்ள எதுவும், இராணுவ நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தண்டனையை இடைநிறுத்துவதற்கு, நீக்குவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு யூனியனின் ஆயுதப் படைகளின் எந்தவொரு அதிகாரிக்கும் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பாதிக்காது.

(3) உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவு (c) இல் உள்ள எதுவும், தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநரால் நிறைவேற்றக்கூடிய மரண தண்டனையை இடைநிறுத்தவோ, நீக்கவோ அல்லது மாற்றவோ செய்யும் அதிகாரத்தைப் பாதிக்காது.

**பிரிவு 73 : தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரத்தின் அளவு*

(1) இந்த அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் நீட்டிக்கப்படும்-

(அ) சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ள விடயங்கள்; மற்றும்

(ஆ) எந்தவொரு ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கையின் மூலம் இந்திய அரசாங்கத்தால் செயல்படுத்தக்கூடிய உரிமைகள், அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்புகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு:

துணைப்பிரிவு (a) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிறைவேற்று அதிகாரம், இந்த அரசியலமைப்பில் அல்லது பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்திலும் வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர,

எந்த மாநிலத்திலும் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளது.

(2) பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்படாத வரை, ஒரு மாநிலம் மற்றும் ஒரு மாநிலத்தின் எந்தவொரு அதிகாரி அல்லது அதிகாரமும், இந்த கட்டுரையில் உள்ள எதையும் மீறி, அந்த மாநிலத்திற்கான சட்டங்களை உருவாக்க பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ள விஷயங்களில் அத்தகைய நிர்வாக அதிகாரம் அல்லது செயல்பாடுகளை தொடர்ந்து செயல்படுத்தலாம். அரசு அல்லது அதிகாரி அல்லது அதிகாரம் இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு முன் உடனடியாக செயல்படுத்த முடியும்.

இந்திய துணை ஜனாதிபதியுடன் தொடர்புடைய தகவல் பிட்ஸ்

இந்திய துணை ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் பல காரணங்களால் சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்திய துணை ஜனாதிபதி தொடர்பான அரசியலமைப்பு விதிகளை ஆராய்வது சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். பின்வரும் கேள்விகளுக்கான பதில்களை நீங்களே கண்டுபிடிக்க முடிந்தால், முயற்சிக்கவும்.

1. இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் முடிவடைந்தாலும் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க முடியுமா?
2. துணை ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள், இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் ஒரு காலியிடம் ஏற்பட்டால், அவரது கடமைகளை யார் செய்வது?
3. இந்திய குடியரசுத் துணைத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் ஏற்பட்டால், குடியரசுத் துணைத் தலைவர் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும் போது, துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் கடமைகளை யார் நிறைவேற்றுகிறார்கள்?
4. இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் ஏற்பட்டால், மாநிலங்களவையின் (ராஜ்யசபா) தலைவராக துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் செயல்பாட்டைச் செய்வது யார்?
5. இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதியாக பதவி வகித்ததற்காக துணை ஜனாதிபதிக்கு சம்பளம்?
6. மாநிலங்களவையின் (ராஜ்யசபா) முன்னாள் அலுவல் தலைவர் பதவிக்காக துணை ஜனாதிபதிக்கு சம்பளம்?
7. துணை ஜனாதிபதி இந்திய ஜனாதிபதியாக செயல்படும் போது துணை ஜனாதிபதிக்கான சம்பளம்?
8. நியமன உறுப்பினர்கள் துணைத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் நீக்கல் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்க முடியுமா?
9. துணைத் தலைவர் ராஜ்யசபாவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினரும் அல்ல. ஆனால் ராஜ்யசபா தலைவராக இருப்பதால் அவர் வாக்களிக்க முடியுமா?
10. இந்திய துணை ஜனாதிபதியை அவரது பதவியில் இருந்து நீக்குவது எப்படி?

பதில்கள்:

1. இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் முடிவடைந்தாலும் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க முடியுமா? பதில்: ஆம். வாரிசு பதவி ஏற்கும் வரை.
2. துணை ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள், இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் ஒரு காலியிடம் ஏற்பட்டால், அவரது கடமைகளை யார் செய்வது? பதில்: இந்த விஷயத்தில் அரசியலமைப்பு அமைதியாக இருக்கிறது.
3. இந்திய குடியரசுத் துணைத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் ஏற்பட்டால், குடியரசுத் துணைத் தலைவர் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும்

போது, துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் கடமைகளை யார் நிறைவேற்றுகிறார்கள்? பதில்: இந்த விஷயத்தில் அரசியலமைப்பு அமைதியாக இருக்கிறது.

4. இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் ஏற்பட்டால், மாநிலங்களவையின் (ராஜ்யசபா) தலைவராக துணைக் குடியரசுத் தலைவரின் செயல்பாட்டைச் செய்வது யார்? பதில் : ராஜ்யசபாவின் துணைத் தலைவர் அல்லது இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்ற மாநிலங்களவை உறுப்பினர்.
5. இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதியாக பதவி வகித்ததற்காக துணை ஜனாதிபதிக்கு சம்பளம்? பதில்: துணைத் தலைவர் பதவிக்கு சம்பளம் இல்லை. சம்பளம் என்பது மாநிலங்களவையின் (ராஜ்யசபா) முன்னாள் அலுவலகத் தலைவர் பதவிக்கானது.
6. மாநிலங்களவையின் (ராஜ்யசபா) முன்னாள் அலுவல் தலைவர் பதவிக்காக துணை ஜனாதிபதிக்கு சம்பளம்? பதில் : ரூ.1.25 லட்சம்.
7. துணை ஜனாதிபதி இந்திய ஜனாதிபதியாக செயல்படும் போது துணை ஜனாதிபதிக்கான சம்பளம்? பதில் : அவர் இந்திய ஜனாதிபதியின் சம்பளம், அதாவது ரூ.1.5 லட்சம் பெறுவார். ஆனால் அவர் ராஜ்யசபா முன்னாள் தலைவர் சம்பளம் பெறுவதை நிறுத்துவார்.
8. நியமன உறுப்பினர்கள் துணைத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் நீக்கல் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்க முடியுமா? பதில்: ஆம். (NB: ஜனாதிபதித் தேர்தலில், நியமன உறுப்பினர்கள் பங்கேற்க முடியாது.)
9. துணைத் தலைவர் ராஜ்யசபாவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினரும் அல்ல. ஆனால் ராஜ்யசபா தலைவராக இருப்பதால் அவர் வாக்களிக்க முடியுமா? பதில்: ஆம். சமத்துவ வாக்குகள் வழக்கில் தலைவருக்கு ஒரு வார்ப்பு வாக்கு உள்ளது.
10. இந்திய துணை ஜனாதிபதியை அவரது பதவியில் இருந்து நீக்குவது எப்படி? பதில் : துணைக் குடியரசுத் தலைவர், மாநிலங்களவையின் தீர்மானத்தின் மூலம், அப்போதைய கவுன்சிலின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்பட்டு, மக்கள் மன்றத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் அவரது பதவியிலிருந்து நீக்கப்படலாம்; ஆனால் தீர்மானத்தை முன்வைப்பதற்கான நோக்கத்தை குறைந்தபட்சம் பதினான்கு நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டாலன்றி, இந்த உட்பிரிவின் நோக்கத்திற்காக எந்தத் தீர்மானமும் நகர்த்தப்படாது.

இந்திய துணை ஜனாதிபதி பதவி நீக்கம் : சரிபார்க்க வேண்டும்

இந்திய அரசியல் குறித்த பல பாடப்புத்தகங்களில், 'இந்திய துணைக் குடியரசுத் தலைவரை நீக்குதல்' என்ற தலைப்பில் நீங்கள் காணக்கூடிய ஒரு தவறைக் குறிப்பிடுமாறு ஆர்வலர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். துணைக் குடியரசுத் தலைவரை நீக்க முழுப்பெரும்பான்மை (வீட்டின் மொத்த பலத்தில் பாதி) தேவை என்று பாடப் புத்தகங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இது சரியாக இருக்க முடியாது.

அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 67(பி)ல் என்ன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை சரிபார்ப்போம்.

ஒரு துணைத் தலைவர் தனது பதவியில் இருந்து நீக்கப்படலாம், மாநிலங்கள் கவுன்சிலின் தீர்மானத்தின் மூலம் அப்போதைய கவுன்சிலின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்டது மற்றும் மக்கள் மன்றத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது; ஆனால் தீர்மானத்தை முன்வைப்பதற்கான நோக்கத்தை குறைந்தபட்சம் பதினான்கு நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டாலன்றி, இந்த உட்பிரிவின் நோக்கத்திற்காக எந்தத் தீர்மானமும் நகர்த்தப்படாது.

இங்கே "பின்" என்ற வார்த்தையின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். ராஜ்யசபாவின் தற்போதைய பலம் 245 இடங்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். மேலும் 45 இடங்கள் காலியாக இருந்தால், அவையின் பலம் 200 ஆகக் குறையும். எனவே, அப்போதைய கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பெரும்பான்மையாக இருந்தால், துணைத் தலைவரை நீக்குவதற்கு 101 ராஜ்யசபா எம்பிக்களின் ஒப்புதல் தேவை.

மேலே காட்டப்பட்டுள்ளபடி, இந்த பெரும்பான்மை முழுமையான பெரும்பான்மை அல்ல (சபையின் மொத்த பலம்), ஆனால் பயனுள்ள பெரும்பான்மை (வீட்டின் மொத்த வலிமை - காலியிடங்கள்). "சபையின் அப்போதைய அனைத்து உறுப்பினர்களிலும் பெரும்பான்மையினர்" என்ற சொற்றொடரை எளிய பெரும்பான்மையாக (இருந்து வாக்களிப்பவர்களில் பெரும்பான்மையினர்) விளக்க முடியுமா என்பது விவாதத்திற்குரிய விஷயம். ஆனால் எப்படியிருந்தாலும், நீக்குவதற்கு அறுதிப் பெரும்பான்மையோ சிறப்புப் பெரும்பான்மையோ தேவையில்லை. துணை ஜனாதிபதியை நீக்குவதற்கான தீர்மானத்திற்கு மாநிலங்களவையில் திறமையான பெரும்பான்மையும், மக்களவையில் தனிப்பெரும்பான்மையும் தேவை என்று கூறலாம்.

குறிப்பு: ஜனாதிபதியின் பதவி நீக்கத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு இரு அவைகளிலும் சிறப்புப் பெரும்பான்மை (வீட்டின் மொத்த பலத்தில் 2/3) தேவைப்படுகிறது.

அமைச்சர்கள் அமைச்சரவை, பிரதமர் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரல் (கட்டுரைகள் 74-78)

அரசியலமைப்பின் (யூனியன்) பகுதி V இன் அத்தியாயம் I (நிர்வாகம்) ஜனாதிபதி, துணைத் தலைவர், பிரதமர் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரல் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழு (COM) ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் பற்றி ஏற்கனவே விவாதித்த பிறகு, இப்போது COM, பிரதமர் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரல் மீது கவனம் செலுத்துவோம். இந்திய ஜனாதிபதி மாநிலத்தின் தலைவராக இருக்கும் போது, இந்திய பிரதமர் அரசாங்கத்தின் தலைவராக உள்ளார்.

மந்திரி சபை

பிரிவு 74 : ஜனாதிபதிக்கு உதவி மற்றும் ஆலோசனை வழங்கும் அமைச்சர்கள் கவுன்சில்

(1) ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி தலைமையில் ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும்

அத்தகைய ஆலோசனையை பொதுவாகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ குடியரசுத் தலைவர் மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு அமைச்சர்கள் குழுவைக் கோரலாம், மேலும் அத்தகைய மறுபரிசீலனைக்குப் பிறகு வழங்கப்படும் ஆலோசனையின்படி ஜனாதிபதி செயல்படுவார்.

(2) ஏதேனும், அப்படியானால், அமைச்சர்களால் ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டதா என்ற கேள்வி எந்த நீதிமன்றத்திலும் விசாரிக்கப்படாது.

பிரிவு 75: அமைச்சர்களுக்கான பிற விதிகள்

(1) பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார், மற்ற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

(1A) அமைச்சர்கள் குழுவில் பிரதமர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை பதினைந்து சதவீதத்திற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். மக்கள் மன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை.

(1B) பத்தாவது அட்டவணையின் 2வது பத்தியின் கீழ் அந்த அவையில் உறுப்பினராக இருப்பதற்காக தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட எந்த ஒரு அரசியல்

கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு அவையின் உறுப்பினர், ஷரத்து (1) இன் கீழ் அமைச்சராக நியமிக்க தகுதியற்றவர். அவர் தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து தொடங்கி, அத்தகைய உறுப்பினராக அவரது பதவிக்காலம் முடிவடையும் தேதி வரை அல்லது அவர் அறிவிக்கப்படும் தேதி வரை, அத்தகைய காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பு அவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் எந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், எது முந்தையதோ அது.

(2) ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் போது அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பார்கள்.

(3) மந்திரிகள் சபை மக்கள் சபைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

(4) ஒரு அமைச்சர் தனது பதவியில் நுழைவதற்கு முன், மூன்றாவது அட்டவணையில் உள்ள நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள படிவங்களின்படி அவருக்கு பதவிப் பிரமாணங்களையும், ரகசிய காப்புப் பிரமாணங்களையும் குடியரசுத் தலைவர் நிறைவேற்றுவார்.

(5) தொடர்ந்து ஆறு மாதங்களுக்கு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாத ஒரு அமைச்சர், அந்தக் காலக்கெடு முடிவடையும் போது அமைச்சராக இருந்து விலகுவார்.

(6) அமைச்சர்களின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் பாராளுமன்றம் அவ்வப்போது சட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்கும் வரை, இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி இருக்க வேண்டும்.

இந்தியாவுக்கான அட்டர்னி ஜெனரல்

பிரிவு 76 : இந்தியாவிற்கான அட்டர்னி ஜெனரல்.

(1) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமிக்கத் தகுதியுள்ள ஒருவரை குடியரசுத் தலைவர் இந்தியாவிற்கான அட்டர்னி ஜெனரலாக நியமிக்க வேண்டும்.

(2) அட்டர்னி-ஜெனரலின் கடமை, அத்தகைய சட்ட விஷயங்களில் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதும், அவ்வப்போது அவருக்குப் பரிந்துரைக்கப்படும் அல்லது ஒதுக்கப்படும் சட்டப் பாத்திரத்தின் பிற கடமைகளைச் செய்வதும் ஆகும். குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் அல்லது தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவது.

(3) அட்டர்னி-ஜெனரல் தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் இந்திய எல்லையில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களிலும் பார்வையாளர்களின் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.

(4) ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் போது அட்டர்னி ஜெனரல் பதவியில் இருப்பார், மேலும் ஜனாதிபதி தீர்மானிக்கக்கூடிய ஊதியத்தைப் பெறுவார்.

அரசு வணிக நடத்தை

77. இந்திய அரசாங்கத்தின் வணிக நடத்தை.–(1) இந்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படும்.

(2) ஜனாதிபதியின் பெயரில் செய்யப்பட்ட மற்றும் நிறைவேற்றப்படும் ஆணைகள் மற்றும் பிற ஆவணங்கள் குடியரசுத் தலைவரால் உருவாக்கப்படும் விதிகளில் குறிப்பிடப்படும் விதத்தில் அங்கீகரிக்கப்படும், மேலும் அவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உத்தரவு அல்லது கருவியின் செல்லுபடியாகும். இது ஜனாதிபதியால் செய்யப்பட்ட அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட உத்தரவு அல்லது கருவி அல்ல என்ற அடிப்படையில் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டது.

(3) குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் வணிகத்தின் மிகவும் வசதியான பரிவர்த்தனைக்காகவும், மேற்கூறிய வணிகத்தின் அமைச்சர்களிடையே ஒதுக்கீட்டிற்காகவும் விதிகளை உருவாக்குவார்.

பிரிவு 78 : பிரதமரின் கடமைகள் குடியரசுத் தலைவருக்குத் தகவல் அளிப்பது, முதலியன.

-அது பிரதமரின் கடமை.

(அ) யூனியன் விவகாரங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அமைச்சர்கள் குழுவின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஜனாதிபதியிடம் தெரிவிக்க;

(ஆ) குடியரசுத் தலைவர் அழைப்பு விடுக்கக்கூடிய யூனியனின் விவகாரங்கள் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அத்தகைய தகவல்களை வழங்குதல்; மற்றும்

(c) குடியரசுத் தலைவர் தேவைப்பட்டால், அமைச்சர் ஒருவரால் முடிவெடுக்கப்பட்ட, ஆனால் கவுன்சிலால் பரிசீலிக்கப்படாத எந்தவொரு விஷயத்தையும் அமைச்சர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

COM, PM மற்றும் AG உடன் தொடர்புடைய தகவல் பிட்கள்

- பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் அலுவலகங்கள் மற்றும் இந்திய அரசு (வணிக ஒதுக்கீடு) விதிகள், 1961 இன் படி, அரசாங்கத்தின் பணிகளை பகிர்ந்தளிப்பதில் ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி பொறுப்பு. .
- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 75 வது பிரிவின்படி, பிரதமர் மற்றும் பிற அமைச்சர்களின் ஊதியம் பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும். 2010

இல், பிரதமர் அலுவலகம் அவர் முறையான சம்பளம் பெறவில்லை, ஆனால் மாதாந்திர கொடுப்பனவுகளுக்கு மட்டுமே தகுதியானவர் என்று அறிவித்தது.

- அட்டர்னி ஜெனரல், ஒரு மாநிலத்தின் அட்வகேட் ஜெனரலைப் போல ஒரு அரசியல் நியமனம் பெற்றவராக இருக்கக் கூடாது, ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இல்லை. ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு கட்சி பொதுத் தேர்தலில் ஆட்சிக்கு வரும் போது, அனைத்து சட்ட அதிகாரிகளும் ராஜினாமா செய்து, புதிய கட்சிக்கு விசுவாசமான சட்ட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
- அட்டர்னி ஜெனரலுக்கு இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களிலும் பார்வையாளர்களின் உரிமையும், வாக்களிக்க இல்லாவிட்டாலும் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கும் உரிமையும் உள்ளது.
- அமெரிக்காவின் அட்டர்னி ஜெனரலைப் போலல்லாமல், இந்தியாவின் அட்டர்னி ஜெனரலுக்கு எந்த நிர்வாக அதிகாரமும் இல்லை, மேலும் அரசியல் நியமனம் பெற்றவர் அல்ல, அந்த செயல்பாடுகள் இந்தியாவின் சட்ட அமைச்சரால் செய்யப்படுகின்றன.
- அட்டர்னி ஜெனரலுக்கு ஒரு சொலிசிட்டர் ஜெனரல் மற்றும் நான்கு கூடுதல் சொலிசிட்டர் ஜெனரல் ஆகியோர் உதவுகிறார்கள். (அரசியலமைப்பு அல்லாத பதவிகள்.)
- தனித் துறைகளுக்குப் பொறுப்பான சில முக்கியமான மூத்த அமைச்சர்களைக் கொண்ட அமைச்சரவைக் குழுவை விட அமைச்சரவை சிறிய அமைப்பாகும். அமைச்சரவை "சக்கரத்திற்குள் ஒரு சக்கரம்" என்று விவரிக்கப்படுகிறது. இது மந்திரி சபையின் கரு.
- அமைச்சரவை அனைத்து அதிகாரங்களையும் மந்திரி சபையின் சார்பாக பயன்படுத்துகிறது. அமைச்சரவையில் கொள்கை முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன.
- அமைச்சர்களில் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன (COM), தரவரிசையின் இறங்கு வரிசையில்:
    - மத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர்: ஒரு அமைச்சகத்தின் மூத்த அமைச்சர். ஒரு கேபினட் அமைச்சர் மற்ற அமைச்சகங்களின் கூடுதல் பொறுப்பையும் வகிக்கலாம், அங்கு வேறு எந்த கேபினட் அமைச்சரும் நியமிக்கப்படவில்லை.
    - மாநில அமைச்சர் (சுயாதீனப் பொறுப்புகள்): அந்த இலாகாவுக்கு மத்திய கேபினட் அமைச்சரை மேற்பார்வையிடாதவர்.
    - மாநில அமைச்சர் (MoS): கேபினட் அமைச்சர்களை மேற்பார்வையிட இளைய அமைச்சர், பொதுவாக அந்த

அமைச்சகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பொறுப்பைக் கொண்டவர். உதாரணமாக, நிதி அமைச்சகத்தில் ஒரு MoS வரிவிதிப்பை மட்டுமே கையாள முடியும்.

பாராளுமன்றம் (பிரிவுகள் 79-88/122)

பிரிவு 79-122 பகுதி V (யூனியன்) அத்தியாயம் II (பாராளுமன்றம்) பற்றிக் கூறினாலும், தலைப்பை துணைப்பிரிவுகளாகப் பிரிப்போம். இந்த இடுகையில், 79-88 கட்டுரைகளை மட்டுமே நாங்கள் உள்ளடக்குகிறோம், இது பாராளுமன்றம் தொடர்பான பொதுவான விதிகளைக் கையாள்கிறது. பாராளுமன்றம் இந்திய ஜனாதிபதி, மக்களவை மற்றும் ராஜ்யசபா ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. பொதுவாக, ஒரு வருடத்தில் பாராளுமன்றத்தின் மூன்று அமர்வுகள் நடைபெறும்: (i) பட்ஜெட் கூட்டத்தொடர் (பிப்ரவரி-மே); (ii) மழைக்கால அமர்வு (ஜூலை-ஆகஸ்ட்); மற்றும் (iii) குளிர்கால அமர்வு (நவம்பர்-டிசம்பர்).

அத்தியாயம் II பாராளுமன்றம்

உறுப்புரை 79 : பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு

யூனியனுக்கு ஒரு பாராளுமன்றம் இருக்க வேண்டும், அதில் ஜனாதிபதி மற்றும் இரண்டு அவைகள் முறையே மாநிலங்கள் மற்றும் மக்கள் மன்றம் என அறியப்படும்.

பிரிவு 80 : மாநிலங்களின் கவுன்சிலின் கலவை -

(1) மாநில கவுன்சில் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது -

(அ) ஷரத்து (3) விதிகளின்படி ஜனாதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்படும் பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள்; மற்றும்

(ஆ) மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் இருநூற்று முப்பத்தெட்டுக்கு மேல் இல்லை.

(2) மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளால் நிரப்பப்படும் மாநிலங்கள் கவுன்சிலில் இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்வது, நான்காவது அட்டவணையில் உள்ள விதிகளின்படி இருக்க வேண்டும்.

(3) துணைப்பிரிவு (a) மற்றும் ஷரத்து (1) இன் கீழ் ஜனாதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்படும் உறுப்பினர்கள், பின்வருபவை போன்ற விஷயங்களில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ள நபர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதாவது:-

இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை.

(4) மாநிலங்களவையில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பிரதிநிதிகளும் ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

(5) மாநிலங்களவையில் உள்ள யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கும் விதத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

பிரிவு 81 : மக்கள் இல்லத்தின் கலவை

(1) கட்டுரை 331 இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, மக்கள் மன்றம் - (அ) மாநிலங்களில் உள்ள பிராந்தியத் தொகுதிகளிலிருந்து நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்நூற்று முப்பது உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல், மற்றும்

(ஆ) பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் வழங்கக்கூடிய வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இருபது உறுப்பினர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.

(2) உட்பிரிவு (a) உட்பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக (1), -

(அ) அந்த எண்ணிக்கைக்கும் மாநிலத்தின் மக்கள்தொகைக்கும் இடையே உள்ள விகிதம், நடைமுறைக்குக் கூடியவரை, அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில், ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் மக்கள் மன்றத்தில் பல இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்; மற்றும்

(ஆ) ஒவ்வொரு தொகுதியின் மக்கள்தொகைக்கும் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் இடையே உள்ள விகிதாச்சாரம், நடைமுறையில் முடிந்தவரை, மாநிலம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில், ஒவ்வொரு மாநிலமும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும்:

ஆனால், எந்த மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை ஆறு மில்லியனுக்கும் மிகாமல் இருக்கும் வரை, இந்த உட்பிரிவின் துணைப்பிரிவு (a) இன் விதிகள் எந்த மாநிலத்திற்கும் மக்கள் மன்றத்தில் இருக்கைகளை ஒதுக்கும் நோக்கத்திற்காக பொருந்தாது.

(3) இந்தக் கட்டுரையில், "மக்கள்தொகை" என்ற வெளிப்பாடு, தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் கண்டறியப்பட்ட மக்கள்தொகையைக் குறிக்கிறது:

இருப்பினும், 2000 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கான தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படும் வரை, கடைசியாக முந்தைய மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் தொடர்புடைய புள்ளிவிபரங்கள் வெளியிடப்பட்ட இந்த உட்பிரிவில் உள்ள குறிப்பு, 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும்.

பிரிவு 82 : ஒவ்வொரு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புக்குப் பிறகும் மறுசீரமைப்பு

ஒவ்வொரு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு முடிந்ததும், மாநிலங்களுக்கு மக்கள் மன்றத்தில் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பிராந்திய தொகுதிகளாகப் பிரிப்பது ஆகியவை அத்தகைய அதிகாரத்தால் மறுசீரமைக்கப்படும் மற்றும் பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் தீர்மானிக்கும் விதத்தில்:

அத்தகைய மறுசீரமைப்பு, தற்போதுள்ள சபை கலைக்கப்படும் வரை மக்கள் மன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவத்தை பாதிக்காது:

மேலும், அத்தகைய மறுசீரமைப்பு குடியரசுத் தலைவர் உத்தரவின் பேரில் குறிப்பிடக்கூடிய தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் மற்றும் அத்தகைய மறுசீரமைப்பு நடைமுறைக்கு வரும் வரை, அத்தகைய மறுசீரமைப்பிற்கு முன்னர் உள்ள பிராந்திய தொகுதிகளின் அடிப்படையில் சபைக்கு எந்தத் தேர்தலும் நடத்தப்படலாம்:

2000 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கான தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படும் வரை, மாநிலங்களுக்கு மக்கள் மன்றத்தில் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுவதையும் மறுசீரமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த கட்டுரை.

உறுப்புரை 83 : பாராளுமன்ற வீடுகளின் காலம்

(1) மாநிலங்கள் கவுன்சில் கலைக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டது அல்ல, ஆனால் முடிந்தவரை அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் அதன் சார்பாக செய்யப்பட்ட விதிகளின்படி ஒவ்வொரு இரண்டாவது ஆண்டு காலாவதியாகும் போதும் விரைவில் ஓய்வு பெறுவார்கள். சட்டப்படி பாராளுமன்றம்.

(2) மக்கள் மன்றம், விரைவில் கலைக்கப்படாவிட்டால், அதன் முதல் கூட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஐந்தாண்டுகள் தொடரும், இனிமேலும் இல்லை, மேலும் கூறப்பட்ட 5 ஆண்டுகள் காலாவதியானது, அவையின் கலைப்பாக செயல்படும்:

ஆனால், அவசரநிலைப் பிரகடனம் நடைமுறையில் இருக்கும் போது, ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறைக்கு மிகாமல் ஒரு காலத்திற்கு பாராளுமன்றத்தால் சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்கப்படலாம் மற்றும் பிரகடனம் நிறுத்தப்பட்ட ஆறு மாதங்களுக்கு அப்பால் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நீட்டிக்கப்படாது. செயல்படும்.

பிரிவு 84 : நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்கான தகுதி

ஒரு நபர் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு இடத்தை நிரப்புவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவராக இருக்கமாட்டார் -

(அ) இந்தியாவின் குடிமகன், மற்றும் தேர்தல் ஆணையத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சில நபர்களுக்கு முன்பாக மூன்றாம் அட்டவணையில் உள்ள நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தின்படி ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை உருவாக்கி, சந்தா செலுத்தியவர்;

(ஆ) என்பது, மாநிலங்களவையில் ஒரு இருக்கையின் விஷயத்தில், முப்பது வயதுக்குக் குறையாத வயது மற்றும், மக்கள் மன்றத்தில் இருக்கையில், இருபத்தைந்து வயதுக்குக் குறையாத வயது; மற்றும்

(c) பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் மூலமாகவும் அல்லது அதன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய பிற தகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது.

பிரிவு 85 : பாராளுமன்ற அமர்வுகள், பதவி உயர்வு மற்றும் கலைப்பு

(1) குடியரசுத் தலைவர் அவ்வப்போது நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையையும் தாம் பொருத்தம் என்று நினைக்கும் நேரம் மற்றும் இடத்தில் கூட்டுவதற்கு அழைப்பார், ஆனால் ஒரு அமர்வில் அதன் நீடித்த அமர்வுக்கும் அதன் முதல் அமர்வுக்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதிக்கும் இடையில் ஆறு மாதங்கள் தலையிடக்கூடாது. அடுத்த அமர்வு.

(2) ஜனாதிபதி அவ்வப்போது செய்யலாம் -

(அ) வீடுகள் அல்லது வீடுகளை ஒத்திவைத்தல்;

(ஆ) மக்கள் மன்றத்தை கலைத்தல்.

பிரிவு 86 : முகவரி மற்றும் வீடுகளுக்கு செய்திகளை அனுப்ப ஜனாதிபதியின் உரிமை

(1) குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் அவை அல்லது இரு அவைகளிலும் ஒன்றாகக் கூடி உரையாற்றலாம், அதற்காக உறுப்பினர்களின் வருகை தேவை.

(2) பாராளுமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள ஒரு மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில் அல்லது மற்றபடி நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் குடியரசுத் தலைவர் செய்திகளை அனுப்பலாம், மேலும் எந்தச் செய்தி அனுப்பப்படுகிறதோ அந்தச் சபைக்கு அந்தச் செய்தியின் மூலம் தேவைப்படும் எந்த விஷயத்தையும் அனைத்து வசதிகளுடனும் பரிசீலிக்க வேண்டும். கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பிரிவு 87 : ஜனாதிபதியின் சிறப்பு முகவரி

(1) மக்கள் மன்றத்திற்கு ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகும் முதல் அமர்வின் தொடக்கத்திலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் முதல் கூட்டத் தொடரின் தொடக்கத்திலும் குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும்

ஒன்றாகக் கூடி உரையாற்றி அதன் அழைப்பிற்கான காரணங்களை நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். .

(2) அவ்வாறான முகவரியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை விவாதிப்பதற்கான நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு சபையின் நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் விதிகளால் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

பிரிவு 88 : அமைச்சர்கள் மற்றும் அட்டர்னி ஜெனரலின் உரிமைகள் வீடுகளை மதிக்கின்றன

இந்தியாவின் ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும், அட்டர்னி ஜெனரலுக்கும், அவர் உறுப்பினராகக் குறிப்பிடப்படும் நாடாளுமன்றத்தின் எந்தக் குழுவிலும், அவையில், எந்த ஒரு சபையிலும், எந்த ஒரு சபையிலும் பேசுவதற்கும், மற்றபடி, அவையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கவும் உரிமை உண்டு. , ஆனால் இந்த கட்டுரையின் அடிப்படையில் வாக்களிக்க உரிமை இல்லை.

தகவல்- பாராளுமன்றம் தொடர்பான பிட்கள்

- ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் மாநிலத்தின் மக்கள்தொகைக்கும் இடையேயான விகிதம், நடைமுறையில், அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில் மொத்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மாநிலங்களிடையே விநியோகிக்கப்படுகிறது.
- மாநிலங்களின் கவுன்சில் நாட்டின் கூட்டாட்சி தன்மையை பராமரிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மாநிலத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மாநிலத்தின் மக்கள் தொகையைப் பொறுத்தது (எ.கா. 31 உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் நாகாலாந்தில் இருந்து ஒருவர்).
- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சில விதிகள்/திருத்தங்கள் அரசியலமைப்புக்கு முரணானவை அல்லது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைப்பதாகக் கருதினால், உச்ச நீதிமன்றம் அதை ரத்து செய்யலாம். ஆனால் வேலைநிறுத்தம் என்பது அரசியலமைப்பில் உள்ள விதிகளை பறிக்காது. விதிகளை நீக்க, அந்த விதிகளை ரத்து செய்வதற்கான அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாவை நாடாளுமன்றம் முன்வைக்க வேண்டும்.

யூனியன் நீதித்துறை அதாவது. உச்ச நீதிமன்றம் (கட்டுரைகள் 124-147)

அரசியலமைப்பின் (யூனியன்) பகுதி V இன் கீழ் அத்தியாயம் IV யூனியன் நீதித்துறையைப் பற்றியது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு மற்றும் அதிகார வரம்பு கட்டுரைகள் 124-147 இல் இருந்து விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்ற இரண்டு பிரிவுகளான நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றத்தைப் போலல்லாமல், இந்தியாவில் நீதித்துறை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள், மாநிலங்களில் உயர் நீதிமன்றங்கள் இருந்தாலும், உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம் இந்தியாவின் எல்லைக்குள் இருக்கும் அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கட்டுப்படும் (பிரிவு 141). இப்போது யூனியன் நீதித்துறை தொடர்பான ஒவ்வொரு கட்டுரையின் விவரங்களையும் பார்க்கலாம்.

பிரிவு 124: உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஸ்தாபனம் மற்றும் அரசியலமைப்பு

(1) இந்தியத் தலைமை நீதிபதியைக் கொண்ட இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் இருக்க வேண்டும், மேலும் ஏழு நீதிபதிகளுக்கு மிகாமல் ஒரு பெரிய எண்ணிக்கையை நாடாளுமன்றம் சட்டப்படி பரிந்துரைக்கும் வரை.

(2) உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒவ்வொரு நீதிபதியும் குடியரசுத் தலைவரால் அவரது கை மற்றும் முத்திரையின் கீழ் உத்தரவின் கீழ் நியமிக்கப்படுவார், அந்த நோக்கத்திற்காகத் தேவை என்று குடியரசுத் தலைவர் கருதும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் மாநிலங்களில் உள்ள உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு மேலும் அவர் அறுபத்தைந்து வயதை அடையும் வரை பதவியில் இருப்பார்.

ஆனால், தலைமை நீதிபதியைத் தவிர வேறு ஒரு நீதிபதியை நியமிக்கும் விஷயத்தில், இந்தியத் தலைமை நீதிபதியிடம் எப்போதும் கலந்தாலோசிக்கப்படும்:

மேலும் வழங்கினால் -

(அ) ஒரு நீதிபதி, குடியரசுத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம்;

(b) பிரிவு (4) இல் வழங்கப்பட்ட முறையில் ஒரு நீதிபதி அவரது அலுவலகத்திலிருந்து நீக்கப்படலாம்.

(2A) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியின் வயது, அத்தகைய அதிகாரத்தால் மற்றும் பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் வழங்கக்கூடிய விதத்தில் தீர்மானிக்கப்படும்.

(3) ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இல்லாவிட்டால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதி பெறமாட்டார்.

(அ) குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஆண்டுகள் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களில் அடுத்தடுத்து நீதிபதியாக இருந்துள்ளார்; அல்லது

(ஆ) குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகளாக உயர் நீதிமன்றம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களின் வழக்கறிஞராக இருந்து வருகிறார்; அல்லது

(c) ஜனாதிபதியின் கருத்துப்படி, ஒரு புகழ்பெற்ற நீதிபதி.

விளக்கம் I: இந்தச் சட்டப்பிரிவில் "உயர் நீதிமன்றம்" என்பது இந்தியப் பிரதேசத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துகிற அல்லது இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு முன்பு எந்த நேரத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தைக் குறிக்கிறது.

விளக்கம் II: இந்தச் சட்டப்பிரிவின் நோக்கத்திற்காகக் கணக்கிடுவதில், ஒருவர் வழக்கறிஞராக இருந்த காலகட்டம், அவர் வழக்கறிஞராக ஆன பிறகு, மாவட்ட நீதிபதியின் பதவிக்குக் குறையாத நீதித்துறைப் பதவியை வகித்த எந்தக் காலகட்டமும் சேர்க்கப்படும்.

(4) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி ஒருவர் தனது பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட மாட்டார், குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவின் பேரில், அந்த அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினரால் ஆதரிக்கப்படும் மற்றும் குறைவான பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையின் உரைக்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்டது. நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தை அல்லது இயலாமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அந்த சபையின் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் மற்றும் வாக்களித்தவர்கள் அதே அமர்வில் ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(5) பார்லிமென்ட் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு விலாசத்தை சமர்ப்பிப்பதற்கான நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தலாம் மற்றும் பிரிவு (4) இன் கீழ் நீதிபதியின் தவறான நடத்தை அல்லது இயலாமைக்கான விசாரணை மற்றும் ஆதாரம்.

(6) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமிக்கப்படும் ஒவ்வொரு நபரும், அவர் தனது பதவியில் நுழைவதற்கு முன், ஜனாதிபதி அல்லது அவர் சார்பாக நியமிக்கப்பட்ட சிலருக்கு முன், குறிப்பிட்ட படிவத்தின்படி ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை உருவாக்கி சந்தா செலுத்த வேண்டும். மூன்றாவது அட்டவணையில் உள்ள நோக்கத்திற்காக.

(7) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாகப் பதவி வகித்த எந்த ஒரு நபரும், இந்திய எல்லைக்குள் உள்ள எந்தவொரு அதிகாரத்திற்கும் முன்பாக எந்த நீதிமன்றத்திலும் வாதிடவோ அல்லது செயல்படவோ கூடாது.

பிரிவு 125: நீதிபதிகளின் சம்பளம் போன்றவை

(1) உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் சம்பளம் மற்றும் அதன் சார்பாக ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரை, இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊதியங்கள் வழங்கப்படும்.

(2) ஒவ்வொரு நீதிபதியும் அத்தகைய சலுகைகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் விடுப்பு மற்றும் ஓய்வூதியம் தொடர்பான அத்தகைய உரிமைகளுக்கு அவ்வப்போது பாராளுமன்றத்தால் அல்லது சட்டத்தின் கீழ் தீர்மானிக்கப்படும் மற்றும் அவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படும் வரை, அத்தகைய சலுகைகளுக்கு உரிமை உண்டு. இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படிகள் மற்றும் உரிமைகள்:

ஆனால், ஒரு நீதிபதியின் சிறப்புரிமைகள் அல்லது கொடுப்பனவுகள் அல்லது விடுப்பு அல்லது ஓய்வூதியம் தொடர்பான அவரது உரிமைகள் அவரது நியமனத்திற்குப் பிறகு அவருக்கு பாதகமாக மாறக்கூடாது.

பிரிவு 126: தற்காலிக தலைமை நீதிபதி நியமனம்

இந்தியத் தலைமை நீதிபதியின் பதவி காலியாக இருக்கும்போது அல்லது தலைமை நீதிபதி இல்லாத காரணத்தால் அல்லது வேறுவிதமாக அவரது பதவியின் கடமைகளைச் செய்ய இயலாமல் இருக்கும்போது, அலுவலகத்தின் கடமைகளை மற்ற நீதிபதிகளில் ஒருவரால் செய்ய வேண்டும். ஜனாதிபதியாக நீதிமன்றம் இந்த நோக்கத்திற்காக நியமிக்கலாம்.

பிரிவு 127: தற்காலிக நீதிபதிகள் நியமனம்

(1) நீதிமன்றத்தின் எந்த அமர்வையும் நடத்தவோ அல்லது தொடரவோ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் கோரம் எந்த நேரத்திலும் இல்லை என்றால், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, குடியரசுத் தலைவரின் முந்தைய ஒப்புதலுடன் மற்றும் ஆலோசனைக்குப் பிறகு சம்பந்தப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி, நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமனம் செய்வதற்கு முறையாகத் தகுதியுடைய ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியின், தேவைப்படும் காலத்திற்கு, தற்காலிக நீதிபதியாக, நீதிமன்ற அமர்வுகளில் ஆஜராகுமாறு எழுத்துப்பூர்வமாகக் கோருகிறார். உச்சநீதிமன்றம் இந்திய தலைமை நீதிபதியால் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

(2) அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதியின் கடமை, அவரது அலுவலகத்தின் மற்ற கடமைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில், உச்ச நீதிமன்ற அமர்வுகளில் கலந்துகொள்வது மற்றும் அவரது வருகை தேவைப்படும் காலம், மற்றும் அவர் கலந்துகொள்வது, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் அனைத்து அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை நிறைவேற்றும்.

பிரிவு 128: உச்ச நீதிமன்ற அமர்வுகளில் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளின் வருகை

இந்த அத்தியாயத்தில் எது இருந்தபோதிலும், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி எந்த நேரத்திலும், குடியரசுத் தலைவரின் முந்தைய ஒப்புதலுடன், உச்ச நீதிமன்றம் அல்லது பெடரல் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாகப் பதவி வகித்தவர் அல்லது அந்தப் பதவியை வகித்தவர் யாரையும் கோரலாம். ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் செய்ய தகுதியுடையவர் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக அமர்ந்து செயல்பட தகுதியுடையவர், மேலும் அவ்வாறு கோரப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரும் அவ்வாறு அமர்ந்து செயல்படும் போது, ஜனாதிபதியின் உத்தரவுப்படி கொடுப்பனவுகள் அனைத்து அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் சிறப்புரிமைகளை தீர்மானிக்கலாம் மற்றும் வைத்திருக்கலாம், ஆனால் அந்த நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக கருதப்படக்கூடாது:

ஆனால், இந்த கட்டுரையில் உள்ள எதுவும், அவர் சம்மதிக்காத வரையில், மேற்கூறிய அத்தகைய நபர் எவரும் அந்த நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக அமர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்று கருதக்கூடாது.

பிரிவு 129: உச்ச நீதிமன்றம் பதிவு நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும்

உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு பதிவு நீதிமன்றமாக இருக்கும் மற்றும் தன்னை அவமதித்ததற்காக தண்டிக்கும் அதிகாரம் உட்பட அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கும்.

பிரிவு 130: உச்ச நீதிமன்றத்தின் இருக்கை

உச்ச நீதிமன்றம் டெல்லியில் அல்லது இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன், அவ்வப்போது நியமிக்கக்கூடிய பிற இடங்களில் அல்லது இடங்களில் அமர்கிறது.

பிரிவு 131: உச்ச நீதிமன்றத்தின் அசல் அதிகார வரம்பு

இந்த அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றம், வேறு எந்த நீதிமன்றத்தையும் தவிர்த்து, எந்தவொரு சர்ச்சையிலும் அசல் அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்கும் -

(அ) இந்திய அரசுக்கும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கும் இடையே; அல்லது

(ஆ) இந்திய அரசுக்கும் எந்த மாநிலத்திற்கும் ஒருபுறம் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிற மாநிலங்கள் மறுபுறம்; அல்லது

(c) இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையே.

சட்டப்பூர்வ உரிமையின் இருப்பு அல்லது அளவு சார்ந்துள்ள ஏதேனும் கேள்வி (சட்டம் அல்லது உண்மையா) சம்பந்தப்பட்ட தகராறு என்றால்:

இந்த அதிகார வரம்பு, இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு முன் நுழைந்த அல்லது செயல்படுத்தப்பட்ட, அத்தகைய தொடக்கத்திற்குப் பிறகு செயல்பாட்டில் தொடரும் எந்தவொரு ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கை, நிச்சயதார்த்தம், சனத் போன்ற பிற ஒத்த கருவிகளால் எழும் சர்ச்சைக்கு நீட்டிக்கப்படாது. அத்தகைய தகராறில் கூறப்பட்ட அதிகார வரம்பு நீட்டிக்கப்படாது என்று வழங்குகிறது.

பிரிவு 131A: மத்திய சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் கேள்விகள் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் நிர்வாக அதிகார வரம்பு

- ரத்து செய்யப்பட்டது.

பிரிவு 132: சில வழக்குகளில் உயர் நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீடுகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

(1) ஒரு சிவில், கிரிமினல் அல்லது பிற வழக்காக இருந்தாலும், உயர் நீதிமன்றம் 134A இன் கீழ் சான்றளித்தால், இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் இறுதி உத்தரவின் எந்தத் தீர்ப்பு, ஆணை ஆகியவற்றிலிருந்து உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்ய வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பின் விளக்கம் தொடர்பான சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியது.

(3) அத்தகைய சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டால், மேற்கூறிய எந்தவொரு கேள்வியும் தவறாக முடிவெடுக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் வழக்கில் உள்ள எந்தவொரு தரப்பினரும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

விளக்கம்: இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கத்திற்காக, "இறுதி உத்தரவு" என்ற சொற்றொடரில், மேல்முறையீட்டாளருக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டால், வழக்கின் இறுதித் தீர்ப்பிற்குப் போதுமானதாக இருக்கும் ஒரு சிக்கலைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு உத்தரவை உள்ளடக்கியது.

பிரிவு 133: சிவில் விவகாரங்கள் தொடர்பாக உயர் நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரும் மேல்முறையீடுகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

(1) 134A-யின் கீழ் உயர்நீதிமன்றம் சான்றளித்தால், இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் சிவில் நடவடிக்கையில் ஏதேனும் தீர்ப்பு, ஆணை அல்லது இறுதி உத்தரவு உச்ச நீதிமன்ற அறைக்கு மேல்முறையீடு செய்யப்படும்.

(அ) வழக்கு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியது; மற்றும்

(ஆ) உயர் நீதிமன்றத்தின் கருத்துப்படி, உச்ச நீதிமன்றத்தால் இந்த கேள்விக்கு முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

(2) பிரிவு 132 இல் எதனையும் மீறி, உட்பிரிவு (1) இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யும் எந்தவொரு தரப்பினரும், இந்த அரசியலமைப்பின் விளக்கம் குறித்த சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வி தவறாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதற்கு, அத்தகைய மேல்முறையீட்டின் அடிப்படைகளில் ஒன்றாக வலியுறுத்தலாம்.

(3) இந்தக் கட்டுரையில் எதனையும் மீறி, ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியின் தீர்ப்பு, ஆணை அல்லது இறுதி உத்தரவில் இருந்து, சட்டப்படி நாடாளுமன்றம் வழங்காத வரையில், மேல்முறையீடு எதுவும் செய்யக்கூடாது.

பிரிவு 134: குற்றவியல் விவகாரங்கள் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

(1) உயர் நீதிமன்றம் என்றால், இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் நடவடிக்கையில் ஏதேனும் தீர்ப்பு, இறுதி உத்தரவு அல்லது தண்டனை ஆகியவற்றிலிருந்து மேல்முறையீடு உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருக்கும் -

(அ) மேல்முறையீட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரை விடுவிப்பதற்கான உத்தரவை மாற்றியமைத்து அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்துள்ளார்; அல்லது

(ஆ) அதன் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட நீதிமன்றத்திலிருந்து எந்தவொரு வழக்கையும் விசாரணைக்காக வாபஸ் பெற்றுள்ளது மற்றும் அத்தகைய விசாரணையில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைக் குற்றவாளியாகக் கண்டறிந்து அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தது; அல்லது

(c) இந்த வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு ஏற்றது என்று பிரிவு 134A இன் கீழ் சான்றளிக்கப்பட்டது:

துணைப்பிரிவு (c) இன் கீழ் ஒரு மேல்முறையீடு, பிரிவு 145 இன் பிரிவு (1) இன் கீழ் செய்யப்படும் அத்தகைய விதிகளுக்கு உட்பட்டது மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் நிறுவக்கூடிய அல்லது கோரக்கூடிய நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது.

(2) இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் கிரிமினல் நடவடிக்கையில் ஏதேனும் தீர்ப்பு, இறுதி உத்தரவு அல்லது தண்டனையிலிருந்து மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்கவும், விசாரிக்கவும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நாடாளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் மேலும் அதிகாரங்களை வழங்கலாம். அத்தகைய சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு 134A: உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான சான்றிதழ்

ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றமும், விதி 132 இன் ஷரத்து (1) அல்லது 133 இன் ஷரத்து (1) அல்லது பிரிவு 134 இன் ஷரத்து (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தீர்ப்பு,

ஆணை, இறுதி உத்தரவு அல்லது தண்டனையை நிறைவேற்றுதல் அல்லது வழங்குதல்.

(அ) அது பொருத்தமானதாகக் கருதினால், அதன் சொந்த இயக்கத்தில் செய்யலாம்; மற்றும்

(ஆ) ஒரு வாய்வழி விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டால், பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினரால் அல்லது அதன் சார்பாக, அத்தகைய தீர்ப்பை நிறைவேற்றிய பிறகு அல்லது உடனடியாக, இறுதி உத்தரவு அல்லது தண்டனையை ஆணை,

132, பிரிவு (1) அல்லது பிரிவு (1) அல்லது கட்டுரை 133 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இயல்பின் சான்றிதழா அல்லது, அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட அல்லது செய்த பிறகு, விரைவில் தீர்மானிக்கவும். பிரிவு 134 இன் உட்பிரிவு (1) இன் ஷரத்து (c) அந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை கொடுக்கப்படலாம்.

பிரிவு 135: உச்ச நீதிமன்றத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தற்போதைய சட்டத்தின் கீழ் பெடரல் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்

சட்டப்படி பாராளுமன்றம் வேறுவிதமாக வழங்காத வரை, ஃபெடரல் நீதிமன்றத்தால் அந்த விவகாரம் தொடர்பான அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் உடனடியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், 133 அல்லது பிரிவு 134 இன் விதிகள் பொருந்தாத எந்தவொரு விஷயத்திற்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரங்கள் இருக்கும். தற்போதுள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு முன்.

பிரிவு 136: உச்ச நீதிமன்றத்தால் மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதி

(1) இந்த அத்தியாயத்தில் எதுவும் இருந்தபோதிலும், உச்ச நீதிமன்றம் அதன் விருப்பப்படி, எந்தவொரு தீர்ப்பு, ஆணை, தீர்மானம், தண்டனை அல்லது உத்தரவு ஆகியவற்றிலிருந்து மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதி வழங்கலாம். இந்தியாவின்.

(2) பிரிவு (1) இல் உள்ள எதுவும் ஆயுதப்படைகள் தொடர்பான எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட எந்த நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட எந்தவொரு தீர்ப்பு, நிர்ணயம், தண்டனை அல்லது உத்தரவுக்கு பொருந்தாது.

பிரிவு 137: உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் அல்லது உத்தரவுகளை மதிப்பாய்வு செய்யவும்

பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் அல்லது 145 வது பிரிவின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட எந்த விதிகளுக்கும் உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றம் எந்த தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவை பிறப்பித்தாலும் மறுபரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் உள்ளது.

பிரிவு 138: உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துதல்

(1) பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் வழங்கக்கூடிய யூனியன் பட்டியலில் உள்ள எந்தவொரு விஷயத்திலும் உச்ச நீதிமன்றம் அத்தகைய கூடுதல் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

(2) இந்திய அரசும் எந்த மாநில அரசும் சிறப்பு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வழங்கக்கூடிய எந்தவொரு விஷயத்திலும் உச்ச நீதிமன்றம் அத்தகைய கூடுதல் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும் உச்ச நீதிமன்றம்.

பிரிவு 139: சில ரிட்களை வெளியிடுவதற்கான அதிகாரங்களை உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்தல்

சட்டப்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை அல்லாத வேறு எந்த நோக்கங்களுக்காகவும் ஹேபியஸ் கார்பஸ், மாண்டமஸ், தடை, க்வோ வாரண்டோ மற்றும் சர்டியோராரி அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை உள்ளடக்கிய உத்தரவுகள், உத்தரவுகள் அல்லது ரிட்களை வெளியிடுவதற்கான அதிகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நாடாளுமன்றம் வழங்கலாம். (2) கட்டுரை 32.

பிரிவு 139A: சில வழக்குகளை மாற்றுதல்

(1) உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உயர் நீதிமன்றங்கள் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு முன்பாக அதே அல்லது கணிசமாக அதே போன்ற சட்டக் கேள்விகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் நிலுவையில் இருக்கும் பட்சத்தில், உச்ச நீதிமன்றம் அதன் சொந்த இயக்கம் அல்லது விண்ணப்பம் மூலம் திருப்தி அடைந்தது இந்தியாவின் அட்டர்னி-ஜெனரல் அல்லது அத்தகைய கேள்விகள் பொதுவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகள் என்றால், உச்ச நீதிமன்றம் உயர் நீதிமன்றங்களின் உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள வழக்கு அல்லது வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறலாம் மற்றும் அனைத்து வழக்குகளையும் தானே தீர்க்கலாம்:

ஆனால், உச்ச நீதிமன்றம் இந்தச் சட்டத்தின் கேள்விகளைத் தீர்மானித்த பிறகு, அவ்வாறு திரும்பப் பெறப்பட்ட எந்தவொரு வழக்கையும் அதன் தீர்ப்பின் நகலுடன் அந்த வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்திற்குத் திருப்பித் தரலாம், மேலும் உயர்நீதிமன்றம் அதைப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு தொடரும். அத்தகைய தீர்ப்புக்கு இணங்க வழக்கை தீர்ப்பதற்கு.

(2) உச்ச நீதிமன்றம், நீதியின் முடிவுகளுக்காக அவ்வாறு செய்வது உசிதமானது எனக் கருதினால், எந்தவொரு உயர் நீதிமன்றத்திலும் நிலுவையில் உள்ள எந்தவொரு வழக்கு, மேல்முறையீடு அல்லது பிற நடவடிக்கைகளை வேறு எந்த உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் மாற்றலாம்.

பிரிவு 140: உச்ச நீதிமன்றத்தின் துணை அதிகாரங்கள்

நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பை மிகவும் திறம்பட செயல்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக தேவையான அல்லது விரும்பத்தக்கதாக தோன்றக்கூடிய இந்த அரசியலமைப்பின் எந்த விதிகளுக்கும் முரணாக இல்லாத கூடுதல் அதிகாரங்களை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழங்குவதற்கு பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யலாம். அல்லது இந்த அரசியலமைப்பின் கீழ்.

பிரிவு 141: உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம் அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கட்டுப்படும்

உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம் இந்தியாவின் எல்லைக்குள் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கட்டுப்படும்.

பிரிவு 142: உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைகள் மற்றும் உத்தரவுகளை அமல்படுத்துதல் மற்றும் கண்டுபிடிப்பு போன்ற உத்தரவுகள்.

(1) உச்ச நீதிமன்றம் தனது அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி, எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும் அல்லது அதன் முன் நிலுவையில் உள்ள விஷயத்தில் முழுமையான நீதியை வழங்குவதற்குத் தேவையான அத்தகைய ஆணையை அல்லது அத்தகைய உத்தரவை பிறப்பிக்கலாம், மேலும் அவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்ட எந்தவொரு ஆணையும் அல்லது அவ்வாறு செய்யப்பட்ட உத்தரவும் முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் இந்தியப் பிரதேசம் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய வகையில், குடியரசுத் தலைவர் ஆணை மூலம் பரிந்துரைக்கக்கூடிய வகையில், அவ்வாறு செய்யப்படும் வரை.

(2) பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றம், இந்தியாவின் முழுப் பகுதியையும் பொறுத்தமட்டில், எவரின் வருகையைப் பாதுகாப்பதற்காக எந்த உத்தரவையும் பிறப்பிக்க அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது. நபர், ஏதேனும் ஆவணங்களைக் கண்டறிதல் அல்லது தயாரித்தல் அல்லது தன்னைத்தானே அவமதித்ததற்கான விசாரணை அல்லது தண்டனை.

பிரிவு 143: உச்ச நீதிமன்றத்தைக் கலந்தாலோசிக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்

(1) எப்பொழுதாவது சட்டம் அல்லது உண்மை பற்றிய கேள்வி எழுந்திருப்பதாகவோ அல்லது எழ வாய்ப்புள்ளதாகவோ குடியரசுத் தலைவருக்குத் தோன்றினால், அது உச்சபட்ச கருத்தைப் பெறுவது பொருத்தமானது, அத்தகைய இயல்புடையது மற்றும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதன் மீது நீதிமன்றம், அவர் கேள்வியை அந்த நீதிமன்றத்திற்கு பரிசீலனைக்கு அனுப்பலாம் மற்றும்

நீதிமன்றம், அது தகுந்ததாக கருதும் விசாரணைக்குப் பிறகு, குடியரசுத் தலைவருக்கு அதன் கருத்தை தெரிவிக்கலாம்.

(2) குடியரசுத் தலைவர், 131 வது பிரிவின் விதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்த வகையிலும், மேற்கூறிய விதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையான சர்ச்சையை கருத்துக்காக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பலாம், மேலும் உச்ச நீதிமன்றம் தனக்குத் தகுந்ததாகக் கருதும் விசாரணைக்குப் பிறகு, குடியரசுத் தலைவருக்கு அறிக்கை அளிக்கும். அதன் கருத்து.

பிரிவு 144: சிவில் மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உதவியாக செயல்பட வேண்டும்

இந்திய எல்லையில் உள்ள அனைத்து அதிகாரிகள், சிவில் மற்றும் நீதித்துறை, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உதவியாக செயல்பட வேண்டும்.

பிரிவு 144A: சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பான கேள்விகளை தீர்ப்பதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள்

{...} – ரத்து செய்யப்பட்டது

பிரிவு 145: நீதிமன்ற விதிகள் போன்றவை.

(1) பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றம் அவ்வப்போது, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன், பொதுவாக நீதிமன்றத்தின் நடைமுறை மற்றும் நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்கலாம் -

(அ) நீதிமன்றத்தின் முன் பயிற்சி செய்யும் நபர்கள் குறித்த விதிகள்;

(ஆ) மேல்முறையீடுகளை விசாரிப்பதற்கான நடைமுறை மற்றும் மேல்முறையீடுகள் தொடர்பான பிற விஷயங்களின் விதிகள், நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்ய வேண்டிய நேரம் உட்பட;

(c) பகுதி III ஆல் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளில் ஏதேனும் ஒன்றைச் செயல்படுத்துவதற்கான நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய விதிகள்;

(சிசி) பிரிவு 139A இன் கீழ் நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகள் குறித்த விதிகள்;

(d) பிரிவு 134 இன் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவு (c) இன் கீழ் மேல்முறையீடுகளின் பொழுதுபோக்குக்கான விதிகள்;

(e) நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்படும் தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவை மறுஆய்வு செய்யக்கூடிய நிபந்தனைகள் மற்றும் நீதிமன்றத்திற்கான விண்ணப்பங்கள் அல்லது அத்தகைய மறுஆய்வுக்கு உள்ளிடப்படும் நேரம் உட்பட அத்தகைய மறுஆய்வுக்கான நடைமுறைகள் பற்றிய விதிகள்;

(f) நீதிமன்றத்தில் நடக்கும் எந்தவொரு நடவடிக்கைகளின் செலவுகள் மற்றும் தற்செயலான வழக்குகள் மற்றும் அதில் உள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு விதிக்கப்படும் கட்டணங்கள் பற்றிய விதிகள்;

(ஜி) ஜாமீன் வழங்குவதற்கான விதிகள்;

(எச்) நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான விதிகள்;

(i) நீதிமன்றத்திற்கு அற்பமானதாகவோ அல்லது எரிச்சலூட்டுவதாகவோ அல்லது தாமதத்தின் நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதாகவோ தோன்றும் எந்த மேல்முறையீட்டின் சுருக்கமான தீர்வை வழங்கும் விதிகள்;

(j) பிரிவு 317 இன் பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விசாரணைகளுக்கான நடைமுறை பற்றிய விதிகள்.

(2) உட்பிரிவு (3) விதிகளுக்கு உட்பட்டு, இந்தக் கட்டுரையின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகள் எந்தவொரு நோக்கத்திற்காகவும் உட்கார வேண்டிய குறைந்தபட்ச நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்கலாம் மற்றும் ஒற்றை நீதிபதிகள் மற்றும் பிரிவு நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களை வழங்கலாம்.

(3) இந்த அரசியலமைப்பின் விளக்கம் அல்லது பிரிவு 143 இன் கீழ் ஏதேனும் குறிப்பைக் கேட்கும் நோக்கத்திற்காக சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு வழக்கையும் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக அமர வேண்டிய நீதிபதிகளின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை ஐந்து ஆகும்:

ஆனால், பிரிவு 132 தவிர, இந்த அத்தியாயத்தின் ஏதேனும் விதிகளின் கீழ் மேல்முறையீட்டை விசாரிக்கும் நீதிமன்றம், ஐந்துக்கும் குறைவான நீதிபதிகளைக் கொண்டிருக்கும்போது, மேல்முறையீட்டின் விசாரணையின் போது, மேல்முறையீடு கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியது என்று திருப்தி அடையும். இந்த அரசியலமைப்பின் விளக்கத்திற்கான சட்டம், மேல்முறையீட்டை தீர்ப்பதற்கு எது அவசியம் என்பதை தீர்மானிப்பது, அத்தகைய நீதிமன்றம் அத்தகைய கேள்வியை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு வழக்கையும் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக இந்த உட்பிரிவின்படி அமைக்கப்பட்ட நீதிமன்றத்திற்கு கருத்து தெரிவிக்கும். கருத்தைப் பெற்றவுடன், அத்தகைய கருத்துக்கு இணங்க மேல்முறையீட்டை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

(4) திறந்த நீதிமன்றத்தைத் தவிர உச்ச நீதிமன்றத்தால் எந்தத் தீர்ப்பும் வழங்கப்படாது, மேலும் திறந்த நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்படும் கருத்தின்படி 143 வது பிரிவின் கீழ் எந்த அறிக்கையும் செய்யப்படாது.

(5) வழக்கின் விசாரணையில் இருக்கும் பெரும்பான்மையான நீதிபதிகளின் ஒப்புதலைத் தவிர, எந்தவொரு தீர்ப்பும் மற்றும் அத்தகைய கருத்து உச்ச நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படாது, ஆனால் இந்த உட்பிரிவில் உள்ள எதுவும்

ஒப்புக்கொள்ளாத நீதிபதியைத் தடுப்பதாகக் கருதப்படாது. மாறுபட்ட தீர்ப்பு அல்லது கருத்தை வழங்குவதில் இருந்து.

பிரிவு 146: அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் செலவுகள்

(1) உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்களின் நியமனங்கள், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி அல்லது நீதிமன்றத்தின் பிற நீதிபதி அல்லது அதிகாரியால் அவர் வழிநடத்தும்:

ஆனால், குடியரசுத் தலைவர் விதியின்படி, விதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழக்குகளில், யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே தவிர, நீதிமன்றத்துடன் இணைக்கப்படாத எந்த ஒரு நபரும் நீதிமன்றத்துடன் இணைக்கப்பட்ட எந்த அலுவலகத்திலும் நியமிக்கப்படக்கூடாது.

(2) பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்களின் சேவை நிபந்தனைகள், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி அல்லது வேறு சில நீதிபதிகள் அல்லது அதிகாரிகளால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளால் பரிந்துரைக்கப்படும். இந்த நோக்கத்திற்காக விதிகளை உருவாக்க இந்திய தலைமை நீதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நீதிமன்றம்:

ஆனால், இந்தப் பிரிவின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகள், சம்பளம், கொடுப்பனவுகள், விடுப்பு அல்லது ஓய்வூதியம் தொடர்பானவையாக இருந்தால், குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் தேவை.

(3) உச்ச நீதிமன்றத்தின் நிர்வாகச் செலவுகள், நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய அனைத்து சம்பளங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் உட்பட, இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும், மேலும் ஏதேனும் கட்டணம் அல்லது பிற பணம் நீதிமன்றம் அந்த நிதியின் ஒரு பகுதியை உருவாக்கும்.

கட்டுரை 147: விளக்கம்

இந்த அத்தியாயம் மற்றும் பகுதி VI இன் அத்தியாயம் V இல், இந்த அரசியலமைப்பின் விளக்கம் தொடர்பான சட்டத்தின் எந்தவொரு கணிசமான கேள்விக்கான குறிப்புகள், இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935 இன் விளக்கம் போன்ற சட்டத்தின் எந்தவொரு கணிசமான கேள்விக்கான குறிப்புகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்படும் (அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துதல் அல்லது கூடுதலாகச் சேர்க்கும் எந்தச் சட்டம்), அல்லது கவுன்சிலில் உள்ள ஏதேனும்

உத்தரவு அல்லது அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட உத்தரவு, அல்லது இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947 அல்லது அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட எந்த உத்தரவும் உட்பட.

தகவல்- உச்சநீதிமன்றம் தொடர்பான பிட்கள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சில விதிகள்/திருத்தங்கள் அரசியலமைப்புக்கு முரணானவை அல்லது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைப்பதாகக் கருதினால், உச்ச நீதிமன்றம் அதை ரத்து செய்யலாம். ஆனால் வேலைநிறுத்தம் என்பது அரசியலமைப்பில் உள்ள விதிகளை பறிக்காது. விதிகளை நீக்க, அந்த விதிகளை ரத்து செய்வதற்கான அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாவை நாடாளுமன்றம் முன்வைக்க வேண்டும்.

மாநில ஆளுநர் (பிரிவு 152-162)

அரசியலமைப்பின் ஆறாம் பகுதி இந்திய கூட்டாட்சியின் மற்ற பாதி, அதாவது மாநிலங்களைக் கையாள்கிறது. 152-237 வரையிலான கட்டுரை மாநிலங்கள் தொடர்பான பல்வேறு விதிகளைக் கையாள்கிறது. இது மாநிலங்களின் நிறைவேற்று, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறை பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. பிரிவு 152 மாநிலத்தின் வரையறையைப் பற்றி தெளிவுபடுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் அடுத்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு மாநிலங்களின் ஆளுநர்களின் பாத்திரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளை பட்டியலிடுகிறது.

அத்தியாயம் I.-பொது

கட்டுரை 152 : வரையறை

இந்த பகுதியில், சூழல் இல்லையெனில், "மாநிலம்" என்ற சொற்றொடரில் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் சேர்க்கப்படவில்லை.

அத்தியாயம் II.-நிர்வாகி

கவர்னர்

பிரிவு 153: மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள்

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு ஆளுநர் இருப்பார்:

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஒரே நபரை ஆளுநராக நியமிப்பதை இந்தக் கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் தடுக்காது.

பிரிவு 154: அரசின் நிர்வாக அதிகாரம்

(1) மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, இந்த அரசியலமைப்பின்படி அவருக்கு நேரடியாகவோ அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகவோ செயல்படுத்தப்படும்.

(2) இந்தக் கட்டுரையில் எதுவும் இல்லை-

(அ) வேறு எந்த அதிகாரத்தின் மீதும் தற்போதுள்ள சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட எந்தப் பணிகளையும் ஆளுநருக்கு மாற்றுவதாகக் கருதப்படுதல்; அல்லது

(ஆ) ஆளுநருக்குக் கீழ்ப்பட்ட எந்த அதிகாரத்தின் மீதும் நாடாளுமன்றம் அல்லது மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் சட்டப் பணிகளை வழங்குவதைத் தடுக்கிறது.

பிரிவு 155: கவர்னர் நியமனம்

ஒரு மாநிலத்தின் கவர்னர் ஜனாதிபதியால் அவரது கை மற்றும் முத்திரையின் கீழ் உத்தரவு மூலம் நியமிக்கப்படுவார்.

பிரிவு 156: ஆளுநரின் பதவிக்காலம்

(1) குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் போது ஆளுநர் பதவி வகிப்பார்.

(2) ஆளுநர், குடியரசுத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம்.

(3) இக்கட்டுரையின் மேற்கூறிய விதிகளுக்கு உட்பட்டு, கவர்னர் ஒருவர் தனது பதவியில் நுழைந்த தேதியிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் பதவியில் இருப்பார்:

ஆனால், ஒரு ஆளுநர், அவரது பதவிக்காலம் முடிவடைந்த போதிலும், அவரது வாரிசு தனது பதவியில் நுழையும் வரை தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பார்.

பிரிவு 157: ஆளுநராக நியமனம் செய்வதற்கான தகுதிகள்

இந்தியக் குடிமகனாக இருந்து முப்பத்தைந்து வயது நிறைவடையாதவரை, ஆளுநராக நியமிக்க எந்த நபரும் தகுதி பெற மாட்டார்கள்.

பிரிவு 158: கவர்னர் அலுவலகத்தின் நிபந்தனைகள்

(1) கவர்னர், முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்த மாநிலத்தின் நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் ஒரு அவையின் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது, மேலும் அத்தகைய ஏதேனும் ஒரு அவையின் நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்தால் மாநில ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டால், அவர் ஆளுநராக அவர் பதவிக்கு வரும் தேதியில் அந்த மாளிகையில் தனது இருக்கையை காலி செய்ததாகக் கருதப்படுவார்.

(2) கவர்னர் வேறு எந்த லாபப் பதவியையும் வகிக்கக் கூடாது.

(3) கவர்னர் தனது உத்தியோகபூர்வ இல்லங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு வாடகை செலுத்தாமல் உரிமையுடையவராக இருப்பார் மேலும், சட்டத்தால் பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள் மற்றும் அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரையில், இரண்டாம்

அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள்.

(3A) ஒரே நபர் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டால், ஆளுநருக்குச் செலுத்த வேண்டிய ஊதியங்கள் மற்றும் படிகள், குடியரசுத் தலைவர் உத்தரவின்படி தீர்மானிக்கும் விகிதத்தில் மாநிலங்களிடையே ஒதுக்கப்படும்.

(4) ஆளுநரின் ஊதியங்கள் மற்றும் படிகள் அவரது பதவிக் காலத்தில் குறைக்கப்படக்கூடாது.

பிரிவு 159: ஆளுநரால் உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி

ஆளுநரின் பணிகளைச் செய்யும் ஒவ்வொரு ஆளுநரும், ஆளுநரின் பணிகளைச் செய்யும் ஒவ்வொரு நபரும், அவரது அலுவலகத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன்பு, உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி முன்னிலையில் மாநிலம் தொடர்பான அதிகார வரம்பை அல்லது அவர் இல்லாத பட்சத்தில், மூத்தவராக ஆக்கிக் குழுசேர்வார். அந்த நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி, பின்வரும் வடிவத்தில் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி, அதாவது-

"நான், ஏபி, கடவுளின் பெயரில் சத்தியம் செய்கிறேன், நான் உறுதியாக உறுதியளிக்கிறேன்

.....(மாநிலத்தின் பெயர்) கவர்னர் பதவியை (அல்லது ஆளுநரின் செயல்பாடுகளை) உண்மையாக நிறைவேற்றி, என்னால் முடிந்தவரை அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தை பாதுகாக்கவும், பாதுகாக்கவும் மற்றும் பாதுகாக்கவும் நான் அர்ப்பணிப்பேன் (மாநிலத்தின் பெயர்) மக்களின் சேவை மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக நானே."

உறுப்புரை 160: குறிப்பிட்ட தற்செயல்களில் ஆளுநரின் செயல்பாடுகளை டிஸ்சார்ஜ் செய்தல்

இந்த அத்தியாயத்தில் வழங்கப்படாத எந்தவொரு தற்செயலிலும் ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநரின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்ததாகக் கருதும் குடியரசுத் தலைவர் அத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம்.

பிரிவு 161: மன்னிப்பு, முதலியவற்றை வழங்க ஆளுநரின் அதிகாரம்

ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநருக்கு மன்னிப்பு, தளர்வு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குதல் அல்லது தண்டனையை இடைநிறுத்துதல், நீக்குதல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. மாநிலம் விரிவடைகிறது.

பிரிவு 162: அரசின் நிர்வாக அதிகாரத்தின் அளவு

இந்த அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கும் விஷயங்களுக்கு நீட்டிக்கப்படும்:

ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் மற்றும் பாராளுமன்றம் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் கொண்ட எந்தவொரு விஷயத்திலும், மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் இந்த அரசியலமைப்பு அல்லது எந்த சட்டத்தால் வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது மற்றும் வரையறுக்கப்படும். யூனியன் அல்லது அதன் அதிகாரிகளின் மீது பாராளுமன்றத்தால்.

மாநில ஆளுநர் தொடர்பான தகவல் பிட்கள்

- ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் நிர்வாக அதிகாரங்கள், சட்டமன்றம் (நிதி அதிகாரங்கள் உட்பட) மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் என பரவலாக வகைப்படுத்தலாம்.
- மன்னிக்கும் அதிகாரம் ஆளுநருக்கு இருந்தாலும் மரண தண்டனையை மன்னிக்க முடியாது.
- 163 -167, 174-176, 200-201, 213, 217, 233-234 போன்ற தொடர்புடைய கட்டுரைகளும் உள்ளன, அவை ஒரு மாநில ஆளுநரின் செல்வாக்கு மண்டலத்தைத் தொடுகின்றன.
- குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்கு ஒரு மசோதாவை ஆளுநர் ஒதுக்கும்போது, ஆளுநரின் ஒப்புதல் தேவையில்லை (அப்போது குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் மட்டுமே தேவைப்படும்).
- குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஆளுநரால் ஒதுக்கப்பட்ட மாநில மசோதாவுக்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலை வழங்கக் கடமைப்பட்டவர் அல்ல.
- கவர்னர்களை மத்திய அரசு நீக்கம் : மத்தியில் புதிய அரசு பதவியேற்ற பிறகு, கவர்னர்களை மாற்றும் நடைமுறையை ஏற்க மறுத்து, 2010ல் உச்ச நீதிமன்றம், மாநில கவர்னர்களை தன்னிச்சையாகவும், கவர்னர்களாகவும் மாற்ற முடியாது என கூறியது. தலைமை நீதிபதி கே.ஜி.பாலகிருஷ்ணன் தலைமையிலான 5 நீதிபதிகள் கொண்ட அரசியல் சாசன அமர்வு, நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தை அல்லது பிற முறைகேடுகளுக்கு "நிர்பந்தமான" காரணங்களுக்காக மட்டுமே ஆளுநரை மாற்ற முடியும் என்று கூறியது. "நிர்பந்தமான காரணங்களின்" கீழ் மட்டுமே ஆளுநரை நீக்க முடியும்

என்றும், ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து கட்டாயக் காரணங்கள் என்ன என்பதும் பெஞ்ச் கூறியது. உத்தரப்பிரதேசம், குஜராத், ஹரியானா மற்றும் ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களின் ஆளுநர்களை முந்தைய UPA அரசாங்கம் நீக்கியதை எதிர்த்து 2004 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பாஜக எம்பி பிபி சிங்கால் தாக்கல் செய்த பொதுநல மனுவின் மீது இந்த முக்கிய முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

- குறிப்பு: தீர்ப்பு ஒரு முக்கியமான விதிவிலக்கை அளித்துள்ளது, இது இப்போது குடியரசுத் தலைவருக்கு பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழு அத்தகைய பரிந்துரையை வழங்குவதற்கு முன், ஆளுநரை நீக்குவதற்கான காரணங்களைக் கொண்ட கோப்பை உருவாக்க மத்திய அரசாங்கத்தை அனுமதிக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் கோப்பைத் திருப்பி அனுப்ப முடியும் என்றாலும், அமைச்சரவை தனது முடிவை மீண்டும் வலியுறுத்தும் பட்சத்தில் அவர் பரிந்துரையில் கையெழுத்திட வேண்டும். (நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தை அல்லது பிற முறைகேடுகளுக்கான "நிர்பந்தமான" காரணங்களின் அடிப்படையில் இந்த வழக்கு நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது.)

மாநில அமைச்சர்கள் குழு (கட்டுரைகள் 163-164)

அரசியலமைப்பின் ஆறாம் பகுதி இந்திய கூட்டாட்சியின் மற்ற பாதி, அதாவது மாநிலங்களைக் கையாள்கிறது. 152-237 வரையிலான கட்டுரை மாநிலங்கள் தொடர்பான பல்வேறு விதிகளைக் கையாள்கிறது. இது மாநிலங்களின் நிறைவேற்று, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறை பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. கட்டுரைகள் 163-164 மாநிலங்களில் உள்ள அமைச்சர்கள் குழு (CoM) பற்றியது.

பிரிவு 163: ஆளுநருக்கு உதவவும் ஆலோசனை வழங்கவும் அமைச்சர்கள் குழு

(1) ஆளுநரின் பணிகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் முதலமைச்சரைக் கொண்ட ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்க வேண்டும், இந்த அரசியலமைப்பின் கீழ் அல்லது அவர் தனது செயல்பாடுகளைச் செய்யத் தேவைப்படும் வரை அவை அவரது விருப்பப்படி.

(2) இந்த அரசியலமைப்பின்படி அல்லது அதன் கீழ் ஆளுநர் தனது விருப்பப்படி செயல்பட வேண்டிய விஷயமா அல்லது இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்தால், ஆளுநரின் முடிவு இறுதியானது மற்றும் செல்லுபடியாகும். ஆளுநரால் செய்யப்படும் எதையும் அவர் தனது விருப்பப்படி செயல்பட்டிருக்க வேண்டும்

அல்லது செய்திருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கேள்விக்குட்படுத்தப்படக்கூடாது.

(3) ஏதேனும், அப்படியானால், அமைச்சர்களால் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டதா என்ற கேள்வி எந்த நீதிமன்றத்திலும் விசாரிக்கப்படாது.

பிரிவு 164: அமைச்சர்களுக்கான பிற விதிகள்

(1) முதலமைச்சர் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார் மற்றும் மற்ற அமைச்சர்கள் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார்கள், மேலும் அமைச்சர்கள் ஆளுநரின் விருப்பத்தின் போது பதவியில் இருப்பார்கள்:

ஆனால், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஒரிசா மாநிலங்களில், பழங்குடியினர் நலத்துறைக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் ஒருவர் கூடுதலாக பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நலன் அல்லது வேறு எந்த வேலைக்கும் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

(1A) ஒரு மாநிலத்தில் அமைச்சர்கள் குழுவில் முதலமைச்சர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை பதினைந்து சதவீதத்திற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை:

ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் உட்பட அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டிற்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும்:

மேலும், அரசியலமைப்பு (தொண்ணூற்றாவது திருத்தம்) சட்டம், 2003 இன் தொடக்கத்தில் எந்த மாநிலத்திலும் அமைச்சர்கள் குழுவில் முதலமைச்சர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை மேற்கூறிய பதினைந்து சதவீதத்தை விட அதிகமாக இருந்தால். அல்லது முதல் விதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கை, அந்த மாநிலத்தின் மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை, அத்தகைய தேதியிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் இந்த ஷரத்தின் விதிகளுக்கு இணங்கக் கொண்டுவரப்படும்* (7.1.2004: அறிவிப்பு எண். SO 21(E), தேதியிட்ட 7.1.2004.) பொது அறிவிப்பின் மூலம் ஜனாதிபதி செய்யலாம்.

(1B) பத்தாவது அட்டவணையின் பத்தி 2ன் கீழ் அந்த அவையில் உறுப்பினராக இருப்பதற்குத் தகுதியில்லாத அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்றக் குழுவைக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுவார். ஷரத்து (1)-ன் கீழ் அவர் தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து, அத்தகைய உறுப்பினராக இருக்கும் அவரது பதவிக்காலம் முடிவடையும் தேதி வரையிலான காலத்திற்கு அல்லது அவர் சட்டப் பேரவைக்கு எந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறார் மாநிலம் அல்லது சட்டமன்றக் குழுவைக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் அவை, அத்தகைய காலம்

முடிவடைவதற்கு முன்பு, அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்படும் தேதி வரை, எது முந்தையதோ அதுவரை.

(2) அமைச்சர்கள் குழு மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

(3) ஒரு அமைச்சர் தனது பதவியில் நுழைவதற்கு முன், மூன்றாம் அட்டவணையில் உள்ள நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள படிவங்களின்படி, ஆளுநர் அவருக்கு பதவிப் பிரமாணங்களையும், ரகசிய காப்புப் பிரமாணங்களையும் செய்து வைப்பார்.

(4) எந்த ஒரு அமைச்சர், தொடர்ந்து ஆறு மாதங்கள் மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இல்லாதவர், அந்தக் காலக்கெடு முடிவடையும் போது, அமைச்சராக இருப்பதில் இருந்து விலகுவார்.

(5) அமைச்சர்களின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள், மாநில சட்டமன்றம் அவ்வப்போது சட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கலாம் மற்றும் மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் தீர்மானிக்கும் வரை, இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டபடி இருக்க வேண்டும்.

மாநில அமைச்சர்கள் குழு தொடர்பான தகவல் பிட்கள்

- அமைச்சர்கள் குழு இல்லாமல் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் இல்லை, ஆனால் ஆளுநருக்கு (ஜனாதிபதி ஆட்சியின் போது) இருக்கிறார்.
- அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஒரு மாநிலத்தில் அமைச்சர்கள் குழுவின் குறைந்தபட்ச பலம் 12 ஆகவும், அதிகபட்சமாக 15 சதவீத சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கும்.
- அமைச்சர்களுக்கான பிரமாணங்கள்: பதவிப் பிரமாணங்கள் மற்றும் ரகசிய காப்புப் பிரமாணங்கள்.
- ஆளுநருக்கு விருப்பமான அதிகாரங்கள் உள்ளன, விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்தி செய்யப்படும் செயல்களின் செல்லுபடியை கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது.

மாநில சட்டமன்றம் – பொதுவாக (பிரிவு 168-177)

பிரிவு 168: மாநிலங்களில் சட்டமன்றங்களின் அரசியலமைப்பு

(1) ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஆளுநரைக் கொண்ட ஒரு சட்டமன்றம் இருக்க வேண்டும், மற்றும்-

(அ) ஆந்திரப் பிரதேசம், தெலுங்கானா, உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் ஜம்மு காஷ்மீர் ஆகிய மாநிலங்களில், இரண்டு வீடுகள்;

(b) மற்ற மாநிலங்களில், ஒரு வீடு.

(2) ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் இரண்டு அவைகள் இருக்கும் இடத்தில், ஒன்று சட்டமன்றக் கவுன்சில் என்றும் மற்றொன்று சட்டமன்றம் என்றும் அறியப்படும், மேலும் ஒரே ஒரு அவை இருந்தால், அது சட்டமன்றம் என்று அறியப்படும்.

பிரிவு 169: மாநிலங்களில் சட்டமன்ற கவுன்சில்களை ஒழித்தல் அல்லது உருவாக்குதல்.

(1) கட்டுரை 168 இல் எது இருந்தபோதிலும், அத்தகைய கவுன்சிலைக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தின் சட்ட மேலவையை ஒழிப்பதற்கு அல்லது அத்தகைய கவுன்சில் இல்லாத மாநிலத்தில் அத்தகைய கவுன்சிலை உருவாக்குவதற்கு பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கலாம். சட்டமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை மற்றும் சபையின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை மற்றும் வாக்களிப்பதன் மூலம் மாநிலம் அதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிறது.

(2) ஷரத்து (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு சட்டமும் இந்த அரசியலமைப்பின் திருத்தத்திற்கான விதிகளைக் கொண்டிருக்கும், அவை சட்டத்தின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவசியமானவை மற்றும் பாராளுமன்றம் கருதக்கூடிய அத்தகைய துணை, தற்செயலான மற்றும் பின்விளைவு விதிகளையும் கொண்டிருக்கலாம். தேவையான.

(3) மேற்கூறிய எந்தவொரு சட்டமும், 368வது பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக இந்த அரசியலமைப்பின் திருத்தமாக கருதப்படாது.

உறுப்புரை 170: சட்டப் பேரவைகளின் அமைப்பு.

(1) கட்டுரை 333 இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றமும் ஐந்நூறுக்கு மிகாமலும், அறுபதுக்குக் குறையாமலும், மாநிலத்தின் பிராந்தியத் தொகுதிகளிலிருந்து நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

(2) பிரிவு (1) இன் நோக்கங்களுக்காக, ஒவ்வொரு மாநிலமும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும், அந்த வகையில் ஒவ்வொரு தொகுதியின் மக்கள்தொகைக்கும் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் இடையிலான விகிதம் நடைமுறைக்குக் கூடியவரை ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். மாநிலம் முழுவதும்.

விளக்கம்.-இந்த உட்பிரிவில், "மக்கள்தொகை" என்ற வெளிப்பாடு, தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் கண்டறியப்பட்ட மக்கள்தொகையைக் குறிக்கிறது:

2026 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கான தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படும் வரை, கடைசியாக முந்தைய மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட இந்த விளக்கத்தில் உள்ள குறிப்பு, 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும்.

(3) ஒவ்வொரு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு முடிந்ததும், ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் உள்ள மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிப்பதும் அத்தகைய அதிகாரத்தால் மறுசீரமைக்கப்படும் மற்றும் பாராளுமன்றம் சட்டத்தால் தீர்மானிக்கும் விதத்தில்:

அத்தகைய மறுசீரமைப்பு, அப்போதைய சட்டமன்றம் கலைக்கப்படும் வரை சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவத்தை பாதிக்காது:

மேலும், அத்தகைய மறுசீரமைப்பு குடியரசுத் தலைவர் உத்தரவின் பேரில் குறிப்பிடக்கூடிய தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் மற்றும் அத்தகைய மறுசீரமைப்பு நடைமுறைக்கு வரும் வரை, அத்தகைய மறுசீரமைப்பிற்கு முன்னர் உள்ள பிராந்திய தொகுதிகளின் அடிப்படையில் சட்டமன்றத்திற்கான எந்தவொரு தேர்தலும் நடத்தப்படலாம்:

2026 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கான தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படும் வரை, அதை மறுசீரமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை-

(i) 1971 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திலும் உள்ள மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கை; மற்றும்

(ii) இந்த பிரிவின் கீழ், 2001 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்கப்படக்கூடிய பிராந்தியத் தொகுதிகளாக அத்தகைய மாநிலத்தைப் பிரித்தல்.

பிரிவு 171: சட்ட மேலவைகளின் அமைப்பு.

(1) அத்தகைய கவுன்சிலைக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றக் குழுவில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை, அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்:

ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றக் குழுவில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை எந்த வகையிலும் நாற்பதுக்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது.

(2) பார்லிமென்ட் சட்டப்படி வேறுவிதமாக வழங்கும் வரை, ஒரு மாநிலத்தின் சட்டவாக்கக் குழுவின் அமைப்பு உட்பிரிவு (3) இல் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி இருக்க வேண்டும்.

(3) ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில்-

(அ) ஏறக்குறைய, மூன்றில் ஒரு பகுதியினர், நகராட்சிகள், மாவட்ட வாரியங்கள் மற்றும் மாநிலத்திலுள்ள பிற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்;

(ஆ) ஏறக்குறைய, பன்னிரண்டில் ஒரு பகுதியினர், இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள ஏதேனும் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகள் பட்டதாரிகளாக அல்லது குறைந்தபட்சம் மூன்று வருடங்களாக இருக்கும் மாநிலத்தில் வசிக்கும் நபர்களைக் கொண்ட வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். அத்தகைய பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரிக்கு சமமானதாக பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தகுதிகளை வைத்திருப்பது;

(c) ஏறக்குறைய, பன்னிரண்டில் ஒரு பகுதியினர், மேல்நிலைப் பள்ளியை விட தரத்தில் குறைவாக இல்லாத, மாநிலத்திற்குள் உள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகள் கற்பிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களைக் கொண்ட வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படலாம்;

(ஈ) ஏறக்குறைய எவ்வளவு முடியுமோ, அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இல்லாத நபர்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்;

(இ) எஞ்சியவை, பிரிவு (5)ன் விதிகளின்படி ஆளுநரால் பரிந்துரைக்கப்படும்.

(4) உட்பிரிவுகள் (a), (b) மற்றும் (c) உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய பிராந்திய தொகுதிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். மேற்கூறிய உட்பிரிவுகளின் கீழ் மற்றும் மேற்கூறிய

உட்பிரிவு (d) இன் கீழ் தேர்தல்கள் ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி நடத்தப்படும்.

(5) உட்பிரிவு (3) இன் உட்பிரிவின் (e) இன் கீழ் ஆளுநரால் பரிந்துரைக்கப்படும் உறுப்பினர்கள், கீழ்க்கண்ட விஷயங்கள், அதாவது:- இலக்கியம், அறிவியல், கலை போன்ற விஷயங்களில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ள நபர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். , கூட்டுறவு இயக்கம் மற்றும் சமூக சேவை.

பிரிவு 172: மாநில சட்டமன்றங்களின் காலம்.

(1) ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு சட்டமன்றமும், விரைவில் கலைக்கப்படாவிட்டால், அதன் முதல் கூட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தொடரும், இனிமேல் மற்றும் ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவடையும் காலாவதியானது சட்டமன்றத்தின் கலைப்பாக செயல்படும்:

ஆனால், அவசரநிலைப் பிரகடனம் நடைமுறையில் இருக்கும் போது, ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறைக்கு மிகாமல் ஒரு காலத்திற்கு பாராளுமன்றத்தால் சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்கப்படலாம் மற்றும் பிரகடனம் நிறுத்தப்பட்ட ஆறு மாதங்களுக்கு அப்பால் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நீட்டிக்கப்படாது. செயல்படும்.

(2) ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றக் குழு கலைக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டது அல்ல, ஆனால் அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் அதில் செய்யப்பட்ட விதிகளின்படி ஒவ்வொரு இரண்டாவது ஆண்டும் காலாவதியாகும் போது விரைவில் ஓய்வு பெறுவார்கள். சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் சார்பாக.

பிரிவு 173: மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர் தகுதி.

ஒரு நபர் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் ஒரு இடத்தை நிரப்புவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவராக இருக்கமாட்டார், அவர்-

(அ) இந்தியாவின் குடிமகன், மற்றும் தேர்தல் ஆணையத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சில நபர்களுக்கு முன்பாக மூன்றாம் அட்டவணையில் உள்ள நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தின்படி ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை உருவாக்கி, சந்தா செலுத்தியவர்;

(ஆ) சட்டமன்றத்தில் ஒரு இருக்கையின் விஷயத்தில், இருபத்தைந்து வயதுக்குக் குறையாத வயது மற்றும், சட்ட மேலவையில் இடம் பெற்றால், முப்பது வயதுக்குக் குறையாத வயது; மற்றும்

(c) பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் மூலமாகவும் அல்லது அதன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படக்கூடிய பிற தகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது.

பிரிவு 174: மாநில சட்டமன்றத்தின் அமர்வுகள், ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு.

(1) கவர்னர் அவ்வப்போது மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் அல்லது ஒவ்வொரு அவையையும் அவர் பொருத்தமாக நினைக்கும் நேரத்தில் மற்றும் இடத்தில் சந்திப்பதற்காக வரவழைப்பார், ஆனால் ஆறு

ஒரு அமர்வில் அதன் கடைசி அமர்வுக்கும் அடுத்த அமர்வில் அதன் முதல் அமர்விற்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதிக்கும் இடையில் மாதங்கள் தலையிடக்கூடாது.

(2) ஆளுநர் அவ்வப்போது இருக்கலாம்-

(அ) ஹவுஸ் அல்லது ஹவுஸை ஒத்திவைத்தல்;

(ஆ) சட்டமன்றத்தை கலைக்க வேண்டும்.

பிரிவு 175: ஆளுநருக்கு உரையாற்றுவதற்கும், அவை அல்லது வீடுகளுக்கு செய்திகளை அனுப்புவதற்கும் உள்ள உரிமை.

(1) ஆளுநர் சட்டப் பேரவையில் உரையாற்றலாம் அல்லது சட்டமன்றக் குழுவைக் கொண்ட மாநிலமாக இருந்தால், மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் அல்லது இரு அவைகளும் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கும், அதற்காக உறுப்பினர்களின் வருகை தேவைப்படலாம்.

(2) ஆளுநர், சட்டமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள ஒரு மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில் அல்லது மற்றபடி மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் இல்லம் அல்லது அவைகளுக்குச் செய்திகளை அனுப்பலாம், மேலும் எந்தச் செய்தி அனுப்பப்படுகிறதோ அந்த அவைக்கு எல்லா வசதிகளுடன் அனுப்பப்படும். கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய செய்தியின் மூலம் தேவைப்படும் எந்த விஷயமும்.

பிரிவு 176: ஆளுநரின் சிறப்பு உரை

(1) சட்டப் பேரவைக்கான ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகும் முதல் அமர்வின் தொடக்கத்திலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் முதல் கூட்டத் தொடரின் தொடக்கத்திலும், ஆளுநர் சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றுவார் அல்லது, ஒரு சட்டமன்றக் குழுவைக் கொண்ட மாநிலத்தின் விஷயத்தில், இரு அவைகளும் ஒன்றாகக் கூடி, அதன் அழைப்பிற்கான காரணங்களை சட்டமன்றத்திற்கு தெரிவிக்கின்றன.

(2) அவ்வாறான முகவரியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை விவாதிப்பதற்கான நேரத்தை ஒதுக்குவதற்காக சபை அல்லது சபையின் நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் விதிகளால் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

உறுப்புரை 177: அமைச்சர்கள் மற்றும் அட்வகேட் ஜெனரலின் உரிமைகள் சபைகளைப் பொறுத்த அளவில்.

ஒரு மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும், அட்வகேட்-ஜெனரலுக்கும் மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவை அல்லது ஒரு மாநிலம் சட்ட மேலவையைக்

கொண்டிருக்கும் பட்சத்தில், இரு அவைகளிலும் பேசுவதற்கும், இல்லையெனில் அதில் பங்கு பெறுவதற்கும் உரிமை உண்டு. மேலும் அவர் உறுப்பினராக பெயரிடப்பட்ட சட்டமன்றத்தின் எந்தவொரு குழுவிலும் பேசுவதற்கும், மற்றபடி நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதற்கும், இந்த கட்டுரையின் அடிப்படையில் வாக்களிக்க உரிமை இல்லை.

தகவல்- மாநில சட்டமன்றம் தொடர்பான பிட்கள்

1. தற்சமயம் ஆந்திரப் பிரதேசம், தெலுங்கானா, உத்திரப் பிரதேசம், பீகார், மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் ஜம்மு-காஷ்மீர் ஆகிய ஏழு மாநிலங்களில் இருசபை சட்டமன்றங்கள் உள்ளன.
2. ஒரு சட்டப் பேரவையின் (LA) அனுமதிக்கப்பட்ட பலம் 60 முதல் 500 வரை இருக்கும்.
3. ஒரு மாநிலத்தின் சட்ட மேலவையில் (LC) உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை, சட்டமன்றத்தில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.
4. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில், 1/3 உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், 1/12 பேர் மாநிலத்தில் வசிக்கும் பட்டதாரிகளைக் கொண்ட வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், 1/12 பேர் வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். கற்பித்தலில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களைக் கொண்ட, 1/3 பேர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், மீதமுள்ளவர்கள் ஆளுநரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார்கள். (உதாரணமாக, LC இன் மொத்த பலம் 48 ஆக இருந்தால், 16 பேர் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள், 16 பேர் LA ஆல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள், 4 பேர் பட்டதாரிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள், 4 பேர் ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் மற்றும் 8 பேர் ஆளுநரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.)

மாநிலத்தின் 3 உறுப்புகள்

மாநிலத்தின் 3 உறுப்புகள் - சட்டமன்றம், நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை. மேலும், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் DPSP களைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

சட்டமன்றம்

- பாராளுமன்ற அமர்வுகள்: ஒத்திவைப்பு, ஒத்திவைப்பு, கலைப்பு போன்றவை.

ஒத்திவைப்பு, ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு: வித்தியாசத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள்

செய்திகளில் ஒத்திவைப்பு, ஒத்திவைப்பு மற்றும் கலைப்பு என்ற சொற்களை அடிக்கடி பார்க்கிறோம். இந்த விதிமுறைகள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன?

இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு அமர்வு

இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் கூட்டத்தொடர் என்பது ஒரு சபையானது வணிகப் பரிவர்த்தனை செய்வதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் தொடர்ந்து கூடும் காலப்பகுதியாகும்.

பொதுவாக ஒரு வருடத்தில் மூன்று அமர்வுகள் இருக்கும். அவை பட்ஜெட் கூட்டத்தொடர் (பிப்ரவரி முதல் மே வரை); மழைக்கால அமர்வு (ஜூலை முதல் செப்டம்பர் வரை); மற்றும் குளிர்கால அமர்வு (நவம்பர் முதல் டிசம்பர் வரை).

ஒரு அமர்வில் பல கூட்டங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் இரண்டு அமர்வுகள் உள்ளன - காலை 11 மணி முதல் மதியம் 1 மணி வரை மற்றும் மதிய உணவிற்குப் பிறகு மதியம் 2 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை.

ஒத்திவைத்தல், ஒத்திவைத்தல், ஒத்திவைத்தல் அல்லது கலைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பாராளுமன்றக் கூட்டத்தை முடிக்க முடியும்.

தொழில்நுட்ப ரீதியாக, இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் அமர்வு என்பது ஒரு அவையின் முதல் அமர்வுக்கும் அதன் ஒத்திவைப்பு அல்லது கலைப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலம் ஆகும்.

ஒரு சபையின் ஒத்திவைப்பு மற்றும் ஒரு புதிய அமர்வில் அதன் மறுசீரமைப்புக்கு இடைப்பட்ட காலம் 'இடைவெளி' எனப்படும்.

அழைப்பது

அழைப்பாணை என்பது அனைத்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் சந்திக்க அழைக்கும் செயலாகும். நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையையும் அவ்வப்போது கூட்டுவது இந்திய ஜனாதிபதியின் கடமை.

நாடாளுமன்றத்தின் இரண்டு அமர்வுகளுக்கு இடையே அதிகபட்ச இடைவெளி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில்

கூறுவதானால், பாராளுமன்றம் வருடத்திற்கு இரண்டு முறையாவது கூட வேண்டும்.

ஒத்திவைப்பு

ஒரு ஒத்திவைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு ஒரு அமர்வில் வேலையை இடைநிறுத்துகிறது, இது மணிநேரம், நாட்கள் அல்லது வாரங்களாக இருக்கலாம். இந்த வழக்கில், மறுசீரமைப்பு நேரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒரு ஒத்திவைப்பு ஒரு அமர்வை மட்டுமே முடிக்கிறது மற்றும் அவையின் அமர்வு அல்ல.

ஒத்திவைக்கும் அதிகாரம் சபையின் தலைமை அதிகாரியிடம் உள்ளது.

ஒத்திவைப்பு சைன் டை

ஒத்திவைப்பு சைன் டை என்பது காலவரையின்றி நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தை முடிப்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சபை மறுசீரமைப்புக்கு ஒரு நாள் பெயரிடாமல் ஒத்திவைக்கப்படும் போது, அது ஒத்திவைப்பு சைன் டை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஒத்திவைக்கும் அதிகாரம் சபையின் தலைமை அதிகாரியிடம் உள்ளது.

குறிப்பு: ஒரு சபையின் தலைமை அதிகாரி, அவை ஒத்திவைக்கப்பட்ட தேதி அல்லது நேரத்திற்கு முன் அல்லது சபை ஒத்திவைக்கப்பட்ட பிறகு எந்த நேரத்திலும் சபையின் கூட்டத்தை அழைக்கலாம்.

ஒத்திவைப்பு

ஒத்திவைப்பு என்பது அரசியலமைப்பின் 85(2)(a) பிரிவின் கீழ் ஜனாதிபதியால் செய்யப்பட்ட உத்தரவின் மூலம் சபையின் அமர்வை முடிப்பதாகும். ஒத்திவைப்பு சபையின் அமர்வு மற்றும் அமர்வு இரண்டையும் முடிக்கிறது.

வழக்கமாக, அவைத் தலைமை அதிகாரியால் ஒத்திவைக்கப்பட்ட சில நாட்களுக்குள், அவையை ஒத்திவைப்பதற்கான அறிவிப்பை ஜனாதிபதி வெளியிடுவார். இருப்பினும், அவை அமர்வின் போது ஜனாதிபதியும் சபையை ஒத்திவைக்க முடியும்.

குறிப்பு: நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அறிவிப்புகளும் (பில்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கானவை தவிர) ஒத்திவைக்கப்படுவதில் காலாவதியானது மற்றும் அடுத்த அமர்வுக்கு புதிய அறிவிப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

கலைப்பு

ஒரு கலைப்பு ஏற்கனவே உள்ள சபையின் வாழ்நாளையே முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது, மேலும் பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்ட பிறகு ஒரு புதிய சபை அமைக்கப்படுகிறது.

ராஜ்யசபா நிரந்தர சபையாக இருப்பதால் கலைக்கப்படாது. மக்களவை மட்டுமே கலைக்கப்படும்.

மக்களவை கலைப்பு இரண்டு வழிகளில் நடைபெறலாம்:

1. தானியங்கி கலைப்பு: அதன் பதவிக்காலம் முடிவடைந்தவுடன் - ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது தேசிய அவசரகாலத்தின் போது நீட்டிக்கப்பட்ட விதிமுறைகள்.
2. குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவு: குடியரசுத் தலைவருக்கு கம்யூ., அதிகாரம் அளித்தால், பதவிக் காலம் முடிவதற்கு முன்பே அவர் மக்களவையைக் கலைக்க முடியும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நம்பிக்கை இழந்து எந்தக் கட்சியும் ஆட்சி அமைக்க முடியாத பட்சத்தில் அவர் மக்களவையை கலைக்கலாம். லோக்சபா அதன் வழக்கமான பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் கலைக்கப்பட்டால், கலைக்கப்பட்டதை திரும்பப் பெற முடியாது.

குறிப்பு: லோக்சபா கலைக்கப்படும் போது, மசோதாக்கள், பிரேரணைகள், தீர்மானங்கள், நோட்டீஸ்கள், மனுக்கள் மற்றும் பலவற்றின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அலுவல்களும் அல்லது அதன் குழுக்களும் காலாவதியாகிவிடும்.

சுருக்கம்

- ஒத்திவைப்பு - ஒரு அமர்வை முடிக்கிறது.
- ஒத்திவைப்பு - ஒரு அமர்வை முடிக்கிறது.
- கலைப்பு - ஒரு வீட்டின் ஆயுளை நிறுத்துகிறது.

இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகிறது?

இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகிறது?

மக்களவை மற்றும் சட்டப் பேரவைகள் மட்டுமே கலைக்கப்படும் என்பதை நினைவில் கொள்ளவும் (மற்றும் மாநிலங்களவை மற்றும் மாநில சட்டப் பேரவைக்கு கலைப்பு இல்லை).

லோக்சபா கலைக்கப்படும் போது, மசோதாக்கள், பிரேரணைகள், தீர்மானங்கள், நோட்டீஸ்கள், மனுக்கள் மற்றும் பலவற்றின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அலுவல்களும் அல்லது அதன் குழுக்களும் காலாவதியாகிவிடும். மேலும் தொடர, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மக்களவையில் அவை மீண்டும்

அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 107 மற்றும் 108 ஆகிய பிரிவுகள் இந்த விதிகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. பில்கள் காலாவதியாகும் நிலை பின்வருமாறு:

பில் காலாவதியாகும் சந்தர்ப்பங்கள்:

1. ஒரு மசோதா மக்களவையில் உருவானது, ஆனால் மக்களவையில் நிலுவையில் உள்ளது - காலாவதியாகிறது.
2. ஒரு மசோதா ராஜ்யசபாவால் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆனால் லோக்சபாவில் நிலுவையில் உள்ளது - காலாவதியானது.
3. ஒரு மசோதா லோக்சபாவால் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆனால் ராஜ்யசபாவில் நிலுவையில் உள்ளது - காலாவதியானது.
4. ஒரு மசோதா ராஜ்யசபாவில் உருவானது மற்றும் லோக்சபாவில் திருத்தங்களுடன் அந்த அவைக்கு திரும்பியது மற்றும் லோக்சபா கலைக்கப்பட்ட தேதியில் இன்னும் ராஜ்யசபாவில் நிலுவையில் உள்ளது.

பில் காலாவதியாகாத வழக்குகள்:

1. ராஜ்யசபாவில் நிலுவையில் உள்ள ஆனால் மக்களவையில் நிறைவேற்றப்படாத ஒரு மசோதா காலாவதியாகாது.
2. லோக்சபா கலைக்கப்படுவதற்கு முன் கூட்டுக் கூட்டத்தை நடத்துவது குறித்து ஜனாதிபதி அறிவித்திருந்தால், அது காலாவதியாகாது.
3. இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக நிலுவையில் உள்ளது.
4. இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, ராஜ்யசபாவை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக ஜனாதிபதியால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது.
5. சில நிலுவையில் உள்ள மசோதாக்கள் மற்றும் அனைத்து நிலுவையில் உள்ள உறுதிமொழிகளும் லோக்சபா கலைக்கப்பட்டதால், அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழுவால் பரிசீலிக்கப்படும்.

மாநில சட்டப் பேரவையில் ஒரு மசோதா எப்போது காலாவதியாகும்?

சட்ட மேலவை நிரந்தர வீடாக இருப்பதால் கலைக்கப்படாது. சட்டமன்றம் மட்டுமே கலைக்கப்படும். சட்டசபை கலைப்பு தொடர்பான மசோதாக்கள் காலாவதியாகும் நிலைப்பாடு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

பில் காலாவதியாகும் சந்தர்ப்பங்கள்:

1. சட்டசபையில் ஒரு மசோதா உருவானது, ஆனால் சட்டசபையில் நிலுவையில் உள்ளது - தோல்வி.
2. ஒரு மசோதா உருவாக்கப்பட்டு கவுன்சிலால் நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆனால்

சட்டசபையில் நிலுவையில் உள்ளது - தோல்விகள்.

3. ஒரு மசோதா சட்டசபையில் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆனால் கவுன்சிலில் நிலுவையில் உள்ளது - தோல்வி.

பில் காலாவதியாகாத வழக்குகள்:

1. சபையில் நிலுவையில் உள்ள ஆனால் சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்படாத ஒரு மசோதா காலாவதியாகாது.
2. ஒன்று அல்லது இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, ஆனால் ஆளுநரின் ஒப்புதலுக்காக நிலுவையில் இருந்தால் காலாவதியாகாது.
3. ஒன்று அல்லது இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, கவுன்சிலின் மறுபரிசீலனைக்காக குடியரசுத் தலைவரால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டாலும் காலாவதியாகாது.

கவனிக்க வேண்டிய புள்ளிகள்

- ஒத்திவைப்பு (ஒரு அமர்வின்) மசோதாக்கள் அல்லது சபையின் முன் நிலுவையில் உள்ள வேறு எந்த வணிகத்தையும் பாதிக்காது, மேலும் அவை மீண்டும் கூடும் போது மீண்டும் தொடங்கலாம்.
- (ஒரு அமர்வின்) ஒத்திவைப்பு மசோதாக்கள் அல்லது சபையின் முன் நிலுவையில் உள்ள வேறு எந்த வணிகத்தையும் பாதிக்காது. எவ்வாறாயினும், நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அறிவிப்புகளும் (பில்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கானவை தவிர) ஒத்திவைக்கப்படுவதில் காலாவதியாகும் மற்றும் அடுத்த அமர்வுக்கு புதிய அறிவிப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- லோக்சபா கலைக்கப்படும் போது, மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள், நோட்டீஸ்கள், மனுக்கள் மற்றும் அதன் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அலுவல்களும் அல்லது அதன் குழுக்களும் காலாவதியாகிவிடும்.
- பல்வேறு சட்டப்பூர்வ நிலைகளைக் கடந்த பின்னரே ஒரு மசோதா சட்டமாகிறது.
- 15வது மக்களவையின் முடிவில் 68 மசோதாக்கள் காலாவதியாகின. உதாரணங்களில் அடங்கும் - (1) அரசியலமைப்பு (108 வது திருத்தம்) மசோதா பாராளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றங்களில் பெண்களுக்கு 50 சதவீத இட ஒதுக்கீடு. (2) பஞ்சாயத்துகளில் பாதி இடங்களை பெண்களுக்கு ஒதுக்குவதற்கான அரசியலமைப்பு (110வது திருத்தம்) மசோதா. (3) அரசியலமைப்பு (112வது திருத்தம்) மசோதா, நகராட்சிகளில்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கை பெண்களுக்கு ஒதுக்குகிறது.

இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பான்மைகளின் வகைகள் - முழுமையான, பயனுள்ள, எளிமையான மற்றும் சிறப்பு பெரும்பான்மை

முழுமையான பெரும்பான்மைக்கும் பயனுள்ள பெரும்பான்மைக்கும் என்ன வித்தியாசம்? 368வது பிரிவின்படி தேவைப்படும் சிறப்புப் பெரும்பான்மையிலிருந்து எளிய பெரும்பான்மை எவ்வாறு வேறுபடுகிறது? குழப்பமான கேள்விகள்!

ஒரு தீர்மானம், பிரேரணை அல்லது மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான பெரும்பான்மையானது நோக்கத்தைப் பொறுத்து மாறுபடும்.

பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு இது மிகவும் குழப்பமான பகுதிகளில் ஒன்றாக இருப்பதால், இந்திய நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் வாக்களிக்கும்போது பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பான்மை வகை பற்றிய புதிய இடுகையை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்திய அரசியலமைப்பின் படி பெரும்பான்மைகளின் வகைகள்

இந்திய அரசியலமைப்பில் பெரும்பான்மையினரின் வெளிப்படையான வகைப்பாடு எதுவும் இல்லை. ஆனால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு கட்டுரைகளை கவனமாகப் படிப்பது நான்கு வகையான பெரும்பான்மைகளைப் பற்றிய யோசனையை வழங்கும்.

அவை முழுமையான பெரும்பான்மை, பயனுள்ள பெரும்பான்மை, எளிய பெரும்பான்மை மற்றும் சிறப்புப் பெரும்பான்மை. எளிதில் புரிந்து கொள்ள, நாங்கள் மீண்டும் சிறப்புப் பெரும்பான்மையை நான்கு துணை வகைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளோம்.

அறுதிப் பெரும்பான்மை

இது வீட்டின் மொத்த உறுப்பினர்களில் 50% க்கும் அதிகமான பெரும்பான்மையைக் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மக்களவையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 545 ஆக இருப்பதால், மக்களவையில் முழுமையான பெரும்பான்மை என்பது - 545ல் 50% கூட்டல் 1, அதாவது. 273.

அறுதிப் பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் வழக்குகள்: நாடாளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தின் இயல்பான அலுவல்களில் அறுதிப் பெரும்பான்மை பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால், இந்த பெரும்பான்மை பொதுத் தேர்தலின்போது, மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் ஆட்சி அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பயனுள்ள பெரும்பான்மை

வீட்டின் பயனுள்ள பெரும்பான்மை என்பது வீட்டின் பயனுள்ள பலத்தில் 50% க்கும் அதிகமானதாகும். மொத்த பலத்தில், காலியாக உள்ள இடங்களைக் கழிக்கிறோம் என்பதை இது குறிக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்பு "அனைத்து உறுப்பினர்களையும்" குறிப்பிடும் போது, அது பயனுள்ள பெரும்பான்மையை குறிக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, ராஜ்யசபாவில், மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையான 245 இல், 45 காலியிடங்கள் இருந்தால், வீட்டின் பலம் 200 ஆகும். பின்னர் பயனுள்ள பெரும்பான்மை 200 கூட்டல் 1 இல் 50%, அதாவது 101 ஆகும்.

பயனுள்ள பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்:

1. ஆர்எஸ்ஸில் துணைத் தலைவரை நீக்குதல் - பிரிவு 67(பி).
2. மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டப் பேரவையின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் பதவி நீக்கம்.

எளிய பெரும்பான்மை

இது 50% க்கும் அதிகமான உறுப்பினர்களில் கலந்துகொண்டு வாக்களிப்பதைக் குறிக்கிறது. இது செயல்பாட்டு பெரும்பான்மை அல்லது பணிபுரியும் பெரும்பான்மை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. எளிய பெரும்பான்மை என்பது நாடாளுமன்ற வணிகத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பான்மை வடிவமாகும். அரசியலமைப்பு அல்லது சட்டங்கள் எந்த வகையான பெரும்பான்மை தேவை என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை என்றால், எளிய பெரும்பான்மை வாக்களிக்க கருதப்படுகிறது.

எளிய பெரும்பான்மையைப் புரிந்து கொள்ள, மக்களவையின் நிலைமையைக் கருத்தில் கொள்வோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில், மொத்த பலமான 545 பேரில், 45 பேர் வரவில்லை மற்றும் 100 பேர் ஒரு பிரச்சினையில் வாக்களிக்கவில்லை. எனவே 400 உறுப்பினர்கள் மட்டுமே கலந்து கொண்டு வாக்களித்தனர். பின்னர் எளிய பெரும்பான்மை 400 பிளஸ் 1 இல் 50% ஆகும், அதாவது. 201.

சாதாரண மசோதாக்கள் இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தனிப் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

எளிய பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்:

1. சாதாரண/பணம்/நிதி மசோதாக்களை நிறைவேற்ற.
2. நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்/ ஒத்திவைப்பு தீர்மானம்/ தணிக்கை தீர்மானம்/ நம்பிக்கை பிரேரணையை நிறைவேற்ற.

3. லோக்சபாவில் துணை ஜனாதிபதியை நீக்குவதற்கு பெரும்பான்மை தேவை - A67(b).
4. நிதி அவசரநிலையை அறிவிக்க வேண்டும்.
5. மாநில அவசரநிலையை (ஜனாதிபதி ஆட்சி) பிரகடனப்படுத்த வேண்டும்.
6. மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களின் சபாநாயகர்/துணை சபாநாயகர் தேர்தல்.
7. 368 வது பிரிவின் கீழ் அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா, மாநிலங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும், மாநில சட்டமன்றங்களில் எளிய பெரும்பான்மை மட்டுமே தேவை.

சிறப்பு பெரும்பான்மை

முழுமையான, பயனுள்ள அல்லது எளிய பெரும்பான்மையைத் தவிர மற்ற அனைத்து வகையான பெரும்பான்மைகளும் சிறப்புப் பெரும்பான்மை என அழைக்கப்படுகின்றன. ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையானது 4 வகைகள், வெவ்வேறு உட்பிரிவுகளுடன்.

- வகை 1 - பிரிவு 249 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை.
- வகை 2 - பிரிவு 368 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை.
- வகை 3 - பிரிவு 368 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை + 50 சதவீத மாநில ஒப்புதல்.
- வகை 4 - A61 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை.

பிரிவு 249 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை

பிரிவு 249 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மைக்கு 2/3 உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மையாக கலந்து வாக்களிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ராஜ்யசபாவில் உள்ள 245 உறுப்பினர்களில், 150 பேர் மட்டுமே கலந்து கொண்டு வாக்களித்திருந்தால், பிரிவு 249 இன் படி தேவைப்படும் சிறப்புப் பெரும்பான்மை 101 ஆக இருக்கும்.

பிரிவு 249 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் வழக்குகள்: மாநிலப் பட்டியலில் சட்டங்களை உருவாக்க பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கும் ராஜ்யசபா தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற. (1 வருடம் வரை செல்லுபடியாகும், ஆனால் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் நீட்டிக்கப்படலாம்).

பிரிவு 368 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை

பிரிவு 368 இன் படி சிறப்பு பெரும்பான்மைக்கு 2/3 உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் வீட்டின் மொத்த பலத்தில் 50% க்கும் அதிகமானோர் வாக்களிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான அரசியலமைப்பு

திருத்த மசோதாக்களுக்கு இந்த வகை பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ராஜ்யசபாவில் அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற, 123 உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதுடன், மசோதாவுக்கு 2/3 க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஆதரவளித்து வாக்களிக்க வேண்டும்.

கட்டுரை 368 இன் படி சிறப்பு பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் வழக்குகள்:

1. கூட்டாட்சி முறையை பாதிக்காத அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும்.
2. SC/HC நீதிபதிகளை நீக்குதல்.
3. CEC/CAGஐ அகற்றுதல்.
4. தேசிய அவசரநிலையை அங்கீகரிப்பதற்கு இரு அவைகளிலும் 368வது பிரிவின்படி சிறப்பு பெரும்பான்மை தேவை.
5. சட்ட மேலவையை உருவாக்க/அழிப்பதற்கான மாநில சட்டமன்றத்தின் தீர்மானம் (பிரிவு 169).

பிரிவு 368 மற்றும் மாநில அங்கீகாரத்தின்படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை

ஒரு அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை மாற்ற முயற்சிக்கும் போது இந்த வகையான சிறப்பு பெரும்பான்மை தேவைப்படுகிறது. 368 பிரிவின்படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை மற்றும் மாநில அங்கீகாரம் 2/3 உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் 50% க்கும் அதிகமான மாநில சட்டமன்றங்களில் எளிய பெரும்பான்மையுடன் வாக்களிக்க வேண்டும். தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையத்தை (NJAC) அறிமுகப்படுத்திய மசோதா ஒரு சிறந்த உதாரணம். அதற்கு 29 மாநிலங்களில் குறைந்தபட்சம் 15 மாநில சட்டமன்றங்களின் ஆதரவு தேவைப்பட்டது.

கட்டுரை 368 இன் படி சிறப்பு பெரும்பான்மை மற்றும் மாநில அங்கீகாரம் பயன்படுத்தப்படும் வழக்குகள்: உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நிலை போன்ற கூட்டாட்சி முறையை பாதிக்கும் அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற.

பிரிவு 61 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை

பிரிவு 61 இன் படி சிறப்புப் பெரும்பான்மைக்கு வீட்டின் மொத்த பலத்தில் 2/3 உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை தேவை. லோக்சபாவில், 61வது பிரிவின்படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை 364 ஆகவும், மாநிலங்களவையில், 61வது பிரிவின்படி சிறப்புப் பெரும்பான்மை 164 ஆகவும் உள்ளது.

கட்டுரை 61 இன் படி சிறப்பு பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் வழக்குகள்: இந்திய ஜனாதிபதியின் பதவி நீக்கத்திற்காக.

லோக்சபா மற்றும் ராஜ்யசபாவில் உள்ள பார்லிமென்ட் குழுக்கள்

நாடாளுமன்றக் குழு என்றால் என்ன? இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் என்ன வகையான குழுக்கள் உள்ளன?

சட்டம் இயற்றுவதைக் கையாள்வதில் மாநிலத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக பாராளுமன்றத்தை நீங்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். நிறைவேற்று அதிகாரத்தை (அரசாங்கத்தை) சரிபார்க்கும் அதிகாரமும் பாராளுமன்றம்தான். ஒவ்வொரு நிர்வாகியும் பாராளுமன்றத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள். பார்லிமென்ட் குழுக்களை நாம் தொடாவிட்டால், பார்லிமென்ட் பற்றிய நமது விவாதம் மற்றும் பகுப்பாய்வு முழுமையடையாது.

பாராளுமன்றக் குழுக்கள் முழு நாடாளுமன்றத்தின் சார்பாக சிறப்புப் பணிகளுக்காக எம்.பி.க்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குழுக்களாகும்.

ஏன் பாராளுமன்ற குழுக்கள்?

தற்காலத்தில் பாராளுமன்றம் ஆற்றிய பணிகள் கணிசமான அளவு மற்றும் இயற்கையில் வேறுபட்டவை.

அதன் வசம் உள்ள நேரம் குறைவாக உள்ளது (நமது பாராளுமன்றம் பொதுவாக 3 அமர்வுகளுக்கு மட்டுமே கூடுகிறது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், அதுவும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 100 நாட்கள் மட்டுமே!). எனவே, அதன் முன் வரும் அனைத்து சட்டமன்ற மற்றும் பிற விஷயங்களின் விவரங்களையும் அது நெருக்கமாக பரிசீலிக்க முடியாது.

எனவே குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் விரிவான ஆய்வுக்கு நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் அவசியம்.

பார்லிமென்ட் கமிட்டிகளுடன் பார்லிமென்ட் தனது அலுவல்களை எவ்வாறு கையாள்கிறது?

1. ஒரு மசோதா பொது விவாதத்திற்காக ஒரு அவையின் முன் வரும் போது, அந்த அவையின் தெரிவுக்குழுவிற்கு அல்லது இரு அவைகளின் கூட்டுக் குழுவிற்கு அனுப்புவதற்கு அந்த அவை திறந்திருக்கும்.
2. மசோதா பரிசீலனைக்கு வரும் சபையில் இதற்கான தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
3. ஒரு கூட்டுக் குழுவிற்கு மசோதாவைக் குறிப்பதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிரேரணையாக இருந்தால், குழுவில் பணியாற்றுவதற்கு மற்ற சபையின் உறுப்பினர்களை நியமிக்குமாறு கோரும் முடிவு மற்ற சபைக்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

4. தெரிவுக்குழு அல்லது கூட்டுக் குழு, இரு அவைகளும் செய்வது போலவே, சட்டப்பிரிவின் உட்பிரிவைக் கருதுகிறது. கமிட்டியின் உறுப்பினர்களால் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு திருத்தங்கள் மாற்றப்படலாம்.
5. மசோதாவில் ஆர்வமுள்ள சங்கங்கள், பொது அமைப்புகள் அல்லது நிபுணர்களின் சான்றுகளையும் குழு எடுக்கலாம்.
6. இந்த மசோதா பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு, குழு தனது அறிக்கையை சபையில் சமர்ப்பிக்கிறது.
7. பெரும்பான்மை அறிக்கையுடன் உடன்படாத உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்து வேறுபாடுகளை அறிக்கையுடன் இணைக்கலாம்.

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் வகைகள்

- நோக்கம் மற்றும் கால அளவு அடிப்படையில்.
  1. தற்காலிக.
  2. நின்று - ஆலோசனை மற்றும் விசாரணை.
- கலவை அடிப்படையில்.
  1. தேர்ந்தெடுக்கவும் - ஒற்றை வீடு, அதாவது LS அல்லது RS.
  2. கூட்டு - இரு வீடுகள்.

குழு வகைகள்	நிலைக்குழு	தற்காலிக குழு
தேர்வுக்குழு	எ.கா: மதிப்பீடு (LS), நெறிமுறைக் குழு (RS)	மசோதாக்கள் மீதான குழுக்கள் (தேர்ந்தெடுக்கவும்)
கூட்டுக் குழு	எ.கா: PAC	மசோதாக்கள் மீதான குழுக்கள் (கூட்டு)

தற்காலிக குழுக்கள் மற்றும் நிலைக்குழுக்கள்

தற்காலிகக் குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியை முடித்து அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் போது அவை இல்லாமல் போகும்.

தற்காலிக குழுக்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்

1. மசோதாக்கள் மீதான குழுக்கள் (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் கூட்டு).
2. ரயில்வே மானாட்டுக் குழு.
3. ஐந்தாண்டு திட்ட வரைவுக்கான குழுக்கள்.
4. ஹிந்தி சமத்துவக் குழு.

நிலைக்குழுக்கள் நிரந்தரக் குழுக்கள். நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவைக்கும் நிலைக்குழுக்கள் உள்ளன.

நிலைக்குழுவின் எடுத்துக்காட்டுகள்

1. வணிக ஆலோசனைக் குழு.
2. மனுக்கள் மீதான குழு.
3. சலுகைகள் குழு.
4. விதிகள் குழு.

மக்களவையில் நிலைக்குழுக்கள் (தேர்வு)

1. சபை அமர்வில் உறுப்பினர்கள் இல்லாதது
2. வணிக ஆலோசனைக் குழு
3. இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழு
4. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்
5. பொது நோக்கக் குழு
6. அரசாங்க உத்தரவாதங்கள்
7. ஹவுஸ் கமிட்டி
8. நூலகக் குழு
9. மேசையில் காகிதங்கள் போடப்பட்டன
10. மனுக்கள்
11. தனிப்பட்ட உறுப்பினர் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்கள்
12. சலுகைகள்
13. விதிகள் குழு
14. துணைச் சட்டம்
15. பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலன்

ராஜ்யசபாவில் நிலைக்குழுக்கள் (தேர்வு)

1. விசாரிக்கக் குழுக்கள்-
   (அ) மனுக்கள் மீதான குழு;
   (ஆ) சிறப்புரிமைகள் குழு; மற்றும்
   (c) நெறிமுறைகள் குழு.
2. ஆய்வு மற்றும் கட்டுப்படுத்த குழுக்கள்-
   (அ) அரசாங்க உத்தரவாதங்கள் மீதான குழு;
   (ஆ) துணைச் சட்டத்திற்கான குழு; மற்றும்
   (c) மேசையில் வைக்கப்பட்டுள்ள தாள்கள் மீதான குழு.
3. சபையின் அன்றாட அலுவல் தொடர்பான குழுக்கள்-
   (அ) வணிக ஆலோசனைக் குழு; மற்றும்

(ஆ) விதிகள் குழு.

4. ஹவுஸ் கீப்பிங் கமிட்டிகள்-

(அ) ஹவுஸ் கமிட்டி;

(ஆ) பொது நோக்கக் குழு; மற்றும்

(c) ராஜ்யசபா உறுப்பினர்களுக்கு கணினிகள் வழங்குவதற்கான குழு.

PS: ராஜ்யசபாவில் உள்ள 12வது குழு, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான உள்ளூர் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டக் குழுவாகும்.

S.No	குழுவின் பெயர்	குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை
1.	வணிக ஆலோசனைக் குழு	11
2.	மேசையில் போடப்பட்ட காகிதங்களுக்கான குழு	10
3.	மனுக்கள் மீதான குழு	10
4.	சலுகைகள் குழு	10
5.	விதிகளுக்கான குழு	16
6.	துணைச் சட்டத்திற்கான குழு	15
7.	அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழு	10
8.	பொது நோக்கக் குழு	சரி செய்யப்படவில்லை
9.	ஹவுஸ் கமிட்டி	10
10.	நெறிமுறைக் குழு	10
11.	ராஜ்யசபா உறுப்பினர்களுக்கு கணினிகள் வழங்குவதற்கான குழு	7
12.	பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான குழு உள்ளூர் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்	10

கூட்டு நிலைக்குழுக்கள்

அனைத்து துறை சார்ந்த நிலைக்குழுக்களும் கூட்டு. மேலும், மூன்று நிதிக் குழுக்களில் இரண்டு கூட்டு (PAC மற்றும் PUC) ஆகும். இவை தவிர கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை பாராளுமன்றத்தில் உள்ள முக்கியமான கூட்டுக் குழுக்கள் ஆகும்.

(அ) பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலன் குறித்த குழு.

(ஆ) இலாப அலுவலகங்கள் மீதான குழு.

(இ) [பொது வருவாய்களுக்கு ரயில்வே நிறுவனத்தால் செலுத்தப்படும் ஈவுத்தொகை விகிதத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான நாடாளுமன்றக் குழு] (ரயில்வே மாநாட்டுக் குழு).

(ஈ) பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குழு.

(இ) நூலகக் குழு.

(f) பாராளுமன்ற வளாகத்தில் உணவு மேலாண்மை குழு.

(g) பாராளுமன்ற கட்டிட வளாகத்தில் தேசிய தலைவர்கள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் உருவப்படங்கள்/சிலைகளை நிறுவுவதற்கான குழு.

(h) பாராளுமன்ற கட்டிட வளாகத்தில் பாதுகாப்பு விஷயங்களுக்கான குழு.

துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (கூட்டு)

24 குழுக்களில், 18 குழுக்கள் லோக்சபா செயலகத்தாலும், 6 குழுக்கள் ராஜ்யசபா செயலகத்தாலும் சேவையாற்றப்படுகின்றன. இந்த நிலைக்குழுக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 45 உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்–30 பேர் மக்களவை உறுப்பினர்களில் இருந்து சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் 15 பேரை ராஜ்யசபாவின் தலைவர், ராஜ்யசபா உறுப்பினர்களில் இருந்து பரிந்துரைக்க வேண்டும். ஒரு அமைச்சர் இந்தக் குழுக்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவர். இந்த குழுக்களின் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஓராண்டு.

துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (LS)

எஸ்எல் எண்.	துறை தொடர்பான நிலைக்குழுவின் பெயர் (LS)
1	விவசாய குழு
2	இரசாயனங்கள் மற்றும் உரங்கள் மீதான குழு
3	நிலக்கரி மற்றும் எஃகு மீதான குழு
4	பாதுகாப்பு குழு
5	ஆற்றல் குழு
6	வெளிவிவகாரக் குழு
7	நிதிக்கான குழு

8	உணவு, நுகர்வோர் விவகாரங்கள் மற்றும் பொது விநியோகம் தொடர்பான குழு
9	தகவல் தொழில்நுட்பக் குழு
10	தொழிலாளர் குழு
11	பெட்ரோலியம் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு மீதான குழு
12	ரயில்வேக்கான குழு
13	ஊரக வளர்ச்சிக்கான குழு
14	சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் குழு
15	நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கான குழு
16	நீர் வளங்களுக்கான குழு

துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (RS)

எஸ்எல் எண்	**துறை தொடர்பான நிலைக்குழுவின் பெயர்** (RS)
1	வணிகத்திற்கான குழு
2	சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலக் குழு
3	உள்துறை விவகாரங்களுக்கான குழு
4	மனிதவள மேம்பாட்டுக் குழு
5	தொழில் குழு
6	பணியாளர்கள், பொதுமக்கள் குறைகள், சட்டம் மற்றும் நீதிக்கான குழு
7	அறிவியல் & தொழில்நுட்பம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் காடுகள் மீதான குழு
8	போக்குவரத்து, சுற்றுலா மற்றும் கலாச்சாரம் மீதான குழு

துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்களின் செயல்பாடுகள்

புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள துறைசார்ந்த நிலைக்குழு அமைப்பு, நிர்வாகத்தின் மீது நாடாளுமன்ற கண்காணிப்பின் ஒரு பாதையை உடைக்கும் முயற்சியாகும். நீண்ட கால திட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் நிர்வாகத்தின் பணிகளுக்கு வழிகாட்டும் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் வகையில், இந்த குழுக்கள் பரந்த கொள்கை உருவாக்கங்கள் மற்றும்

சாதனைகளுக்கு தேவையான வழிகாட்டுதல், வழிகாட்டுதல் மற்றும் உள்ளீடுகளை வழங்க மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த நிலையில் இருக்கும். நிர்வாகத்தின் நீண்டகால தேசிய முன்னோக்கு. அவற்றின் கீழ் உள்ள அமைச்சகங்கள்/துறைகளைப் பற்றி, இந்தக் குழுக்களின் செயல்பாடுகள்:

1. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை பரிசீலித்தல்.
2. தலைவர், ராஜ்யசபா அல்லது லோக்சபா சபாநாயகர் குறிப்பிடும் மசோதாக்களின் ஆய்வு.
3. ஆண்டு அறிக்கைகளின் பரிசீலனை.
4. தேசிய அடிப்படை நீண்ட கால கொள்கை ஆவணங்களை அவையில் சமர்ப்பித்து, தலைவர், ராஜ்யசபா அல்லது சபாநாயகர், லோக்சபா மூலம் குழுவுக்கு பரிந்துரைக்கப்படும்.

குறிப்பு: இந்தக் குழுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்கள்/துறைகளின் அன்றாட நிர்வாகத்தின் விஷயங்களைப் பரிசீலிப்பதில்லை.

முக்கியமான பாராளுமன்றக் குழுக்கள் விரிவாக

லோக்சபா மற்றும் ராஜ்யசபாவில் உள்ள பார்லிமென்ட் குழுக்களின் பட்டியலை இதுவரை பார்த்தோம். கூட்டுக் குழுக்களுக்கும் தெரிவுக்குழுக்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இந்தக் கட்டுரையில், மதிப்பீட்டுக் குழு, பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு, பொதுக் கணக்குக் குழு போன்ற சில முக்கியமான நாடாளுமன்றக் குழுக்களின் விவரங்களை ஆராய்வோம்.

நிர்வாகத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தின் 'கண்காணிப்பு நாய்களாக' செயல்படும் முக்கியமான குழுக்கள் (தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் கூட்டு)

1. துணைச் சட்டத்திற்கான குழுக்கள்
2. அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழு
3. மதிப்பீடுகளுக்கான குழு (LS இன் தேர்வுக் குழு)
4. பொதுக் கணக்குகளுக்கான குழு (பிஏசி)
5. பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு (PUC)
6. துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (டிஆர்எஸ்சி) - (நாடாளுமன்றக் குழுக்களின் அடிப்படைகள் பற்றிய எங்கள் கடைசி இடுகையில் உள்ளது)

PS: மதிப்பீட்டுக் குழு, பொதுக் கணக்குகளுக்கான குழு, பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு (NB: இவை மூன்றும் நிதிக் குழுக்களின் கீழ் வரும்) மற்றும் DRSC கள் அரசாங்கச் செலவுகள் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம் ஆகியவற்றின் மீதான காசோலையைச் செயல்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

மதிப்பீடுகளுக்கான குழு

இந்தக் குழு 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது, அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மக்களவையின் உறுப்பினர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு அமைச்சர் இந்தக் குழுவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க தகுதியற்றவர். குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம். மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையிலான கொள்கைக்கு இணங்க, அமைப்பு, செயல்திறன் அல்லது நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களில் என்னென்ன மேம்பாடுகள் செய்யப்படலாம் என்பதை அறிக்கையிடுவதே மதிப்பீடுகளுக்கான குழுவின் முக்கிய செயல்பாடு ஆகும். நிர்வாகத்தில் செயல்திறன் மற்றும் பொருளாதாரத்தை கொண்டு வர மாற்று கொள்கைகளை அவர்கள் பரிந்துரைக்கின்றனர்.

- குறிப்பு: அவ்வப்போது குழுவானது ஒரு அமைச்சகம் அல்லது அமைச்சகங்களின் குழு அல்லது சட்டப்பூர்வ மற்றும் இதர அரசு அமைப்புகள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளை கமிட்டிக்கு பொருத்தமானதாகத் தோன்றலாம்.
- குறிப்பு: குழு தனது பணியின் போது எழக்கூடிய அல்லது வெளிச்சத்திற்கு வரக்கூடிய அல்லது குறிப்பாக அவை அல்லது சபாநாயகரால் குறிப்பிடப்படும் சிறப்பு ஆர்வமுள்ள விஷயங்களையும் ஆராய்கிறது.

பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு

பொது நிறுவனங்களுக்கான குழுவில் மக்களவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்களும், ராஜ்யசபாவின் 7 உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். ஒரு அமைச்சர் இந்தக் குழுவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க தகுதியற்றவர். குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம்.

பொது நிறுவனங்களுக்கான குழுவின் செயல்பாடுகள்-

(அ) பொது நிறுவனங்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் கணக்குகளை ஆய்வு செய்ய.

(b) பொது நிறுவனங்களின் மீது கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரலின் அறிக்கைகள் ஏதேனும் இருந்தால் அவற்றை ஆய்வு செய்ய.

(c) பொது நிறுவனங்களின் சுயாட்சி மற்றும் செயல்திறனின் பின்னணியில் பொது நிறுவனங்களின் விவகாரங்கள் நல்ல வணிகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் விவேகமான வணிக நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப நிர்வகிக்கப்படுகிறதா என்பதை ஆராய்வது.

(ஈ) மேலே உள்ள பிரிவுகள் (a), (b) மற்றும் (c) ஆகியவற்றால் உள்ளடக்கப்படாத மற்றும் குழுவிற்கு ஒதுக்கப்படும் பொதுக் கணக்குகள் மற்றும்

பொது நிறுவனங்கள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளுக்கான குழு ஆகியவற்றில் உள்ள பிற செயல்பாடுகள் சபாநாயகரால் அவ்வப்போது.

குறிப்பு: எவ்வாறாயினும், அரசாங்கத்தின் முக்கிய கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் அன்றாட நிர்வாகத்தின் விஷயங்களைக் குழு ஆராய்வதில்லை.

பொது கணக்குகளுக்கான குழு

இந்தக் குழுவில் மக்களவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்களும், ராஜ்யசபாவின் 7 உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். ஒரு அமைச்சர் இந்தக் குழுவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க தகுதியற்றவர். குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம்.

பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட பணம் அரசாங்கத்தால் "கோரிக்கையின் வரம்பிற்குள்" செலவிடப்பட்டதா என்பதைக் கண்டறிவதே குழுவின் முக்கிய கடமையாகும். இந்திய அரசின் ஒதுக்கீட்டுக் கணக்குகள் மற்றும் பொதுத் தணிக்கையாளர் மற்றும் தணிக்கையாளர் வழங்கும் தணிக்கை அறிக்கைகள் முக்கியமாக குழுவின் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. இழப்புகள், நாகரீகமான செலவுகள் மற்றும் நிதி முறைகேடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் குழுவின் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகின்றன. கொள்கை தொடர்பான கேள்விகளில் குழு அக்கறை கொள்ளவில்லை. பாராளுமன்றம் வகுத்துள்ள கொள்கையை நிறைவேற்றுவது மற்றும் அதன் முடிவுகளில் மட்டுமே அது அக்கறை கொண்டுள்ளது.

வணிக ஆலோசனைக் குழு (லோக்சபா)

மக்களவையின் அலுவல் ஆலோசனைக் குழுவில் சபாநாயகர் உட்பட 15 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். உறுப்பினர்கள் சபாநாயகரால் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள். சபையில் உள்ள கட்சிகளின் அந்தந்த பலத்தின்படி, சபையின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் குழுவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. சபாநாயகர், அவைத் தலைவருடன் கலந்தாலோசித்து, குழுவிற்கு அனுப்புமாறு உத்தரவிடலாம் என, அத்தகைய அரசு சட்டமன்றம் மற்றும் பிற அலுவல்களின் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய நேரத்தை பரிந்துரை செய்வதே குழுவின் செயல்பாடு ஆகும். குழு, அதன் சொந்த முயற்சியில், குறிப்பிட்ட பாடங்களை சபையில் விவாதத்திற்கு கொண்டு வரவும், அத்தகைய விவாதங்களுக்கு நேரத்தை ஒதுக்கவும் பரிந்துரைக்கவும் அரசுக்கு பரிந்துரைக்கலாம். குழுவால் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் எப்போதும் ஒருமனதாக இருக்கும் தன்மை மற்றும் சபையின் கூட்டுப் பார்வையின் பிரதிநிதியாக இருக்கும். குழு பொதுவாக ஒவ்வொரு அமர்வின் தொடக்கத்திலும் அதன்பின் தேவைப்படும்போதும் கூடுகிறது.

தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்களுக்கான குழு (லோக்சபா)

இந்த குழு 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது மற்றும் குழுவின் உறுப்பினராக பரிந்துரைக்கப்படும் போது துணை சபாநாயகர் அதன் தலைவராக இருப்பார். குழு சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்களுக்கு நேரத்தை ஒதுக்குவது, லோக்சபாவில் அவை அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு அரசியலமைப்பைத் திருத்த விரும்பும் தனியார் உறுப்பினர்களின் மசோதாக்களை ஆய்வு செய்வது, அனைத்து தனியார் உறுப்பினர்களின் மசோதாக்களை அவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் அவை செயல்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பும் ஆய்வு செய்வது ஆகியவை குழுவின் செயல்பாடுகளாகும். சபையில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவற்றின் இயல்பு, அவசரம் மற்றும் முக்கியத்துவத்தின்படி வகை A மற்றும் B வகை என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கவும், மேலும் அவையின் சட்டமியற்றும் திறனுக்கு சவால் விடும் அத்தகைய தனியார் உறுப்பினர்களின் மசோதாக்களை ஆய்வு செய்யவும். குழு, இவ்வாறு, அரசு வணிகம் தொடர்பாக வணிக ஆலோசனைக் குழு செய்யும் அதே செயல்பாட்டை தனியார் உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்கள் தொடர்பாக செய்கிறது. குழு ஒரு வருடத்திற்கு மிகாமல் பதவியில் உள்ளது.

விதிகள் குழு (லோக்சபா)

விதிகள் குழுவில் சபாநாயகர் உட்பட 15 பேர் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். உறுப்பினர்கள் சபாநாயகரால் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள். சபையின் நடைமுறை மற்றும் அலுவல் நடத்தை பற்றிய விஷயங்களைக் குழு பரிசீலிக்கிறது மற்றும் லோக்சபாவில் நடைமுறை மற்றும் வணிக நடத்தை விதிகளில் ஏதேனும் திருத்தங்கள் அல்லது சேர்த்தல்களை பரிந்துரைக்கிறது.

சிறப்புரிமைக் குழு (லோக்சபா)

இந்த குழுவில் சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். சபை அல்லது சபாநாயகரால் குறிப்பிடப்படும் சபை அல்லது எந்தவொரு குழுவின் உறுப்பினர்களின் சிறப்புரிமை மீறல் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு கேள்வியையும் ஆராய்வதே செயல்பாடு ஆகும். இது ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகளையும் குறிப்பிட்டு சிறப்புரிமை மீறல் சம்பந்தப்பட்டதா என்பதை தீர்மானித்து அதன் அறிக்கையில் பொருத்தமான பரிந்துரைகளை செய்கிறது.

மேசையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆவணங்களுக்கான குழு (லோக்சபா)

இந்த குழுவில் சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். மந்திரிகளால் சபையின் மேசையில் வைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து ஆவணங்களையும் (துணைச் சட்டம் அல்லது வேறு ஏதேனும் பாராளுமன்றக் குழுவின் வரம்பிற்குள் வரக்கூடியவை தவிர) ஆய்வு செய்து அவைக்கு அறிக்கை அளிப்பது - (அ) அரசியலமைப்பு, சட்டம், விதி அல்லது ஒழுங்குமுறை விதிகளுக்கு இணங்குவது, காகிதம் போடப்பட்டதா, (ஆ) காகிதத்தை இடுவதில் ஏதேனும் நியாயமற்ற தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளதா, (இ) அத்தகைய தாமதம் ஏற்பட்டால், ஒரு அறிக்கை காலதாமதத்திற்கான காரணங்கள் சபையின் மேசையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அந்த காரணங்கள் திருப்திகரமாக உள்ளதா என்பதையும் விளக்கி, (ஈ) தாளின் இந்தி மற்றும் ஆங்கில பதிப்புகள் அட்டவணையில் வைக்கப்பட்டுள்ளதா,

மனுக்களுக்கான குழு (லோக்சபா)

சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு. இந்தக் குழுவிற்கு அமைச்சர் நியமிக்கப்படவில்லை. சபையில் அளிக்கப்படும் மனுக்களை பரிசீலித்து அறிக்கை அளிப்பதே குழுவின் பணி. தவிர, மனுக்கள் தொடர்பான விதிகளின் கீழ் வராத பாடங்களில் தனிநபர்கள் மற்றும் சங்கங்கள் போன்றவற்றின் பிரதிநிதித்துவங்களையும் இது பரிசீலித்து, அவற்றின் தீர்வுக்கான வழிமுறைகளை வழங்குகிறது.

துணைச் சட்டத்திற்கான குழு (லோக்சபா)

சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு. இந்தக் குழுவிற்கு அமைச்சர் நியமிக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்பால் வழங்கப்பட்ட அல்லது பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட விதிமுறைகள், விதிகள், துணை விதிகள், துணை விதிகள் போன்றவற்றை உருவாக்குவதற்கான அதிகாரங்கள், அத்தகைய பிரதிநிதிகளின் வரம்பிற்குள் நிர்வாகத்தால் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை குழு ஆய்வு செய்து சபைக்கு அறிக்கை செய்கிறது.

அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழு (லோக்சபா)

இந்த குழுவில் சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 15 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இந்தக் குழுவிற்கு அமைச்சர் நியமிக்கப்படவில்லை. சபையில் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் போது அல்லது மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள், பிரேரணைகள் போன்றவற்றின் விவாதங்களின் போது, அமைச்சர்கள் சில சமயங்களில் ஒரு விஷயத்தைப் பரிசீலிக்க அல்லது நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக

அல்லது மேலதிக தகவல்களை சபைக்கு வழங்குவதற்காக உறுதிமொழிகள் அல்லது உறுதிமொழிகளை வழங்குகிறார்கள். அமைச்சர்கள் அவ்வப்போது அளிக்கும் உறுதிமொழிகள், உறுதிமொழிகள், உறுதிமொழிகள் போன்றவற்றை ஆய்வு செய்து, அத்தகைய உறுதிமொழிகள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பதை மக்களவையில் அறிக்கையிடுவதும், செயல்படுத்தப்பட்டதா என்பதைப் பார்ப்பதும் இந்தக் குழுவின் பணிகளாகும். நோக்கத்திற்காக தேவையான குறைந்தபட்ச நேரத்திற்குள்.

சபையின் அமர்வில் (லோக்சபா) உறுப்பினர்கள் இல்லாதது குறித்த குழு

இந்த குழுவில் 15 உறுப்பினர்கள் ஒரு வருடத்திற்கு பதவி வகிக்கின்றனர். உறுப்பினர்கள் சபாநாயகரால் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள். இந்தக் குழு, சபையின் அமர்வில் இருந்து விடுப்புக்கான உறுப்பினர்களின் அனைத்து விண்ணப்பங்களையும் பரிசீலித்து, 60 நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு, அனுமதியின்றி, சபை அமர்வுகளில் உறுப்பினர் இல்லாத ஒவ்வொரு வழக்கையும் ஆய்வு செய்கிறது. அதன் அறிக்கையில், ஒவ்வொரு வழக்கையும் பொறுத்தமட்டில், வராதது மன்னிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது விடுப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது வழக்கின் சூழ்நிலைகள் உறுப்பினரின் இருக்கை காலியாக உள்ளதாக சபை அறிவிக்க வேண்டுமா என்பதை நியாயப்படுத்துகிறதா என்பது குறித்து பரிந்துரை செய்கிறது.

இலாப அலுவலகங்களின் கூட்டுக் குழு

இந்தக் குழு 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. மக்களவையில் இருந்து பத்து உறுப்பினர்களும், ராஜ்யசபாவில் இருந்து ஐந்து உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மக்களவையின் காலத்திற்கும் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களின் அமைப்பு மற்றும் தன்மையை ஆராய்வதும், எந்தெந்த அலுவலகங்கள் தகுதி நீக்கம் செய்ய வேண்டும், எந்தெந்த அலுவலகங்கள் உறுப்பினராக தேர்வு செய்யப்படுவதற்கு தகுதி நீக்கம் செய்யக்கூடாது என பரிந்துரை செய்வதும் குழுவின் முக்கிய பணிகளாகும். அரசியலமைப்பின் 102 வது பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் சபை.

பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலக் குழு (கூட்டு)

பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் நலன் குறித்த குழு, மக்களவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 20 உறுப்பினர்களையும், ராஜ்யசபாவின் 10 உறுப்பினர்களையும் கொண்டதாகும். குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம். ஒரு

அமைச்சர் இந்தக் குழுவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க தகுதியற்றவர். பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் சமர்ப்பித்த அறிக்கைகளை பரிசீலிக்க, மத்திய அரசு மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் எல்லைக்குள் வரும், பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் நலன் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் பரிசீலிப்பது குழுவின் முக்கிய செயல்பாடுகளாகும். மற்றும் அதன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சேவைகள் மற்றும் பதவிகளில் பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்ய.

ரயில்வே மாநாட்டுக் குழு (அட்-ஹாக்)

ரயில்வே கன்வென்ஷன் கமிட்டி என்பது ஒரு தற்காலிகக் குழு. இது 18 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. இவர்களில் 12 உறுப்பினர்கள் மக்களவையில் இருந்து சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் 6 உறுப்பினர்கள் ராஜ்யசபாவில் இருந்து தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டனர். மாநாட்டின்படி நிதி அமைச்சர் மற்றும் ரயில்வே அமைச்சர் ஆகியோர் குழுவில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இது தவிர, முறையே நிதி அமைச்சகம் மற்றும் ரயில்வே அமைச்சகத்தின் மாநில அமைச்சர்களும் அதன் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

குழுவின் முக்கிய பணியானது, பொது வருவாய் மற்றும் ரயில்வே நிதி தொடர்பான பிற துணை விஷயங்களில் பொது நிதிக்கு ஏற்ப ரயில்வே செலுத்த வேண்டிய ஈவுத்தொகை விகிதத்தை மதிப்பாய்வு செய்து அதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதாகும். ரயில்வே கன்வென்ஷன் கமிட்டி, 1949 சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு முதல் குழு. இந்தக் குழுவும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த குழுக்களும் ரயில்வேயால் பொது வருவாய்க்கு செலுத்த வேண்டிய ஈவுத்தொகை விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதில் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டன. 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் இரயில்வே மாநாட்டுக் குழுக்கள் இரயில்வேயின் பணியைப் பாதிக்கும் பாடங்களைத் தேர்வு மற்றும் அறிக்கைகளுக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றன.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குழு

லோக்சபா உறுப்பினர்களில் இருந்து சபாநாயகரால் பரிந்துரைக்கப்படும் 20 பேரும், ராஜ்யசபா உறுப்பினர்களில் இருந்து ராஜ்யசபா தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 10 பேரும், 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு. குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம். அனைத்து விஷயங்களிலும் பெண்களுக்கு சமத்துவம், அந்தஸ்து மற்றும் கண்ணியத்தைப் பாதுகாக்கும் திசையில் மத்திய அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை மறுஆய்வு மற்றும் கண்காணிப்பு பணியுடன் குழு முதன்மையாக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் வரம்பிற்குட்பட்ட

விஷயங்களில் பெண்களின் நிலை/நிலையை மேம்படுத்த தேவையான திருத்தங்களையும் குழு பரிந்துரைக்கும். கூடுதலாக, குழுவின் மற்றொரு முக்கியமான செயல்பாடு, விரிவான கல்வி மற்றும் சட்டமியற்றும் அமைப்புகள்/சேவைகள் மற்றும் பிற துறைகளில் பெண்களின் போதுமான பிரதிநிதித்துவத்திற்காக மத்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை ஆராய்வது ஆகும். இந்த குழு தேசிய மகளிர் ஆணையத்தின் அறிக்கையையும் பரிசீலிக்கும். லோக்சபா அல்லது சபாநாயகர் மற்றும் ராஜ்யசபா அல்லது தலைவர், ராஜ்யசபா மூலம் தங்களுக்கு பொருத்தமானதாக தோன்றக்கூடிய அல்லது குறிப்பாக பரிந்துரைக்கப்படும் மற்ற விஷயங்களையும் குழு ஆராயலாம்.

ராஜ்யசபா தேர்தல்: மேலவைக்கு ஒரு வேட்பாளரை தேர்ந்தெடுக்கும் நடைமுறையை அறிந்து கொள்ளுங்கள்

மக்களவை தேர்தல் எப்படி நடத்தப்படுகிறது என்பது நம்மில் பலருக்கு தெரியும். ஆனால் ராஜ்யசபாவிற்கு ஒரு வேட்பாளர் எப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்? மாநிலங்களவை என அழைக்கப்படும் மேல்சபையான ராஜ்யசபாவின் தேர்தல் நடைமுறை என்ன? லோக்சபா தேர்தலுடன் ஒப்பிடும் போது, ராஜ்யசபா தேர்தலுக்கான நடைமுறை மிகவும் சிக்கலானது.

ஏன் ராஜ்யசபா அல்லது மாநிலங்களவை?

அரசியல் நிர்ணய சபையால் சுதந்திர இந்தியாவிற்கு முன் உள்ள சவால்களை சந்திக்க நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சபை போதுமானதாக இல்லை என்று கருதப்பட்டது. எனவே, 'மாநிலங்களின் கவுன்சில்' என்று அழைக்கப்படும் இரண்டாவது அறை, நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் மன்றத்தில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட அமைப்பு மற்றும் தேர்தல் முறையுடன் உருவாக்கப்பட்டது. இது கூட்டாட்சி அறையாக இருக்க வேண்டும், அதாவது மாநிலங்கள் மற்றும் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களின் சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சபை, இதில் மாநிலங்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை (பல கூட்டாட்சி நாடுகளைப் போலல்லாமல்). தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைத் தவிர, பன்னிரெண்டு உறுப்பினர்களையும் ஜனாதிபதியால் சபைக்கு நியமனம் செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ராஜ்யசபாவின் அமைப்பு

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 80, *மாநிலங்களவையின் அதிகபட்ச பலத்தை* 250 *ஆகக்* குறிப்பிடுகிறது, அதில் 12 உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார்கள், 238 பேர் மாநிலங்கள் மற்றும் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள். எவ்வாறாயினும், மாநிலங்களவையின் தற்போதைய பலம் 245 ஆகும், இதில் 233 பேர் டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரி மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் 12 பேர் ஜனாதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார்கள். ஜனாதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை போன்ற விஷயங்களில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ளவர்கள் ஆவர்.

ராஜ்யசபாவிற்கு இடங்கள் ஒதுக்கீடு

அரசியலமைப்பின் நான்காவது அட்டவணை மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மாநிலங்களவையில் இடங்களை ஒதுக்குவதற்கு வழங்குகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு மற்றும் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவதன் விளைவாக, மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ராஜ்யசபாவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை 1952 *முதல் அவ்வப்போது மாறுகிறது.*

மாநிலத்தின் பெயர்	இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை
ஆந்திரப் பிரதேசம்	18
அருணாச்சல பிரதேசம்	1
அசாம்	7
பீகார்	16
சத்தீஸ்கர்	5
கோவா	1
குஜராத்	11
ஹரியானா	5
ஹிமாச்சல பிரதேசம்	3
ஜம்மு & காஷ்மீர்	4
ஜார்கண்ட்	6
கர்நாடகா	12
கேரளா	9

மத்திய பிரதேசம்	11
மகாராஷ்டிரா	19
மணிப்பூர்	1
மேகாலயா	1
மிசோரம்	1
நாகாலாந்து	1
தேசிய தலைநகர் பிரதேசம் (டெல்லி)	3
பரிந்துரைக்கப்பட்டது	12
ஒடிசா	10
பாண்டிச்சேரி	1
பஞ்சாப்	7
ராஜஸ்தான்	10
சிக்கிம்	1
தமிழ்நாடு	18
திரிபுரா	1
உத்தரப்பிரதேசம்	31
உத்தரகாண்ட்	3
மேற்கு வங்காளம்	16

ராஜ்யசபா தேர்தல் செயல்முறை

ராஜ்யசபாவில் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் மறைமுக தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலம் மற்றும் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகள் அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாலும், அந்த யூனியன் பிரதேசத்திற்கான தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களாலும், விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மாற்றத்தக்க ஒற்றை வாக்கு என்பதன் பொருள்.

ராஜ்யசபாவிற்கு தேர்தல்: ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ராஜ்யசபா இருக்கை ஒதுக்கீடு அரசியலமைப்பின் அட்டவணை 4 இன் படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 1/3 இடங்களுக்கு ஒவ்வொரு 2 வருடங்களுக்கும் தேர்தல் நடக்கும். 3 இடங்களுக்கு ராஜ்யசபா தேர்தல் நடக்கும் ஒரு மாநிலத்தை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோம். சட்டப் பேரவையில் இரண்டு கட்சிகள்தான் இருக்கட்டும். A கட்சிக்கு 100 இடங்களும், B கட்சிக்கு 40 இடங்களும் உள்ளன. மூன்று ராஜ்யசபா இடங்களுக்கு இரு கட்சிகளும் தலா மூன்று வேட்பாளர்களை நிறுத்தலாம்.

ஒரு ராஜ்யசபா தொகுதியில் வெற்றி பெற, ஒரு வேட்பாளர் தேவையான வாக்குகளைப் பெற வேண்டும். அந்த எண் (குறிப்பு) கீழே உள்ள சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி கண்டறியப்படுகிறது.

எண்ணிக்கை = மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை (ராஜ்யசபா இடங்களின் எண்ணிக்கை + 1) + 1 ஆல் வகுக்கப்பட்டது.

விளக்கப்பட்ட வழக்கில், ஒரு வேட்பாளருக்கு (140/4)+1 தேவை, அதாவது. வெற்றி பெற 36 வாக்குகள்.

குறிப்பு: உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு இடத்துக்கும் வாக்களிக்க மாட்டார்கள். அப்படி இருந்திருந்தால் ஆளும்கட்சிப் பிரதிநிதிகள்தான் வெற்றி பெறுவார்கள். மாறாக, உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு வேட்பாளருக்கும் (1, 2, 3, 4, 5 மற்றும் 6 என) முன்னுரிமைகளை வழங்குகிறார்கள். 36 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தங்கள் முதல் தேர்வாக ஒரு வேட்பாளரை தேர்வு செய்தால், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். எனவே 40 இடங்களைக் கொண்ட பி கட்சி (லோக்சபா சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சி) ஒரு வேட்பாளருக்கு முதல் விருப்பமாக உறுப்பினர்கள் முன்னுரிமை அளித்தால் ஒரு உறுப்பினரை தேர்ந்தெடுக்க முடியும். மறுபுறம் ஆளும் கட்சி (கட்சி A) 2 உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் (அவர்களின் 100 உறுப்பினர்களில் 72 வாக்குகள்).

இந்தியாவில் அரசு பட்ஜெட் - செயல்முறை மற்றும் அரசியலமைப்பு தேவைகள்

இந்தியாவில் அரசு பட்ஜெட்டின் செயல்முறை என்ன? வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை தொடர்பான அரசியலமைப்புத் தேவைகள் என்ன?

இந்திய அரசின் வரவுசெலவுத் திட்டம் குறித்து உங்களுக்கு எவ்வளவு அறிவு இருக்கிறது?

இந்த இடுகையில், ஆரம்பநிலைக்கான இந்திய பட்ஜெட் மற்றும் அரசாங்க பட்ஜெட் செயல்முறையின் அடிப்படைகளை நாங்கள் விளக்குகிறோம்.

பட்ஜெட் என்றால் என்ன?

வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது அரசாங்கத்தினால் முன்வைக்கப்பட்ட அறிக்கை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இது வருவாய் மற்றும் செலவினங்களை உள்ளடக்கிய அரசாங்க நிதி அறிக்கையாகும்.

இவ்வாறு, வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அரசாங்கத்தின் நிதிகள் பற்றிய மிக விரிவான அறிக்கையாக வரையறுக்கலாம், இதில் அனைத்து மூலங்களிலிருந்தும் வருவாய்கள் மற்றும் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கான செலவினங்களும் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன.

எளிமையான சொற்களில், பட்ஜெட் என்பது ஒரு அரசாங்கத்தின் வருவாய் மற்றும் செலவினங்களின் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையாகும்.

இந்திய அரசியலமைப்பில் பட்ஜெட்

'பட்ஜெட்' என்ற சொல் இந்திய அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை; தொடர்புடைய சொல் 'ஆண்டு நிதி அறிக்கை' (கட்டுரை 112) ஆகும்.

பட்ஜெட் அவசியமான அரசியலமைப்புத் தேவைகள் என்ன?

1. பிரிவு 265: 'சட்டத்தின் அதிகாரத்தால் தவிர எந்த வரியும் விதிக்கப்படவோ அல்லது வசூலிக்கவோ கூடாது' என்று வழங்குகிறது. [அதாவது. வரி விதிப்புக்கு நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் தேவை.]
2. சட்டப்பிரிவு 266: 'சட்டமன்றத்தின் அங்கீகாரத்துடன் தவிர, எந்தச் செலவும் செய்ய முடியாது' [அதாவது. செலவினங்களுக்கு நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் தேவை.]
3. பிரிவு 112: குடியரசுத் தலைவர், ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும், ஆண்டு நிதி அறிக்கையை நாடாளுமன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டும்.

FRBM சட்டம்

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மை (FRBM) சட்டம் 2003 இல் இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் சிறந்த பட்ஜெட் நிர்வாகத்திற்காக நிறைவேற்றப்பட்டது.

FRBM சட்டம், நாட்டின் நிதிக் கொள்கை தொடர்பாக ஆண்டுதோறும் பட்ஜெட்டுடன் இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் சில ஆவணங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்.

பட்ஜெட் ஆவணங்கள்

நிதியமைச்சர் சமர்ப்பித்த பல வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்களில் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை ஒன்று மட்டுமே என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்களில், நிதியமைச்சரின் பட்ஜெட் உரை தவிர, பின்வருவன அடங்கும்:

1. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை (AFS) - கட்டுரை 112
2. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் (DG) - பிரிவு 113
3. ஒதுக்கீட்டு மசோதா - பிரிவு 114(3)
4. நிதி மசோதா - பிரிவு 110 (அ)
5. நிதி மசோதாவில் உள்ள விதிகளை விளக்கும் குறிப்பாணை.
6. தொடர்புடைய நிதியாண்டிற்கான மேக்ரோ-பொருளாதார கட்டமைப்பு - FRBM சட்டம்
7. நிதியாண்டிற்கான நிதிக் கொள்கை மூலோபாய அறிக்கை - FRBM சட்டம்
8. நடுத்தர கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை - FRBM சட்டம்
9. நடுத்தர கால செலவு கட்டமைப்பு அறிக்கை - FRBM சட்டம்
10. செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-1
11. செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-2
12. ரசீதுகள் பட்ஜெட்
13. ஒரு பார்வையில் பட்ஜெட்
14. பட்ஜெட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்
15. முந்தைய நிதியாண்டின் நிதி அமைச்சரின் பட்ஜெட் உரையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்புகளின் அமலாக்க நிலை.

பாராளுமன்றத்தில் பட்ஜெட் ஆவணங்களுடன் மானியங்களுக்கான விரிவான கோரிக்கைகள், விளைவு வரவு செலவுத் திட்டம், ஆண்டு அறிக்கைகள் மற்றும் பொருளாதார ஆய்வு போன்ற பிற தொடர்புடைய ஆவணங்களும் உள்ளன.

PS: தொடர் 1, 2, 3 மற்றும் 4 இல் காட்டப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் கலை மூலம் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்திய அரசியலமைப்பின் 112,113, 114(3) மற்றும் 110(a) முறையே, அதே சமயம் தொடர் 6,7, 8 மற்றும் 9 இல் உள்ள ஆவணங்கள் நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் விதிகளின்படி வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற ஆவணங்கள் விரைவான அல்லது சூழ்நிலைக் குறிப்புகளுக்குப் பொருத்தமான பயனர் நட்பு வடிவத்தில் கதை அல்லது பிற உள்ளடக்கத்துடன் கட்டாய ஆவணங்களை ஆதரிக்கும் விளக்க அறிக்கைகளின்

தன்மை. இந்த அனைத்து ஆவணங்களின் இந்தி பதிப்பும் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு பட்ஜெட்: ரயில்வே பட்ஜெட் விளக்கக்காட்சி

ரயில்வே தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா அல்லது அவை ரயில்வே பட்ஜெட்டில் மட்டுமே உள்ளதா?

2016 வரை (92 ஆண்டுகளாக), இந்திய ரயில்வேயின் பட்ஜெட் நாடாளுமன்றத்தில் தனித்தனியாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, தனித்தனியாக கையாளப்பட்டது. அப்போதும் கூட, ரயில்வேயின் வரவுகள் மற்றும் செலவுகள் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியின் ஒரு பகுதியாக உருவாக்கப்பட்டன மற்றும் அவை தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் 'ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில்' சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கடைசி ரயில்வே பட்ஜெட் 25 பிப்ரவரி 2016 அன்று திரு.சுரேஷ் பிரபுவால் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. 2017ல், ரயில்வே பட்ஜெட், மத்திய பட்ஜெட்டுடன் இணைக்கப்படும்.

அரசு பட்ஜெட்: யூனியன் பட்ஜெட் விளக்கக்காட்சி

இந்தியாவில் குடியரசுத் தலைவர் நிர்ணயித்த தேதியில் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. 1999 முதல் 2016 வரையிலான காலகட்டத்தில், பிப்ரவரி மாதத்தின் கடைசி வேலை நாளில் காலை 11 மணிக்கு பொது பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இருப்பினும், 2017 முதல், இந்திய பட்ஜெட் பிப்ரவரி 1 அன்று தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. ஒரு மாநாட்டாக, பொருளாதார ஆய்வறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது - பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படுவதற்கு ஒரு நாள் முன்னதாக, அதாவது ஜனவரி 31 அன்று.

குறிப்பு: தேர்தல் ஆண்டில், பட்ஜெட் இரண்டு முறை சமர்ப்பிக்கப்படலாம் - முதலில் சில மாதங்களுக்கு வாக்களிப்பதற்காகவும் பின்னர் முழுமையாகவும்.

கணக்கில் வாக்களியுங்கள்

பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில நாட்களில் அதன் மீதான விவாதம் தொடங்குகிறது.

புதிய நிதியாண்டு தொடங்கும் முன் (அதாவது 1 மாதத்திற்குள்) முழு பட்ஜெட்டையும் நாடாளுமன்றம் வாக்களிக்க முடியாவிட்டால், நிர்வாகத்தை நடத்த அனுமதிக்கும் வகையில், அரசாங்கத்தின் வசம் போதுமான நிதியை வைத்திருப்பது அவசியம். நாட்டின் எஞ்சியுள்ளது. எனவே, "கணக்கின் மீதான வாக்கெடுப்புக்கு" ஒரு சிறப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் ஒரு வருடத்தின் ஒரு பகுதிக்கு

பல்வேறு பொருட்களுக்கான செலவினங்களைச் செய்வதற்கு போதுமான தொகையை அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்பைப் பெறுகிறது.

பொதுவாக, கணக்கு வாக்கெடுப்பு இரண்டு மாதங்களுக்கு மட்டுமே எடுக்கப்படும். ஆனால் தேர்தல் ஆண்டில் அல்லது முக்கிய கோரிக்கைகள் மற்றும் ஒதுக்கீட்டு மசோதா இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் போது, கணக்கு வாக்கெடுப்பு இரண்டு மாதங்களுக்கும் மேலாக இருக்கலாம்.

அப்படியென்றால் வாட் ஆன் அக்கவுண்ட் என்றால் என்ன?

கணக்கு வாக்கெடுப்பு என்பது ஒரு சிறப்பு ஏற்பாட்டாகும், இதன் மூலம் ஒரு வருடத்தின் ஒரு பகுதிக்கு, வழக்கமாக இரண்டு மாதங்களுக்கு பல்வேறு பொருட்களுக்கான செலவினங்களைச் செய்வதற்கு போதுமான தொகையை அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்பைப் பெறுகிறது.

2016 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டுடனும் கணக்கு வாக்கெடுப்பு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அப்போது பட்ஜெட் தாக்கல் தேதி பிப்ரவரி கடைசி நாளாக இருந்தது. இப்போது கணக்கு வாக்கு என்பது தேர்தல் ஆண்டுகள் போன்ற சிறப்பு ஆண்டுகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது (இடைக்கால பட்ஜெட்டுடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது). கணக்கு மீதான வாக்கெடுப்பு செலவின பகுதியை மட்டுமே கையாள்கிறது. ஆனால் இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டமும், முழு வரவுசெலவுத் திட்டமும், ரசீது மற்றும் செலவுப் பக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

எனவே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வாக்கெடுப்பு நடத்துவதும், வாக்கெடுப்பு நடத்துவதும் முதல் கட்டமாகும். முழு வரவுசெலவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வரை அரசாங்கத்தின் பணிக்கு கணக்கு வாக்கெடுப்பு அவசியம்.

பட்ஜெட் பேச்சு

நிதி அமைச்சரின் பட்ஜெட் உரை பொதுவாக இரண்டு பகுதிகளாக இருக்கும். பகுதி A நாட்டின் பொதுப் பொருளாதாரக் கணக்கெடுப்பைக் கையாள்கிறது, பகுதி B வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகளுடன் தொடர்புடையது.

அவர் பட்ஜெட்டை அறிமுகப்படுத்தி ஒரு உரையை நிகழ்த்துகிறார், மேலும் அவரது உரையின் இறுதிப் பகுதியில்தான் புதிய வரிவிதிப்பு அல்லது தற்போதுள்ள வரிகளில் உள்ள மாறுபாடுகளுக்கான முன்மொழிவுகள் அவரால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்களவையில் நிதியமைச்சரின் உரையின் முடிவில் ராஜ்யசபாவின் மேசையில் 'வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை' வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பட்ஜெட் ஆவணங்கள் எளிமையானவை: பட்ஜெட் ஆவணங்களுக்கான திறவுகோல்

'அரசு பட்ஜெட் அடிப்படைகள்' என்ற இடுகையில், இந்திய பட்ஜெட் ஒரு ஆவணம் அல்ல, ஆனால் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை, மானியங்களுக்கான கோரிக்கை, ஒதுக்கீட்டு மசோதா, நிதி மசோதா போன்ற பல ஆவணங்களைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், சில பட்ஜெட் ஆவணங்கள் உள்ளன. FRBM சட்டம் 2003 இன் தேவைகளின்படி. இந்த இடுகையில், இந்த ஆவணங்கள் ஒவ்வொன்றின் விவரங்களுக்கும் சென்று, இந்த ஆவணங்கள் எதைப் பற்றியது என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஆண்டு நிதி அறிக்கை

வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை (AFS), கட்டுரை 112 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட ஆவணம், மதிப்பிடப்பட்டதைக் காட்டுகிறது

முந்தைய நிதியாண்டிற்கான (அதாவது 2016-17) மதிப்பீடுகள் மற்றும் கடந்த நிதியாண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டுக்கான (அதாவது 2015-16) செலவுகள் தொடர்பாக அடுத்த நிதியாண்டிற்கான (அதாவது, 2017-18) இந்திய அரசின் வரவுகள் மற்றும் செலவுகள்) ரசீதுகள் மற்றும் பட்டுவாடாக்கள் மூன்று பகுதிகளின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன, அதில் அரசாங்க கணக்குகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன, அதாவது, (i) ஒருங்கிணைந்த நிதி, (ii) தற்செயல் நிதி மற்றும் (iii) பொது கணக்கு. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகள், கணக்குகளில் பிரதிபலிக்கும் வகையில், பணத்தைத் திரும்பப்பெறுதல் மற்றும் மீட்டெடுப்புகளின் செலவின நிகரத்திற்கானது.

வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை பின்வரும் தலைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

1. அறிக்கை I - இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி [வரவுகள் மற்றும் செலவுகள்: வருவாய் கணக்கு; வரவுகள் மற்றும் செலவுகள்: மூலதனக் கணக்கு]
2. அறிக்கை IA - இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவு
3. அறிக்கை 2 - இந்தியாவின் தற்செயல் நிதி
4. அறிக்கை 3 - இந்தியாவின் பொதுக் கணக்குகள் [வரவுகள் மற்றும் செலவுகள்]
5. சட்டமன்றம் இல்லாத யூனியன் பிரதேசங்களின் வரவுகள் மற்றும் செலவுகள்.

மானியங்களுக்கான கோரிக்கை

அரசியலமைப்பின் 113 வது பிரிவு ஒருங்கிணைந்த செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளை கட்டாயமாக்குகிறது

இந்தியாவின் நிதிகள் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன மற்றும் மக்களவையால் வாக்களிக்கப்பட வேண்டியவை மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் வடிவத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையுடன் மக்களவையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, ஒவ்வொரு அமைச்சகம் அல்லது துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மானியத்திற்கான ஒரு கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், செலவினத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து ஒரு அமைச்சகம் அல்லது துறைக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்படலாம். சட்டமன்றம் இல்லாத யூனியன் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கும் தனித்தனியான கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகிறது. 2014-15 பட்ஜெட்டில் மானியங்களுக்கு 106 கோரிக்கைகள் இருந்தன.

ஒவ்வொரு கோரிக்கையும் முதலில் 'வாக்களிக்கப்பட்ட' மற்றும் 'கட்டணப்படுத்தப்பட்ட' செலவினங்களின் மொத்தத்தையும், 'வருவாய்' மற்றும் 'மூலதன' செலவினங்களையும் தனித்தனியாக தேவையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் கோரிக்கை முன்வைக்கப்படும் செலவினத்தின் மொத்த தொகையையும் வழங்குகிறது. இதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு முக்கிய கணக்குகளின் கீழ் செலவின மதிப்பீடுகள். ஒவ்வொரு முக்கிய தலைப்பின் கீழும் 'திட்டம்' மற்றும் 'திட்டம் அல்லாதது' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான செலவினங்களின் பிரிப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கணக்குகளில் செலவைக் குறைப்பதில் எடுக்கப்பட்ட வசூல் தொகைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆவணத்தின் தொடக்கத்தில் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் சுருக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அதே சமயம் புதிய நிறுவனத்தை உருவாக்குதல், நிறுவனம் அல்லது புதிய திட்டம் போன்ற 'புதிய சேவை' அல்லது 'புதிய சேவையின்' விவரங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், ஆவணத்தின் முடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒதுக்கீட்டு மசோதா

அரசியலமைப்பின் 114(3) பிரிவின் கீழ், நாடாளுமன்றத்தால் அத்தகைய சட்டத்தை இயற்றாமல், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து எந்தத் தொகையையும் திரும்பப் பெற முடியாது. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மக்களவையால் வாக்களிக்கப்பட்ட பிறகு, அவ்வாறு வாக்களிக்கப்பட்ட தொகைகள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினங்களைச் சந்திக்கத் தேவையான தொகை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து திரும்பப்

பெறுவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் ஒதுக்கீட்டு மசோதா மூலம் கோரப்படுகிறது.

பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதில் தொடங்கி விவாதங்கள் மற்றும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பில் முடிவடையும் முழு செயல்முறைக்கும் போதுமான நீண்ட காலம் தேவைப்படுகிறது. எனவே, கோரிக்கைகளை வாக்களிப்பதற்கான நடைமுறைகள் முடிவடையும் வரை நிலுவையில் உள்ள நிதியாண்டின் ஒரு பகுதிக்கான மதிப்பிடப்பட்ட செலவினங்களைப் பொறுத்தவரை முன்கூட்டியே எந்தவொரு மானியத்தையும் வழங்குவதற்கு மக்களவைக்கு அரசியலமைப்பின் மூலம் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 'கணக்கின் மீது வாக்களிப்பு' என்பதன் நோக்கம், 'இறுதி வழங்கல்' வாக்கெடுப்பு நிலுவையில் உள்ள நிலையில், அரசு செயல்பட வைப்பதாகும். கணக்கு மீதான வாக்கெடுப்பு பாராளுமன்றத்தில் இருந்து ஒதுக்கீட்டு (கணக்கில் வாக்களிப்பு) மசோதா மூலம் பெறப்படுகிறது.

நிதி மசோதா

பாராளுமன்றத்தில் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, அரசியலமைப்பின் 110 (1)(a) இன் தேவையை நிறைவேற்றும் வகையில், வரி விதிப்பு, ஒழிப்பு, விலக்கு, மாற்றம் அல்லது ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றை விவரிக்கும் நிதி மசோதாவும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. பட்ஜெட்டில் முன்மொழியப்பட்டது. நிதி மசோதா என்பது அரசியலமைப்பின் 110வது பிரிவில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பண மசோதா. அதில் அடங்கியுள்ள விதிகளை விளக்கும் குறிப்பாணையும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிதி மசோதாவில் உள்ள விதிகளை விளக்கும் குறிப்பாணை

நிதி மசோதாவில் உள்ள வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக, நிதி மசோதாவின் விதிகளை விளக்கும் மெமோராண்டம் என்ற ஆவணத்தில் விதிகள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

FRBM சட்டத்தின் தேவைகளின்படி ஆவணங்கள்:

மேக்ரோ பொருளாதார கட்டமைப்பு அறிக்கை

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 3(5)ன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மேக்ரோ எகனாமிக் ஃபிரேம்வொர்க் அறிக்கை மற்றும் அதன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகள் குறிப்பிட்ட அடிப்படை அனுமானங்களுடன் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் பற்றிய மதிப்பீட்டைக்

கொண்டுள்ளது. இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம், மத்திய அரசின் நிதி இருப்பு மற்றும் பொருளாதாரத்தின் வெளி துறை சமநிலை பற்றிய மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

நிதிக் கொள்கை மூலோபாய அறிக்கை

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 3(4)ன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிக் கொள்கை வியூக அறிக்கை, வரிவிதிப்பு, செலவுகள், கடன் வழங்குதல் மற்றும் அடுத்த நிதியாண்டிற்கான நிதிப் பகுதியில் அரசாங்கத்தின் மூலோபாய முன்னுரிமைகளை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. முதலீடுகள், நிர்வகிக்கப்படும் விலை, கடன்கள் மற்றும் உத்தரவாதங்கள். தற்போதைய கொள்கைகள் எவ்வாறு சிறந்த நிதி மேலாண்மைக் கொள்கைகளுக்கு இணங்குகின்றன என்பதையும், முக்கிய நிதி நடவடிக்கைகளில் ஏதேனும் பெரிய விலகலுக்கான காரணத்தையும் இந்த அறிக்கை விளக்குகிறது.

நடுத்தர கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 3(2) இன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நடுத்தர கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை, சந்தை விலையில் (i) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் தொடர்புடைய நான்கு குறிப்பிட்ட நிதிக் குறிகாட்டிகளுக்கு மூன்றாண்டு கால இலக்குகளை அமைக்கிறது. வருவாய் பற்றாக்குறை, (ii) நிதிப் பற்றாக்குறை, (iii) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் மற்றும் (iv) ஆண்டின் இறுதியில் நிலுவையில் உள்ள மொத்த கடன். அறிக்கையானது அடிப்படை அனுமானங்களை உள்ளடக்கியது, வருவாய் வரவுகள் மற்றும் வருவாய் செலவினங்களுக்கு இடையிலான சமநிலை தொடர்பான நிலைத்தன்மையின் மதிப்பீடு மற்றும் உற்பத்தி சொத்துக்களை உருவாக்க சந்தை கடன்கள் உட்பட மூலதன ரசீதுகளின் பயன்பாடு ஆகியவை அடங்கும்.

நடுத்தர கால செலவின கட்டமைப்பு அறிக்கை

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 3 இன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நடுத்தர கால செலவினக் கட்டமைப்பின் அறிக்கையானது, அடிப்படை அனுமானங்கள் மற்றும் இடர்களின் விவரக்குறிப்புடன் செலவினக் குறிகாட்டிகளுக்கு மூன்று வருட உருட்டல் இலக்கை முன்வைக்கிறது. MTEF இன் நோக்கம் பட்ஜெட் மற்றும் FRBM அறிக்கைகளுக்கு இடையே ஒரு நெருக்கமான ஒருங்கிணைப்பை வழங்குவதாகும்.

PS: இந்த அறிக்கை பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படும் அமர்வுக்கு அடுத்த அமர்வில் தனித்தனியாக வழங்கப்படுகிறது, அதாவது பொதுவாக மழைக்கால அமர்வில்.

விளக்க ஆவணங்கள்

செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-1

இந்த ஆவணம் பல்வேறு அமைச்சகங்கள்/துறைகளின் வருவாய் மற்றும் மூலதனப் பட்டுவாடாக்களைக் கையாள்வதோடு, 'திட்டம்' மற்றும் 'திட்டமில்லா' ஆகியவற்றின் கீழ் ஒவ்வொன்றின் மதிப்பீடுகளையும் வழங்குகிறது. இது பல்வேறு வகையான செலவினங்களின் பகுப்பாய்வையும் மதிப்பீடுகளின் மாறுபாடுகளுக்கான பரந்த காரணங்களையும் வழங்குகிறது.

செலவின பட்ஜெட் தொகுதி-2

ஒரு திட்டம் அல்லது ஒரு திட்டத்திற்காக செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் பல முக்கிய தலைவர்களில் பரவக்கூடும்

மானியத்திற்கான கோரிக்கையில் வருவாய் மற்றும் மூலதனப் பிரிவுகள். செலவின பட்ஜெட் தொகுதியில். 2, ஒரு திட்டம்/திட்டத்திற்கான மதிப்பீடுகள் ஒன்றாகக் கொண்டுவரப்பட்டு, முக்கியத் தலைவர்களால் ஒரே இடத்தில் நிகர அடிப்படையில் காட்டப்படும். மானியக் கோரிக்கைகளில் பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களின் அடிப்படையிலான நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ள, பொருத்தமான விளக்கக் குறிப்புகள் இந்தத் தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, இதில் தேவையான இடங்களில், பட்ஜெட் மதிப்பீடுகள் மற்றும் நடப்பு ஆண்டுக்கான திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் மற்றும் தேவைகளுக்கு இடையிலான மாறுபாடுகளுக்கான சுருக்கமான காரணங்கள். அடுத்த வரவுசெலவுத் திட்ட ஆண்டிற்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ரசீதுகள் பட்ஜெட்

வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ரசீதுகளின் மதிப்பீடுகள் "ரசீதுகள் பட்ஜெட்" ஆவணத்தில் மேலும் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. ஆவணம் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் ரசீதுகள் மற்றும் மூலதன ரசீதுகளின் விவரங்களை வழங்குகிறது மற்றும் மதிப்பீடுகளை விளக்குகிறது. நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மை விதிகள், 2004 இன் கீழ் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட வரி வருவாய்கள் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்களின் நிலுவைத் தொகையையும் இந்த ஆவணம் வழங்குகிறது. தேசிய சிறு சேமிப்பு நிதி (NSSF) தொடர்பான அறிக்கை, பற்றாக்குறை குறிகாட்டிகளுடன் வரவுகள் மற்றும்

செலவினங்களின் போக்கு. வரவு செலவு அறிக்கை, கடன்கள் பற்றிய அறிக்கை, அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவாதங்களின் அறிக்கை, சொத்துக்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் வெளி உதவி விவரங்கள் ஆகியவை ரசீதுகள் பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு பார்வையில் பட்ஜெட்

இந்த ஆவணம் வரி வருவாய்கள் மற்றும் பிற ரசீதுகளின் விரிவான விவரங்களுடன் சுருக்கமான, ரசீதுகள் மற்றும் விநியோகங்களைக் காட்டுகிறது. இந்த ஆவணம் செலவினங்களின் பரந்த பிரிவைக் காட்டுகிறது - திட்டம் மற்றும் திட்டம் அல்லாதவை, துறைகள் மற்றும் அமைச்சகங்கள் / துறைகள் மூலம் திட்ட செலவுகள் ஒதுக்கீடு மற்றும் மத்திய அரசால் மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசாங்கங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட வளங்களின் விவரங்கள். இந்த ஆவணம் மத்திய அரசின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, மொத்த முதன்மைப் பற்றாக்குறை மற்றும் மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது. வருவாய் வரவுகளை விட அரசின் வருவாய் செலவினம் அதிகமாக இருப்பது அரசின் வருவாய் பற்றாக்குறையை உருவாக்குகிறது. வருவாயின் மூலம் அரசாங்கத்தின் மொத்த செலவினங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு, ஒருபுறம் திருப்பிச் செலுத்தும் நிகர மூலதனம் மற்றும் கடன்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் வருவாய் ரசீதுகள் மற்றும் மூலதன ரசீதுகள் கடன் வாங்கும் தன்மையில் இல்லாத ஆனால் இறுதியில் அரசாங்கத்திடம் சேரும் இவை, மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறையை உருவாக்குகின்றன. மொத்த முதன்மைப் பற்றாக்குறையானது மொத்த வட்டிக் கொடுப்பனவுகளால் குறைக்கப்படும் மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறையால் அளவிடப்படுகிறது. பட்ஜெட் ஆவணங்களில் 'மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'மொத்த முதன்மைப் பற்றாக்குறை' முறையே 'நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'முதன்மைப் பற்றாக்குறை' என்ற சுருக்க வடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எண்ணெய் மற்றும் உர மானியங்களுக்குப் பதிலாக வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள் (பத்திரங்கள்) மீதான அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகளையும் இந்த ஆவணம் காட்டுகிறது. பட்ஜெட் ஆவணங்களில் 'மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'மொத்த முதன்மைப் பற்றாக்குறை' முறையே 'நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'முதன்மைப் பற்றாக்குறை' என்ற சுருக்க வடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எண்ணெய் மற்றும் உர மானியங்களுக்குப் பதிலாக வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள் (பத்திரங்கள்) மீதான அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகளையும் இந்த ஆவணம் காட்டுகிறது. பட்ஜெட் ஆவணங்களில் 'மொத்த நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'மொத்த முதன்மைப் பற்றாக்குறை' முறையே 'நிதிப் பற்றாக்குறை' மற்றும் 'முதன்மைப் பற்றாக்குறை'

என்ற சுருக்க வடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எண்ணெய் மற்றும் உர மானியங்களுக்குப் பதிலாக வழங்கப்பட்ட பத்திரங்கள் (பத்திரங்கள்) மீதான அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகளையும் இந்த ஆவணம் காட்டுகிறது.

பட்ஜெட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்

இந்த ஆவணம் பட்ஜெட்டின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்குகிறது

பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளில் சாதனைகள். முக்கியமான பகுதிகளில் செய்யப்பட வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கான பட்ஜெட் முன்மொழிவுகளையும் சுருக்கமாக விளக்குகிறது. வரி திட்டங்களின் சுருக்கமும் ஆவணத்தில் பிரதிபலிக்கிறது.

பட்ஜெட் அறிக்கைகளுடன் மற்ற ஆவணங்கள்

மானியங்களுக்கான விரிவான கோரிக்கைகள்

மானியங்களுக்கான விரிவான கோரிக்கைகள், பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில சமயங்களில் மக்களவையின் மேஜையில் வைக்கப்படுகின்றன, ஆனால் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் தொடங்கும் முன். மானியங்களுக்கான விரிவான கோரிக்கைகள், மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள விதிகள் மற்றும் முந்தைய ஆண்டின் உண்மையான செலவினங்களை மேலும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு திட்டம்/நிறுவனம் தொடர்பான மதிப்பீடுகளின் பிரிப்பு, சம்பந்தப்பட்ட தொகை 10 லட்சத்துக்குக் குறையாமல் இருந்தால், சம்பளம், ஊதியம் போன்ற அந்தத் திட்டத்தில் ஏற்படும் செலவினங்களின் வகைகள் மற்றும் தன்மையைக் குறிக்கும் பல பொருள் தலைப்புகளின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. , பயணச் செலவுகள், இயந்திரங்கள் மற்றும் உபகரணங்கள், மானியங்கள்-உதவி போன்றவை. இந்த விரிவான கோரிக்கைகளின் முடிவில் கணக்குகளில் செலவினங்களைக் குறைப்பதில் எடுக்கப்பட்ட மீட்பு விவரங்கள் காட்டப்படுகின்றன.

விளைவு பட்ஜெட்

2007-08 நிதியாண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் வகையில், இதுவரையிலான செயல்திறன் பட்ஜெட் மற்றும் விளைவு பட்ஜெட்

அமைச்சகங்கள்/துறைகள் மூலம் தனித்தனியாக பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, தனித்தனியாக வழங்கப்படுகின்றன

அனைத்து கோரிக்கைகள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு அமைச்சகம்/துறையால் "விளைவு பட்ஜெட்" என்ற தலைப்பில் ஆவணம்/

இந்தத் தேவையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டவை தவிர, அவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒதுக்கீடுகள். விளைவு பட்ஜெட்

அமைச்சகம்/துறையின் நிதி வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் இயற்பியல் பரிமாணங்களை பரவலாகக் குறிக்கிறது

முந்தைய ஆண்டில் (2015-2016) உண்மையான உடல் செயல்திறன், முதல் ஒன்பது மாதங்களில் செயல்திறன்

(டிசம்பர் வரை) நடப்பு ஆண்டின் (2016-2017) மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து இலக்கு செயல்திறன் ஆண்டு (2014-2015).

ஆண்டு அறிக்கைகள்

2016-2017 ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு அமைச்சகம் / துறையின் செயல்பாடுகள் பற்றிய விளக்கமான கணக்கு ஆண்டு அறிக்கை ஆவணத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, இது ஒவ்வொரு அமைச்சகம் / துறையால் தனித்தனியாக வெளியிடப்பட்டு, மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தின் போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. .

பொருளாதார ஆய்வு

பொருளாதார ஆய்வு, நாட்டின் பொருளாதாரப் போக்குகளை வெளிப்படுத்துகிறது, இது வளங்களைத் திரட்டுதல் மற்றும் பட்ஜெட்டில் அவற்றின் ஒதுக்கீட்டின் சிறந்த மதிப்பீட்டை எளிதாக்குகிறது. விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறை உற்பத்தி, உள்கட்டமைப்பு, வேலைவாய்ப்பு, பண வழங்கல், விலை, இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, அந்நிய செலாவணி இருப்பு மற்றும் பட்ஜெட்டில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் பிற தொடர்புடைய பொருளாதார காரணிகளின் போக்குகளை ஆய்வு செய்து, பட்ஜெட்டுக்கு முன்னதாக பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டிற்கு.

முடிவுரை

மத்திய அரசின் பட்ஜெட் என்பது வெறும் வரவு செலவு அறிக்கை மட்டுமல்ல. இருந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம், இது அரசாங்கக் கொள்கையின் குறிப்பிடத்தக்க அறிக்கையாகவும் மாறியுள்ளது. பட்ஜெட் பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் வடிவமைத்து, அதையொட்டி, நாட்டின் பொருளாதாரத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளில் அரசாங்க வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் தாக்கத்தை சிறப்பாக மதிப்பிடுவதற்கு, பொருளாதார அளவுகளின் அடிப்படையில் அவற்றைக் குழுவாக்குவது அவசியம், எடுத்துக்காட்டாக, மூலதன உருவாக்கத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது,

எவ்வளவு நேரடியாக செலவிடப்படுகிறது. அரசாங்கம் மற்றும் மானியங்கள், கடன்கள் போன்றவற்றின் மூலம் பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளுக்கு அரசாங்கத்தால் எவ்வளவு மாற்றப்படுகிறது. இந்த பகுப்பாய்வு நிதி அமைச்சகத்தால் தனித்தனியாக வெளியிடப்பட்ட மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டின் பொருளாதார மற்றும் செயல்பாட்டு வகைப்பாட்டில் உள்ளது.

முழு பட்ஜெட் மற்றும் வாக்கெடுப்பு கணக்கில் உள்ள வேறுபாடு

பட்ஜெட் தொடர்பான தலைப்புகளைப் படிக்கும் போது, முழு பட்ஜெட், இடைக்கால பட்ஜெட் மற்றும் வாக்களிப்பு கணக்கு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகள் குறித்து பலர் குழப்பமடைந்துள்ளனர். கவலைப்படாதே! இந்த இடுகை உங்கள் எல்லா கேள்விகளையும் அழிக்கும் என்று நம்புகிறோம்!

இணைப்பை நன்கு புரிந்து கொள்ள, பின்வரும் விதியை முதலில் புரிந்து கொள்ளுமாறு பரிந்துரைக்கிறேன்.

விதி: நிறைவேற்று (அரசு) செலவு செய்வதற்கு சட்டமன்றத்தின் (பாராளுமன்றத்தின்) ஒப்புதல் தேவை!

ஆம், அரசு விரும்பியபடி செலவு செய்ய முடியாது!

பல்வேறு வரிகள் மற்றும் கட்டணங்கள் மூலம் அரசாங்கம் பொதுமக்களிடம் இருந்து பணம் வசூலித்தாலும், அதற்கான செலவினங்களுக்கு, அதற்கு மற்றொரு அதிகாரசபையின் ஒப்புதல் தேவை - அதாவது. சட்டமன்றம்.

மத்திய அரசைப் பொறுத்தமட்டில், சட்டமன்றம் என்பது பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபைக்கு ஒத்ததாகும். லோக்சபா.

இந்த விதி (ஆணை) எங்கே எழுதப்பட்டுள்ளது? பதில்: இந்திய அரசியலமைப்பு.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 266, இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து பணம் எடுக்க நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் தேவை. தவிர, அரசியலமைப்பின் பிரிவு 114 (3) ஒரு சட்டம் (ஒதுக்கீட்டு மசோதா) இயற்றப்படாமல், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து எந்தத் தொகையையும் திரும்பப் பெற முடியாது என்று கூறுகிறது.

நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் காலம் எடுக்கும்!

நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பிறகே முழு பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்படுவது வழக்கம். நடப்பு நிதியாண்டிலேயே அடுத்த நிதியாண்டிற்கான (ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச்

31 வரை) செலவினங்களுக்கான ஒப்புதலை அரசாங்கம் (நிர்வாகம்) கோரினாலும், சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு நேரம் எடுக்கும்.

பெரும்பாலும், மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் விவாதம் மற்றும் வாக்கெடுப்பு மற்றும் ஒதுக்கீட்டு மசோதாவை நிறைவேற்றுவது நடப்பு நிதியாண்டுக்கு அப்பாற்பட்டது. 2016-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பிப்ரவரி கடைசி வேலை நாளில் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்பட்டபோதும், அதே நிதியாண்டில் நிறைவேற்றுவது கடினமாக இருந்தது.

ஆனால் அரசாங்கத்தின் அன்றாட செயல்பாடுகளுக்கு பணம் தேவை..

புதிய நிதியாண்டு தொடங்கும் முன் முழு வரவுசெலவுத்திட்டத்தின் மீதும் நாடாளுமன்றம் வாக்களிக்க முடியாது என்பதால், போதுமான நிதியை அரசாங்கத்தின் வசம் வைத்திருப்பது அவசியம்.

எனவே, "கணக்கின் மீதான வாக்கெடுப்புக்கு" ஒரு சிறப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் ஒரு வருடத்தின் ஒரு பகுதிக்கு பல்வேறு பொருட்களுக்கான செலவினங்களைச் செய்வதற்கு போதுமான தொகையை அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்பைப் பெறுகிறது.

கணக்கில் வாக்களியுங்கள்

வோட் ஆன் அக்கவுன்ட் என்பது மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் வாக்கெடுப்பு மற்றும் ஒதுக்கீட்டு மசோதா மற்றும் நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றும் வரை அரசாங்கத்தை செயல்படுத்துவதற்கு முன்கூட்டியே வழங்கப்படும் மானியமாகும்.

இது குறுகிய காலத்திற்கு அல்லது முழு பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்படும் வரை அரசாங்கம் தனது செலவினங்களுக்கு நிதியளிக்க உதவுகிறது. ஒரு மாநாடாக, வாக்களிப்பு கணக்கு என்பது ஒரு சம்பிரதாயமான விஷயமாகக் கருதப்பட்டு விவாதம் இன்றி மக்களவையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

2016 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தின் கடைசி வேலை நாளில் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படும் வரை வாக்கெடுப்பு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், 2017 ஆம் ஆண்டு முதல், பட்ஜெட் தாக்கல் தேதி பிப்ரவரி 1 ஆம் தேதிக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. இது அதே நிதியாண்டில் முழு பட்ஜெட்டை நிறைவேற்ற கிட்டத்தட்ட 2 மாத கால அவகாசத்தைப் பயன்படுத்த நிர்வாகிக்கு உதவியது. எனவே, 2017 ஆம் ஆண்டு முதல், தேர்தல் ஆண்டு போன்ற சிறப்பு நிகழ்வுகளில் தவிர, வழக்கமாக அரசாங்க பட்ஜெட் செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாக வாக்களிக்கப்பட்ட கணக்கு பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

பொதுவாக, கணக்கு வாக்கெடுப்பு இரண்டு மாதங்களுக்கு மட்டுமே எடுக்கப்படும். மானியத் தொகையானது, மானியங்களுக்கான பல்வேறு கோரிக்கைகளின் கீழ் முழு ஆண்டுக்கான மதிப்பிடப்பட்ட செலவினத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கிற்குச் சமமாக இருக்கும்.

2 மாதங்களுக்கு மேல் கணக்கில் வாக்களிக்க முடியுமா?

ஆம். தேர்தல் ஆண்டில் அல்லது முக்கிய கோரிக்கைகள் மற்றும் ஒதுக்கீட்டு மசோதா இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் போது, கணக்கு வாக்கெடுப்பு இரண்டு மாதங்களுக்கும் மேலாக வழங்கப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 2019ல், வோட் ஆன் அக்கவுண்ட் 4 மாதங்களுக்கு எடுக்கப்படும்.

முழு பட்ஜெட் மற்றும் வாக்கெடுப்பு கணக்கில் உள்ள வேறுபாடு

- முழு பட்ஜெட் செலவு மற்றும் வருவாய் ஆகிய இரண்டையும் கையாள்கிறது, ஆனால் வாக்கெடுப்பு கணக்கு அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டின் செலவினப் பக்கத்தை மட்டுமே கையாள்கிறது.
- வாக்களிப்பு கணக்கு பொதுவாக இரண்டு மாதங்களுக்கு செல்லுபடியாகும் ஆனால் முழு பட்ஜெட் 12 மாதங்களுக்கு (ஒரு நிதியாண்டு) செல்லுபடியாகும்.
- ஒரு மாநாடாக, வாக்களிப்பு கணக்கு என்பது ஒரு சம்பிரதாயமான விஷயமாகக் கருதப்பட்டு விவாதம் இன்றி மக்களவையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆனால் பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றுவது என்பது விவாதங்கள் மற்றும் மானியங்களுக்கான கோரிக்கை மீது வாக்களித்த பின்னரே நடக்கும்.
- ஒரு வாக்களிப்பு கணக்கு நேரடி வரிகளை மாற்ற முடியாது, ஏனெனில் அவை நிதி மசோதா மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வழக்கமான பட்ஜெட்டின் கீழ், புதிய வரிகள் விதிக்கப்படலாம் மற்றும் பழையவை போகலாம்.
- ஒரு மாநாடாக, வாக்களிப்பு கணக்கு என்பது ஒரு சம்பிரதாயமான விஷயமாகக் கருதப்பட்டு விவாதம் இன்றி மக்களவையால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆனால் மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதங்கள் மற்றும் வாக்கெடுப்புக்குப் பிறகுதான் முழு பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

இடைக்கால பட்ஜெட் என்றால் என்ன?

இடைக்கால வரவுசெலவுத் திட்டம் அனைத்து நடைமுறை அர்த்தத்திலும் முழு வரவுசெலவுத் திட்டமாகும், ஆனால் அதன் ஆட்சிக் காலத்தின் கடைசி ஆண்டில் அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்டது - அதாவது. தேர்தலுக்கு சற்று முன்பு. இடைக்கால பட்ஜெட் என்பது செலவுகள் மற்றும் ரசீதுகள் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான கணக்குகளின் தொகுப்பாகும். ஆனால் அதில் பெரிய கொள்கை முன்மொழிவுகள் இருக்காது.

தேர்தல் ஆண்டில் முழு வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக வாக்கெடுப்பு கணக்கு தாக்கல் செய்வது அரசாங்கத்திற்கு கட்டாயமா?

தேர்தல் ஆண்டில் வாக்கெடுப்பு நடத்துவது அரசாங்கத்திற்கு கட்டாயமில்லை.

மாநாடு இடைக்கால பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து, கணக்கு வழி வாக்கெடுப்பு மூலம் செலவழிக்கத் தேவையான நிதியைப் பெறுவதாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் (அது விரும்பினால்) ஒரு முழு பட்ஜெட்டிற்குச் சென்று நிதியைப் பெற ஒதுக்கீட்டு மசோதாக்களை நிறைவேற்றலாம்.

எவ்வாறாயினும், தேர்தல் ஆண்டில், ஆளும் அரசாங்கம் பொதுவாக முழு வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக வாக்களிப்பு கணக்கு அல்லது இடைக்கால பட்ஜெட்டைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக, அரசாங்கம் வாக்குக் கணக்கை முன்வைப்பது கட்டாயமில்லை என்றாலும், அதே ஆண்டில் பதவியேற்கும் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கொள்கைகளைத் திணிப்பது பொருத்தமற்றது.

கட் மோஷன்ஸ்: பாலிசி கட், எகானமி கட் மற்றும் டோக்கன் கட்

கொள்கை வெட்டு, பொருளாதார வெட்டு அல்லது டோக்கன் வெட்டு இயக்கங்கள் என்றால் என்ன?

இந்திய பட்ஜெட்டைப் படிக்கும்போது மானியங்களுக்கான கோரிக்கை பற்றி நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம்.

இவை பொதுவாக ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கும் முன்மொழியப்பட்ட மானியம் தொடர்பாக வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளாகும்.

ஆனால், அரசாங்கத்தின் செலவினங்களை சரிபார்க்கும் அதிகாரம் பாராளுமன்றம் என்பதால் அனைத்து கோரிக்கைகளுக்கும் ஒப்புதல் அளிக்க முடியாது.

வெட்டு பிரேரணைகள் என்பது தேவையின் அளவைக் குறைக்க பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படும் தீர்மானங்கள்.

வெட்டு இயக்கங்கள்

பின்வரும் வழிகளில் ஏதேனும் ஒரு கோரிக்கையின் அளவைக் குறைக்க ஒரு இயக்கம் நகர்த்தப்படலாம்:-

1. பாலிசி கட் மோஷன்களை ஏற்காதது

- பாலிசி கட் இயக்கத்தின் ஒரு மறுப்பு நகர்த்தப்பட்டது, இதனால் கோரிக்கையின் அளவு Re.1 ஆக குறைக்கப்படும்.
- இது கோரிக்கையின் அடிப்படையிலான கொள்கையின் மறுப்பைக் குறிக்கிறது.
- அத்தகைய பிரேரணையின் அறிவிப்பை வழங்கும் உறுப்பினர், அவர் விவாதிக்க முன்வரும் கொள்கையின் விவரங்களை துல்லியமான சொற்களில் குறிப்பிட வேண்டும்.
- விவாதம் அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட புள்ளி அல்லது புள்ளிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படும் மற்றும் மாற்றுக் கொள்கையை வாதிட உறுப்பினர்களுக்கு திறந்திருக்கும்.

2. எகனாமி கட் மோஷன்ஸ்

- ஒரு பொருளாதார வெட்டு இயக்கம் நகர்த்தப்படுகிறது, இதனால் தேவையின் அளவு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு குறைக்கப்படுகிறது.
- இது பாதிக்கப்படக்கூடிய பொருளாதாரத்தை பிரதிபலிக்கிறது.
- அத்தகைய குறிப்பிட்ட தொகையானது தேவையில் மொத்த தொகை குறைப்பு அல்லது தேவையில் ஒரு பொருளின் குறைப்பு அல்லது குறைப்பு.
- இந்த அறிவிப்பு சுருக்கமாகவும் துல்லியமாகவும் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் குறிக்கும் மற்றும் பேச்சுக்கள் பொருளாதாரம் எவ்வாறு பாதிக்கப்படலாம் என்பது பற்றிய விவாதத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்படும்.

3. டோக்கன் கட் மோஷன்ஸ்

- ஒரு டோக்கன் கட் இயக்கம் நகர்த்தப்பட்டு, தேவையின் அளவு ரூ.100 குறைக்கப்படுகிறது.
- இது இந்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பின் எல்லைக்குள் இருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட குறையை காற்றோட்டம் செய்வதாகும்.

- அதன் மீதான விவாதம், பிரேரணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட குறைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படும்.

வெட்டு இயக்கங்களின் அனுமதி

தேவையின் அளவைக் குறைப்பதற்கான இயக்கத்தின் அறிவிப்பு ஏற்கத்தக்கதாக இருக்க, அது பின்வரும் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்யும், அதாவது:-

1. அது ஒரு கோரிக்கைக்கு மட்டுமே பொருந்தும்;
2. இது தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் வாதங்கள், அனுமானங்கள், முரண்பாடான வெளிப்பாடுகள், குற்றச்சாட்டுகள், அடைமொழிகள் அல்லது அவதூறான அறிக்கைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது;
3. இது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும், அது துல்லியமான சொற்களில் கூறப்படும்;
4. எந்தவொரு நபரின் குணாதிசயத்தையும் அல்லது நடத்தையையும் அது பிரதிபலிக்காது, அதன் நடத்தை ஒரு முக்கிய இயக்கத்தில் மட்டுமே சவால் செய்யப்படலாம்;
5. தற்போதுள்ள சட்டங்களை திருத்துவதற்கு அல்லது ரத்து செய்வதற்கு அது பரிந்துரைகளை செய்யாது;
6. இது முதன்மையாக இந்திய அரசாங்கத்தின் அக்கறை இல்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறிக்காது;
7. இது இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்காது;
8. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் அதிகார வரம்பைக் கொண்ட ஒரு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் கீழ் உள்ள ஒரு விஷயத்துடன் இது தொடர்புடையதாக இருக்காது;
9. அது சிறப்புரிமைக் கேள்வியை எழுப்பாது;
10. அதே அமர்வில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீதான விவாதத்தை அது புதுப்பிக்காது;
11. அதே அமர்வில் பரிசீலனைக்கு முன்னர் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை அது எதிர்பார்க்காது;
12. எந்தவொரு சட்டப்பூர்வ தீர்ப்பாயம் அல்லது எந்தவொரு நீதித்துறை அல்லது அரை-நீதித்துறை செயல்பாடுகளைச் செய்யும் சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் அல்லது எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்க அல்லது விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட எந்தவொரு விசாரணை ஆணையம் அல்லது நீதிமன்றத்தின் முன்

நிலுவையில் உள்ள ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க இது பொதுவாக முயலாது: சபாநாயகர் சட்டப்பூர்வ தீர்ப்பாயம், சட்டப்பூர்வ அதிகாரம், ஆணையம் அல்லது நீதிமன்றத்தால் அத்தகைய விஷயத்தை பரிசீலிப்பதில் பாரபட்சம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை என்று சபாநாயகர் திருப்தி அடைந்தால், நடைமுறை அல்லது விசாரணையின் கட்டம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை சபையில் எழுப்ப அவரது விருப்பப்படி அனுமதிக்கலாம். விசாரணையின்;

13. இது ஒரு சிறிய விஷயத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்காது.

சபாநாயகர் அனுமதியை முடிவு செய்வார்

சபாநாயகர் இந்த விதிகளின் கீழ் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பார், மேலும் அது வெட்டுப் பிரேரணையை நகர்த்துவதற்கான உரிமையை தவறாகப் பயன்படுத்துவதாகவோ அல்லது சபையின் நடைமுறையைத் தடுக்கும் அல்லது பாரபட்சமாகப் பாதிக்கும் வகையில் கணக்கிடப்பட்டால், எந்த வெட்டுப் பிரேரணையையும் அனுமதிக்க முடியாது. அல்லது இந்த விதிகளுக்கு முரணானது.

வெட்டு இயக்கங்களின் அறிவிப்பு

மானியத்திற்கான கோரிக்கையை குறைக்கும் பிரேரணையின் அறிவிப்பு, கோரிக்கை பரிசீலனையில் உள்ள நாளுக்கு ஒரு நாள் முன்னதாக வழங்கப்படாவிட்டால், எந்த உறுப்பினரும் பிரேரணையை நகர்த்துவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கலாம், மேலும் சபாநாயகர் அனுமதிக்கும் வரை அத்தகைய ஆட்சேபனை இருக்கும். செய்ய வேண்டிய இயக்கம்.

நிர்வாகி

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் - நீங்கள் அறிந்திராத விவேக அதிகாரங்கள் உள்ளன!

பல நாடுகளைப் போல இந்திய ஜனாதிபதி ஒரு சடங்கு தலைவர் அல்ல.

நாடு தொடர்பான அனைத்து முக்கிய முடிவுகளும் இந்திய ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படுகின்றன, இருப்பினும் இவற்றில் பெரும்பாலானவை இந்திய அரசியலமைப்பின் 74 வது பிரிவின்படி அமைச்சர்கள் கவுன்சில் (CoM) வழங்கிய பிணைப்பு ஆலோசனையின் அடிப்படையில் எடுக்கப்படும்.

ஆனால் சில விதிவிலக்குகள் உள்ளன, அங்கு அவர் தனது விருப்பமான அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தலாம். அதைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்வோம்.

ஜனாதிபதியின் விருப்ப அதிகாரங்கள்: Comm இன் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் அல்ல

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இந்திய அதிபரின் விருப்ப அதிகாரங்கள் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஆலோசனையின்படி செயல்படாத நிகழ்வுகள், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் தொடர்பான விதிகளை ஒருவர் கவனமாகப் படித்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

விருப்பமான அதிகாரங்களின் வழக்குகள் பின்வருமாறு:

1: சஸ்பென்சிவ் வீட்டோ

சஸ்பென்சிவ் வீட்டோவைப் பயன்படுத்தும்போது ஜனாதிபதிக்கு விருப்பமான அதிகாரம் உள்ளது, அதாவது. அவர் பாராளுமன்றத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு மசோதாவை (பண மசோதா அல்ல) திருப்பி அனுப்பும்போது.

எவ்வாறாயினும், திருத்தங்களுடனோ அல்லது இல்லாமலோ பாராளுமன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டு ஜனாதிபதியிடம் மீண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அவர் மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை வழங்குவது கட்டாயமாகும்.

2: பாக்கெட் வீட்டோ

இது இந்திய அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு விதி அல்ல, ஆனால் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் தனது விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்தும் போது இது சாத்தியமான சூழ்நிலையாகும். இந்த வழக்கில், ஜனாதிபதி மசோதாவை அங்கீகரிக்கவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ அல்லது திருப்பித் தரவோ இல்லை, ஆனால் காலவரையற்ற காலத்திற்கு மசோதாவை நிலுவையில் வைத்திருப்பார்.

ஒப்புதலுக்காக முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு மசோதா தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவர் முடிவெடுக்க வேண்டிய காலக்கெடு அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படாததால், குடியரசுத் தலைவரின் செயலற்ற தன்மை மசோதா சட்டமாக மாறுவதைத் தடுக்கிறது.

3: ஜனாதிபதி பிரதமரிடம் தகவல்களைப் பெறலாம்:

சட்டப்பிரிவு 78ன் கீழ், தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாகம் குறித்து பிரதமரிடம் இருந்து தகவல்களைப் பெற குடியரசுத் தலைவருக்கு உரிமை உண்டு.

நிறுவப்பட்ட மாநாட்டின் கீழ், மந்திரி சபையை (CoM) அதன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் எச்சரிக்க அல்லது ஊக்குவிக்க ஜனாதிபதிக்கு உரிமை உண்டு.

4: இரு அவைகளும் அமரவில்லை என்ற வழக்கு

சட்டப்பிரிவு 85ன் கீழ், குடியரசுத் தலைவர், நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையையும் தாம் பொருத்தமாக நினைக்கும் நேரத்திலும், இடத்திலும் கூட்டுவதற்கு அழைக்கலாம், ஒரு அமர்வில் அதன் கடைசி அமர்விற்கும் அடுத்த அமர்வில் அமர்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதிக்கும் இடையில் ஆறு மாதங்கள் தலையிடக்கூடாது என்பதை உறுதிசெய்யலாம்.

5: பெரும்பான்மை இல்லாத நிலை

லோக்சபாவில் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் அல்லது கட்சிகளின் கூட்டணியும் பெரும்பான்மையை அனுபவிக்காதபோது, அந்த கட்சியின் தலைவரையோ அல்லது ஸ்திரமான அரசாங்கத்தை அமைக்கக்கூடிய கட்சிகளின் கூட்டணியையோ அழைப்பதில் குடியரசுத் தலைவருக்கு விருப்பம் உள்ளது.

6: லோக்சபாவைக் கலைத்த கம்யூ., மீதான நம்பிக்கையில்லா வழக்கு

லோக்சபாவில் பெரும்பான்மையை இழக்கும் போது லோக்சபாவை கலைப்பதா இல்லையா என்பதை ஜனாதிபதி தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பு: குடியரசுத் தலைவர் லோக்சபாவை கம்யூ.,வின் ஆலோசனையின் பேரில் மட்டுமே கலைக்க முடியும், ஆனால் அரசாங்கம் பெரும்பான்மை அரசாங்கமாக இருந்தால் மட்டுமே அந்த ஆலோசனை கட்டுப்படும். நம்பிக்கையில்லா வழக்கு- CoM கலைத்தல்:

லோக்சபாவில் கம்யூ., கட்சி பெரும்பான்மையை இழக்கும் போது, ஆட்சியை கலைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை ஜனாதிபதி தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

7: ஒரு காபந்து அரசாங்கத்தின் வழக்கு

ஒரு காபந்து அரசாங்கம் மக்களவையின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கவில்லை, எனவே அது முக்கிய முடிவுகளை எடுக்காது, ஆனால் அன்றாட நிர்வாக முடிவுகளை மட்டுமே எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அன்றாட முடிவுகளை ஜனாதிபதியே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆணையம் வழங்கிய அறிவுரை: பிரிவு 74

என்று இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 74-வது பிரிவு கூறுகிறது

(1) ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி தலைமையில் ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும்

அத்தகைய ஆலோசனையை பொதுவாகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ குடியரசுத் தலைவர் மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு அமைச்சர்கள் குழுவைக் கோரலாம், மேலும் அத்தகைய மறுபரிசீலனைக்குப் பிறகு வழங்கப்படும் ஆலோசனையின்படி ஜனாதிபதி செயல்படுவார்.

(2) ஏதேனும், அப்படியானால், அமைச்சர்களால் ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டதா என்ற கேள்வி எந்த நீதிமன்றத்திலும் விசாரிக்கப்படாது.

CoM இன் ஆலோசனையின் பேரில் பயன்படுத்தப்படும் அதிகாரங்கள் (விவேகமற்ற அதிகாரங்கள்)

இந்திய குடியரசுத் தலைவருக்கு சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஆனால், CoM வழங்கிய அறிவுரை இந்திய ஜனாதிபதிக்குக் கட்டுப்பட்டதாக இருப்பதால், உண்மையில், இந்த அதிகாரங்களில் பெரும்பாலானவை COM க்கு உண்டு; ஆனால் முடிவுகள் இந்திய ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படுகின்றன. சில உதாரணங்களைப் பார்க்கவும்.

- குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி - அவசர காலங்களில் அவர் முழு நாட்டையும் அல்லது தனிப்பட்ட மாநிலங்களையும் ஆள முடியும். குடியரசுத் தலைவர் மாநில, தேசிய மற்றும் நிதி அவசரநிலைகளை அறிவிக்க முடியும். பஞ்சாப், ஜார்கண்ட், ஜம்மு காஷ்மீர் மற்றும் பல மாநிலங்களில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமலில் உள்ளது.
- இந்திய ஆயுதப் படைகளின் தலைமைத் தளபதி - குடியரசுத் தலைவர் இந்திய ஆயுதப் படைகளின் தலைமைத் தளபதி ஆவார்.
- குடியரசுத் தலைவர் நமது மாநில ஆளுநர்கள், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் தலைமை நீதிபதி ஆகியோரை நியமிக்கிறார்.
- ஜனாதிபதி பாராளுமன்ற அமர்வுகளை கூட்டி கலைக்க முடியும்.
- நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்குப் பிறகுதான் சட்டமாக மாறும்.
- தண்டனையின் அளவைக் குறைக்க அல்லது குற்றவாளிகளை மன்னிக்க இந்திய ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உள்ளது - மேல்முறையீட்டில் மரண தண்டனைகள் கூட விடுவிக்கப்படலாம்.

- குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசின் தலைவராகவும், பிரதமர் இந்திய அரசின் தலைவராகவும் உள்ளார்.
- எமது நாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தூதுவர்கள் மற்றும் உயர்ஸ்தானிகர்கள் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.
- தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் பிற தேர்தல் ஆணையர்களை குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார்.
- பாராளுமன்றத்தின் முதல் அமர்வின் தொடக்க உரையையும், புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் முதல் அமர்வையும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை வரையறுக்கும் வகையில் ஜனாதிபதி உரையாற்றுகிறார்.
- ஐஏஎஸ் அல்லது ஐபிஎஸ் அதிகாரிகள் (அனைத்திந்திய சேவைகள்) இந்திய ஜனாதிபதியால், UPSC இன் ஆலோசனையின் அடிப்படையில்.

நீதித்துறை

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு இந்திய அரசியலமைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட அடிப்படை நீதித்துறை கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும்.

அடிப்படை கட்டமைப்பின் கோட்பாடு இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு ஒரு அடிப்படை கட்டமைப்பு உள்ளது, மேலும் இந்திய பாராளுமன்றம் அடிப்படை அம்சங்களை திருத்த முடியாது.

கேசவானந்த பாரதிக்கு எதிராக கேரளா மாநிலம் என்ற வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு பெஞ்ச் 7-6 தீர்ப்பின் மூலம் தீர்ப்பளித்தது, அரசியலமைப்பின் எந்தப் பகுதியையும் பாராளுமன்றம் மாற்றியமைக்கவோ அல்லது திருத்தவோ அல்லது அடிப்படை அம்சங்களையோ திருத்தவோ செய்யலாம். அரசியலமைப்பின்.

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு என்ன?

இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரு மாறும் ஆவணமாகும், இது சமூகத்தின் தேவைக்கேற்ப எப்போது வேண்டுமானாலும் திருத்தப்படலாம். 368 வது பிரிவின் கீழ் அரசியலமைப்பு தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் திருத்தம் செய்யும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்குகிறது. கட்டுரையில் திருத்தம் செய்வதற்கான செயல்முறையை விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கோட்பாடு, திருத்தம் செய்வதற்கான அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்தால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதை

உறுதி செய்வதற்கான நீதித்துறையின் கண்டுபிடிப்பே தவிர வேறில்லை. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடையாளத்தை இழக்கும் அளவுக்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை அம்சங்களை மாற்றக் கூடாது என்பது கருத்து.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தின் ஆளும் விதிகளான சில கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துகிறது, எந்தத் திருத்தமும் இந்தக் கொள்கைகளை மாற்ற முடியாது, இதையே அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கோட்பாடு நிலைநிறுத்துகிறது. இன்று நாம் கொண்டிருக்கும் கோட்பாடு எப்பொழுதும் இருக்கவில்லை, ஆனால் பல ஆண்டுகளாக அது இந்த நாட்டின் நீதித்துறை அதிகாரிகளால் முன்மொழியப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்தக் கட்டுரையில், அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கோட்பாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றியும், மாண்புமிகு நீதிமன்றங்களால் அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பின் அம்சங்கள் என்ன என்பதையும் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

அடிப்படை கட்டமைப்பின் பரிணாமத்திற்கான காலவரிசை

முன் - கோலக் நாத் சகாப்தம்

இந்திய அரசியலமைப்பு 1951 ஆம் ஆண்டிலேயே திருத்தப்பட்டது, இது மிகவும் விவாதிக்கப்பட்ட 31A மற்றும் 31B பிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்தியது. அரசியலமைப்பின் 13(2) வது பிரிவின்படி அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதற்கு அதன் கீழ் வழங்கப்பட்ட எந்த சட்டத்தையும் சவால் செய்ய முடியாது என்று 9வது அட்டவணையை 31 பி உருவாக்கப்பட்டது. பகுதி III இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை குறைக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் பாராளுமன்றம் உருவாக்காது என்றும் அந்த அளவிற்கு அது செல்லாததாக இருக்கும் என்றும் பிரிவு 13(2) கூறுகிறது.

சட்டப்பிரிவு 31A மற்றும் 31B சட்டப்பிரிவு 13(2) இன் ஆவிக்கு எதிரான அரசியலமைப்பின் பகுதி III இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளை சுருக்கி அல்லது பறிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த வழக்கில், சங்கரி பிரசாத் சிங் தியோ எதிராக யூனியன் ஆஃப் இந்தியா, மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், அடிப்படை உரிமைகள் உள்ளிட்ட அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கான அதிகாரம் 368 வது பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் 'சட்டம்' என்ற வார்த்தை பிரிவு 13 (இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2) அரசியலமைப்பின் திருத்தம் சேர்க்கப்படவில்லை.

பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தை உருவாக்கும் அதிகாரம், அதாவது சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை திருத்தும் அல்லது அரசியலமைப்பு அதிகாரங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு உள்ளது.

இதற்குப் பிறகு, அரசியலமைப்பில் பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன, மீண்டும் சஜ்ஜன் சிங் எதிராக ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் திருத்தங்களின் நோக்கம் சவால் செய்யப்பட்டது. சஜ்ஜன் சிங் அடங்கிய ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, 9வது அட்டவணையில் சுமார் 44 சட்டங்களைச் சேர்த்த 17வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் செல்லுபடியை கையாண்டது. சங்கரி பிரசாத்தின் முடிவை அனைத்து நீதிபதிகளும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், முதன்முறையாக ஹித்யத்துல்லா மற்றும் முதோல்கர் ஜே.ஜே ஆகியோரின் இணக்கமான கருத்தில், அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கும் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை குறைக்கும் பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரத்தின் மீது சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது.

கோலக் நாத் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம்

இந்த வழக்கில், மூன்று ரிட் மனுக்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. முதலாவதாக, கோலக் நாத்தின் பிள்ளைகள், நில உரிமைகளுக்கான பஞ்சாப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1953ஐ ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்த்ததற்கு எதிராக. மற்ற இரண்டு மனுக்களும் மைசூர் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்ப்பதை எதிர்த்து மனுக்கள் தாக்கல் செய்திருந்தன. இது 11 நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் முடிவாகும், இதில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் 6:5 பெரும்பான்மையுடன் அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது, பின்வரும் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

- அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் உறுப்புரை 368 இல் குறையவில்லை, ஆனால் அது அரசியலமைப்பின் பட்டியல் I இன் 97 வது பிரிவில் படிக்கப்பட்ட பிரிவு 245 இலிருந்து பெறப்பட்டது. சட்டப்பிரிவு 368 திருத்தச் செயல்முறைக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது, அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டது.
- சட்டப்பிரிவு 13(2)ன் கீழ் 'சட்டம்' என்ற வார்த்தையானது அதன் அர்த்தத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்வதையும் உள்ளடக்கியது என்றும் நீதிமன்றம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. எனவே அடிப்படை உரிமைகளுக்கு எதிரான எந்தத் திருத்தமும் செல்லாது.
- அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் ஒரு இறையாண்மையான அதிகாரம், அது சட்டமன்ற அதிகாரத்துக்கும் மேலானது, எனவே நீதித்துறை

மறுஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற வாதம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

இருப்பினும், 1வது, 4வது மற்றும் 17வது திருத்தங்கள் நீதிமன்றத்தால் செல்லுபடியற்றதாக அறிவிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் தீர்ப்பு வருங்கால விளைவைக் கொடுத்தது. இதன் பொருள் அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் வகையில் அரசியலமைப்பில் மேலும் திருத்தங்கள் கொண்டு வர முடியாது. ஆனால் ஷங்கரி பிரசாத் மற்றும் சஜ்ஜன் சிங் ஆகியோரின் வழக்குகள் சட்டத்தில் மோசமானவை என்று நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்டது, அது 13 (2) வது பிரிவு 368 இன் கீழ் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தை உள்ளடக்கியது.

அரசியலமைப்பு 24வது திருத்தம்

கோலக் நாத் வழக்கு, அரசியலமைப்பை சுதந்திரமாகத் திருத்துவதற்கு, முந்தைய நிலையை மீட்டெடுக்க, பாராளுமன்றத்திற்கு அதன் அதிகாரங்கள் இல்லாமல் போய்விட்டது; 24வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. திருத்தச் சட்டம் முந்தைய நிலையை மீட்டெடுத்தது மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை நீட்டித்தது. திருத்தத்தின் மூலம் பின்வரும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன:

- பிரிவு 13 இல் ஒரு புதிய ஷரத்து (4) சேர்க்கப்பட்டது, அதில் 'இந்தப் பிரிவு 368-ன் கீழ் செய்யப்பட்ட இந்த அரசியலமைப்பின் எந்தத் திருத்தத்திற்கும் இந்த விதியில் உள்ள எதுவும் பொருந்தாது' என்று கூறியது.
- பிரிவு 368 இன் விளிம்புத் தலைப்பு, 'அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான நடைமுறையிலிருந்து, அரசியலமைப்பு மற்றும் நடைமுறைகளைத் திருத்துவதற்கான நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம்' என மாற்றப்பட்டது.
- உறுப்புரை 368 ஒரு புதிய துணைப்பிரிவு (1) உடன் வழங்கப்பட்டது, அதில் 'இந்த அரசியலமைப்பில் எது இருந்தபோதிலும், பாராளுமன்றம் தனது அரசியலமைப்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த அரசியலமைப்பின் எந்தவொரு விதியையும் சேர்த்தல், மாறுபாடு அல்லது ரத்து செய்யலாம். இந்த கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்முறை.
- அரசியலமைப்பை திருத்தும் எந்தவொரு மசோதாவிற்கும் ஜனாதிபதி ஒப்புதல் அளிக்கும் கடப்பாட்டிற்கு உட்பட்டார், 'அது ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும், அவர் மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார், அதன் பிறகு அது ஜனாதிபதியிடம் அவரது ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்' மற்றும் அத்தகைய ஒப்புதல் மசோதாவுக்கு வழங்கப்படும்.
- உறுப்பு 368 இல் உறுதியளிக்கும் பிரிவு (3) மேலும் சேர்க்கப்பட்டது, இது

மீண்டும் தெளிவுபடுத்தியது, 'இந்தப் பிரிவின் கீழ் செய்யப்படும் எந்தவொரு திருத்தத்திற்கும் பிரிவு 13 இல் உள்ள எதுவும் பொருந்தாது.

கேசவானந்த பாரதி எதிராக கேரள மாநிலம்

இந்த வழக்கு முதலில் கேரள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1963 இன் செல்லுபடியை சவால் செய்யத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அரசியலமைப்பின் 29 வது திருத்தம் அதை ஒன்பதாவது அட்டவணையின் கீழ் வைத்தது. மனுதாரருக்கு 29வது திருத்தம் மட்டுமன்றி 24 மற்றும் 25வது திருத்தங்களின் செல்லுபடியாகும் தன்மையையும் சவால் செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

வரலாற்று சிறப்புமிக்க தீர்ப்பு 13 நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் மற்றும் 7:6 பெரும்பான்மையுடன் வழங்கப்பட்டது; அவர்கள் கோலக் நாத் வழக்கை ரத்து செய்தனர். அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மிகவும் பரந்ததாகவும், அனைத்து சட்டப்பிரிவுகளுக்கும் நீட்டிக்கப்படுவதாகவும், ஆனால் அது அரசியலமைப்பின் சில அடிப்படை அம்சங்களை அல்லது கட்டமைப்பை அழிக்கும் அளவிற்கு வரம்பற்றது அல்ல என்று கருதப்பட்டது.

எவ்வாறாயினும், மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், 24 வது திருத்தம் செல்லுபடியாகும் என்று கூறியது, ஏனெனில் அது முன்பு இருந்ததை மட்டுமே மறைமுகமாக குறிப்பிடுகிறது. இது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை பெரிதாக்காது; 368வது பிரிவு அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கான அதிகாரத்தையும் நடைமுறையையும் எப்போதும் உள்ளடக்கியது.

நீதிபதிகள் அடிப்படை கட்டமைப்பு என்ன என்பதை வழங்கவில்லை, ஆனால் அடிப்படை கட்டமைப்பை உருவாக்கலாம் என்பதற்கான விளக்கப் பட்டியலை வழங்கினர். சிக்ரி, சிஜேயின் கூற்றுப்படி, அடிப்படைக் கட்டமைப்பு பின்வரும் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது:

- அரசியலமைப்பின் மேன்மை
- குடியரசு மற்றும் ஜனநாயக அரசாங்க வடிவங்கள்
- அரசியலமைப்பின் மதச்சார்பற்ற தன்மை
- சட்டமன்றம், நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான அதிகாரங்களைப் பிரித்தல்
- அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி தன்மை

ஷெலாட் மற்றும் குரோவர், ஜே.ஜே., மேலே உள்ள பட்டியலில் பின்வருவனவற்றைச் சேர்த்தனர்:

- மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளில் உள்ள பொதுநல அரசை உருவாக்குவதற்கான ஆணை

- இந்தியாவின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுதல்
- நாட்டின் இறையாண்மை

ஹெக்டே மற்றும் முகர்ஜி, ஜே.ஜே., அடிப்படை கட்டமைப்பின் கூறுகளின் பட்டியலைக் கொண்டிருந்தனர், அதில் பின்வருவன அடங்கும்:

- இந்தியாவின் இறையாண்மை
- அரசியலின் ஜனநாயக தன்மை
- நாட்டின் ஒற்றுமை
- தனிமனித சுதந்திரத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
- நலன்புரி அரசை உருவாக்குவதற்கான ஆணை

ஜெகன்மோகன் ரெட்டி, ஜே., அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களை வகுத்தது முன்னுரை என்று நம்பினார்.

- ஒரு இறையாண்மை கொண்ட ஜனநாயக குடியரசு
- சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதி வழங்குதல்
- சிந்தனை, வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாட்டின் சுதந்திரம்
- நிலை மற்றும் வாய்ப்பின் சமத்துவம்

இந்தத் தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, நீதித்துறை பாராளுமன்றத்தில் ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்க முயற்சிக்கிறது என்று பொதுவான கருத்து இருந்தது, ஆனால் விரைவில் கோட்பாட்டை ஆராய நீதிமன்றத்தின் முன் ஒரு வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின் பரிணாமம்

*இந்திரா நேரு காந்தி எதிராக ராஜ் நரேன்*கோட்பாட்டின் மீதான நம்பிக்கை உறுதிப்படுத்தப்பட்டு நிறுவப்பட்ட வழக்கு. இந்நிலையில், தான் பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை செல்லாது என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீட்டு மனு தாக்கல் செய்திருந்தார். உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும் போதே, பிரதமரின் தேர்தல் சர்ச்சைகள் தொடர்பாக எந்த நீதிமன்றத்துக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்று 39வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், கேசவானந்த பாரதியின் தீர்ப்பை நம்பி, ஜனநாயகம் என்பது அரசியலமைப்பின் இன்றியமையாத அம்சம் மற்றும் அடிப்படை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும் என்று கூறியது. பெஞ்ச் அடிப்படை கட்டமைப்பின் பட்டியலில் வேறு சில அம்சங்களைச் சேர்த்தது, அது: சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம்.

மினெர்வா மில்ஸ் லிமிடெட் எதிரான யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கில் அதன் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வந்தது, இதில் உச்ச நீதிமன்றம் கோட்பாட்டிற்கு

தெளிவுபடுத்தியது மற்றும் 368 வது பிரிவின் கீழ் திருத்தம் செய்வதற்கான அதிகாரம் வரம்புக்குட்பட்டது மற்றும் அத்தகைய அதிகாரத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியாது என்று விதித்தது. . ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தும் அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மேலும், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைக் கொள்கைகளுக்கு இடையே உள்ள இணக்கம் மற்றும் சமநிலை ஆகியவை அடிப்படை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும், மேலும் சமநிலையை அழிக்கும் எதுவும் கோட்பாட்டின் உண்மை மீறலாகும்.

எல்.சந்திர குமார் எதிராக இந்திய யூனியன் வழக்கு மீண்டும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் 32வது பிரிவு மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் 226வது பிரிவின் கீழ் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும், மேலும் இந்த அதிகாரங்களை மாற்றுவதன் மூலம் நீர்த்துப்போக முடியாது. நிர்வாக தீர்ப்பாயங்களுக்கு.

முடிவுரை

இன்று கோட்பாட்டின் இருப்பு குறித்து எந்த சர்ச்சையும் இல்லை, மீண்டும் மீண்டும் எழும் ஒரே பிரச்சனை அதன் உள்ளடக்கங்கள் மட்டுமே.

சில உள்ளடக்கங்கள் நீதிமன்றங்களால் மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவற்றில் சில இன்னும் விவாதத்தில் உள்ளன.

எந்தவொரு அரசியலமைப்பின் திருத்தும் அதிகாரங்களிலும் இருக்க வேண்டிய நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் கடினத்தன்மை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான சிறந்த சமநிலையை அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு வழங்குகிறது.

இந்திய நீதித்துறை கோட்பாடுகள் - அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் கோட்பாடுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன

ஒரு கோட்பாடு என்பது ஒரு நம்பிக்கை, கொள்கை அல்லது நிலைப்பாடு - பொதுவாக நீதிமன்றங்கள் போன்ற அதிகாரிகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. இந்திய நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரை, பல கோட்பாடுகள் உள்ளன. உங்களில் பலர் அடிப்படை கட்டமைப்பின் கோட்பாட்டை நன்கு அறிந்திருக்கலாம். இந்தக் கட்டுரையில், அனைத்து முக்கியமான இந்திய நீதித்துறை கோட்பாடுகளையும் நாங்கள் கையாள்வோம்.

அடிப்படை கட்டமைப்பின் கோட்பாடு

அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாடு என்பது இந்திய நீதித்துறை கொள்கையாகும், இது இந்திய அரசியலமைப்பு சில அடிப்படை அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, அவை பாராளுமன்றத்தின் திருத்தங்கள் மூலம் மாற்றவோ அல்லது அழிக்கவோ முடியாது.

ஆனால் இந்திய அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களாக கருதப்பட வேண்டியவை நீதித்துறையால் வெளிப்படையாக வரையறுக்கப்படவில்லை. ஜனநாயகம், கூட்டாட்சி, நீதித்துறையின் சுதந்திரம், மதச்சார்பின்மை போன்றவை அடிப்படை அம்சங்களின் ஒரு பகுதியாகும் என்று பரவலாக நம்பப்படுகிறது.

அரசியலமைப்பின் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட அம்சமும் ஒரு "அடிப்படை" அம்சமாக இருக்கும் உரிமைகோரல் ஒவ்வொரு வழக்கின் அடிப்படையில் நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

இந்த கோட்பாடு முதன்முதலில் கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரளா மாநிலம் (1973) இல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. கேசவானந்த பாரதி, பால்கிவாலா மற்றும் பெரும்பான்மையாக இருந்த ஏழு நீதிபதிகளுக்கு நன்றி, இந்தியா உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடாகத் தொடர்கிறது.

இணக்கமான கட்டுமானக் கோட்பாடு

- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 7வது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு பட்டியல்களுக்கு இடையே நல்லிணக்கத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக இந்தக் கோட்பாடு கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த அட்டவணையில் வெவ்வேறு பட்டியல்களில் வெவ்வேறு பாடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
- இருப்பினும், ஒரு பட்டியலின் உள்ளீடு மற்றொரு பட்டியலுடன் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும் சூழ்நிலை இருக்கலாம். இந்த சமயம்தான் இந்தக் கோட்பாடு

வெளிவருகிறது.

- உள்ளீடுகளின் வார்த்தைகளுக்கு பரந்த வீச்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், நீதிமன்றங்கள் வெவ்வேறு உள்ளீடுகள் மற்றும் பட்டியல்களுக்கு இடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது.
- டிகா ராம்ஜி எதிராக உ.பி. மாநிலம் என்ற வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் இந்தக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தியது.

கிரகணத்தின் கோட்பாடு

- எந்தவொரு சட்டமும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணாக இருந்தால், அது நிரந்தரமாக இறக்காது, செயலற்றதாகிவிடும் என்று கோட்பாடு கூறுகிறது.
- அரசியலமைப்பிலிருந்து அந்த அடிப்படை உரிமை நீக்கப்பட்டவுடன், செயலற்ற சட்டம் புத்துயிர் பெறுகிறது.
- சட்டத்தின் ஒரு பகுதியை நீதிமன்றம் தாக்கினால், அது நடைமுறைப்படுத்த முடியாததாகிவிடும். எனவே, அதன் மீது 'கிரகணம்' ஏற்படும் என்று கூறப்படுகிறது. சட்டம் செல்லுபடியாகாது ஆனால் தொடர்ந்து உள்ளது.
- மற்றொரு (அநேகமாக உயர்மட்ட நீதிமன்றம்) சட்டத்தை மீண்டும் செல்லுபடியாக்கும் போது அல்லது சட்டத்தின் மூலம் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் போது கிரகணம் அகற்றப்படுகிறது.
- உச்ச நீதிமன்றம் இந்த கோட்பாட்டை முதன்முதலில் பிகாஜி vs மத்திய பிரதேச மாநிலம் வழக்கில் பயன்படுத்தியது, அங்கு அது அரசியலமைப்பிற்கு முந்தைய சட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. துலாரே லோத் vs ADJ கான்பூர் வழக்கில் அரசியலமைப்புக்குப் பிந்தைய சட்டத்தின் நீட்டிப்பு கூறப்பட்டது.

பித் மற்றும் பொருளின் கோட்பாடு

- வெவ்வேறு பட்டியல்களில் வெவ்வேறு பாடங்களுக்கு இடையே மோதல் ஏற்படும் போது இந்த கோட்பாடு படம் வருகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பின் பட்டியல் 1 மற்றும் பட்டியல் 2 க்கு ஒரு விளக்கம் உள்ளது.
- ஒரு பட்டியலின் பொருள் மற்றொரு பட்டியலின் பொருளைத் தொடும் சூழ்நிலை ஏற்படலாம். எனவே இந்த கோட்பாடு பின்னர் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- பித் மற்றும் பொருள் என்பது சட்டத்தின் உண்மையான தன்மை.
- உண்மையான பொருள் சவால் செய்யப்படுகிறது மற்றும் மற்றொரு துறையில் அதன் தற்செயலான விளைவு அல்ல.
- அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் கடினமான திட்டத்தில்

நெகிழ்வுத்தன்மையை வழங்க இந்தியாவிலும் இந்த கோட்பாடு பயன்படுத்தப்பட்டது.

- இந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதற்குக் காரணம், அதிகாரங்களை ஆக்கிரமித்ததாகக் கூறி, ஒவ்வொரு சட்டமும் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்பட்டால், சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் கடுமையாகச் சுருக்கப்படும்.
- பாம்பே ஸ்டேட் Vs எ.ப்என் பாலசார் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் இது விண்ணப்பித்தது.

தற்செயலான அல்லது துணை சக்திகளின் கோட்பாடு

- இந்த கொள்கை பித் மற்றும் பொருள் கோட்பாட்டிற்கு கூடுதலாக உள்ளது.
- இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு விஷயத்தில் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம், அந்த விஷயத்துடன் நியாயமாக இணைக்கப்பட்ட துணை விஷயங்களில் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்கியது.
- எடுத்துக்காட்டாக, வரி விதிக்கும் அதிகாரம், அந்த வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க தேடுதல் மற்றும் பறிமுதல் செய்யும் அதிகாரத்தை உள்ளடக்கும். எவ்வாறாயினும், வங்கியியல் தொடர்பான அதிகாரத்தை வங்கி அல்லாத நிறுவனங்களுக்கான அதிகாரத்தையும் சேர்க்க முடியாது.
- இருப்பினும், மாநில அல்லது யூனியன் பட்டியலில் ஒரு பொருள் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால், அது ஒரு துணை விஷயம் என்று கூற முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, வரி விதிக்கும் அதிகாரம் பட்டியல்களில் உள்ள குறிப்பிட்ட உள்ளீடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, எனவே வரி விதிக்கும் அதிகாரம் பட்டியல்களின் வேறு எந்த உள்ளீடும் தொடர்பான அதிகாரத்திற்கு துணையாகக் கோர முடியாது.
- ராஜஸ்தான் மாநில அரசு vs ஜி சாவ்லா ஏஐஆர் 1959 வழக்கில் நடைபெற்றதைப் போல, ஒரு தலைப்பில் சட்டமியற்றும் அதிகாரம், தலைப்பில் நியாயமான முறையில் சேர்க்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஒரு துணை விஷயத்தில் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை உள்ளடக்கியது.
- இருப்பினும், அதிகாரத்தின் நோக்கம் எந்தவொரு நியாயமற்ற அளவிற்கும் நீட்டிக்கப்படலாம் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. இதுபோன்ற விரிவாக்கப்பட்ட கட்டுமானங்களுக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றம் தொடர்ந்து எச்சரித்து வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, RMD சாமர்பக்வாலா vs மைசூர் மாநிலம், AIR 1962 இல், மாநிலப் பட்டியலின் நுழைவு 34 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி பந்தயம் மற்றும் சூதாட்டம் ஒரு மாநிலப் பாடம்

என்று SC கூறியது, ஆனால் பந்தயம் மற்றும் சூதாட்டத்தின் மீது வரி விதிக்கும் அதிகாரம் இதில் இல்லை. அதே பட்டியலில் உள்ளீடு 62 என தனி உருப்படி.

வண்ணமயமான சட்டத்தின் கோட்பாடு

- அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி சட்டத்தை இயற்றும் சட்டமன்றம் அதன் அதிகாரத்தை மீறும் போது இது பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- "வண்ணமயமான சட்டம்" என்ற வெளிப்பாடு நேரடியாக செய்ய முடியாததை மறைமுகமாகவும் செய்ய முடியாது.
- என்பது பொருள் மற்றும் வெளிப்புற தோற்றம் அல்ல.
- எனவே சட்டத்தை இயற்றுவது சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது என்று தோன்றும்போது சில சூழ்நிலைகள் உள்ளன, ஆனால் உண்மையில் அது மீறுகிறது. அப்போதுதான் இந்தக் கோட்பாடு படத்தில் வருகிறது.
- பீகார் மாநிலம் vs காமேஸ்வர் சிங் என்ற வழக்கில் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தால் இது பயன்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பீகார் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செல்லாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

துண்டிக்கக்கூடிய கோட்பாடு

- இந்த கோட்பாட்டின் படி, ஒரு சட்டத்தில் ஏதேனும் புண்படுத்தும் பகுதி இருந்தால், குற்றம் செய்த பகுதி மட்டுமே செல்லாது என்று அறிவிக்கப்படும், முழு சட்டமும் அல்ல.
- சட்டப்பிரிவு 13, செல்லுபடியாகாத பகுதியை துண்டிக்க வேண்டும், முழுவதையும் அல்ல என்று கூறுகிறது. செல்லுபடியாகும் பகுதியை வைத்துக் கொள்ளலாம்.
- இருப்பினும், பிரிந்த பிறகும் அதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்; மீதமுள்ள பகுதி தெளிவற்றதாக இருக்கக்கூடாது.
- மீதமுள்ள பகுதி தெளிவற்றதாக மாறினால், முழுச் சட்டமும் செல்லாது என்றும் எந்தப் பயனும் இல்லை என்றும் அறிவிக்கப்படும்.
- RMDC vs. UOI வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம், துண்டிக்கக்கூடிய கோட்பாடு என்பது பொருளின் விஷயம் மற்றும் வடிவம் அல்ல என்று கூறுகிறது.

பிராந்திய உறவு (டெரிடோரியல் நெக்ஸஸின்) கோட்பாடு

- ஒரு மாநில சட்டமன்றம் மாநிலத்தின் எல்லையில் சட்டங்களை இயற்ற முடியும், மேலும் மாநிலத்திற்கும் சட்டத்தின் பொருளுக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பு அல்லது தொடர்பு இருந்தால், வெளிநாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட

சட்டங்களின் அடிப்படையில் அல்ல என்று பிரிவு 245 கூறுகிறது.

- 245(1) *பிரிவின்படி, இந்திய நாடாளுமன்றம் இந்தியாவின் முழு அல்லது எந்தப் பகுதிக்கும் சட்டங்களை இயற்றலாம்.*
- *இதேபோல், ஒரு மாநில சட்டமன்றமும் இதைச் செய்யலாம்.*
- *சட்டப்பிரிவு 245(2)இன்படி வெளிநாட்டிற்கு சொந்தமானது என்ற வளர்ச்சியில் இத்தகைய சட்டங்கள் செல்லாது என அறிவிக்க முடியாது.*
- *ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டம் பிராந்திய இணைப்பிற்குள் உள்ளதா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்க, இந்த கோட்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது.*
- *டாடா அயர்ன் ஸ்டீல் எதிராக பீகார் மாநிலம் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் இந்தக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தியது.*

Laches *கோட்பாடு*

- Laches என்றால் தாமதம். லாச்சின் கோட்பாடு "சமநிலை விழிப்புடன் இருப்பவர்களுக்கு உதவுகிறது, அவர்களின் உரிமைகளில் தூங்குபவர்களுக்கு அல்ல" என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. (கருப்பனின் சட்ட அகராதி).
- இதன் விளைவு என்னவென்றால், உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதில் நீண்ட தாமதம் அல்லது உரிமைகோரல் பாதகமான தரப்பினருக்கு பாரபட்சமாக இருந்தால், சட்டப்பூர்வ உரிமை அல்லது உரிமைகோரல் செயல்படுத்தப்படாது அல்லது அனுமதிக்கப்படாது.
- லாச்சின் கூறுகளில் உரிமைகோரல் பற்றிய அறிவு, நியாயமற்ற தாமதம், புறக்கணிப்பு ஆகியவை அடங்கும், இது எதிராளியை காயப்படுத்துகிறது.
- பரிகாரம் வேண்டுவோர் நியாயமான நேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்திற்கு வரவேண்டும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.
- காலதாமதமானது சமத்துவத்தை மீறுகிறது மற்றும் அது நீதியின் கருத்துக்கு எதிரானது. எனவே, சட்டப்பிரிவு 32ன் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளை மறுப்பதற்கு தாமதம் காரணமாக இருக்குமா என்ற கேள்வி எழுந்தது.
- தனிமனிதனின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை உரிமைகள் அடிப்படை மற்றும் மிகவும் அவசியமானவை என்பதால், தாமதம் என்ற அடிப்படையில் அடிப்படை உரிமைகளை மறுப்பது நியாயமில்லை என்று கூறப்பட்டது.
- ரவீந்திர ஜெயின் vs UOI வழக்கின் கீழ் உச்சநீதிமன்றம், நியாயமற்ற தாமதத்தின் அடிப்படையில் 32 வது பிரிவின் கீழ் தீர்வு மறுக்கப்படலாம் என்று கூறியது. இருப்பினும், உச்ச நீதிமன்ற உத்தரவின் மூலம் மேற்கூறிய வழக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய எந்த வழக்கும் இல்லை.

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை மற்றும் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை

சட்டம் மற்றும் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை மூலம் நிறுவப்பட்ட செயல்முறை.

முந்தையது இந்திய அரசியலமைப்பு கோட்பாடு மற்றும் பிந்தையது அமெரிக்கன், ஆனால் இப்போது எல்லைகள் மிகவும் குறுகியதாக உள்ளன.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 21வது பிரிவுடன் நமது விவாதத்தைத் தொடங்குவோம். அது என்ன சொல்கிறது?

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பிரிவு 21

வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு: சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி தவிர, எந்தவொரு நபரின் உயிரையும் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் இழக்கக்கூடாது.

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை மற்றும் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை

நாம் பார்த்தது போல், "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" என்ற சொல் நேரடியாக இந்திய அரசியலமைப்பில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை மிகவும் பரந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அது இந்திய அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்காவில் சரியான செயல்முறை கோட்பாடு பின்பற்றப்படுகிறது, மேலும் இந்திய அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பாளர்கள் வேண்டுமென்றே அதை விட்டுவிட்டனர். ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் சமீபத்திய தீர்ப்புகளில், உரிய செயல்முறை அம்சம் மீண்டும் படத்தில் வருகிறது. வித்தியாசத்தை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

வழக்கு 1: சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை

சட்டமன்றம் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அமைப்பால் முறையாக இயற்றப்படும் சட்டம் சரியான நடைமுறையைப் பின்பற்றியிருந்தால் அது செல்லுபடியாகும் என்று அர்த்தம். இந்த கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுவது என்பது சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி ஒரு நபரின் வாழ்க்கை அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை பறிக்க முடியும் என்பதாகும்.

எனவே, பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினால், அந்த சட்டத்தின் விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகளின்படி ஒரு நபரின் வாழ்க்கை அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரம் பறிக்கப்படும்.

இந்தக் கோட்பாடு ஒரு பெரிய குறையைக் கொண்டுள்ளது. அது என்ன?

பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் நியாயமானவையா, நியாயமானவையா, தன்னிச்சையானவையா என்பதை அது தேடவில்லை.

"சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" என்பது நீதி மற்றும் சமத்துவக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக இருந்தாலும், முறையாக இயற்றப்பட்ட சட்டம் செல்லுபடியாகும். சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையை கண்டிப்பாக பின்பற்றுவது, சட்டத்தை உருவாக்கும் அதிகாரிகளால் செய்யப்பட்ட அநீதியான சட்டங்களால் தனிநபர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு சமரசம் செய்யும் அபாயத்தை உயர்த்தலாம். இந்த சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க, SC சட்டத்தின் சரியான செயல்முறையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது.

வழக்கு 2: சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை

சட்டக் கோட்பாட்டின் சரியான செயல்முறை, ஒரு நபரின் வாழ்க்கையையும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் பறிக்கும் சட்டம் உள்ளதா என்பதைச் சரிபார்க்கிறது, ஆனால் சட்டம் நியாயமானதா, நியாயமானதா மற்றும் தன்னிச்சையானது அல்ல.

எந்தவொரு சட்டமும் நியாயமற்றது என்று SC கண்டறிந்தால், அது செல்லாது மற்றும் செல்லாது என்று அறிவிக்கும். இந்த கோட்பாடு தனிப்பட்ட உரிமைகளை மிகவும் நியாயமான முறையில் நடத்துவதற்கு வழங்குகிறது.

உரிய நடைமுறையின் கீழ், ஒரு நபருக்கு வழங்க வேண்டிய அனைத்து சட்ட உரிமைகளையும் அரசு மதிக்க வேண்டும் என்பது சட்டப்பூர்வ தேவையாகும், மேலும் மாநிலங்கள் இயற்றும் சட்டங்கள் - நியாயம், அடிப்படை உரிமைகள், சுதந்திரம் போன்ற நிலத்தின் சட்டங்களுக்கு இணங்க வேண்டும். எந்தவொரு சட்டத்தின் அடிப்படை நியாயம், நீதி மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான நீதித்துறை அணுகலை வழங்குகிறது.

சாமானியரின் விதிமுறைகளில் உள்ள வேறுபாடு கீழே உள்ளது: சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை = சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட செயல்முறை + செயல்முறை நியாயமானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் மற்றும் தன்னிச்சையாக இருக்கக்கூடாது.

சட்டத்தின் சரியான செயல்முறை வரலாறு

இங்கிலாந்தில் உள்ள மாக்னா கார்ட்டாவின் 39வது பிரிவிலிருந்து உரிய செயல்முறை உருவாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம் மற்றும் அமெரிக்க சட்டங்கள் படிப்படியாக வேறுபட்டபோது, இங்கிலாந்தில் உரிய செயல்முறை ஆதரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பில் இணைக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில் நிலைமை மாற்றம்: மேனகா காந்தி vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கு (1978)

இந்தியாவில், 1978 க்குப் பிறகு நீதித்துறையால் ஒரு தாராளமயமான விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது, மேலும் அது தனிநபர் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் போது 'சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை' என்ற சொல்லை 'முறையான செயல்முறை' என்பதற்கு ஒத்ததாக மாற்ற முயற்சித்தது.

மேனகா காந்தி vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கில் (1978) எஸ்சி கூறியது - 'சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை' பிரிவு 21 இன் பொருளில் 'சரியாகவும் நியாயமாகவும் நியாயமாகவும்' இருக்க வேண்டும் மற்றும் 'தன்னிச்சையான, கற்பனையான அல்லது அடக்குமுறையாக இருக்கக்கூடாது' இல்லையெனில், அது எந்த நடைமுறையும் இல்லை மற்றும் பிரிவு 21 இன் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாது. எனவே, 'சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை' அமெரிக்காவில் உள்ள 'சட்டத்தின் காரணமாக' விதியின் அதே முக்கியத்துவத்தை இந்தியாவில் பெற்றுள்ளது.

சிறப்பு விடுப்பு மனு எதிராக மறுஆய்வு மனு எதிராக சீராய்வு மனு எதிராக கருணை மனு

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் சமீபத்தில் இந்தியாவை மாற்றியமைத்த பல முக்கியமான தீர்ப்புகளை வழங்கியுள்ளது.

தீர்ப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்ட, நான்கு சொற்கள் அடிக்கடி செய்திகளில் காணப்படுகின்றன - (1) சிறப்பு விடுப்பு மனு (2) மறுஆய்வு மனு (3) சீராய்வு மனு மற்றும் (4) கருணை மனு. இந்த விதிமுறைகளுக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசம் உங்களுக்கு தெரியுமா? முதலில் சிறப்பு விடுப்பு மனுவில் (SLP) ஆரம்பிக்கலாம்.

சிறப்பு விடுப்பு மனு (SLP) என்றால் என்ன?

பொதுவாக, உயர் நீதிமன்றத்தின் திருப்தியற்ற தீர்ப்புக்குப் பிறகு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யப்படுகிறது, ஆனால் சில சிறப்புச் சூழ்நிலைகளில், அரசியலமைப்பின் 136வது பிரிவின் கீழ் இந்தியாவில் உள்ள எந்த நீதிமன்றத்திலிருந்தும் நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

பிரிவு 136 இன் படி, இந்தியாவில் உள்ள எந்த நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயம் வழங்கிய எந்த உத்தரவு, முடிவு, ஆணை, தீர்ப்பு போன்றவற்றிலிருந்து நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

பிரிவு 136 இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தின் இந்த அதிகாரம் விருப்பமானது மற்றும் மாண்புமிகு நீதிமன்றம் எந்தவொரு நபருக்கும் மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதியை அனுமதிக்கலாம் அல்லது அனுமதிக்கக்கூடாது.

SLP என்பது இந்தியாவில் உள்ள கீழ் நீதிமன்றங்கள் அல்லது தீர்ப்பாயங்களில் ஏதேனும் ஒரு தீர்ப்புக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்ய உச்ச நீதிமன்றத்திடம் இருந்து சிறப்பு அனுமதி (விடுப்பு) கோரும் மனு என்பதை நீங்கள் கவனிக்கலாம். SLP என்பது மேல்முறையீடு அல்ல, மேல்முறையீட்டுக்காக தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு.

உச்சநீதிமன்றம் அதை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.

சிறப்பு விடுப்பு மனுவுக்குப் பின்னால் உள்ள அரசியலமைப்பு விதிகள்

மேல்முறையீடு செய்வதற்கான சிறப்பு அனுமதி அரசியலமைப்பின் 136 வது பிரிவின் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது.

SLP உச்சநீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டால் உயர்நீதிமன்றம் அதன் உத்தரவை மறுபரிசீலனை செய்ய முடியுமா?

கீழ் மன்றத்தின் உத்தரவு அல்லது தீர்ப்புக்கு எதிராக ஒரு SLP பதவி நீக்கம் என்பது அதை உறுதிப்படுத்துவதாக இல்லை.

SLP உச்சநீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டாலும் உயர் நீதிமன்றங்கள் தங்கள் சொந்த தீர்ப்பை மதிப்பாய்வு செய்யலாம்.

சிறப்பு விடுப்பு மனு தாக்கல் செய்வதற்கு முன் மறுஆய்வு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டதா அல்லது சிறப்பு விடுப்பு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பிறகு தாக்கல் செய்யப்பட்டதா என்பதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

மறுஆய்வு மனு என்றால் என்ன?

மறுஆய்வு மனு என்பது நீதிமன்றத்தின் முன் அது ஏற்கனவே கூறியுள்ள உத்தரவு அல்லது தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்ளப்படும் மனுவாகும்.

நீதித்துறையின் தவறுகளால், வெளிப்படையான தவறு அல்லது காப்புரிமை தவறு அல்லது கடுமையான பிழை போன்ற தவறுகள் ஏற்பட்டால், மறுஆய்வு மனுவை நீதிமன்றம் ஏற்கலாம்.

ஒரு மறுஆய்வு நடைபெறும் போது, நீதிமன்றம் வழக்கின் புதிய ஸ்டாக் எடுக்காது, ஆனால் நீதியின் கருச்சிதைவுக்கு காரணமான கடுமையான பிழைகளை சரி செய்யும். மேலும், நீதித்துறை மறுஆய்வு "காப்புரிமைப் பிழையை" மட்டுமே சரி செய்ய முடியும், "சிறப்பான இறக்குமதியின் சிறிய தவறுகளை" அல்ல.

மறுஆய்வு வழங்குதல் என்பது உற்று நோக்கும் தீர்மானத்தின் கொள்கைக்கு விதிவிலக்காகும். உற்று நோக்கும் முடிவின் கோட்பாடு, முந்தைய முடிவுகளால் அமைக்கப்பட்ட சட்ட முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்ற நீதிமன்றங்களை பிணைக்கிறது.

மறுஆய்வு மனுவுக்குப் பின்னால் உள்ள அரசியலமைப்பு விதிகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 137 மற்றும் பிரிவு 145 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளின் கீழ், இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் உள்ளது.

உச்ச நீதிமன்ற விதிகளின்படி, தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவு அறிவிக்கப்பட்ட 30 நாட்களுக்குள் மறுஆய்வு மனு தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும், மேலும் அந்த மனுவை வாய்வழி வாதங்கள் இல்லாமல் தீர்ப்பை வழங்கிய அதே அமர்வுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

மறுஆய்வு மனுவை யார் தாக்கல் செய்யலாம்?

ஒரு வழக்கின் தரப்பினர் மட்டுமே அதன் மீதான தீர்ப்பை மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. சிவில் நடைமுறைச் சட்டம் மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற விதிகளின்படி, தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் மறுஆய்வு கோரலாம்.

மரண தண்டனை வழக்குகளைத் தவிர வழக்கறிஞர்களால் வாய்மொழி வாதங்கள் இல்லை

மறுஆய்வு மனுக்கள் பொதுவாக வழக்கறிஞர்களின் வாய்வழி வாதங்கள் இல்லாமல் பரிசீலிக்கப்படும். இது நீதிபதிகள் தங்கள் அறைகளில் "புழக்கத்தின் மூலம்" கேட்கப்படுகிறது.

விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில், நீதிமன்றம் வாய்வழி விசாரணையை அனுமதிக்கிறது. 2014 ஆம் ஆண்டு ஒரு வழக்கில், அனைத்து மரண தண்டனை வழக்குகளின் மறுஆய்வு மனுக்களை மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் திறந்த நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.

மறுஆய்வு மனுக்களை யார் கேட்பது?

மறுஆய்வு மனுக்கள், மறுஆய்வு செய்ய விரும்பப்படும் உத்தரவு அல்லது தீர்ப்பை வழங்கிய அதே நீதிபதிகளின் கலவையால், நடைமுறைக்குக் கூடிய வரையில் விசாரிக்கப்படுகின்றன. ஒரு நீதிபதி ஓய்வு பெற்றாலோ அல்லது கிடைக்காமல் இருந்தாலோ, நீதிபதிகளின் பணி மூப்பைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு நீதிபதி மாற்றப்படுவார்.

ஒவ்வொரு மறுஆய்வு மனுவையும் நீதிமன்றம் அனுமதிக்க வேண்டுமா?

ஒவ்வொரு மறுஆய்வு மனுவையும் நீதிமன்றம் பரிசீலிப்பதில்லை. மறுஆய்வு மனுவை அனுமதிப்பதற்கு அது தன் விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்துகிறது.

வழக்கமாக, மறுஆய்வு மனுவை மறுஆய்வு கோருவதற்கான காரணங்களைக் காட்டும் போது மட்டுமே நீதிமன்றம் அனுமதிக்கும்.

தீர்ப்பை மறுஆய்வு செய்யக் கோருவதற்கான காரணங்கள்

தீர்ப்பை மறுஆய்வு செய்ய மூன்று அடிப்படைகளை உச்ச நீதிமன்றம் வகுத்தது -

புதிய மற்றும் முக்கியமான விஷயம் அல்லது ஆதாரங்களைக் கண்டறிதல், உரிய கவனம் செலுத்திய பிறகு, மனுதாரருக்குத் தெரியாத அல்லது அவரால் சமர்ப்பிக்க முடியாதது;

பதிவின் முகத்தில் காணப்படும் தவறு அல்லது பிழை;

மற்ற இரண்டு அடிப்படைகளுக்கு ஒப்பான ஏதேனும் போதுமான காரணம்.

குறிப்பு: யூனியன் ஆ஼ப் இந்தியா வெர்சஸ் சந்தூர் மாங்கனீஸ் & அயர்ன் ஓரெஸ் லிமிடெட் வழக்கில் (2013), மறுஆய்வு எப்போது பராமரிக்கப்படுகிறது என்பதில் நீதிமன்றம் ஒன்பது கொள்கைகளை வகுத்தது. மறுஆய்வு என்பது மாறுவேடத்தில் செய்யப்படும் மேல்முறையீடு அல்ல என்று நீதிமன்றம் கூறியது, இதன் மூலம் ஒரு தவறான முடிவை மறுபரிசீலனை செய்து திருத்தப்படும் ஆனால் காப்புரிமை பிழைக்காக மட்டுமே உள்ளது.

சமீபத்தில் செய்திகளில் வந்த மறுஆய்வு மனுக்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்

சபரிமலை தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்ய சுப்ரீம் கோர்ட் ஒப்புக்கொண்டது, ஆனால் ர஼பேல் வழக்கில் அவ்வாறு செய்ய மறுத்துவிட்டது.

மறுஆய்வு மனு தோல்வியடைந்தால் என்ன செய்வது?

உச்ச நீதிமன்றம் கடைசி முயற்சியின் நீதிமன்றமாகும். அதன் தீர்ப்பு ஒருபோதும் நீதி தவறிவிடக்கூடாது. அதன் செயல்முறையின் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுக்க, நீதிமன்றமே குணப்படுத்தும் மனுவின் கருத்தை உருவாக்கியது, இது மறுஆய்வு தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பிறகு விசாரிக்கப்படலாம்.

க்யூரேட்டிவ் மனு என்றால் என்ன?

ஒரு க்யூரேட்டிவ் மனு என்பது நீதித்துறையின் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் இந்திய சட்ட அமைப்பில் ஒரு புதிய கருத்தாகும்.

பொதுவாக திறந்த நீதிமன்ற விசாரணை வழங்கப்படாத எந்தவொரு குறைகளுக்கும் நீதித்துறை தீர்வுக்கான கடைசி மற்றும் இறுதி வழி இதுவாகும்.

நோய் தீர்க்கும் மனுக்களின் தோற்றம்

இந்த கருத்து 2002 ஆம் ஆண்டு ரூபா அசோக் ஹுரா Vs வழக்கில் இருந்து உருவானது. அசோக் ஹுரா மற்றும் Anr. மறுஆய்வு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பிறகு, உச்ச நீதிமன்றத்தின் இறுதித் தீர்ப்பு/ஆணைக்கு எதிராக பாதிக்கப்பட்ட நபர் ஏதேனும் நிவாரணம் பெற உரிமை உள்ளவரா என்ற கேள்விக்கு.

நீதிமன்றம் லத்தீன் மாக்சிம் "ஆக்டஸ் க்யூரியா நெமினெம் கிராவாபிட்" ஐப் பயன்படுத்தியது, அதாவது நீதிமன்றத்தின் செயல் யாருக்கும் பாரபட்சம் காட்டாது. எனவே, நீதிமன்றச் செயலின் மூலம் ஒரு தரப்பினருக்குச் செய்த தவறை நீதிமன்றம் செயல்தவிர்க்கக் கட்டுப்படும் போது இது பொருந்தும்.

உச்ச நீதிமன்றம் அதன் செயல்முறையை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தடுக்கவும், நீதியின் மொத்த கருச்சிதைவைக் குணப்படுத்தவும் அதன் தீர்ப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்யலாம் என்று கூறியது.

க்யூரேட்டிவ் மனுவுக்குப் பின்னால் உள்ள அரசியலமைப்பு விதிகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 137 வது பிரிவின் மூலம் சீராய்வு மனுவும் ஆதரிக்கப்படுகிறது.

வழக்கை மீண்டும் திறப்பதில் தொழில்நுட்ப சிக்கல்கள் அல்லது பிற அச்சங்கள் தீர்ப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்வதைத் தடுக்கும் தீர்ப்பில் ஏதேனும் பிழைகளைத் திருத்துவதற்கான இறுதி வழியை வழங்க ஒரு க்யூரேட்டிவ் மனு தேவை.

மறுசீரமைப்பு மனுக்களை யார் கேட்பது?

மறுஆய்வு மனுக்களை, இந்திய தலைமை நீதிபதி உட்பட முதல் மூன்று நீதிபதிகள் மற்றும் மறுஆய்வு மனுவை தள்ளுபடி செய்த நீதிபதிகள் விசாரிக்கின்றனர்.

சீராய்வு மனுவிற்கான நிபந்தனைகள்

மறுசீரமைப்பு மனுக்களை விசாரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளை விதித்துள்ளது:

மனுதாரர் இயற்கை நீதியின் கோட்பாடுகள் மீறப்பட்டதாகவும், நீதிபதியின் சார்பு மற்றும் தீர்ப்புக்கு பயந்து தன்னை மோசமாகப் பாதித்ததாகவும் நிறுவ வேண்டும்.

மறுஆய்வு மனுவில் குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்கள் எடுக்கப்பட்டதாகவும், அது புழக்கத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகவும் மனு குறிப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

மறுசீரமைப்பு மனு முதலில் மூன்று மூத்த நீதிபதிகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தீர்ப்பை வழங்கிய நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

பெரும்பான்மையான நீதிபதிகள் இந்த வழக்கை விசாரிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தால், அது அதே பெஞ்ச் முன் பட்டியலிடப்பட வேண்டும்.

சீராய்வு மனுவை பரிசீலிக்கும் எந்த நிலையிலும் பெஞ்ச் மூத்த வழக்கறிஞரை அமிகஸ் கியூரியாக (நீதிமன்ற நண்பர்) உதவி கேட்கலாம்.

ஒரு திறந்த நீதிமன்ற விசாரணைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கோரிக்கை அனுமதிக்கப்படாவிட்டால், ஒரு க்யூரேட்டிவ் மனு பொதுவாக அறையில் உள்ள நீதிபதிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

மனுதாரரின் மனு தகுதியற்றதாக இருந்தால் நீதிமன்றம் அவருக்கு "முன்மாதிரியான செலவுகளை" விதிக்கலாம்.

கருணை மனு என்றால் என்ன?

நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவருக்கு கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து தீர்வுகளும் தீர்ந்துவிட்டால், கருணை மனு என்பது ஒரு நபரின் கடைசி வழி.

ஷரத்து 72ன் கீழ் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரிடம் அல்லது பிரிவு 161ன் கீழ் மாநில ஆளுநரிடம் கருணை மனு தாக்கல் செய்யலாம்.

குடியரசுத் தலைவர் அல்லது மாநில ஆளுநரிடம் கருணை மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டாலும், நடைமுறையில் அந்த மனு மீதான முடிவு அமைச்சர்கள் குழுவால் (CoM) எடுக்கப்படுகிறது.

மனு கருணையின் பேரில் கருதப்படும், வழக்கின் சட்டபூர்வமான தன்மையின் அடிப்படையில் அல்ல.

எவ்வாறாயினும், கருணை மனுக்கள் மீதான எந்தவொரு தன்னிச்சையான முடிவும், நிராகரிப்பு உட்பட, இந்திய குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரால் நீதிமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பப்படலாம்.

மரண தண்டனை வழக்குகளில் கருணை மனு

மறுஆய்வு மற்றும் குணப்படுத்தும் மனுக்கள் போன்ற அனைத்து சட்ட மற்றும் நீதித்துறை தீர்வுகளும் தீர்ந்துவிட்ட பிறகு, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளிக்குக் கிடைக்கும் கடைசி வழி கருணை மனுவாகும்.

கருணை மனுவைக் கோருவதற்கு, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் மரண தண்டனையை உயர்நீதிமன்றம் உறுதி செய்ய வேண்டும். பின்னர் குற்றவாளிக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய வாய்ப்பு உள்ளது.

உச்சநீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை விசாரிக்க மறுத்தால் அல்லது மரண தண்டனையை உறுதிசெய்தால், குற்றவாளி அல்லது அவரது உறவினர் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் (பிரிவு 72) அல்லது மாநில ஆளுநரிடம் (161) கருணை மனுவை சமர்ப்பிக்கலாம்.

மன்னிப்புக்கான காரணங்களைத் தேடலாம்

கருணை மனுவில், எந்த அடிப்படையில் மன்னிப்பு கோரப்படுகிறது என்பதை சம்பந்தப்பட்ட நபர் தெரிவிக்க வேண்டும்.

சட்டப்பூர்வக் கண்ணோட்டத்தில் இந்த காரணங்கள் கருத்தில் கொள்ளத் தகுதியற்றதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் குடும்பத்தின் ஒரே ரொட்டி சம்பாதிப்பவர், குற்றவாளியின் உடல் நிலை, வயது அல்லது நீதிமன்றம் கவனக்குறைவாக தவறு அல்லது தவறு செய்தல் போன்ற காரணங்கள் குடியரசுத் தலைவரால் பரிசீலிக்கப்படும் போது மதிப்புடையவை.

கெஹர் சிங் v யூனியன் ஆஃப் இந்தியா 1988 வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம், குடியரசுத் தலைவர் மன்னிப்பு வழங்குவது கருணையின் செயல் என்றும், அதை உரிமைப் பொருளாகக் கோர முடியாது என்றும் கூறியது.

அரசியலமைப்பு விதிகள்

அரசியலமைப்பின் 72 வது பிரிவு, எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டனை பெற்ற எந்தவொரு நபருக்கும் மன்னிப்பு, விலக்கு, கால அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குவதற்கு அல்லது இடைநிறுத்துவதற்கு, நீக்குவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

இராணுவ நீதிமன்றத்தால் தண்டனை அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும் அனைத்து வழக்குகளிலும்;

தொழிற்சங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் நீட்டிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்துடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு சட்டத்திற்கும் எதிரான குற்றத்திற்காக தண்டனை அல்லது தண்டனை இருக்கும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும்;

தண்டனை மரண தண்டனையாக இருக்கும் எல்லா வழக்குகளிலும்.

இதேபோல், பிரிவு 161-ன் கீழ், ஆளுநருக்கு மன்னிப்பு, விலக்கு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குதல் அல்லது தண்டனையை இடைநிறுத்துதல்,

நீக்குதல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. மாநிலம் விரிவடைகிறது

கருணை மனுக்களை கையாள்வதற்கான நடைமுறை

கருணை மனுக்களை கையாள்வதற்கு எழுத்துப்பூர்வ நடைமுறை எதுவும் இல்லை.

மரண தண்டனையின் கீழ் உள்ள ஒரு குற்றவாளி, உச்ச நீதிமன்றத்தால் மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது குறித்து சிறைக் கண்காணிப்பாளர் அவருக்குத் தெரிவித்த தேதியிலிருந்து ஏழு நாட்களுக்குள் மனுவைச் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார்.

இந்த மனுக்கள் ஜனாதிபதியின் சார்பில் ஜனாதிபதி செயலகத்தால் பெறப்பட்டு, அமைச்சரவையின் ஆலோசனையைப் பெறுவதற்காக உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

உள்துறை அமைச்சகம் சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசாங்கத்துடன் கலந்தாலோசித்து, மனுவின் தகுதியைப் பற்றி விவாதித்து, அதன் ஆலோசனையை அமைச்சர்கள் குழுவின் சார்பாக ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புகிறது.

குடியரசுத் தலைவர் மறுபரிசீலனைக்காக ஒரு முறை மட்டுமே பரிந்துரையை திருப்பி அனுப்ப முடியும். மாற்றம் செய்யப்படாவிட்டால் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலில் கையெழுத்திட வேண்டும்.

கருணை மனு மீது முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டிய காலக்கெடுவை அரசியலமைப்பு குறிப்பிடவில்லை.

கருணை மனுவை கையாளும் போது ஒரு நிலையான நடைமுறை தேவை

கருணை மனுக்களை பரிசீலிக்கும்போது அரசு அல்லது குடியரசுத் தலைவருக்குக் கட்டுப்படும் எந்த வழிகாட்டுதலோ அல்லது எழுத்துப்பூர்வ நடைமுறையோ இல்லை.

அதிகாரிகள் முன் தனிப்பட்ட விசாரணைக்கு வாய்ப்பு இல்லை, இதன் விளைவாக, தொடர்புடைய அனைத்து தகவல்களும் கிடைக்காமல் போகலாம்.

தற்போதைய திட்டத்தின் கீழ், ஒரே காரணத்திற்காக இருவர் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது, அதாவது ஒரே மாதிரியான வழக்குகளில் ஒருவருக்கு நிவாரணம் மற்றும் மற்றொருவருக்கு மறுக்கப்படும்.

எந்தவொரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறையும் தன்னிச்சையாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியத்தையும் அதன் விளைவாக பாகுபாடு காட்டுவதையும் குறிக்கவில்லை. இது அரசியலமைப்பின் 21 மற்றும் 14 வது பிரிவுகளுக்கு முரணானது.

எந்தவொரு நிலையான நடைமுறையும் இல்லாத நிலையில், கருணை மனுக்களை முடிவு செய்ய குறிப்பிட்ட காலக்கெடு எதுவும் இல்லை.

ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக ஜனாதிபதியிடம் கருணை மனுக்கள் முடிவெடுக்கப்படாமல் கிடக்கும் நிகழ்வுகள் உள்ளன.

சில சந்தர்ப்பங்களில், குற்றவாளிகள் காலதாமதத்தை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, இந்த அடிப்படையில் தங்கள் மரண தண்டனையை ரத்து செய்ய முடிந்தது.

சர்வதேச தரநிலைகள்

சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச மாநாடு (ICCPR), இதில் இந்தியா ஒரு கட்சியாக உள்ளது, சித்திரவதை, கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற மற்றும் இழிவான சிகிச்சை அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான விதிகள் உள்ளன.

சத்ருகன் சவுகான் vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விளக்கப்பட்டபடி, மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் அதிக மற்றும் நியாயமற்ற தாமதம் சித்திரவதைக்கு சமம்.

ICCPR, தன்னிச்சையாக பறிக்க முடியாத, உள்ளார்ந்த, பிரிக்க முடியாத உரிமையாக வாழ்வதற்கான உரிமையையும் நிறுவுகிறது.

மனித உரிமைகளின் உலகளாவிய பிரகடனம் சட்டத்தின் முன் அனைத்து நபர்களின் சமத்துவத்தையும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பையும் பாதுகாக்கிறது.

நடைமுறையின் பற்றாக்குறை அல்லது வேறுவிதமாக இந்த சர்வதேச தரநிலைகளை மீறுவதால் எந்தவொரு பாரபட்சமான சிகிச்சையும் உள்ளது.

கருணை மனு எதிராக மரண தண்டனை

ஒவ்வொரு நாகரீக நாடும் மன்னிப்பு அதிகாரத்தை வழங்குவதன் அவசியத்தை கருணையின் செயலாக அங்கீகரிக்கிறது, அதே நேரத்தில் பல நாடுகள் மரண தண்டனையின் பயன்பாடு குறித்த விவாதத்தைத் தொடங்கியுள்ளன. கருணை மனு வடிவில் நீதிக்கான இறுதி வழியை வழங்குவதன் அவசியத்தையும் இந்திய அரசியலமைப்பு அங்கீகரிக்கிறது.

ஒவ்வொரு வழக்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருந்தாலும், கருணை மனுக்களைக் கையாள்வதில் தன்னிச்சையான தன்மையை நீக்குவதற்கும், நிவாரணத்தைக் கருத்தில் கொள்வதற்கான உறுதியான காரணங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கும் ஒரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறை தேவை. குற்றவாளிகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருவரின் அச்சத்தையும் போக்க கருணை மனுக்களை தீர்ப்பதற்கான காலக்கெடுவை குறிப்பிடுவதும் அவசியம்.

சமீபத்தில் செய்திகளில் கருணை மனுக்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்

சமீபத்தில் நிர்பயா குற்றவாளிகளில் ஒருவரின் கருணை மனுவை குடியரசுத் தலைவர் நிராகரித்தார். குடியரசுத் தலைவரின் கருணை மனு நிலுவையில் உள்ள நிலையில் நான்கு குற்றவாளிகளின் தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்ற முடியாது என்று டெல்லி நீதிமன்றம் மூன்றாவது முறையாகத் தடை விதித்ததைத் தொடர்ந்து இது வந்துள்ளது.

சட்டத்தின்படி, ஒரு குற்றவாளிக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டால், அவருக்கு மூன்று வழிகள் உள்ளன - மறுஆய்வு மனு மற்றும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மறுசீரமைப்பு மனு மற்றும் இறுதியாக ஜனாதிபதியின் முன் கருணை மனு. இந்த நிலையில், கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் மறுஆய்வு மனுவும் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

மறுஆய்வு மனு எதிராக க்யூரேட்டிவ் மனு எதிராக கருணை மனு: முடிவு

தாக்கல் செய்யும் வரிசையில் பல்வேறு சட்ட தீர்வுகள் உள்ளன: மறுஆய்வு மனு → க்யூரேட்டிவ் மனு → கருணை மனு.

சட்டத்தின்படி, ஒரு குற்றவாளிக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டால், அவருக்கு மூன்று வழிகள் உள்ளன - மறுஆய்வு மனு மற்றும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மறுசீரமைப்பு மனு மற்றும் இறுதியாக ஜனாதிபதியின் முன் கருணை மனு.

கீழ் நீதிமன்றங்களின் முடிவுகளை அரசியலமைப்பின் பல்வேறு பிரிவுகளின் கீழ் மறுஆய்வு செய்ய முடியும் என்றாலும், நீதித்துறை பிழைகளை சரிசெய்வதற்கான இறுதி நடவடிக்கையாக உச்ச நீதிமன்றம் அவர்கள் பிறப்பித்த உத்தரவை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான ஒரு விதி மிகவும் அவசியமானது. எவ்வாறாயினும், கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்டதை மறுபரிசீலனை செய்வது உட்பட பல்வேறு சட்ட தீர்வுகள் இப்போது தீர்ப்பை நடைமுறைப்படுத்துவதை திறம்பட தாமதப்படுத்த பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்தச் சூழலில், விரைவான நீதி மற்றும் நியாயமான மற்றும் நியாயமான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு சமநிலையை எட்டுவது அவசியம். மறுஆய்வு மற்றும் மறுசீரமைப்பு மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டிய நேரத்தைக் குறிப்பிடுவது, மரண தண்டனையை எதிர்நோக்கும் பல குற்றவாளிகள் விஷயத்தில் நடைமுறைகளை நகலெடுப்பதைத் தவிர்க்கும் நடைமுறைகளை பரிந்துரைப்பது போன்ற சில அம்சங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு உரிமைகளும் - குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் உரிமைகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவரின் நீதியைப் பெறுவதற்கான உரிமைகள் புனிதமானவை.

மரண தண்டனை, கருணை மனுக்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றம்

மரண தண்டனையை ஒழித்த நாடுகள் உள்ளன. செய்யாத நாடுகளும் உண்டு. மரண தண்டனை உள்ள நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாகும், ஆனால் இப்போது "அரிதான அரிதான வழக்குகளுக்கு" மட்டுமே.

மரண தண்டனை மற்றும் நீதித்துறை தொடர்பான முக்கிய பிரச்சனைகள் மற்றும் செய்திகளை இந்த கட்டுரையில் பார்ப்போம். SC ஏதேனும் புதிய அவதானிப்புகள் அல்லது வழிகாட்டுதல்களை அனுப்பும் போது நாங்கள் வழக்கமாக எங்கள் கட்டுரைகளைப் புதுப்பிப்பதால், இந்த இடுகையைப் பார்வையிட மீண்டும் வர மறக்காதீர்கள்.

இந்தியாவில் மரண தண்டனை மேலோட்டம்

இந்தியா பல கடுமையான குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனையை தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் மரணதண்டனை விதிப்பது எப்போதுமே மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதில்லை (அது மேல்முறையீட்டில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டாலும் கூட), ஏனெனில் ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்படும் வாய்ப்பு உள்ளது. 1947 இல் சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்து இந்தியாவில் தூக்கிலிடப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை சர்ச்சைக்குரிய விஷயம்; சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சுமார் 60 பேர் மட்டுமே தூக்கிலிடப்பட்டுள்ளனர் என்று அரசாங்கத்தின் அதிகாரப்பூர்வ புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன.

இருப்பினும், 1953 முதல் 1963 வரை 16 இந்திய மாநிலங்களில் 1,422 மரணதண்டனைகள் நடந்ததாகக் காட்டும் 1967 ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்ட ஆணைய அறிக்கையின் பின் இணைப்பு 34-ல் உள்ள தகவல்களை சிவில் உரிமைகளுக்கான மக்கள் சங்கம் மேற்கோள் காட்டியது, மேலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மொத்த மரணதண்டனைகளின் எண்ணிக்கை இதுவாக இருக்கலாம் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது. 3,000 முதல் 4,300 வரை.

2007 டிசம்பரில், மரண தண்டனைக்கு தடை விதிக்க வேண்டும் என்ற ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை தீர்மானத்திற்கு எதிராக இந்தியா வாக்களித்தது. 2012 நவம்பரில், மரண தண்டனையை தடைசெய்யும் ஐநா பொதுச் சபை வரைவுத் தீர்மானத்திற்கு எதிராக வாக்களித்ததன் மூலம், இந்தியா மீண்டும் மரண தண்டனை மீதான தனது நிலைப்பாட்டை உறுதி செய்தது.

அரிதான அரிய வழக்கு கோட்பாடு

IPC (302, 376A போன்றவை) மற்றும் பிற சட்டங்களின் கீழ் பல்வேறு பிரிவுகள் உள்ளன, அவை குற்றவாளிக்கு மரண தண்டனையை வழங்குகின்றன. ஆனால் இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் 1983 இல் "அரிதான அரிதான வழக்குகளில்" மட்டுமே மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது.

கவுரவக் கொலைகள் "அரிதான அரிதான" வகைக்குள் அடங்கும் என்று கூறிய உச்ச நீதிமன்றம், "கௌரவக் கொலைகள்" செய்த குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனையை நீட்டிக்க பரிந்துரைத்துள்ளது.

என்கவுன்டர் கொலைகள் வடிவில் காவல்துறை அத்துமீறலில் ஈடுபடும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கவும் உச்ச நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்தது.

IPC 376A – கற்பழிப்பு/பாலியல் தாக்குதல்

2013 ஆம் ஆண்டின் திருத்தம், பலாத்காரத்தின் போது ஒரு பெண்ணின் மீது காயத்தை ஏற்படுத்தினால், அது அவளது மரணத்தை ஏற்படுத்தினால் அல்லது தொடர்ந்து தாவர நிலையில் இருந்தால் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம், 2013ன் கீழ் மீண்டும் மீண்டும் கற்பழிப்பு குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்படலாம்.

மரண தண்டனைக்கான IPC தவிர மற்ற சட்டங்கள்

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்திற்கு கூடுதலாக, இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட ஒரு தொடர் சட்டத்தில் மரண தண்டனைக்கான விதிகள் உள்ளன.

1. சதி கமிஷன் (தடுப்பு) சட்டம், 1987: பகுதி. II, பிரிவு 4(1).
2. பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர் (வன்கொடுமைகள் தடுப்பு) சட்டம், 1989: பிரிவு 3(2)(i).
3. போதை மருந்துகள் மற்றும் மனநோய் பொருட்கள் (NDPS) சட்டம்.

இந்திய அரசியலமைப்பில் கருணை மற்றும் கருணை மனு

செஷன்ஸ் (விசாரணை) நீதிமன்றத்தால் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்ட பிறகு, தண்டனையை இறுதி செய்ய உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். உறுதிசெய்யப்பட்டவுடன், தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய விருப்பம் உள்ளது.

தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாத நிலையில்; அல்லது நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை விசாரிக்க மறுத்தால் அல்லது மரண தண்டனையை உறுதிசெய்தால், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்

மற்றும் மாநில ஆளுநரிடம் 'கருணை மனுவை' சமர்ப்பிக்கவும் கைதிக்கு விருப்பம் உள்ளது.

மன்னிப்பு வழங்குவது யார்? ஜனாதிபதி?

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 72(1) பிரிவு கூறுகிறது:

தண்டனை மரண தண்டனையாக இருக்கும் எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒரு நபரின் தண்டனையை இடைநிறுத்துவதற்கும், நீக்குவதற்கும் அல்லது தண்டனையை மாற்றுவதற்கும், மன்னிப்பு, தளர்வு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நீக்குவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உண்டு.

அரசியலமைப்பு விதிகளின் மொழி இருந்தபோதிலும், கருணை ஜனாதிபதியால் அல்ல, அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்காகவும், கருணை மனு மீதான முடிவு MHA க்குள் எடுக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்த விஷயம் உள்துறை அமைச்சகம், MHA க்கு இந்திய அரசாங்கத்தின் (வணிக ஒதுக்கீடு) விதிகள் 1961 இன் இரண்டாவது அட்டவணையின் மூலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருமுறை குற்றவாளி குடியரசுத் தலைவரிடம் கருணை மனுவைச் சமர்ப்பிக்கிறார், ராஷ்டிரபதி பவன் இந்த விவகாரத்தில் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையைப் பெறுவதற்காக உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு மனுவை அனுப்புகிறது.

MHA அதன் கருத்துக்களைப் பெறுவதற்காக சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுக்கு அனுப்புகிறது.

அதன்பிறகுதான் எம்ஹெச்ஏ தனது ஆலோசனையை வகுத்து, அமைச்சர்கள் குழுவின் சார்பாக ஜனாதிபதிக்கு டெண்டர் செய்கிறது).

இந்த வழக்கு தொடர்பான குறிப்பாணை அமைச்சகத்தில் உள்ள ஒரு இளநிலை அதிகாரியால் தயாரிக்கப்படுகிறது, அதன் அடிப்படையில், ஒரு இணைச் செயலர் அல்லது கூடுதல் செயலர் மரண தண்டனையை குறைக்கும் அல்லது கருணை மனுவை நிராகரிக்கும் முடிவை 'பரிந்துரை' செய்கிறார். இந்த 'பரிந்துரை'யை, உள்துறை அமைச்சர் பரிசீலித்து, இறுதி 'பரிந்துரை'யை, அமைச்சரவையின் சார்பில், ஜனாதிபதிக்கு அளிக்கிறார்.

கட்டுரை 74(1) குடியரசுத் தலைவருக்கு ஒரேயொரு வாய்ப்பை வழங்குகிறது. மாற்றம் செய்யப்படாவிட்டால் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலில் கையெழுத்திட வேண்டும்.

PS: கருணை மனு மீது முடிவெடுக்கப்பட வேண்டிய அதிகபட்ச கால வரம்பு அரசியலமைப்பில் இல்லை. ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்படாமல் ஜனாதிபதியிடம் கருணை மனுக்கள் கிடப்பில் போடப்பட்ட

நிகழ்வுகள் உள்ளன. MHA இந்த செயல்முறையை விரைவுபடுத்துமாறு ஜனாதிபதியிடம் கேட்க முடியாது. இதேபோல், MHA அல்லது மாநில அளவிலும் கருணை மனு தாமதமாகலாம்.

குடியரசுத் தலைவர் கருணை மனுவை நிராகரித்து, ஒப்புதலில் கையெழுத்திட்டவுடன் எல்லாம் முடிந்துவிட்டதா?

இல்லை.

விஷயங்கள் இங்கே முடிந்துவிடவில்லை.

குற்றவாளிக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

ஜனாதிபதியின் மன்னிப்பு/நிராகரிப்பு/தாமதமும் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது. கருணை மனுவை முடிவெடுப்பதில் தாமதம் என்பது மரண தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றுவதற்கு பொருத்தமான காரணம். சமீபத்தில் நடந்த சத்ருகன் சவுகான் vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா வழக்கில் இதுதான் நடந்தது.

தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதிக்கு கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்டதற்கும் அவரது உண்மையான தூக்கு தண்டனைக்கும் இடையே 14 நாட்கள் இடைவெளி கொடுக்குமாறு அனைத்து சிறை அதிகாரிகளுக்கும் உச்சநீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில், குற்றவாளி கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்டதற்கு எதிரான குறைகளுக்கு நீதித்துறை தீர்வைப் பெறலாம். ஜனாதிபதி நியாயமற்ற மன்னிப்பை வழங்கினால், SC அதை நிராகரிக்க முடியும் என்பதையும் நினைவில் கொள்க.

எனவே, மரண தண்டனையின் நீண்ட பாதையை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

1. விசாரணை நீதிமன்றம் மரண தண்டனை விதித்தது.
2. உயர்நீதிமன்றம் அதை உறுதி செய்கிறது.
3. மேல்முறையீட்டில் உச்ச நீதிமன்றம் அதை உறுதி செய்கிறது.
4. இந்திய ஜனாதிபதியிடம் கருணை மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
5. இந்திய ஜனாதிபதி அதை உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு அனுப்புகிறார்.
6. உள்துறை அமைச்சகம் அதை சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்கு அனுப்புகிறது.
7. MHA க்கு அதன் ஆலோசனையை மாநிலம் தெரிவிக்கிறது.
8. MHA தனது பரிந்துரையை இந்திய ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புகிறது.
9. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அந்த ஆலோசனையை நிராகரித்து, அதை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு MHA ஐக் கேட்கிறார்.
10. MHA தனது பரிந்துரையை மீண்டும் சமர்ப்பிக்கிறது.

11. அதில் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் கையெழுத்திடுகிறார். கருணை மறுக்கப்படுகிறது.
12. குற்றவாளி நீதித்துறை மறுஆய்வு கேட்கலாம்.
13. நீதித்துறை மறுஆய்வு தீர்ப்பு இறுதியானது.

கருணை மனு மீதான சமீபத்திய SC தீர்ப்பின் சிறப்பம்சங்கள் (சத்ருகன் சவுகான் vs யூனியன் ஆஃப் இந்தியா)

மரண தண்டனையை நிறைவேற்றும் முன் பல்வேறு நடைமுறைகள் குறித்து தலைமை நீதிபதி பி. சதாசிவம், நீதிபதி ரஞ்சன் கோகோய் மற்றும் நீதிபதி சிவ கீர்த்தி சிங் ஆகியோர் அடங்கிய உச்ச நீதிமன்ற அமர்வு வழங்கிய 12 வழிகாட்டுதல்கள் பின்வருமாறு.

- தனிமைச் சிறை: (கடந்த 14 நாட்களில் மட்டும்)
- சட்ட உதவி:
- ஜனாதிபதியிடம் கருணை மனுவை வைப்பதற்கான நடைமுறை:
- கவர்னரால் கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்ட தகவல்:
- ஜனாதிபதியினால் கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்ட தகவல்:
- குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் ஆளுநரால் கருணை மனு நிராகரிக்கப்பட்டதன் நகலைப் பெற மரண தண்டனை கைதிகளுக்கு உரிமை உண்டு.
- செயல்படுத்துவதற்கான குறைந்தபட்ச 14 நாட்களுக்கு அறிவிப்பு:
- மனநல மதிப்பீடு:
- உடல் மற்றும் மனநல அறிக்கைகள்:
- குற்றவாளிக்கு ஆவணங்களை வழங்குதல்:
- கைதி மற்றும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு இடையேயான இறுதி சந்திப்பு:
- பிரேத பரிசோதனை அறிக்கைகள்:

நீதித்துறை மறுஆய்வு vs நீதித்துறை செயல்பாடு vs நீதித்துறை மேலோட்டம்

நீதித்துறை ஆய்வு

சட்டங்களை உருவாக்கும் அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்கு இருந்தாலும், இந்த அதிகாரம் முழுமையானது அல்ல. நீதித்துறை மறுஆய்வு என்பது சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களின் செல்லுபடியை நீதித்துறை மதிப்பாய்வு செய்யும் செயல்முறையாகும்.

- நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் எங்கிருந்து வருகிறது: இந்திய

அரசியலமைப்பிலிருந்தே (பிரிவு 13).

- அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பாகத்தில் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் செயல்படுத்தவும் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் தூண்டப்படுகிறது.
- அரசியலமைப்பின் பிரிவு 13, நாட்டின் குடிமக்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட "அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் அல்லது குறைக்கும்" சட்டங்களை உருவாக்குவதை நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் தடை செய்கிறது.
- பிரிவு 13 இன் விதிகள் அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதோடு, "அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான அல்லது இழிவுபடுத்தும்" எந்தவொரு சட்டத்தையும் செல்லாது எனக் கருதுகிறது.
- சட்டப்பிரிவு 13ன் கீழ், 'சட்டம்' என்ற சொல்லானது, இந்தியாவில் சட்டத்தின் வலிமையைக் கொண்ட "அரசு, ஒழுங்கு, துணைச் சட்டம், விதி, ஒழுங்குமுறை, அறிவிப்பு, வழக்கம் அல்லது பயன்பாடு" ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.
- நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்: ஐடி சட்டத்தின் பிரிவு 66A, அரசியலமைப்பின் மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளுக்கு எதிரானது என்பதால் அதைத் தாக்கியது.

நீதித்துறை செயல்பாடு

நீதித்துறை செயல்பாடு என்பது சமூக நீதியை வழங்குவதற்கு நீதித்துறையின் செயலில் உள்ள பங்கைக் குறிக்கிறது. நீதித்துறை செயல்பாடு பற்றி நாம் பேசும்போது, அரசியலமைப்பு ஆதரவு இல்லாத (எ.கா: சுவோ மோட்டோ (அதன் சொந்த) வழக்குகள், பொது நல வழக்குகள் (பிஐஎல்), புதிய கோட்பாடுகள் போன்றவை) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

- நீதித்துறை செயல்பாட்டின் அதிகாரம் எங்கிருந்து வருகிறது: நீதித்துறை செயல்பாடு அதன் தோற்றத்தை ஆதரிக்க அரசியலமைப்பு கட்டுரைகள் இல்லை. இந்திய நீதித்துறை கண்டுபிடித்தது. அமெரிக்காவில் இதே போன்ற கருத்து உள்ளது.
- சுவோ மோட்டோ வழக்குகள் மற்றும் பொது நல வழக்குகளின் (பிஐஎல்), லோகஸ் ஸ்டாண்டியின் கொள்கையை நிறுத்தியதன் மூலம், சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரிடமிருந்து எந்த புகாரும் இல்லாவிட்டாலும், நீதித்துறை பல பொதுப் பிரச்சினைகளில் தலையிட அனுமதித்தது.
- நீதித்துறை செயல்பாட்டின் முந்தைய நிகழ்வுகள் அடிப்படை உரிமைகளை

அமல்படுத்துவதோடு தொடர்புடையதாக இருந்தபோதிலும், இன்று, நீதித்துறை நிர்வாகப் பிரச்சினைகளிலும் தலையிடத் தொடங்கியுள்ளது.

- நீதித்துறை செயல்பாட்டின் எடுத்துக்காட்டுகள்: 'கேசவநாத் பாரதி வழக்கில்' (1973) 'அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின்' கண்டுபிடிப்பு, இதன் மூலம் உச்சநீதிமன்றம் நீதித்துறை மறுஆய்வின் நோக்கத்தை மேலும் நீட்டித்தது, சட்டம், கொலீஜியம் அமைப்பு ஆகியவற்றால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைக்கு பதிலாக சட்டத்தின் சரியான செயல்முறையை இணைத்தது. , PIL-ஐ நிறுவனமயமாக்குதல், PIL அடிப்படையில் பொது இடங்களில் புகைபிடிப்பதைத் தடை செய்தல், 2001 இல் உச்ச நீதிமன்றம் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதற்கான உத்தரவு, டெல்லியில் 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான டீசல் லாரிகளுக்கு தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் (NGT) தடை விதித்தது. முதலியன

நீதித்துறை மீறல்

நீதித்துறை செயல்பாட்டிற்கும் நீதித்துறை மேலோட்டத்திற்கும் இடையிலான கோடு மிகவும் குறுகியது. எளிமையான சொற்களில், நீதித்துறை செயல்பாடு அதன் வரம்புகளைக் கடந்து நீதித்துறை சாகசமாக மாறும்போது அது நீதித்துறை மிகைப்படுத்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நீதித்துறை தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மீறும் போது, அது அரசாங்கத்தின் சட்டமன்ற அல்லது நிர்வாக உறுப்புகளின் சரியான செயல்பாட்டில் தலையிடலாம்.

- நீதித்துறை மேலோட்டத்தின் அதிகாரம் எங்கிருந்து வருகிறது: எங்கும் இல்லை. எந்த ஜனநாயகத்திலும் இது விரும்பத்தகாதது.
- நீதித்துறை மீறல் அதிகாரங்களைப் பிரிக்கும் உணர்வை அழிக்கிறது.
- நீதித்துறை மிகைப்படுத்தலின் எடுத்துக்காட்டுகள்: எந்தவொரு செயலையும் செயல்படுத்துவது அல்லது மிகைப்படுத்துவது தனிநபர்களின் முன்னோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் பொதுவாக, NJAC மசோதா மற்றும் 99 வது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தை ரத்து செய்து, அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு, அனைத்து அதிகாரிகளும் தங்கள் குழந்தைகளை அரசுப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதை கட்டாயமாக்குகிறது, நீதிமன்ற அவமதிப்புக்கு தண்டனை வழங்கும் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறது. நீதித்துறை மேலோட்டமாக.

பொது வாழ்வில் ஊழல்

ஊழல் என்றால் என்ன?

1. ஊழல் என்பது அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் நேர்மையற்ற நடத்தை .
2. தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் தனிநபர்களாக இருக்கலாம் அல்லது வணிகங்கள் அல்லது அரசாங்கங்கள் போன்ற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம்.
3. லஞ்சம் அல்லது பொருத்தமற்ற பரிசுகளை வழங்குதல் அல்லது ஏற்றுக்கொள்வது, இரட்டை ஒப்பந்தம் செய்தல் மற்றும் முதலீட்டாளர்களை ஏமாற்றுதல் உள்ளிட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஊழல் செய்யலாம்.
4. 2021ஆம் ஆண்டு ஊழல் புலனாய்வுக் குறியீட்டில் 180 நாடுகளில் இந்தியா 85வது இடத்தில் உள்ளது .

ஊழலின் வெவ்வேறு வடிவங்கள்

சமூகத்தில் ஊழல் பல வடிவங்களில் பரவி உள்ளது. அவற்றில் முக்கியமானவை:-

லஞ்சம் - பணம் அல்லது பொருள் அல்லது அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும் பணம், கொடுப்பவருக்கு ஆதரவாக சட்டவிரோதமான அல்லது நேர்மையற்ற நடவடிக்கையைப் பெற தூண்டுதலாக

நேபோடிசம் - உறவினர்களுக்கு ஆதரவளிப்பவர்களிடமிருந்து தேவையற்ற தயவு

துஷ்பிரயோகம் - மற்றவர்களின் பணத்தை தனது சொந்த வழக்குக்காக பயன்படுத்துதல்

புரவலர் - புரவலர் வழங்கிய தவறான ஆதரவு/ஊக்குவித்தல் மற்றும் பதவியை தவறாகப் பயன்படுத்துதல்

இந்தியாவில் ஊழலுக்கு காரணம்:

அரசியல் :

1. தேர்தலில் கறுப்புப் பணப் பயன்பாடு: கடந்த 10 ஆண்டுகளில் லோக்சபா தேர்தலுக்கான அறிவிக்கப்பட்ட செலவு 400%க்கும் அதிகமாக அதிகரித்துள்ளது, அவர்களின் வருமானத்தில் 69% அறியப்படாத மூலங்களிலிருந்து வருகிறது.
2. அரசியலை குற்றப்படுத்துதல்: நாட்டில் உள்ள 30% சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக கிரிமினல் வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளன.

3. குரோனி முதலாளித்துவம்: 1991 இன் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் அரசியல்வாதிகளுக்கும் வணிகர்களுக்கும் இடையிலான புனிதமற்ற உறவின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

பொருளாதாரம் :

1. அதிக ஏற்றத்தாழ்வுகள்: இந்தியாவில் 1% பணக்காரர்கள் மொத்த செல்வத்தில் 60% வைத்துள்ளனர். குறைந்த வருமானத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்குக் கூட அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.
2. முறைசாரா துறையின் அதிக பங்கு: இந்தியாவில் 80% க்கும் அதிகமான பணியாளர்கள் முறைசாரா துறையில் உள்ளனர். இத்தகைய நிறுவனங்கள் பொதுவாக சட்டத்தின் வரம்பிற்கு வெளியே இருக்க அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கின்றன, அங்கு இணக்கம் விலை உயர்ந்தது மற்றும் சிக்கலானது.
3. குறைந்த ஊதியம்: மோசமான தொழில் வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் மற்றும் கடுமையான வேலை நிலைமைகள் ஆகியவற்றுடன் பொதுத்துறையில் ஊதியம் தனியார் துறைக்கு இணையாக குறைவாகவே உள்ளது.

நிர்வாக:

1. அதிகாரத்துவத்தின் அரசியல்மயமாக்கல்: அசோக் கெம்கா மற்றும் அமிதாப் தாக்கூர் போன்ற நேர்மையான அதிகாரிகள் சூனிய வேட்டையாடப்பட்டதற்கான உதாரணம், பெரிய சோகத்தின் குறிகாட்டிகளாகும்.
2. காலனித்துவ அதிகாரத்துவம்: அதிகாரத்துவமானது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் சட்டங்கள் எ.கா. காவல்துறைச் சட்டம் 1861, சிக்கலான விதிகள், பரந்த விருப்புரிமை, இரகசியம், சட்டப் பொறுப்பு இல்லாத தார்மீகப் பொறுப்பு மற்றும் தந்தக் கோபுர மனப்பான்மை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படும் காலனித்துவ இயல்புடையது.
3. நீதித்துறை தோல்வி: அரசியல்வாதிகள் உள்ளிட்ட ஊழல் அதிகாரிகளை சட்டத்தின் முன் நிறுத்த நீதித்துறை தவறிவிட்டது.
4. தோல்வியுற்ற சீர்திருத்தங்கள்: அரசியல் விருப்பமின்மை மற்றும் அதிகாரத்துவத்திற்குள் இருந்து எதிர்ப்பு ஆகியவை குடிமக்கள் சாசனம், ஆர்டிஐ மற்றும் மின்-ஆளுமை போன்ற பெரிய சீர்திருத்தங்கள் தோல்விக்கு வழிவகுத்தன.

சமூக மற்றும் நெறிமுறை:

1. வாழ்க்கைமுறையில் மாற்றங்கள்: தனிமனிதமயமாக்கல் மற்றும் பொருள்முதல்வாதத்தை நோக்கிய மாற்றம், ஆடம்பரமான வாழ்க்கைமுறையில் அதிக நாட்டம் கொள்ள வழிவகுத்தது.
2. சமூகப் பாகுபாடு: ஏழைகள் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் விழிப்புணர்வு இல்லாததாலும், அரசை அதிகம் சார்ந்திருப்பதாலும், ஊழல் அதிகாரிகளால் சுரண்டப்படுவதற்கான எளிதான இலக்காக மாறுகிறார்கள்.
3. கல்வி முறையின் தோல்வி: பச்சாதாபம், இரக்கம், நேர்மை, சமத்துவம் போன்றவற்றின் மதிப்பை இளம் தலைமுறையினரிடம் புகுத்துவதில் இந்தியாவில் மதிப்புக் கல்வி படுதோல்வி அடைந்துள்ளது.

சிவில் சர்வீஸில் ஊழல் அதிகமாக இருப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன?

1. சிவில் சேவையின் அரசியல்மயமாக்கல்: சிவில் சர்வீஸ் பதவிகள் அரசியல் ஆதரவிற்காக வெகுமதியாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது அல்லது லஞ்சங்களுக்காக மாற்றப்படும்போது, அதிக அளவிலான ஊழல்களுக்கான வாய்ப்புகள் கணிசமாக அதிகரிக்கின்றன.
2. தனியார் துறையுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த ஊதியம் : தனியார் துறையில் உள்ளவர்களை விட அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் குறைகிறது.
3. சில ஊழியர்கள் ஊதியத்தில் உள்ள வேறுபாட்டை ஈடுசெய்ய லஞ்சம் வாங்குவதை நாடலாம்.
4. நிர்வாகத் தாமதம்: கோப்புகளை சீர் செய்வதில் ஏற்படும் காலதாமதமே ஊழலுக்கு அடிப்படைக் காரணம்.
5. சவாலற்ற அதிகாரத்தின் காலனித்துவ மரபு: அதிகாரத்தை வணங்கும் ஒரு சமூகத்தில், பொது அதிகாரிகள் நெறிமுறை நடத்தையிலிருந்து விலகிச் செல்வது எளிது.
6. பலவீனமான சட்ட அமலாக்கம்: ஊழலைத் தடுக்க பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவற்றின் பலவீனமான அமலாக்கம் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தடையாக உள்ளது.

ஊழலின் தாக்கம்

மக்கள் மற்றும் பொது வாழ்வில்:

1. சேவைகளில் தரமின்மை: ஊழல் நிறைந்த அமைப்பில், சேவையின் தரம் இல்லை.

2. தரத்தை கோர, ஒருவர் அதற்கு பணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். பேரூராட்சி, மின்சாரம், நிவாரண நிதி விநியோகம் போன்ற பல பகுதிகளில் இது காணப்படுகிறது.
3. முறையான நீதியின்மை: நீதித்துறை அமைப்பில் உள்ள ஊழல் முறையற்ற நீதிக்கு வழிவகுக்கிறது. மேலும் குற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்படலாம்.
4. ஆதாரம் இல்லாததால் அல்லது அழிக்கப்பட்ட ஆதாரம் காரணமாக ஒரு குற்றம் சந்தேகத்தின் பலனாக நிரூபிக்கப்படலாம்.
5. போலீஸ் அமைப்பில் ஊழல் காரணமாக, பல தசாப்தங்களாக விசாரணை செயல்முறை நடந்து வருகிறது.
6. மோசமான உடல்நலம் மற்றும் சுகாதாரம்: அதிக ஊழல் உள்ள நாடுகளில், மக்களிடையே அதிக உடல்நலப் பிரச்சினைகளை ஒருவர் கவனிக்க முடியும். சுத்தமான குடிநீர், முறையான சாலைகள், தரமான உணவு தானியங்கள் விநியோகம், பால் கலப்படம் போன்றவை இருக்காது.
7. இந்த தரம் குறைந்த சேவைகள் அனைத்தும் ஒப்பந்ததாரர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் பணத்தை மிச்சப்படுத்தவே செய்யப்படுகின்றன.
8. உண்மையான ஆராய்ச்சியின் தோல்வி: தனிநபர்களின் ஆராய்ச்சிக்கு அரசு நிதி தேவைப்படுகிறது மற்றும் சில நிதி நிறுவனங்களில் ஊழல் அதிகாரிகள் உள்ளனர்.
9. இந்த நபர்கள் லஞ்சம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் புலனாய்வாளர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக்கான நிதியை அனுமதிக்கிறார்கள்.

சமூகத்தில்:

1. அதிகாரிகளின் அலட்சியம்: ஊழலில் ஈடுபடும் அதிகாரியை மக்கள் எதிர்மறையாகப் பேசி அலட்சியப்படுத்தத் தொடங்குகின்றனர்.
2. அதிகாரிகளைப் புறக்கணிப்பது அவநம்பிக்கையை உருவாக்கும் மற்றும் குறைந்த தர அதிகாரிகள் கூட உயர் தர அதிகாரிகளை அவமரியாதை செய்வார்கள். அதனால் அவன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கலாம்.
3. ஆட்சியாளர்களுக்கு மரியாதை இல்லாமை: ஜனாதிபதி அல்லது பிரதமர் போன்ற தேசத்தின் ஆட்சியாளர்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் மரியாதையை இழக்கிறார்கள். சமூக வாழ்க்கையில் மரியாதை என்பது முக்கிய அளவுகோல்.

4. தேர்தலில் வெற்றி பெறுபவரால் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையோடும், தலைவர் மீதுள்ள மரியாதையோடும் தேர்தலின் போது மக்கள் வாக்களிக்கச் செல்கிறார்கள்.
5. அரசியல்வாதிகள் ஊழலில் ஈடுபட்டால், இதை அறிந்த மக்கள் அவர்கள் மீதான மரியாதையை இழக்க நேரிடும், அத்தகைய அரசியல்வாதிகளுக்கு ஓட்டு போட விரும்ப மாட்டார்கள்.
6. அரசாங்கங்கள் மீது நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை இல்லாமை: மக்கள் ஆட்சியாளருக்கு அவர்/அவர் மீதுள்ள நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வாக்களிக்கின்றனர், ஆனால் தலைவர்கள் ஊழலில் ஈடுபட்டதாகக் கண்டறியப்பட்டால், மக்கள் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இழந்து அடுத்த முறை வாக்களிக்காமல் போகலாம்.
7. ஊழலுடன் தொடர்புடைய பதவிகளில் சேர்வதற்கான வெறுப்பு:
8. நேர்மையான, நேர்மையான மற்றும் கடின உழைப்பாளிகள் ஊழல் என்று கருதப்படும் குறிப்பிட்ட பதவிகளுக்கு வெறுப்பை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.
9. அவர்கள் அந்த வேலைகளை விரும்பினாலும், அவர்கள் பதவிக்கு வந்தால், தாங்களும் ஊழலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அவர்கள் நம்புவதால், அவர்கள் அவற்றைத் தேர்வு செய்ய மாட்டார்கள்.

பொருளாதாரம்:

1. வெளிநாட்டு முதலீட்டில் குறைவு: அரசாங்க அமைப்புகளில் ஊழல் பல வெளிநாட்டு முதலீடுகள் வளரும் நாடுகளில் இருந்து திரும்புவதற்கு வழிவகுத்தது.
2. வளர்ச்சியில் தாமதம்: திட்டங்கள் அல்லது தொழில்களுக்கான அனுமதிகளை அனுப்ப வேண்டிய ஒரு அதிகாரி பணம் மற்றும் பிற சட்டத்திற்குப் புறம்பான பலன்களைச் சம்பாதிப்பதற்காக செயல்முறையைத் தாமதப்படுத்துகிறார். ஒரு சில நாட்களில் செய்யக்கூடிய வேலை ஒரு மாதத்தில் முடியும்.
3. இது முதலீடுகளில் தாமதம், தொழில்கள் தொடங்குதல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது.
4. வளர்ச்சியின்மை: ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் தொடங்க விரும்பும் பல புதிய தொழில்கள் பிராந்தியம் பொருத்தமற்றதாக இருந்தால் தங்கள் திட்டங்களை மாற்றுகின்றன.

5. முறையான சாலைகள், தண்ணீர், மின்சாரம் இல்லை என்றால், நிறுவனங்கள் அங்கு தொடங்க விரும்பவில்லை, இது அந்த பிராந்தியத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக உள்ளது.

தொடர்புடைய இந்திய முயற்சிகள் என்ன?

சட்டப் படிகள்:

1. இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860
2. வெளிநாட்டு பங்களிப்பு (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 2010
3. நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013
4. மத்திய விஜிலென்ஸ் கமிஷன்
5. ஒம்புட்ஸ்மேன் திட்டம்
6. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம் 1988: ஊழல்வாதிகளை புத்தகங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் நேர்மையான அதிகாரிகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் இடையே சமநிலையை உருவாக்க முயல்கிறது. அரசு ஊழியர்கள் தங்கள் உத்தியோகபூர்வ செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதில் சட்டவிரோதமான திருப்தியை ஏற்றுக்கொள்வதையோ அல்லது கோருவதையோ தடைசெய்வதே இதன் முக்கிய நோக்கம்.
7. பணமோசடி தடுப்புச் சட்டம் 2002: இது ஊழல் மூலம் சொத்துக் கடத்தல் உட்பட பணமோசடி செய்வதைத் தடுக்க முயல்கிறது மற்றும் அத்தகைய சொத்தை பறிமுதல் செய்ய வழங்குகிறது.
8. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005: வெளிப்படைத்தன்மையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தகவல்களை வெளியிடுவது பொதுமக்களின் சட்டப்பூர்வ உரிமையாக ஆக்குகிறது எ.கா. எம்.பி.யின் வியாபம் ஊழல்
9. லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுக்தா சட்டம் 2013: பொது ஊழியர்களின் தவறுகள் குறித்த புகார்களை விசாரிக்க, மத்தியிலும், லோக் ஆயுக்தா மாநிலத்திலும் ஒரு சுதந்திரமான அதிகாரத்தை நியமித்தது.
10. விசில்ப்ளோயர் பாதுகாப்புச் சட்டம் 2014: பாதுகாப்பு இல்லாததால் 60க்கும் மேற்பட்ட தகவல் அறியும் உரிமை ஆர்வலர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் பலர் தாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்:

மின் ஆளுமை முன்முயற்சிகள்: e-gov ஆனது, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையின் நல்லாட்சி நோக்கங்களை முன்னெடுப்பதைத் தவிர,

அரசுக்கும் குடிமகனுக்கும் இடையிலான கைமுறை இடைமுகத்தைக் குறைப்பதற்கும் லஞ்சம் போன்ற நிகழ்வுகளைத் தடுக்கிறது.

மாநிலங்களில் குடிமக்கள் சாசனங்கள் மற்றும் பொது சேவை வழங்கல் மற்றும் குறை தீர்க்கும் சட்டங்கள்: கர்நாடகா (SAKLA முன்முயற்சி) மற்றும் ராஜஸ்தான் போன்ற பல மாநிலங்கள், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தரமான சேவையை வழங்குவதற்கு அதிகாரத்துவத்தை சட்டப்பூர்வமாக பொறுப்பேற்கச் செய்ய இதுபோன்ற செயல்களை இயற்றியுள்ளன. அனைத்து துறைகளையும் உள்ளடக்கிய குறை தீர்க்கும் சட்டம் கொண்ட ஒரே மாநிலம் பீகார்

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள்:

தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல்: உரிமம்-அனுமதி-ஒதுக்கீடு என்பது அதிகாரத்துவத்தின் கைகளில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சொத்துக்களை குவிப்பதற்கு தங்கள் அலுவலகங்களின் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக நிரூபிக்கப்பட்டது. எல்பிஜி சகாப்தம் அதிகாரத்துவ விருப்புரிமையின் கவசத்தில் ஒரு துரும்பு என்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

சிவில் சர்வீஸில் ஊழலைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

1. சிவில் சர்வீஸ் வாரியம் : சிவில் சர்வீஸ் வாரியத்தை நிறுவுவதன் மூலம், அதிகப்படியான அரசியல் கட்டுப்பாட்டை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
2. ஒழுங்குமுறை செயல்முறையை எளிமையாக்குதல் : ஒழுங்குமுறை செயல்முறையை எளிதாக்குவதன் மூலமும், துறைகளுக்குள் தடுப்பு விழிப்புணர்வை வலுப்படுத்துவதன் மூலமும், ஊழல் நிறைந்த அரசு ஊழியர்கள் முக்கியமான பதவிகளை வகிக்காமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய முடியும்.
3. மதிப்பு அடிப்படையிலான பயிற்சியை வலியுறுத்துங்கள் : பொது வாழ்வில் நன்னடத்தையை உறுதிப்படுத்த அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் மதிப்பு அடிப்படையிலான பயிற்சியை வலியுறுத்துவது முக்கியம்.
4. தொழில்முறை நெறிமுறைகள் அனைத்து பயிற்சி வகுப்புகளிலும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அங்கமாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் 2வது நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் (ARC) பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், அரசு ஊழியர்களுக்கான விரிவான நெறிமுறைகள் நெறிமுறைக்கு அழைப்பு விடுக்க வேண்டும்.
5. நெறிமுறை மற்றும் பொது ஆர்வமுள்ள அரசு ஊழியரைக் கணக்கிடுங்கள்:

6. நெறிமுறையும், பொதுநலமும் கொண்ட அரசு ஊழியரின் பண்புகளை பட்டியலிட்டால், ஒரு சிறந்த அதிகாரி தனது பணியிடத்தில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்து, அலுவலகத்தில் நேர்மை மற்றும் நேர்மை ஆகிய உயர்ந்த பண்புகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதில் முனைப்புடன் இருக்க வேண்டும். , மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவினரின் காரணத்திற்காக அனுதாபமாக இருங்கள்.
7. 'நல்ல நிர்வாகத்திற்கு' 'நல்ல நிறுவனங்களின்' முக்கியத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், எங்கள் நிறுவனங்களை மறுசீரமைக்கவும், தாமதங்களைக் குறைக்கவும், சேவைகளை சரியான நேரத்தில் வழங்குவதை உறுதி செய்யவும் செயல்முறைகளை நெறிப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.
8. நவீன அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றம் : நமது மக்களின் நவீன அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்ப நிர்வாக மாதிரிகள் மாற வேண்டும், மேலும் அதிகாரத்துவ அமைப்பை 'ஒளி, வெளிப்படையான மற்றும் சுறுசுறுப்பாக' வைத்திருப்பது அவசியம்.
9. தேசத்திற்கான குடிமக்களை மையப்படுத்திய மற்றும் எதிர்காலத்திற்குத் தயாராக இருக்கும் சிவில் சேவையை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் ' மிஷன் கர்மயோகி'யைத் தொடங்கியுள்ளது.

"ஊழலுக்கு எதிரான சகிப்புத்தன்மை பூஜ்ஜியம்"

வெளிப்படையான குடிமக்களுக்கு உகந்த சேவைகளை வழங்குவதற்கும் ஊழலைக் குறைப்பதற்கும் முறையான மேம்பாடுகள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள். இவை, மற்றவற்றுடன், பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

1. அரசின் பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் குடிமக்களுக்கு நேரடியாக நலத்திட்ட உதவிகளை நேரடிப் பயன் பரிமாற்ற முயற்சியின் மூலம் வெளிப்படையான முறையில் வழங்குதல்.
2. பொது கொள்முதலில் இ-டெண்டர் நடைமுறைப்படுத்துதல்.
3. இ-கவர்னன்ஸ் அறிமுகம் மற்றும் நடைமுறை மற்றும் அமைப்புகளை எளிமைப்படுத்துதல்.
4. அரசாங்க மின் சந்தை (GeM) மூலம் அரசாங்க கொள்முதல் அறிமுகம்.

5. இந்திய அரசாங்கத்தில் குரூப் 'பி' (அரசித்தர் அல்லாதது) மற்றும் குரூப் 'சி' பதவிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்கான நேர்காணல் நிறுத்தம்.
6. FR-56 (j) மற்றும் AIS (DCRB) விதிகள், 1958, பொது நலன் கருதி பணியில் இருந்து ஓய்வு பெறும் அதிகாரிகளின் செயல்பாடு மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டு திருப்திகரமாக இல்லை.
7. அனைத்திந்திய சேவைகள் (ஒழுங்கு மற்றும் மேல்முறையீடு) விதிகள் மற்றும் மத்திய சிவில் சேவைகள் (வகைப்படுத்தல், கட்டுப்பாடு மற்றும் மேல்முறையீடு) விதிகள் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான நடைமுறையில் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவை வழங்குவதற்காக திருத்தப்பட்டுள்ளன.
8. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 26.07.2018 அன்று திருத்தப்பட்டது. இது லஞ்சம் கொடுப்பதை தெளிவாக குற்றமாக்குகிறது மற்றும் வணிக நிறுவனங்களின் மூத்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் பெரிய டிக்கெட் ஊழலை சரிபார்க்க உதவும்.
9. மத்திய விஜிலென்ஸ் கமிஷன் (CVC), பல்வேறு உத்தரவுகள் மற்றும் சுற்றறிக்கைகள் மூலம், முக்கிய கொள்முதல் நடவடிக்கைகளில் உள்ள அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் ஒருமைப்பாடு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், ஏதேனும் முறைகேடுகள் / தவறான நடத்தைகள் கண்டறியப்பட்டால், பயனுள்ள மற்றும் விரைவான விசாரணையை உறுதி செய்வதற்கும் பரிந்துரைத்தது.
10. தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களை நியமிப்பதன் மூலம் லோக்பால் அமைப்பு செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988ன் கீழ் அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிராகக் கூறப்படும் குற்றங்கள் தொடர்பான புகார்களை நேரடியாகப் பெறுவதற்கும் செயலாக்குவதற்கும் லோக்பால் சட்டப்பூர்வமாக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிவில் சர்வீஸில் சீர்திருத்தம் தேவை

1. அரசு ஊழியர்கள் கொள்கைகளை வகுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்.
2. இருப்பினும், தற்போதைய சிவில் சர்வீசஸ் திறன் மேம்பாட்டு நிலப்பரப்பு பின்வரும் சவால்களால் சிதைக்கப்பட்டது:
3. தற்போதுள்ள பயிற்சி கொள்கை தலையீடுகள் ஆங்காங்கே இருந்தன மற்றும் பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட மற்றும் இடைப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

4. தேசிய முன்னுரிமைகள் பற்றிய ஒட்டுமொத்த ஒருங்கிணைந்த பார்வை மற்றும் புரிதலைக் காட்டிலும், குழிகளில் அல்லது பெட்டிகளில் ஒரே மாதிரியான வேலை.
5. அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கற்கும் சூழல் இல்லாதது
6. அறிவுப் பரிமாற்றத்திற்கான தடைகள் கூட்டுப் பணியைத் தடுக்கின்றன
7. விதிகள்-அடிப்படையில் இருந்து பாத்திரங்கள் சார்ந்த மனிதவள மேலாண்மை அமைப்புக்கு மாறுதல்
8. ரைசன் டி'ட்ரே ஆ்ப் தி மிஷன் என்பது சரியான நேரத்தில் சரியான பாத்திரத்திற்கு சரியான நபரை நியமிப்பதாகும்.

2014 முதல் சிவில் சர்வீசஸ் சீர்திருத்தத்தின் பரிணாமம்

குடிமக்களுடன் அரசாங்கத்தின் இடைமுகத்தை வலுப்படுத்த, குடிமக்களை மையமாகக் கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகள் 2014 முதல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன:

1. 'குடிமகனை நம்புங்கள்' என்ற தத்துவத்தில் முன்னேறி, ஆவணங்களின் சுய சான்றொப்பம் அனுமதிக்கப்பட்டது.
2. விருப்புரிமையை நீக்கவும், தகுதியை மேம்படுத்தவும், குரூப் பி (அரசியேற்றம் அல்லாதது) மற்றும் குரூப் சி பதவிகளுக்கான நேர்காணல் நிறுத்தப்பட்டது.
3. மூத்த நியமனங்களை பரந்த அடிப்படையிலான மற்றும் நோக்கமாக மாற்ற, பல மூல 360 டிகிரி பின்னூட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
4. பரந்த திறமைக் குழுவை உருவாக்கவும் துறைசார் நிபுணர்களை உள்வாங்கவும் மூத்த நிலைகளில் பக்கவாட்டு நுழைவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
5. கொள்கை வடிவமைப்பு மற்றும் அமலாக்கத்திற்கு இடையே ஒருங்கிணைப்புகளை உருவாக்க, 2015 ஆம் ஆண்டில் உதவி செயலர் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது மத்திய அரசு துறைகளை நேரடியாக துறையில் நிர்வாக துணைப்பிரிவுடன் இணைக்கிறது.
6. சிவில் சர்வீசஸ் திறன் மேம்பாட்டின் மூலம் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்த, 2019 ஆம் ஆண்டு ராஷ்ட்ரிய ஏக்தா திவாஸ் அன்று கெவாடியாவில் உள்ள ஒற்றுமை சிலையில் நடத்தப்பட்ட ஆரம்ப் பயிற்சியானது, அக்டோபர் 2020 இல் ஒரு தனித்துவமான மெய்நிகர் ஆரம்ப் மூலம் பின்பற்றப்பட்டது.

7. பொது நுழைவுத் தேர்வை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக ஆகஸ்ட் 2020 இல் தேசிய ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனம் (NRA) அமைக்கப்பட்டது, குடிமகனுக்கு பல நுழைவுத் தேர்வுகளின் தேவையைத் தவிர்த்து, அவரது நேரத்தையும் செலவையும் மிச்சப்படுத்துகிறது.

மிஷன் கர்மயோகி

மிஷன் கர்மயோகி என்பது சிவில் சர்வீசஸ் திறன் மேம்பாட்டுக்கான தேசிய திட்டமாகும் (NPCSCB). இது இந்திய அதிகாரத்துவத்தில் ஒரு சீர்திருத்தம். மத்திய அமைச்சரவை 2020 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 2 ஆம் தேதி இதைத் தொடங்கியது, இந்திய அரசு ஊழியர்களின் திறன் மேம்பாட்டிற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கும் நோக்கம் மற்றும் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

மிஷன் கர்மயோகியின் ஆறு தூண்கள்

1. கொள்கை கட்டமைப்பு - தொடர்ச்சியான கற்றல் மற்றும் ஓட்டுநர் திறன்களை மையமாகக் கொண்ட புதிய பயிற்சிக் கொள்கைகள்.
2. திறன் கட்டமைப்பு- சுதேசி திறன் கட்டமைப்புடன் விதியிலிருந்து பங்குக்கு மாறுதல்.
3. நிறுவன கட்டமைப்பு - PMHR கவுன்சிலின் மேற்பார்வை
4. iGOT Karmyogi - பெரிய அளவிலான விரிவான கற்றல் தளம்
5. E-HRMS - மூலோபாய மனிதவள மேலாண்மை
6. கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு கட்டமைப்பு- தொடர்ச்சியான செயல்திறன் பகுப்பாய்வு, தரவு உந்துதல் இலக்கு அமைத்தல் மற்றும் உண்மையான நேர கண்காணிப்பு

முக்கிய அம்சங்கள்

1. 'விதி அடிப்படையிலான' இருந்து 'பங்கு அடிப்படையிலான' மனிதவள மேலாண்மைக்கு மாறுதல், பதவிகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அரசு ஊழியர்களின் பணி ஒதுக்கீட்டை சீரமைத்தல்.
2. 'ஆன்-சைட்' கற்றலை வலியுறுத்த, 'ஆஃப்-சைட்' கற்றலை நிறைவு செய்ய
3. கற்றல் பொருட்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் உட்பட பகிரப்பட்ட பயிற்சி உள்கட்டமைப்பின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை உருவாக்குதல்
4. அனைத்து சிவில் சர்வீஸ் பதவிகளையும் பாத்திரங்கள், செயல்பாடுகள் மற்றும் திறன்கள் (FRAC) அணுகுமுறையின் கட்டமைப்பிற்கு அளவீடு செய்தல் மற்றும் ஒவ்வொரு அரசு நிறுவனத்திலும் அடையாளம்

காணப்பட்ட FRAC உடன் தொடர்புடைய கற்றல் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்கி வழங்குதல்

5. அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய, அவர்களின் நடத்தை, செயல்பாட்டு மற்றும் களத் திறன்களை அவர்களின் சுயமாக இயக்கப்படும் மற்றும் கட்டாய கற்றல் பாதைகளில் தொடர்ந்து உருவாக்க மற்றும் பலப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு.
6. அனைத்து மத்திய அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகள் மற்றும் அவற்றின் அமைப்பு, ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் வருடாந்திர நிதிச் சந்தா மூலம் கற்றலின் கூட்டு மற்றும் பொதுவான சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை இணை உருவாக்குவதற்கும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் நேரடியாக தங்கள் வளங்களை முதலீடு செய்ய உதவுகிறது.
7. பொதுப் பயிற்சி நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், தொடக்க உதவிக்குறிப்புகள் மற்றும் தனிப்பட்ட நிபுணர்கள் உள்ளிட்ட சிறந்த கற்றல் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குபவர்களை ஊக்குவிக்கவும், அவர்களுடன் கூட்டாளராகவும்.

மிஷன் கர்மயோகியின் நிறுவன கட்டமைப்பு

1. பிரதம மந்திரியின் மனித வள கவுன்சில் (PMHRC)- திறன் மேம்பாட்டு சீர்திருத்தங்களுக்கு மூலோபாய வழிகாட்டுதலை வழங்குவதற்கான உச்ச அமைப்பு.
2. அமைச்சரவை செயலக ஒருங்கிணைப்பு பிரிவு - முன்னேற்றம் மற்றும் செயல்படுத்தல் மற்றும் திட்டங்களை மேற்பார்வையிட.
3. திறன் மேம்பாட்டு ஆணையம்- பயிற்சி தரங்களை ஒத்திசைக்க, பகிர்ந்த ஆசிரிய மற்றும் வளங்களை உருவாக்க மற்றும் மத்திய பயிற்சி நிறுவனங்களை மேற்பார்வையிட.
4. கர்மயோகி பாரத் சிறப்பு நோக்க வாகனம் (SPV)- iGOTKarmayogi என்ற ஆன்லைன் தளத்தை சொந்தமாகவும் இயக்கவும் மற்றும் உலகத்தரம் வாய்ந்த கற்றலை எளிதாக்கவும்.

iGOT-கர்மயோகி

1. இது மனித வளங்கள் மற்றும் மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் (MHRD) கீழ் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அரசு ஆன்லைன் பயிற்சி டிஜிட்டல் தளமாகும். இது இந்திய தேசிய நெறிமுறைகளில் வேரூன்றிய உலகளாவிய சிறந்த நடைமுறைகளிலிருந்து உள்ளடக்கத்தை வரைந்து திறன் மேம்பாட்டு திட்டங்களை வழங்கும்.

2. தனிநபர், நிறுவன மற்றும் செயல்முறை நிலைகளில் திறன் மேம்பாட்டு கருவியின் விரிவான சீர்திருத்தத்தை இது செயல்படுத்தும்.
3. அரசு ஊழியர்கள் ஆன்லைன் படிப்புகளை எடுக்க வேண்டும், மேலும் அவர்களின் படிப்புகள், அவர்கள் எடுத்த ஒவ்வொரு பாடத்திலும் அவர்களின் செயல்திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர்கள் மதிப்பீடு செய்யப்படுவார்கள்.
4. உலகத் தரம் வாய்ந்த உள்ளடக்கத்தின் அனைத்து டிஜிட்டல் மின்-கற்றல் படிப்புகளும் அரசு ஊழியர்களுக்காக இந்த தளத்தில் பதிவேற்றப்படும்.
5. ஆன்லைன் படிப்புகளுடன், சோதனைக் காலத்திற்குப் பிறகு உறுதிப்படுத்தல், பணியமர்த்தல், பணி ஒதுக்கீடு மற்றும் காலியிடங்களின் அறிவிப்பு போன்ற சேவைகளும் மேடையில் ஒருங்கிணைக்கப்படும்.

லோக்பால்

அறிமுகம்

- லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுக்தாச் சட்டம் 2013ன் கீழ், மேற்கண்ட சட்டத்தின் வரம்பு மற்றும் வரம்புக்குள் வரும் பொதுப் பணியாளர்களுக்கு எதிரான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கவும் விசாரணை செய்யவும் லோக்பால் நிறுவப்பட்டது.
- இந்தியாவின் லோக்பால் தூய்மையான நிர்வாகத்திற்கான இந்திய குடிமக்களின் கவலைகள் மற்றும் அபிலாஷைகளை நிவர்த்தி செய்ய உறுதிபூண்டுள்ளது.
- ஊழலுக்கு எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் மாநாட்டில் இந்தியா கையெழுத்திட்டுள்ளது.
- தூய்மையான மற்றும் பதிலளிக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தை வழங்குவதற்கான அரசாங்கத்தின் அர்ப்பணிப்பு, ஊழலைக் கட்டுப்படுத்தி தண்டிக்க சட்டம் இயற்றுவதிலும், லோக்பால் அமைப்பை உருவாக்குவதிலும் பிரதிபலிக்கிறது.

லோக்பாலின் அதிகார வரம்பு மற்றும் செயல்பாடுகள்

- லோக்பால், பிரதம மந்திரியாக அல்லது மத்திய அரசில் அமைச்சர் அல்லது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் மத்திய அரசின் அதிகாரிகள் மற்றும் குழுக்கள் ஏ, பி, சி ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள எவருக்கும் எதிரான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது. மற்றும் டி.

- பார்லிமென்ட் சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட அல்லது மத்திய அல்லது மாநில அரசாங்கத்தால் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ நிதியளிக்கப்பட்ட எந்தவொரு குழு, கார்ப்பரேஷன், சமூகம், அறக்கட்டளை அல்லது தன்னாட்சி அமைப்பின் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் இயக்குநர்கள் ஆகியோரும் இதில் அடங்குவர்.
- இது ₹10 லட்சத்திற்கு மேல் வெளிநாட்டு பங்களிப்பைப் பெறும் எந்தவொரு சமூகம் அல்லது அறக்கட்டளை அல்லது அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கும்.
- லோக்பால் சுயமாக நடவடிக்கை எடுக்கவும் அல்லது தனிப்பட்ட நபரின் புகாருக்கு பதிலளிக்கவும்.
- லோக்பாலுக்கு சிபிஐ உட்பட எந்தவொரு விசாரணை நிறுவனத்திற்கும் கண்காணிப்பு மற்றும் வழிகாட்டுதலின் அதிகாரம் ஆம்புட்ஸ்மேன் மூலம் பரிந்துரைக்கப்படும்.
- ஆறு மாதங்களுக்குள் விசாரணை முடிக்கப்பட வேண்டும். இருப்பினும், லோக்பால் அல்லது லோக் ஆயுக்தா ஒரு நேரத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு நீட்டிப்புகளை அனுமதிக்கலாம், அத்தகைய நீட்டிப்புக்கான காரணங்கள் எழுத்துப்பூர்வமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தால்.
- லோக்பால் பரிந்துரைக்கும் வழக்குகளில் விசாரணை நடத்த சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்படும்.

லோக்பால் அமைப்பு

- லோக்பால் தலைவர், 8 உறுப்பினர்கள், அவர்களில் 50% நீதித்துறை உறுப்பினர்கள்.
- தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் அவரது கை மற்றும் முத்திரையின் கீழ் வாரண்ட் மூலம் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
- அவர்கள் அலுவலகத்தில் நுழைந்த நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது 70 வயதை அடையும் வரை, எது முந்தையதோ அதுவரை பதவியில் இருப்பார்கள்.
- தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் பிற சேவைகளின் நிபந்தனைகள் முறையே இந்திய தலைமை நீதிபதி மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு சமமாக இருக்கும்.
- லோக்பாலின் நிர்வாகக் கிளையானது இந்திய அரசாங்கத்தின் செயலர் அந்தஸ்தில் உள்ள அதிகாரியால் தலைமை தாங்கப்படும்.
- லோக்பாலின் நீதித்துறைக் கிளையானது, தகுந்த அளவிலான நீதித்துறை அதிகாரியால் வழிநடத்தப்படும் மற்றும் லோக்பால் அவர்களின் நீதித்துறை செயல்பாடுகளை நிறைவேற்ற உதவும்.

லோக் ஆயுக்தா சட்டம்

லோக் ஆயுக்தா என்றால் என்ன?

- பொது ஊழியர்களுக்கு எதிரான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்யும் அமைப்பு.

லோக் ஆயுக்தா எத்தனை உறுப்பினர்கள்?

- ஒரு தலைவர் மற்றும் 4 உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும். நான்கில் 2 பேர் நீதித்துறையை சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

உறுப்பினர்கள் எப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்?

- முதலமைச்சர், சட்டமன்ற சபாநாயகர் மற்றும் எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஆகியோர் இணைந்து தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அப்படி தேர்வானவர்கள் ஆளுநரால் அதிகாரப்பூர்வமாக நியமிக்கப்படுவார்கள்.

யார் லோகாயுக்தா தலைவர்/உறுப்பினர் ஆக முடியும்?

- பதவியில் இருக்கும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி (அல்லது)
- ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி (அல்லது)
- ஊழல் தடுப்பு/பொது நிர்வாகத்தில் 25 ஆண்டு அனுபவம் கொண்ட நபர்

வேறு ஏதாவது வரையறைகள் உண்டா?

- எந்த குற்றத்திற்காகவும் தண்டிக்கப்பட்ட குற்றவாளியாக இருக்க கூடாது
- நாடாளுமன்ற / சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்க கூடாது
- அரசு பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டவராக இருக்க கூடாது
- வேறு எந்த ஆதாய பதவிகளையும் (Office of Profit) வகிக்கக் கூடாது
- 45 வயதிற்கு குறைவாகவோ 70 வயதிற்கு மேலோ இருக்க கூடாது

உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் எவ்வளவு?

- 5 ஆண்டுகள்.

லோக் ஆயுக்தா அமைப்பில் வேறு யாரேல்லாம் இருப்பார்கள்?

- லோக் ஆயுக்தா செயலாளர் மற்றும் விசாரணை இயக்குனர்: அரசு கொடுக்கும் அதிகாரிகள் பட்டியலிலிருந்து லோக் ஆயுக்தா தலைவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.
- இவர்கள் தவிர, இந்த அமைப்பு தடையின்றி செயல்படுவதற்கு தேவையான

அலுவர்களை மாநில அரசு கொடுக்க வேண்டும்

லோக் ஆயுக்தா யாரையெல்லாம் விசாரிக்கலாம்?

- இந்நாள் மற்றும் முன்னாள் முதலமைச்சர்
- இந்நாள் மற்றும் முன்னாள் அமைச்சர்கள்
- இந்நாள் மற்றும் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்
- மாநில அரசு ஊழியர்கள் அரசால் நிர்வகிக்கப்படும் அல்லது அரசின் நிதி பெறும் அமைப்புகள் / வாரியங்கள் / சங்கங்கள் / தன்னாட்சி அமைப்புகள் இவர்கள் தவிர, பொது ஊழியர்களை ஊழல் செய்ய தூண்டும் அல்லது துணை போகும் எந்த நபரையும் விசாரிக்கலாம்.

வேறு என்னென்ன அதிகாரங்கள் உண்டு?

- எந்த விசாரணையும் தொடங்கும் முன் யாரிடமும் முன் அனுமதி பெற தேவையில்ல
- விசாரணையின் தேவைக்கேற்ப மாநில அரசின் எந்த அலுவலரையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்
- யாரை வேண்டுமானாலும் நேரில் வரவழைத்து விசாரிக்கலாம் எந்த ஆவணத்தையும் கொடுக்கும்படி அரசிடம் கோரலாம்

எதையெல்லாம் விசாரிக்கக் கூடாது?

- இந்திய பாதுகாப்பு தொடர்பாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள்
- பொது ஊழியர்களின் பணி நியமனம், பணி மாறுதல், பணி நீக்கம், பணிஓய்வு வழங்கப்படும் வெகுமதிகள் மற்றும் பரிசுகள் உள்ளாட்சி நிதி தணிக்கையாளரின் கீழ் வரும் நபர்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள்
- லோக் ஆயுக்தா அனுமதியுடன் பொது விசாரணைக்கு உத்தரவிடப்பட்ட விஷயங்கள்
- லோக் ஆயுக்தா அமைவதற்கு முன்பு தொடங்கப்பட்ட விசாரணைகள் துன்புறுத்தல் அல்லது தேவையற்ற கால தாமதத்தை தவிர, வேறு எந்த காரணத்திற்கும் அரசு ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் வர்த்தக ரீதியான ஒப்பந்தங்களை விசாரிக்க முடியாது.

தானாக முன்வந்து (suo motu) புகார்களை பதிவு செய்ய முடியுமா?

- சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

வரும் புகார்களை எப்படி விசாரிப்பார்கள்?

- புகார்களை விசாரணை செய்ய லோக் ஆயுக்தாவிற்கு தனி விசாரணைப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அது செயல்பாட்டிற்கு வரும் வரை மாநில அரசே விசாரணையில் உதவும்.
- அமைச்சர்கள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிரான புகார்களை இந்த விசாரணைப்பிரிவு புலனாய்வு செய்யும். அதிகாரிகளுக்கு எதிரான புகார்கள் லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையால் விசாரிக்கப்படும்.

விசாரணை நடக்கும் போது குற்றம்சாட்டப்பட்டவரை பணியிடை நீக்கம் செய்ய முடியுமா?

- அப்படி ஒரு தேவை எழுவதாக லோக் ஆயுக்தா கருதினால், அரசு ஊழியரின் மேல் அதிகாரிக்கு பரிந்துரை செய்யலாம். அந்த பரிந்துரையை, எழுத்துப்பூர்வ வாதங்களை அளித்து நிராகரிக்க அரசுக்கு உரிமை உண்டு. இந்த சரத்து முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பொருந்தாது.

விசாரணை முடிந்த பின் என்ன நடக்கும்?

விசாரணைப்பிரிவு / லஞ்ச ஒழிப்புத்துறை தன் விரிவான அறிக்கையை லோக் ஆயுக்தாவிடம் சமர்ப்பிக்கும். அந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து புகார் சரியானதா இல்லையா என லோக் ஆயுக்தா உறுப்பினர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். புகாருக்கு உள்ளானவரும் தன் வாதங்களை வைக்க வாய்ப்பு வழங்கப்படும். குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என சம்மந்தப்பட்டவர் மீது அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பிற்கு லோக் ஆயுக்தா பரிந்துரை செய்யும்.

நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பு எது?

அரசு ஊழியருக்கு தமிழக அரசு, சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு சபாநாயகர், அமைச்சர்களுக்கு முதலமைச்சர், முதலமைச்சருக்கு ஆளுநர்.

புகார் பொய் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால்?

தவறான / அற்பத்தனமான புகார்கள் கொடுப்பவர்களுக்கு அதிகபட்சம் 1 ஆண்டு சிறை மற்றும் 1 லட்சம் அபராதம் விதிக்கலாம் போலி புகார் அளித்தவர் பாதிக்கப்பட்ட பொது ஊழியருக்கு இழப்பீடும் வழங்க வேண்டும் நல்லெண்ண அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட புகார்களுக்கு இது பொருந்தாது

லோக் ஆயுக்தாவிற்கு எதிராகவே புகார் வந்தால்?

அதை லோக் ஆயுக்தா விசாரிக்காது. லோக் ஆயுக்தா உறுப்பினர்களை பணி நீக்கம் செய்ய தனி விதிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அது என்ன விதிகள்?

நீதிபதிகளை பணிநீக்கம் செய்வது போன்ற நீண்ட நடைமுறை : 45 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துடன் புகார் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆளுநர் உத்தரவின் பேரில் புகாரை உயர்நீதிமன்றம் விசாரிக்கும். நிரூபிக்கப்பட்டால், பணி நீக்க ஆணையை ஆளுநர் வெளியிடுவார்.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 (Right to Information Act, 2005) இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் நிறுவனங்களிடமிருந்து மக்கள் உரிமையுடன் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் ஆகும். இச்சட்டம் 2004 திசம்பர் மாதம்] நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு 2005 மே 11, அன்று, மக்கள் அவையிலும், 2005 மே 12, அன்று மாநில அவையிலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. 2005 சூன், 15 அன்று குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. 2005 சூன் 21, அன்று அரசுப் பதிவிதழில் வெளியிடப்பட்டு 2005 அக்டோபர் 12, அன்று முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

இந்தியாவின் ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலம் நீங்கலாக இந்தியாவின் பிற பகுதிகள் அனைத்திற்கும் பொருந்தும். இதன்படி ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும்/மகளும் தகவல் பெறும் உரிமை பெற்றவர்கள். ஒவ்வொரு நாளும், 4800க்கும் மேற்பட்ட தகவல் அறியும் உரிமை விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. சட்டம் தொடங்கிய முதல் பத்து ஆண்டுகளில் 17,500,000 விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன.

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், இந்தியாவின் எந்தவொரு குடிமகனும் ஒரு "பொது அதிகாரம்" (அரசாங்க அமைப்பு அல்லது "அரசின் கருவி") அமைப்பிலிருந்து தகவல்களைக் கோரலாம். உடனடியாகவோ அல்லது முப்பது நாட்களுக்குள்ளோ பதிலளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பொது அதிகாரமும் தங்கள் பதிவுகளை பரந்த அளவில் பரப்புவதற்கும், சில வகை தகவல்களை முன்கூட்டியே கணினிமயமாக்குவதற்கும் இந்த சட்டம் தேவைப்படுகிறது, இதனால் குடிமக்களுக்கு முறைப்படி தகவல்களைக் கோர குறைந்தபட்ச உதவி தேவைப்படுகிறது.

இந்தியாவில், மஸ்தூர் கிசான் சக்தி சங்கதன் என்ற அமைப்பு தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005இன் சூத்திரதாரி அருணா ராய் என்பராவார். தகவல் அறியும் உரிமை இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சட்டபூர்வமான உரிமை ஆகும். தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005 இன் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் நீதித்துறை அதிகாரிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்திய அரசியலமைப்பில் 'பேச்சு சுதந்திரம்' என்ற அடிப்படை உரிமையை பலப்படுத்தும் பொருட்டு இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் அதிகாரப்பூர்வ ரகசியங்கள் சட்டம் 1923 மற்றும் பல்வேறு சிறப்புச் சட்டங்களால் இந்தியாவில் தகவல் வெளிப்பாடு தடைசெய்யப்பட்டுள்ள தகவல்கள் கோர வழியில்லை. தகவல் உரிமை என்பது இந்திய குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமையை குறிக்கிறது. தகவல் உரிமைச் சட்டம் பொது மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

நோக்கம்

அரசு அதிகாரிகள் தங்களது செயல்பாடுகளில் வெளிப்படைத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதும், அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த அலுவலகங்களில் செயலாற்றுபவர்களிடையே பொறுப்புடைமையை மேம்படுத்தவும், அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த அலுவலகங்களில் செயலாற்றால் குறித்த தகவல்களை பெற விரும்பும் குடி மக்களுக்கு, அதை வழங்க வகை செய்வதோடு ஊழலைக் கட்டுப்படுத்தி தவிர்ப்பதும், அரசு அலுவலகங்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் துறைகள், மக்களுக்குத் தேவையானத் தகவல்களைத் தரக் கடமைப்பட்டுள்ளதை உறுதிசெய்வதும், அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த அலுவலகங்களைப் பொறுப்புடையதா ஆக்குவதோடு உள்ளார்ந்த தகவல்களின் ரகசியத்தைக் கட்டிக் காப்பதும் தகவல் பெறும் சட்டத்தின் நோக்கங்களாகும். தகவலுக்காக விண்ணப்பம் செய்கிற விண்ணப்பதாரர்களிடமிருந்து அந்தத் தகவல்களைக் கோருவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல் கூடாது. மேலும் அவரை தொடர்பு கொள்வதற்காக தேவையான விவரங்களைத் தவிர வேறு தனிப்பட்ட விவரங்களை கோரக்கூடாது.

தகவல் கொடுக்கும் கடமை

அரசாங்கம் சார்ந்த அல்லது அரசு உதவிப் பெறும் நிறுவனங்கள், துறைகள், அலுவலகங்கள் அனைத்தும் தங்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தாமாகவே முன்வந்து மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாகத் தகவல்களைப் பெறும் நோக்கோடு மக்கள் தங்களிடம் கேட்கும்பொழுது தகவல்களை அளிக்கவேண்டியது அரசு, நிறுவன அலுவலர்களின் கடமை என இச்சட்டம் கூறுகின்றது.

தகவல் என்றால் பிரிவு 2 (1) இன் படி பதிவேடுகள்

ஆவணங்கள், குறிப்பாணைகள், மின்னஞ்சல்கள், கருத்துரைகள், அறிவுரைகள், செய்தி வெளியீடுகள், சுற்றறிக்கைகள், ஆணைகள், நாள்விவரக் குறிப்பேடுகள், ஒப்பந்தங்கள், அறிக்கைகள், தாள்கள், மாதிரிகள், மாதிரிப் படிவங்கள், மின்னியக்க வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளத் தகவல்கள் மற்றும் நடைமுறையில் உள்ள வேறு சட்டத்தின் கீழ் அரசு அலுவலர்கள் (அதிகாரிகள்) மேற்பார்வையிடும் அதிகார வரம்புக்குள் வரும் எவ்விதமான தனியார் குழுமமாக இருந்தாலும் அவைத் தொடர்பான செய்திகளும், தகவல்களும் இதில் அடங்கும்.

விண்ணப்பம்

தகவல் பெற விரும்பும் நபர் ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி அல்லது விண்ணப்பம் செய்யப்படும் நிலப்பகுதியின் அலுவல் மொழியில் எழுத்து வடிவிலோ அல்லது மின்னஞ்சல் வழியாகவோ தகவலின் விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

விண்ணப்பத்தை சம்பந்தப்பட்ட பொது அதிகார அமைப்பின் மத்தியப் பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கோ (அதிகாரிக்கோ) அல்லது மாநிலப் பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கோ (அதிகாரிக்கோ) அல்லது மத்திய உதவிப் பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கோ (அதிகாரிக்கோ) அல்லது மாநில உதவிப் பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கோ (அதிகாரிக்கோ) அனுப்பலாம்.

குறிப்பு-; தகவல் கோரும் விண்ணப்பத்தாரர், அத்தகவல் பற்றிய விபரங்களையும் அவரைத் தொடர்புக் கொள்வதற்கான முகவரியையும் தவிர வேறு விவரங்கள் எதையும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

கோரிக்கையின் மீதான நடவடிக்கைகளகாலக்கெடு-; விண்ணப்பம் கிடைத்த 30 நாட்களுக்குள் தகவல் அலுவலர் பதில் அளிக்கவேண்டும். குறிப்பு-; அவசரத் தகவல்கள் என்றால் 48 மணி நேரத்துக்குள் சம்பந்தப்பட்டவர் பதிலளிக்கவேண்டும். விண்ணப்பதாரரின் கோரிக்கையை ஏற்க மறுக்கும்போது தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டம் 2005, பிரிவுகள் 8 மற்றும் 9 இல் குறிப்பிட்ட ஏதேனும் ஒரு பொருத்தமான காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி நிராகரிக்க வேண்டும். விண்ணப்பத்தை மறுப்பதற்கான காரணத்துடன், அக்கோரிக்கை நிரகரிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து விண்ணப்பதாரர் மேல் முறையீடு எந்த காலக் கெடுவிற்குள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்.

கோரப்பட்ட தகவலானது, ஒருவருடைய உயிர் அல்லது சுதந்திரம் தொடர்புடையதாக இருப்பின், அதற்கான கோரிக்கை பெறப்பட்ட 48 மணிநேரத்திற்குள் தகவல்களாக அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். மனுதாரர்

வறுமைக்கோட்டிற்கு, கீழுள்ள நபராக இருந்தால் எவ்வித கட்டணங்களையும் அவரிடமிருந்து வசூலிக்கக்கூடாது.

விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட தகவல்கள்

இந்தியக் குடிமக்கள் எவருக்கும் பிரிவு 8 (1) இன் கீழ் பின்வரும் தகவல்களைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

(**அ**) இந்தியாவின் இறையாண்மை, ஒருமைப்பாடு நாட்டின் பாதுகாப்பு போர் யுக்திகள், நாட்டின் அறிவியல் மற்றும் பொருளாதார நலன், வெளி நாடுகளின் உறவு இவற்றைப் பாதிக்கும் குற்றம் புரியத் தூண்டுதலாக அமையும் தகவல்கள்,

(**ஆ**) நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் இவை வெளிப்படையாகத் தடை செய்துள்ள தகவல்கள் அல்லது நீதிமன்ற அவமதிப்பை உண்டாக்கும் தகவல்கள்.

(**இ**) நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சிறப்புரிமைகளை மீறுமை செய்யும் தகவல்கள்.

(**ஈ**) வணிக நம்பகத் தன்மை, வியாபார இரகசியங்கள், அறிவு சார் சொத்துடைமை இவை வெளிப்படுத்தப்பட்டால் அது மூன்றாம் தரப்பினரின் சந்தைப் போட்டிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் தகவல்கள். இத்தகவல்கள் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு இன்றியமையாதது என்று தகுதிவாய்ந்த அதிகார அமைப்பு மனநிறைவு அடைந்தாலன்றி அத்தகவல்களை வெளியிடக் கூடாது.

(**உ**) ஒருவருடைய பொறுப்புரிமை தொடர்பு உறவால் கிடைத்த தகவலை, பெரும்பான்மை மக்களின் நலனுக்கு இன்றியமையாதது என, தகுதிவாய்ந்த அதிகார அமைப்பு மனநிறைவு அடைந்தாலன்றி அத்தகவலை வெளியிடக்கூடாது.

(**ஊ**) வெளிநாட்டு அரசுகளிடமிருந்து இரகசியமாகப் பெற்ற தகவல்கள்.

(**எ**) ஒரு நபரின் வாழ்வு அல்லது உடல் பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்து ஏற்படுத்துவதை, தகவலின் மூலத்தை அடையாளப்படுத்துவதை அல்லது சட்டம் நடைமுறைப்படுத்துவதை அல்லது பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக இரகசியமாக கொடுக்கப்பட்ட உதவிக்கு ஆபத்து விளைவிப்பதை ஏற்படுத்தும் தகவல்கள்.

(**ஏ**) புலனாய்வை அல்லது குற்றவாளிகளைக் கைது செய்வதை அல்லது அவர்கள் மீது குற்ற வழக்குத் தொடர்வதைத் தடை செய்யும் தகவல்கள்.

(**ஐ**) அமைச்சரவை செயலாளர்கள் மற்றும் பிற அலுவலர்கள் (அதிகாரிகள்) கலந்தாய்வுகளின் பதிவேடுகள் உள்ளிட்ட அமைச்சரவை ஏடுகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதிலிருந்து விலக்கு பெறுகின்றன.

குறிப்பு-; அமைச்சரவை முடிவுகள் எடுத்த பின்னர், அம்முடிவுகள் அவற்றிற்கான காரணங்கள், பின்புலங்கள் இவைகள் தடை செய்யப்பட்ட தகவல்களாக இல்லாதிருந்தால் பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம்.

(**ஒ**) பொது செயல்பாட்டிற்கு, பொது நலனிற்கு தொடர்பில்லாத தனி நபரின் அந்தரங்கத்தில், நியாமற்ற முறையில் தலையீடு செய்யும் தனிநபரோடுத் தொடர்புடையத் தகவலைத் தெரிவித்தல் கூடாது. நாடாளுமன்றத்திற்கோ, மாநில சட்டப் பேரவைக்கோ மறுக்கப்படாத ஒரு தகவல் தனிநபருக்கும் மறுக்கப்படக் கூடாது.

(**ஔ**) வெளிநாட்டிலிருந்து பெறக்கூடிய ரகசியத் தகவல்களை வழங்கத் தேவையில்லை.

தகவல் பெறுவதற்கான முறை

இச்சட்டப்பிரிவு 6-இன்படி ஒரு பொதுத் தகவல் வழங்கும் அதிகாரியிடமிருந்து சில தகவல்களை பெற விரும்பும் ஒரு குடிமகன், ஆங்கிலம் அல்லது தனது தாய் மொழியில், எழுத்து வடிவிலோ அல்லது மின்னணு வழியிலோ, உரிய அலுவலகத்தின் பொதுத் தகவல் அலுவலர் அல்லது உதவித் தகவல் அலுவலருக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.அதனுடன் இன்றைய கட்டணமாக ரூ.10-க்கான பணமாகவோ, வங்கி வரைவோலை அல்லது அரசுச் செலுத்துச் சீட்டு மூலமாகவோ , விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

மூன்றாம் தரப்பினர் தகவல்

பொதுத் தகவல் அலுவலர், மூன்றாம் தரப்பினருடன் தொடர்புடைய அல்லது மூன்ராம் தரப்பினரால் வழங்கப்பட்ட அல்லது மூன்றாம் தரப்பினரால் ரகசியம் எனக் கருதப்படுகிற தவல்கள், பதிவுருகள் அதன் பகுதிகள் எதனையும் வெளியிட வேண்டுமென்றால், அக்கோரிக்கை பெறப்பட்ட ஐந்து நாட்களுக்குள், அக்கோரிக்கையினைப் பற்றியும், அந்த தகவலை வெளியிட விரும்புகிறாரா என்றும் மூன்றாம் தரப்பினருக்கு எழுத்து வடிவிலான அறிவிப்பை அளிக்க வேண்டும்.

அபராதம்

இச்சட்டத்தின்படி தவறு செய்யும் தகவல் அலுவலர்கள் (அதிகாரி) மீது நடவடிக்கை எடுத்து அபராதம் வழங்கும் அதிகாரம் என்பது மத்தியத் தகவல் ஆணையம் அல்லது மாநிலத் தகவல் ஆணையத்திடம் உள்ளது. குறித்த நேரத்தில் தகவல் அளிக்காமை, தவறான தகவல்கள் தருதல் அல்லது வேண்டுமென்றே திருத்தப்பட்ட தகவல்களை தருதல் ஆகியவற்றிற்காக துறை சார்ந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். மேலும் தலா 250 ரூபாய் வீதம் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மிகாமல் தகவல் அலுவலரிடமிருந்து அபராதம் வசூலிக்கவும் இச்சட்டம் வழிகோலுகின்றது. இருப்பினும் அபராதம் விதிக்கப்படுவதற்கு முன்பு,

சம்பந்தப்பட்ட பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கு போதுமான வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பொதுத் தகவல் அலுவலர், தான் நியாமாகவும், கவனத்துடனும், செயல்பட்டுள்ளதை மெய்ப்பிக்கும் பொறுப்பு, அவரையே சாரும்.

2019 சட்டத் திருத்தங்கள்

தகவல் ஆணையர்கள் பதவிக்காலம் சட்டபடியான ஐந்து ஆண்டிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளாக குறைக்கப்படுகிறது. இதுவரை தேர்தல் ஆணையர்களுக்கு நிகராக ஊதியம் மற்றும் படிகள் வழங்கப்பட்ட நிலையில், மத்திய அரசு அவ்வப்போது இதை தீர்மானிக்கும் என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்

பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களின் முன்னேற்றம் மற்றும், முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் அவர்களை ஏற்று சேர்த்துக்கொள்வதாகும். சமூகத்தில் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான சம வாய்ப்புகளை அவர்களுக்கு வழங்குதல் மற்றும் பாலின சார்புகளை மறுப்பது என்பதும் இதன் பொருள்.

பிரிவு 15(3) பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் நலனைக் குறிப்பிடுகிறது மேலும் "இந்தக் கட்டுரையில் உள்ள எதுவும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான எந்த சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்வதிலிருந்து மாநிலத்தைத் தடுக்காது" என்று குறிப்பிடலாம்.

இந்தியாவில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான டிஜிட்டல் கல்வியறிவு மற்றும் ஆன்லைன் பாதுகாப்பை மேம்படுத்த பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சகம் நவம்பர் 19, 2019 அன்று பேஸ்புக்குடன் ஒத்துழைத்துள்ளது. உலகளாவிய எழுத்தறிவு திட்டத்தின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்ட பிரச்சாரத்திற்கு "நாங்கள் டிஜிட்டல் என்று நினைக்கிறோம்" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

பெண்களும் குழந்தைகளும் இந்திய சமூகத்தின் முக்கிய அங்கம். மேலும், இவை இந்தியாவின் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவுகளாகும்.

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய பெண்கள் அதிகாரமளிக்கும் திட்டங்களின் பட்டியல்

இந்தியாவில் உள்ள முக்கியமான பெண்கள் அதிகாரமளிக்கும் திட்டங்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

பெண்கள் அதிகாரமளிக்கும் திட்டம்	துவக்க ஆண்டு	நோக்கங்கள்

பேட்டி பச்சாவோ பேட்டி பதாவோ திட்டம்	2015	• பாலின-சார்பு பாலின தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீக்குதலைத் தடுக்க • பெண் குழந்தையின் உயிர் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய • பெண் குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் பங்களிப்பை உறுதி செய்தல்
ஒரு நிறுத்த மையத் திட்டம்	2015	• தனியார் மற்றும் பொது இடங்களில் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஆதரவையும் உதவியையும் வழங்குதல். • முதல் தகவல் அறிக்கையை (எஃப்ஐஆர்/என்சிஆர்) தாக்கல் செய்ய வசதி/உதவி • பெண்கள்/பெண்களுக்கு உளவியல்-சமூக ஆதரவு மற்றும் ஆலோசனை வழங்குதல்
பெண்கள் ஹெல்ப்லைன் திட்டம்	2016	• வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு 24 மணி நேரமும் கட்டணமில்லா தொலைத்தொடர்பு சேவையை வழங்க வேண்டும். • காவல்துறை/மருத்துவமனைகள்/ஆம்புலன்ஸ் சேவைகள்/மாவட்ட சட்ட சேவை ஆணையம் (டிஎல்எஸ்ஏ)/பாதுகாப்பு அதிகாரி (பிஓ)/ஓஎஸ்சி போன்ற பொருத்தமான நிறுவனங்களுக்கு பரிந்துரை மூலம் நெருக்கடி மற்றும் நெருக்கடியற்ற தலையீட்டை எளிதாக்க. • வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், அவர் வசிக்கும் அல்லது பணிபுரியும் உள்ளூர் பகுதியில் உள்ள பொருத்தமான ஆதரவு சேவைகள், அரசாங்க திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குதல்.

உஜ்ஜவாலா	2016	• வணிகரீதியான பாலியல் சுரண்டலுக்காக பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளை கடத்துவதை தடுக்க வேண்டும். • பாதிக்கப்பட்டவர்களை அவர்கள் சுரண்டப்பட்ட இடத்திலிருந்து மீட்டு பாதுகாப்பான காவலில் வைப்பதற்கு வசதி. • தங்குமிடம், உணவு, உடை, ஆலோசனை உள்ளிட்ட மருத்துவ சிகிச்சை, சட்ட உதவி மற்றும் வழிகாட்டுதல் மற்றும் தொழில் பயிற்சி போன்ற அடிப்படை வசதிகள்/தேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடி மற்றும் நீண்ட கால அடிப்படையில் மறுவாழ்வு சேவைகளை வழங்குதல்.
பணிபுரியும் பெண்கள் விடுதி	1972-73	• பணிபுரியும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான மற்றும் வசதியான தங்குமிடங்கள் கிடைப்பதை ஊக்குவிக்க. • பணிபுரியும் பெண்களின் குழந்தைகளுக்கு, பெண் குழந்தைகளுக்கு 18 வயது வரையிலும், ஆண்களுக்கு 5 வயது வரையிலும் தங்குமிடம் வழங்க வேண்டும்.
ஸ்வதர் கிரே	2018	• தங்குமிடம், உணவு, உடை, மருத்துவ சிகிச்சை மற்றும் துன்பத்தில் இருக்கும் பெண்களின் முதன்மைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய. • பெண்களுக்கு சட்ட உதவி மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல்.
பெண்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு	1986-87	• பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திறன்களை வழங்க வேண்டும்.

திட்டத்திற்கான ஆதரவு (STEP)		• நாட்டிலுள்ள 16 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதுடைய பெண்களுக்கு நன்மை பயக்கும்.
நாரி சக்தி புரஸ்கார்	2016	• சமூகத்தில் பெண்களுக்கான இடத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். • சமூகத்தில் பெண்களின் முன்னேற்றம் மற்றும் மேம்பாட்டை நோக்கி செயல்படும் நிறுவனங்களை எளிதாக்குதல்.
மகிளா சக்தி கேந்திராஸ் (MSK)	2017	• பெண்களுக்கு சுகாதாரம், தரம், கல்வி, வழிகாட்டுதல், வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றை அணுகக்கூடிய சூழலை உருவாக்குதல். • நாட்டில் தொகுதி மற்றும் மாவட்ட அளவில் இந்த வாய்ப்புகளை எளிதாக்குதல்.
நிர்பயா	2012	• பல்வேறு நிலைகளில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பை எளிதாக்குதல். • பெண்களின் அடையாளம் மற்றும் தகவலின் கடுமையான தனியுரிமை மற்றும் இரகசியத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துதல். • முடிந்தவரை நிகழ்நேர தலையீட்டிற்கான ஏற்பாடு
மஹிலா இ-ஹாட்	2016	• பெண்களுக்கான ஆன்லைன் தொழில்முனைவு வாய்ப்புகளை எளிதாக்குதல். • ஆன்லைன் விற்பனையின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி பெண்களுக்குக் கற்பித்தல் மற்றும் அவர்களின் முயற்சியை நிறுவ உதவுதல்.

மகிளா காவல்துறை தொண்டர்கள்	2016	• பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்களுக்கு எதிராக ஒரு MPV பொது-காவல்துறை இடைமுகமாக செயல்படும். • குடும்ப வன்முறை, குழந்தை திருமணம், வரதட்சணை துன்புறுத்தல் மற்றும் பொது இடங்களில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்முறை போன்ற பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை நிகழ்வுகளைப் புகாரளிப்பதே MPVகளின் பரந்த ஆணை.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் அதிகாரமளிப்பை இந்திய அரசு தீவிரமாகக் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. பெண்களுக்கு எதிராக அதிகரித்து வரும் அநீதி குறைக்கப்பட வேண்டும், மேலும் இந்த திட்டங்கள் இந்தியாவில் பெண்கள் தொடர்பான முக்கிய பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகளாகும். UPSC முதன்மைத் தேர்வில் பெண் அதிகாரமளிக்கும் கட்டுரை ஒரு சாத்தியமான தேர்வாகும் என்பதையும் ஆர்வலர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். எனவே இந்தத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்தி, ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஒரு நல்ல பெண்கள் அதிகாரமளிக்கும் கட்டுரையை எளிதாக உருவாக்கலாம்.

சமூகத்தில் உள்ள மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்காகவும் இந்தியாவில் பல்வேறு அரசு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. ஆர்வமுள்ளவர்கள் இணைக்கப்பட்ட கட்டுரையைப் பார்வையிடலாம் மற்றும் அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் பிரச்சாரங்களைப் பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் - சமீபத்திய செய்திகள்

1. பெண்கள் தொடர்பான நான்காவது உலக மாநாட்டின் 25வது ஆண்டு விழாவில் பேசிய மத்திய பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி, வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலின் அனைத்து அம்சங்களிலும் பாலின சமத்துவம் மற்றும் பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் ஆகியவற்றின் மையத்தை இந்தியா அங்கீகரிக்கிறது என்று ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கூறினார். அரசின் நிதிச் சேர்க்கை முன்முயற்சியின் மூலம் 200 மில்லியனுக்கும் அதிகமான பெண்கள் முறையான வங்கி அமைப்பிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர் என்று பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி எடுத்துரைத்தார். டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்களின்

புதுமையான பயன்பாடு, காப்பீடு, கடன் மற்றும் சமூக உதவிகளை அணுக பெண்களுக்கு சம வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளது.

2. மைக்ரோசாப்ட் புதன்கிழமை சமீபத்தில் இந்தியாவில் ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகமான பின்தங்கிய பெண்களுக்கு டிஜிட்டல் திறன்களை வழங்குவதற்காக தேசிய திறன் மேம்பாட்டுக் கழகத்துடன் (NSDC) ஒத்துழைத்துள்ளதாக அறிவித்தது. நாட்டிலுள்ள 1 லட்சத்துக்கும் அதிகமான இளைஞர்களுக்கு டிஜிட்டல் திறன்களை வழங்குவதற்காக NSDC உடனான மைக்ரோசாப்ட் கூட்டுறவின் விரிவாக்கம் இந்த முயற்சியாகும். இந்தத் திட்டம் இளம் பெண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு, குறிப்பாக முதல் முறையாக வேலை தேடுபவர்கள் மற்றும் COVID-19 ஆல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள், எதிர்கால பணியாளர்களில் சேருவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்க உதவும் வகையில் நேரடி பயிற்சி அமர்வுகள் மற்றும் டிஜிட்டல் திறன் இயக்கங்களைத் தொடரும்.
3. இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் அதிக கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது, மேலும் ஒரு தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனம் பின்தங்கிய இந்தியப் பெண்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட முறையின் மூலம் நிதி சுதந்திரத்தை அடைய உதவுவதற்காக செயல்படுகிறது: அனைத்து பெண்களையும் கொண்ட வண்டி நிறுவனம். ஆசாத் அறக்கட்டளையின் வுமன் ஆன் வீல்ஸ் திட்டம், இந்தியாவில் உள்ள வறிய பெண்களுக்கு ஒரு நிலையான வருமான ஆதாரத்தையும், பெண்கள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள் என்ற அச்சமின்றி பயணம் செய்யக்கூடிய பாதுகாப்பான சூழலையும் வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

மனித உரிமைகள்

மானுடக் குடும்பத்தில், ஒவ்வொரு மனித உயிரும் சமமான உறுப்பினர் என்பதை நிறுவும்படியான மதிப்புயர்ந்த மானுட இருப்பின் எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி வரையறுக்கப்பட்டவையே நடைமுயையில் 'மனித உரிமைகள்' ஆகும். மானுட மதிப்யுர்வு என்பது மனித உரிமைகளின் சாரம் ஆகும். இந்த அம்சத்தைப் பற்றிய பரந்த புரிதலும், ஒரு தனி நபரின் மதிப்புயர் தன்மையின் எல்லையை மதித்து அங்கீகரித்தலுமே மனித உதரிமைகளின் உண்மையான வாய்ப்பை வரையறுப்பவையாக அமைகின்றன.

மனித உரிமைகளின் அம்சங்கள்

- மக்கள் மனிதர்களாக இருக்கிற ஒர காரணத்தினாலேயே உரிமைகளைப் பெற்றிருப்பவர்களாகின்றனர்.
- அனைத்து மக்களும் ஒரு மதிப்புயர்ந்த மானுட வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்லுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றனா.
- மேலும் எல்லா மக்களுக்கும் இந்த உரிமைகள்,சாதி, நிறம்,மதம் மற்றும் பாலின அடிப்படையில் மறுக்கப்படக் கூடாதவையாகும்.

மனித உரிமைகள் உலக முழுவதற்குமானவை

தேசம், இனம், பால் அல்லது நிறம் ஆகிய எதையும் மனித உரிமைகள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த அனைத்து நிறத்தவர், இனத்தவர், மதத்தவர் அனைவரும் எல்லாப் பகதிகளிலும் ஒரே விதமான உரிமைகளைப் பெற்றருப்பவர்களே. உலகின் எல்லாக் கண்டங்களிலும் உள்ள வளர்ச்சி பெற்ற மற்றும் வளர்ந்து வரும் நாடுகள் தங்களுடைய எல்லாக் குடிமக்களுக்கும் ஒரே வித உரிமைகளைக் கட்டாயம் உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும்.

மனித உரிமைகள் அனைத்து மக்களையும் சமமானவர்களாக நடத்துபவை

“எல்லா மனித உயிர்களும் உரிமைகளிலும் - கௌரவத்திலும் சுதந்திரமாகவம், சமமாகவுமே பிறக்கின்றன” என்ற கருத்தாக்கத்தை இது பின்பற்றுவதாகும். ஆகவே அவர்களுடைய வேறுபட்ட கலாச்சாரங்கள் மற்றும் மரபுகள், அரசியல் ஈடுபாடுகள், பாலியல், சமூக அடித்தளம், அந்தஸ்து, பிற போன்றவைற்றை மதிக்கிற அதே சம காலத்தில் ஒரே விதமான வாய்ப்புகளையும் - நடத்தப்படுதலையும் பெறுவதற்கு (அனைத்து மனித உயிர்களும்) தகுதி படைத்தவையுமாகும்.

நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரே விதமான வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்கு அரசாங்கங்கள் கட்டாயம் பணியாற்றியாக வேண்டும். மேலும் சமுதாயத்திலுள்ள சில மக்கள் பிரிவுகளுக்கு, உதாரணமாக, பெண்கள் குழந்தைகள் மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு மேற்கண்டவாறு ஒரே விதமான வாய்ப்புகளை வழங்குவது என்பது கூடுதலாகப் பணியாற்ற வேண்டிய அவசியத்தையும் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

இந்த உரிமைகள் அடிப்படையாக தனிநபர்களைச் சேர்ந்தவையே

இதனுடைய பொருள், அரசுக்கம், ஒரு தனிபருக்குமிடையே நிலவுகிற உறவைப் பொறுத்தே இவை தொடர்புடையனவாகின்றன என்பதே. இதன்

விளைவாக ஒவ்வொரு தனிநபரும் அவன் அல்லது அவளுடைய உரிமைகளை முழுமையான அனுபவிக்கவும், சுதந்திரமாகச் செய்ல்படுத்தவும் முடிகிற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டிய கடமையும் அரசுக்கே உரியதாகிறது.

மனித உரிமைகள், மனித நேயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

- மனித ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்கும் மனித கௌரவத்தின் பொருட்டும் இவ்வுரிமைகள் அடிப்படையானவை என்று கருதப்படுகின்றன.
- இத்தகைய உரிமைகளுக்க சில எடுத்துக்காட்டுகள், வாழ்க்கைக்கான உரிமை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை மற்றும் சிதிரவதையிலிருந்து விடுதலை போன்றவைகளாகும்.
- தேசிய எல்லைகளுக்குள் மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டவை அல்ல
- மனித உரிமைகளின் மேம்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாப்பு என்பது தேசிய எல்லைகளுக்குட்பட்டது மட்டுமே என்பதல்ல மாறாக உலக முழுவதற்கும் பொருந்தக்கூடிய சில இலட்சியங்களை அவை வலியுறுத்துகின்றன. இந்த மனித உரிமைகளுக்கான மரியாதை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாப்பு -போன்ற அம்சங்களை நிறைவு செய்து தர வேண்டிய கடமை நாடுகளுக்கு உண்டு என்பதை மனித உரிமைகள் கொண்டுள்ளன.

மனித உரிமைகளுக்கான முக்கிய நாட்கள்

- 1215 - மகாசாசனம்
- 1776 - அமெரிக்க சதந்திரப் பிரகடனம் மற்றம் உரிமைகள் மசோதா
- 1787 - ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்புச் சட்;டம்
- 1789 - மனிதனின் உரிமைகள் மீதான பிரெஞ்சு பிரகடனம்
- 1946 - மனித உரிமைகள் மீதான ஐ.நா. ஆணையம்
- 1948 - மனித உரிமைகளின் சர்வதேசப் பிரகடனம்
- 1949 - ஜெனீவா மாநாடு
- 1950 - மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களின் பாதுகாப்பான ஐரோப்பிய மாநாடு
- 1961 - ஐரோப்பிய சமூக சாசனம்
- 1966 - பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்பாடு (ஐசிசிஎஸ்சி): குடிமை மற்றும் அரசியல் ; உரிமைகளின் மீதான சர்வதேச உடன்பாடு (ஐசிசிபிஆர்): மற்றும் (முதலாவது) குடிமை

மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துவதல் அல்லது தண்டித்தல் மீதான சர்வதேச உடன்பாட்டிற்கு தேர்வு முறை மரபொழுங்கு (யுஎன்சிஏடீ)

- 1993 மனித உரிமைகள் மீதான உலக மாநாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட செயல் திட்டம் மற்றும் வியன்னா பிரகடனம்

இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் மனித உரிமைகள்

- இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை முறைப்படி அங்கீகரித்துள்ளது. அதன் பகுதி - மூன்றில் சில அடிப்படை உரிமைகளை உத்தரவாதமும் செய்துளள்ளது: அவற்றுள் சமத்துவ உரிமை மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை, கல்வி மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மற்றும் அரசியல் சட்டரீதியான தீர்வுகளுக்கான உரிமை போன்றவை உள்ளடங்கியுள்ளன.
- இந்த அடிப்படை உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக இந்தியாவின் உச்சநீதிமன்றத்pன் மூல நீதிப் பரப்பெல்லை என்ற வடிவத்தில் அரசியல் சட்ட ரீதியான தீர்வுக்கான உரிமையை 32-வது விதி அறித்துள்ளது. இது தங்களின் மனித உரிமைகளின் மீதான ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக தனிநபர்களைப் பாதுகாப்பதற்கானதாகும்.
- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் நான்காம் பகுதி, அரசுக் கொள்கைகளுக்கான வழிகாட்டி நெறிகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை அரசு தன்னுடைய கொள்கைகளின் உருவாக்கத்தின் போது கடைப்பிடிக்கப்பட்டாக வேண்டிய அடிப்படையில் அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கான நெறிகளாகும். இவற்றுள் அரசின் பின்வரும் கடமைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன.
- மக்களுடைய நலத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பது: சமூக நீதி, வேலைக்கான உரிமை, கல்வி மற்றும் மனிதத்தன்மை மிக்க சுழல்களுக்கான ஏற்பாடு பலவீனமான மக்கள் பகுதிகளின் நலன்களை முன்னெடுப்பது வாழ்க்கைத் தரங்களின் மட்டங்களையும் ஊட்டச்சத்துமிக்க உணவுத் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கான கடமை, மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவது சுற்றுப்புறச் சுழலைப் பாதுகாப்பது மற்றம் மேம்படுத்துவது சு10ழலியல் மற்றும் வன விலங்குகளின் வாழ்வைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவது பிற கடமைகளை வழிகாட்டி நெறிகள் வலியுறுத்துகின்றன.

- இதோடு கூடுதலாகஇ பிரிவு 51யு -வில் (அரசியலமைப்புச் சட்டத்தி;ன் பகுதி 4 யு) அடிப்படை உரிமைகளின் உத்திரவாதத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு குடிமகனின் அடிப்படைக் கடமைகள் என்பவற்றின் பரந்து விரிந்த அம்சங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.
- அடிப்படை உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துதற்குரிய அதிகாரத்தை உச்சநீதிமன்றத்திற்கு வழங்குகிற ஷரத்து 32- உடன் கூடுதலாக இதே நோக்கத்திற்காகத் தனது அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்குரிய அதிகாரத்தை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு பிரிவு 226 வழங்கியுள்ளது.
- மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், நடைமுறைப்படுத்துவதுமான இக்கடமை அரசியல் சட்டரீதியான கட்டளையின்படி உயர்நிலை நீதித்துறையின் அடிப்படைக் கடமையாகும். நீதியியல் மீளாய்வு போலவே சட்டத்தின் ஆட்சியும் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையான அம்சமாக உள்ளது.
- மனித உரிமைகள விரிவாக்கம் செய்வதில் இந்திய உச்சநீதி மன்றத்தின் பங்கு பாத்திரம் மிகுந்த பாராட்டுக்குரியதாகும். இவ்வகையில் அரசயிலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 21ஐ மிக உயர்ந்தபட்சமான அளவிற்கு நல்ல விளைவுகளைத் தரக்கூடிய பிரிவு என்பதாக அறியப்பட்டள்ளது.
- குழந்தைப்பருவத்தின் பாதுகாப்பிற்கான உரிமை சமூகப் பாதுகாப்புக்கான உரிமை, ஆரொக்கியமான சுற்றுச்சுழலுக்கான உரிமை மனித கௌரவத்திற்கான உரிமை போன்ற உரிமைகள் மீறப்படும் போது பிரிவு 21-ன் கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று ஏராளமான வழக்குகளில் இந்திய உச்சநீதிமன்றம் கூறியுள்ளது.
- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைவதில் (பகுதிகள் 3 மற்றும் 4) 1948-ஆம் ஆண்டின் மனித உரிமைகள் மீதான சர்வதேசப் பிரகடனத்தினுடைய தாக்கம்ää நெடுகிலும் உணரப்படுவதாக அமைந்துள்ளது.
- மனித உரிமைகளுக்கான சர்வதேசப் பிரகடனத்திறட்கும் அதே போரல இரண்டு முறையான உடன்பாடுகளுக்கும் சில அம்சங்களில் தயக்கத்துடன் இந்தியா ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

இந்திய அரசியல்: சமீபத்திய சிக்கல்கள்

குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம்(CAA) 2019: மக்கள் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள்?

CAA ஐ எதிர்ப்பவர்கள், புதிய விதிகள் இந்திய அரசியலமைப்பின் மதச்சார்பற்ற அடித்தளங்களுக்கு எதிரானது என்று நினைக்கிறார்கள். செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் நெறிமுறை ரீதியாக தவறானவை என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம் 2019, அதைத் தொடர்ந்து தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC) ஆகியவை வாக்காளர்களின் சுயவிவரத்தையும் பெரும்பான்மை உணர்வுகளையும் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக மாற்றுவதாகவும் சில பிரிவுகளில் அச்சங்கள் உள்ளன.

சட்டவிரோத குடியேற்றத்தின் பிரச்சனைகளால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வடகிழக்கு இந்தியாவின் பூர்வீகவாசிகள், அவர்களது மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், சட்டவிரோதமாக குடியேறியவர்களுக்கு குடியுரிமை வழங்குவதற்கான முழு யோசனைக்கும் எதிரானவர்கள்.

குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம் 2019 குறித்த அரசாங்கத்தின் விளக்கம்

இந்த விவகாரம் தொடர்பாக மத்திய அரசின் விளக்கத்தை உள்துறை அமைச்சகம் (MHA) வெளியிட்டுள்ளது. பத்திரிகை தகவல் பணியகத்தால் (PIB) வெளியிடப்பட்ட கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள் கீழே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

CAA எந்தவொரு இந்திய குடிமகனையும் பாதிக்கிறதா?

இல்லை, எந்த விதத்திலும் எந்த ஒரு இந்திய குடிமகனுடனும் முற்றிலும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. இந்திய குடிமக்கள் இந்திய அரசியலமைப்பின் மூலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிக்கின்றனர். CAA உட்பட எந்தச் சட்டமும் அவற்றைக் குறைக்கவோ அல்லது எடுத்துச் செல்லவோ முடியாது. தவறான தகவல் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. CAA இஸ்லாமிய குடிமக்கள் உட்பட எந்த இந்திய குடிமக்களையும் பாதிக்காது.

CAA யாருக்கு பொருந்தும்?

31.12.2014 வரை பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவிற்குள் குடியேறிய இந்து, சீக்கிய, ஜெயின், பௌத்த, பார்சி மற்றும் கிறிஸ்தவ வெளிநாட்டினர், தங்கள் மதத்தின் காரணமாக அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் துன்புறுத்தலின் காரணமாக மட்டுமே இது பொருத்தமானது. இந்த

மூன்று நாடுகள் உட்பட எந்த நாட்டிலிருந்தும் இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் உட்பட வேறு எந்த வெளிநாட்டினருக்கும் இது பொருந்தாது.

இந்த மூன்று நாடுகளிலிருந்து வரும் இந்து, சீக்கியர், ஜெயின், பௌத்த, பார்சி மற்றும் கிறிஸ்தவ வெளிநாட்டினருக்கு இது எவ்வாறு பயனளிக்கிறது?

பாஸ்போர்ட் மற்றும் விசா போன்ற பயண ஆவணங்கள் ஒழுங்காக இல்லாமலோ அல்லது கிடைக்காமலோ இருந்தால், அவர்கள் தாயகத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டால் இந்திய குடியுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். அத்தகைய புலம்பெயர்ந்தோருக்கு CAA இந்த சட்டப்பூர்வ உரிமையை உருவாக்குகிறது. இரண்டாவதாக, இயற்கைமயமாக்கல் பயன்முறையின் மூலம் அவர்கள் இந்திய குடியுரிமைக்கான விரைவான வழியைப் பெறுகிறார்கள். மற்ற அனைத்து வகை வெளிநாட்டினருக்கும் பொருந்தும் வகையில் இந்தியாவில் குறைந்தபட்ச வதிவிடத் தேவை 1+11 ஆண்டுகளுக்குப் பதிலாக 1+5 ஆண்டுகள் மட்டுமே.

பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெற முடியாது என்று அர்த்தமா?

இல்லை, இந்திய குடியுரிமையை எந்தவொரு வெளிநாட்டினரும் இயற்கைமயமாக்கல் (குடியுரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 6) அல்லது பதிவு (சட்டத்தின் பிரிவு 5) மூலம் பெறுவதற்கான தற்போதைய சட்ட செயல்முறை தொடர்ந்து செயல்படும். CAA எந்த வகையிலும் அதை திருத்தவோ அல்லது மாற்றவோ இல்லை. இந்த மூன்று நாடுகளிலிருந்தும் புலம் பெயர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம்களுக்கு கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்தியக் குடியுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. தகுதியுடையவர்கள் என கண்டறியப்பட்டால், அத்தகைய எதிர்கால புலம்பெயர்ந்தோர் அனைவரும் அவர்களது எண்ணிக்கை அல்லது மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுவார்கள்.

2014 ஆம் ஆண்டில், இந்தோ-வங்காளதேச எல்லைப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்ட பிறகு, 14,864 வங்காளதேச குடிமக்களுக்கு அவர்களின் என்கிளேவ்கள் இந்தியாவின் எல்லைக்குள் இணைக்கப்பட்டபோது அவர்களுக்கு இந்திய குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்த வெளிநாட்டவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் முஸ்லிம்கள்.

இந்த மூன்று நாடுகளில் இருந்து சட்டவிரோதமாக குடியேறிய முஸ்லிம்கள் CAA இன் கீழ் நாடு கடத்தப்படுவார்களா?

இல்லை, இந்தியாவில் இருந்து எந்த வெளிநாட்டினரையும் நாடு கடத்துவதற்கும் CAA க்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. எந்த வெளிநாட்டினரையும் அவரது மதம் அல்லது நாட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் நாடு கடத்தும் செயல்முறை வெளிநாட்டினர் சட்டம், 1946 மற்றும்/அல்லது பாஸ்போர்ட் (இந்தியாவில் நுழைதல்)

சட்டம், 1920 இன் கட்டளையின்படி செயல்படுத்தப்படுகிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களும் இந்தியாவிற்குள் நுழைவது, நடமாடுவது மற்றும் வெளியேறுவது ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கிறது. அவர்களின் மதம் அல்லது நாட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து வெளிநாட்டினரின் இந்தியாவிலிருந்து.

எனவே, இந்தியாவில் தங்கியிருக்கும் எந்தவொரு சட்டவிரோத வெளிநாட்டினருக்கும் வழக்கமான நாடு கடத்தல் நடைமுறை பொருந்தும். இது நன்கு கருதப்பட்ட நீதித்துறை செயல்முறையாகும், இது ஒரு சட்டவிரோத வெளிநாட்டவரைக் கண்டறிய உள்ளூர் காவல்துறை அல்லது நிர்வாக அதிகாரிகளின் முறையான விசாரணையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அத்தகைய சட்டவிரோத வெளிநாட்டவருக்கு அவரது நாட்டின் தூதரகத்தால் முறையான பயண ஆவணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது, இதனால் அவர் நாடு கடத்தப்படும்போது அவரது நாட்டின் அதிகாரிகளால் முறையாகப் பெறப்படுவார்.

அஸ்ஸாமில், 1946 ஆம் ஆண்டு வெளிநாட்டினர் சட்டம், 1946-ன் கீழ் "வெளிநாட்டவர்" எனத் தீர்மானித்த பின்னரே, நாடு கடத்தல் செயல்முறை நடக்கிறது. எனவே, இதில் தானியங்கி, இயந்திரத்தனமான அல்லது பாகுபாடு எதுவும் இல்லை

செயல்பாடுகள்: மாநில அரசுகளும் அவற்றின் மாவட்ட அளவிலான அதிகாரிகளும் மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை அனுபவிக்கின்றனர். வெளிநாட்டினர் சட்டத்தின் பிரிவு 3 மற்றும் கடவுச்சீட்டு (இந்தியாவுக்குள் நுழைதல்) சட்டம், 1920 இன் பிரிவு 5 ஆகியவற்றின் கீழ், எந்தவொரு சட்டவிரோத வெளிநாட்டினரையும் கண்டறிந்து, தடுத்து வைத்து நாடு கடத்துவது.

இந்த 3 நாடுகளைத் தவிர மற்ற நாடுகளில் மதத்தின் அடிப்படையில் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் இந்துக்கள் CAA-ன் கீழ் விண்ணப்பிக்க முடியுமா?

இல்லை, அவர்கள் இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுவதற்கு மற்ற வெளிநாட்டவரைப் போலவே இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுவதற்கு இந்தியக் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யவோ அல்லது குடியுரிமை பெறவோ விண்ணப்பிக்க வேண்டும். குடியுரிமைச் சட்டம், 1955-ன் கீழ், CAAக்குப் பிறகும் அவர்களுக்கு எந்த முன்னுரிமையும் கிடைக்காது.

இனம், பாலினம், அரசியல் அல்லது சமூகக் குழுவின் உறுப்பினர், மொழி, இனம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் - மற்ற வகையான துன்புறுத்தல்களையும் CAA உள்ளடக்குகிறதா?

இல்லை, CAA என்பது மிகவும் கவனம் செலுத்தும் சட்டமாகும், இது அவர்களின் தனித்துவமான மாநில மதத்தைக் கொண்ட மூன்று அண்டை

நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆறு சிறுபான்மை சமூகக் குழுக்களின் வெளிநாட்டினருடன் குறிப்பாகக் கையாள்கிறது. வெளிநாட்டில் துன்புறுத்தப்பட்ட எந்தவொரு வெளிநாட்டவரும், குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறைந்தபட்ச தகுதிகளைப் பூர்த்தி செய்தால், மற்ற வெளிநாட்டவரைப் போலவே இந்திய குடிமகனாகப் பதிவு செய்ய அல்லது குடியுரிமை பெற விண்ணப்பிக்கலாம்.

CAA படிப்படியாக இந்திய முஸ்லிம்களை இந்தியாவின் குடியுரிமையிலிருந்து விலக்குகிறதா?

CAA எந்தவொரு இந்திய குடிமகனுக்கும் பொருந்தாது. அனைத்து இந்திய குடிமக்களும் இந்திய அரசியலமைப்பின் மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிக்கின்றனர். CAA என்பது எந்தவொரு இந்திய குடிமகனின் குடியுரிமையையும் பறிப்பதற்காக அல்ல. மாறாக மூன்று அண்டை நாடுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளும் குறிப்பிட்ட வெளிநாட்டினர் இந்திய குடியுரிமை பெற ஒரு சிறப்பு சட்டம்.

CAA ஐ பின்பற்றும் NRC மற்றும் முஸ்லிம்கள் தவிர அனைத்து புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் குடியுரிமை வழங்கப்படும் மற்றும் முஸ்லிம்கள் தடுப்பு முகாம்களுக்கு அனுப்பப்படுவார்களா?

குடியுரிமை திருத்த சட்டம் (CAA) க்கும் தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC) க்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. NRC தொடர்பான சட்ட விதிகள் டிசம்பர் 2004 முதல் குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 இன் ஒரு பகுதியாகும். மேலும், இந்த சட்ட விதிகளை செயல்படுத்த 2003 இன் குறிப்பிட்ட சட்ட விதிகள் உள்ளன. இந்திய குடிமக்களின் பதிவு மற்றும் அவர்களுக்கு தேசிய அடையாள அட்டைகளை வழங்குவதற்கான செயல்முறையை அவர்கள் நிர்வகிக்கிறார்கள். இந்த சட்ட விதிகள் கடந்த 15-16 ஆண்டுகளாக சட்டப் புத்தகங்களில் உள்ளன. CAA அவர்களை எந்த வகையிலும் மாற்றவில்லை.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மன்றம்

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள்: -

- நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986, நுகர்வோர் தகராறுகளை விரைவாகத் தீர்க்க தேசிய மற்றும் மாநில ஆணையங்கள் மற்றும் மாவட்ட மன்றங்களின் 3-அடுக்கு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.
- இது அரை நீதி மன்றம்.

• ஒவ்வொரு மாவட்ட மன்றமும் மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட அல்லது நியமிக்கப்பட்ட அல்லது தகுதியுடைய நபரால் வழிநடத்தப்படுகிறது

• ஒவ்வொரு மாநில மன்றமும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கும் அல்லது ஒரு நபர் தலைமையில் உள்ளது.

• பொருட்களில் உள்ள குறைபாடுகள் மற்றும் சேவை குறைபாடுகள் தொடர்பாக மாவட்ட நுகர்வோர் மன்றம்/மாநில ஆணையம்/தேசிய ஆணையத்தில் எழுத்துப்பூர்வ புகாரை தாக்கல் செய்யலாம்.

• எவ்வாறாயினும், இலவசமாக அல்லது தனிப்பட்ட சேவை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் எந்தவொரு சேவையிலும் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கூறப்படும் புகார் எதுவும் பதிவு செய்ய முடியாது.

• நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள தீர்வு, பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள்/நுகர்வோருக்கு சிவில் வழக்கு மூலம் ஏற்கனவே கிடைக்கக்கூடிய மாற்றாக உள்ளது.

• சட்டத்தின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட புகார்/மேல்முறையீடு/மனுவில், நுகர்வோர் நீதிமன்றக் கட்டணங்கள் எதுவும் செலுத்த வேண்டியதில்லை, ஆனால் பெயரளவு கட்டணம் மட்டுமே.

மேல்முறையீடுகள்

• ஒரு நுகர்வோர் மாவட்ட மன்றத்தின் முடிவால் திருப்தி அடையவில்லை என்றால், அவர் மாநில ஆணையத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம். மாநில ஆணையத்தின் உத்தரவுக்கு எதிராக ஒரு நுகர்வோர் தேசிய ஆணையத்திற்கு வரலாம்.

• நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் நோக்கங்களை அடைய உதவுவதற்காக, அனைத்து மாநில ஆணையங்களின் மீதும் தேசிய ஆணையத்திற்கு நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் வரம்பு

• இந்தச் சட்டத்தின் விதிகள் 'பொருட்கள்' மற்றும் சேவைகளை உள்ளடக்கியது. பொருட்கள் என்பது மொத்த விற்பனையாளர்கள் மற்றும் சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அல்லது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நுகர்வோருக்கு விற்கப்படும் பொருட்கள் ஆகும்.

• சேவைகள் போக்குவரத்து, தொலைபேசி, மின்சாரம், வீடு, வங்கி, காப்பீடு, மருத்துவ சிகிச்சை போன்றவற்றின் இயல்பில் உள்ளன.

அந்தந்த நுகர்வோர் மன்றத்தில் புகார் அனுமதிக்கப்படுகிறது

- பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மதிப்பு ரூ. 1 கோடிக்கு மேல் இல்லாத புகார்களை மாவட்ட CDRC விசாரிக்கும்.
- மாநில CDRC மதிப்பு ரூ. 1 கோடிக்கு மேல் இருக்கும் போது, ரூ. 10 கோடிக்கு மிகாமல் இருக்கும் புகார்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்.
- 10 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மதிப்புள்ள புகார்கள் தேசிய CDRC ஆல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.